

VYHODNOTENIE MEDZIREZORTNÉHO PRIPOMIENKOVÉHO KONANIA

Zákon o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Spôsob pripomienkového konania
Počet vznesených pripomienok, z toho zásadných 352 /178
Počet vyhodnotených pripomienok 352

Počet akceptovaných pripomienok, z toho zásadných 101 /40
Počet čiastočne akceptovaných pripomienok, z toho zásadných 72 /44
Počet neakceptovaných pripomienok, z toho zásadných 179 /94

Rozporové konanie (s kým, kedy, s akým výsledkom)
Počet odstránených pripomienok
Počet neodstránených pripomienok

Sumarizácia vznesených pripomienok podľa subjektov

Č.	Subjekt	Pripomienky do termínu	Pripomienky po termíne	Nemali pripomienky	Vôbec nezaslali
1.	Asociácia priemyselných zväzov	24 (1o,23z)	0 (0o,0z)		
2.	Asociácia zamestnávateľských zväzov a združení Slovenskej republiky	24 (15o,9z)	0 (0o,0z)		
3.	Generálna prokuratúra Slovenskej republiky	12 (12o,0z)	0 (0o,0z)		
4.	Hamala Kluch Víglaský s.r.o.	4 (0o,4z)	0 (0o,0z)		

5.	HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária	18 (11o,7z)	0 (0o,0z)		
6.	Klub 500	23 (0o,23z)	0 (0o,0z)		
7.	Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky	20 (20o,0z)	0 (0o,0z)		
8.	Ministerstvo financií Slovenskej republiky	10 (8o,2z)	0 (0o,0z)		
9.	Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky	7 (2o,5z)	0 (0o,0z)		
10.	Ministerstvo investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie Slovenskej republiky	1 (0o,1z)	0 (0o,0z)		
11.	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky	3 (3o,0z)	0 (0o,0z)		
12.	Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky	7 (7o,0z)	0 (0o,0z)		
13.	Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky	24 (21o,3z)	0 (0o,0z)		
14.	Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky	4 (4o,0z)	0 (0o,0z)		
15.	Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky	3 (0o,3z)	0 (0o,0z)		
16.	Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky	2 (2o,0z)	0 (0o,0z)		
17.	Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky	1 (1o,0z)	0 (0o,0z)		
18.	Národná banka Slovenska	6 (6o,0z)	0 (0o,0z)		
19.	Nedelka Kubáč Oršulová advokáti s.r.o.	27 (18o,9z)	0 (0o,0z)		
20.	Univerzita Komenského v Bratislave, Právnická fakulta	21 (4o,17z)	0 (0o,0z)		
21.	Republiková únia zamestnávateľov	37 (0o,37z)	0 (0o,0z)		

22.	Slovenská informačná služba	1 (0o,1z)	0 (0o,0z)		
23.	Slovenská advokátska komora	46 (29o,17z)	0 (0o,0z)		
24.	Úrad na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky	1 (0o,1z)	0 (0o,0z)		
25.	Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky	8 (8o,0z)	0 (0o,0z)		
26.	Združenie podnikateľov Slovenska	1 (0o,1z)	0 (0o,0z)		
27.	Zväz stavebných podnikateľov Slovenska	17 (2o,15z)	0 (0o,0z)		
28.	Štatistický úrad Slovenskej republiky (Úrad vlády Slovenskej republiky, odbor legislatívy ostatných ústredných orgánov štátnej správy)	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
29.	Úrad jadrového dozoru Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
30.	Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky (Úrad vlády Slovenskej republiky, odbor legislatívy ostatných ústredných orgánov štátnej správy)	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
31.	Ministerstvo obrany Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
32.	Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
33.	Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
34.	Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
35.	Najvyšší súd Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
36.	Krajský súd v Bratislave	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x

37.	Úrad vlády Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
38.	Úrad pre verejné obstarávanie	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
39.	Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
40.	Štatistický úrad Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
41.	Správa štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
42.	Protimonopolný úrad Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
43.	Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
44.	Národná rada Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
45.	Kancelária Ústavného súdu Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
46.	Odbor aproximácie práva sekcie vládnej legislatívy Úradu vlády SR	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
47.	Slovenská poľnohospodárska a potravinárska komora	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
48.	Združenie miest a obcí Slovenska	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
49.	Splnomocnenec vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
50.	Konfederácia odborových zväzov Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
51.	Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
52.	Konferencia biskupov Slovenska	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
53.	Národný bezpečnostný úrad	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x

	Spolu	352 (174o,178z)	0 (0o,0z)		
--	-------	--------------------	-----------	--	--

Vyhodnotenie vecných pripomienok je uvedené v tabuľkovej časti.

Vysvetlivky k použitým skratkám v tabuľke:

O – obyčajná

A – akceptovaná

Z – zásadná

N – neakceptovaná

ČA – čiastočne akceptovaná

Subjekt	Pripomienka	Ty p	Vy h.	Spôsob vyhodnotenia
APZ	K § 46 ods. 1 písm. a) vlastného materiálu Navrhujeme upraviť znenie § 46 ods. 1 písm. a) nasledovným spôsobom: „a) plnenie rozhodnutia úradu o dočasnom opatrení, behaviorálnom a štrukturálnom opatrení alebo o plnení záväzkov,“. Odôvodnenie: Navrhované znenie tohto písmena ide nad rámec úpravy v Smernici č. 2019/1. Podľa jej čl. 16 ods. 2 písm. b) má penále zabezpečiť plnenie rozhodnutí o dočasnom opatrení, behaviorálnom a štrukturálnom opatrení alebo rozhodnutie o plnení záväzkov, nie plnenie akéhokoľvek rozhodnutia úradu. Rozširovanie možnosti uloženia penále za účelom plnenia akéhokoľvek rozhodnutia úradu je neprimerané a bez legitímneho cieľa.	Z	N	Rozpor bol odstránený. APZ na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 preklasifikovalo zásadnú pripomienku na obyčajnú pripomienku. Čl. 10 požaduje aj ukončenie porušovania a je tam aj oblasť koncentrácií, teda sú to všetky rozhodnutia.
APZ	K § 43 ods. 2 vlastného materiálu Navrhujeme v § 43 ods. 2 vlastného materiálu doplniť na konci slová „vo výške podľa odseku 1“, tak aby sa špecifikovala výška povinnosti členov združenia podieľať sa na úhrade uloženej pokuty. Odôvodnenie: Legislatívne spresnenie s uvedením odkazu na ustanovenia zákona upravujúce výšku povinnosti.	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Návrh bol zapracovaný do dôvodovej správy.
APZ	K § 44 ods. 1 vlastného materiálu Navrhujeme v § 44 ods. 1 vypustiť možnosť uloženia sankcie za porušenie povinnosti zabezpečiť dostavenie sa zamestnanca na podanie ústneho vysvetlenia nasledovným spôsobom: „(1) Úrad za porušenie povinnosti predložiť úradu v určenej lehote podklady alebo informácie, za predloženie nepravdivých alebo neúplných podkladov alebo informácií, za neumožnenie ich preverenia alebo za nepodanie ústneho vysvetlenia podľa § 16 ods. 3 alebo ods. 4 môže uložiť“. Odôvodnenie: Zamestnávateľ nemá právne prostriedky na to, aby prinútil svojho zamestnanca dostaviť sa na podanie ústneho vysvetlenia – v tejto súvislosti je oprávnený zamestnancovi splnenie tejto povinnosti len umožniť. Táto povinnosť vyplýva pre zamestnancov priamo zo zákona, tzn. úrad má možnosť ich v prípade nedostavenia postihovať priamo a nie je nutné za to postihovať aj zamestnávateľa (podnikateľa). Aj v § 17 ods. 7 písm. c) návrhu zákona je v rámci inšpekcie zamestnávateľovi uložená povinnosť „umožniť“ svojim zamestnancom podanie ústneho vysvetlenia, nie povinnosť ich účasť zabezpečiť. Navrhovaná úprava nadväzuje na navrhovanú	Z	N	Rozpor trvá. Povinnosť podnikateľa zabezpečiť vykonanie niektorých úkonov prostredníctvom svojich zamestnancov je obsiahnutá už v súčasnej právnej úprave. V nadväznosti na požiadavky smernice (EÚ) 2019/1 ju navrhovaná právna úprava ďalej spresňuje. V mnohých prípadoch je potrebné, aby požadované, relevantné informácie (vysvetlenia) podávali za podnikateľa osoby ktoré nimi z titulu svojho pracovného zaradenia disponujú (podľa potreby napríklad. finančný riaditeľ, obchodný riaditeľ, účtovník atď.). V prípade, ak dôjde k odmietnutiu

	úpravu znenie § 16 ods. 4 návrhu zákona.			podania vysvetlenia zo strany zamestnanca podnikateľa, takýto prípad sa vždy bude posudzovať individuálne a nie je vylúčené, že za porušenie takejto povinnosti nebude podnikateľ sankcionovaný. Z vyššie uvedených dôvodov nie je možné túto pripomienku akceptovať.
APZ	K § 46 vlastného materiálu Navrhujeme v § 46 doplniť nový odsek 4, ktorý znie: „(4) Úrad nesmie uložiť penále v súvislosti s plnením povinností podnikateľa, za porušenie ktorých už tomuto podnikateľovi uložil pokutu podľa tohto zákona.“. Odôvodnenie: Cieľom je explicitne zakotviť zákaz „dvojitého“ postihovania porušenia tej istej povinnosti.	Z	N	Rozpor bol odstránený. APZ na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 preklasifikovalo zásadnú pripomienku na obyčajnú pripomienku. Ide o zásadu ne bis in idem, ktorá platí v každom prípade a nie je potrebné ju osobitne vymedzovať. Uvedené bolo doplnené do dôvodovej správy.
APZ	K § 16 ods. 1 písm. s) vlastného materiálu Požadujeme § 16 ods. 1 písm. s) doplniť o právomoc úradu vydávať stanovisko podľa § 4 ods. 8 v nasledovnom znení: „s) vydáva stanovisko podľa § 4 ods. 8 a navrhuje ďalšie opatrenia na ochranu a podporu súťaže.“. Odôvodnenie: Z dôvodu navrhovaného doplnenia § 4 o nový odsek 8 je potrebné súčasne rozšíriť aj ustanovenie upravujúce právomoc úradu.	Z	N	Rozpor bol odstránený. APZ na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 preklasifikovalotúto zásadnú pripomienku na obyčajnú pripomienku. Podľa súčasnej právnej úpravy dohôd obmedzujúcich súťaž podnikateľa môžu úrad požiadať o vydanie stanoviska k návrhu dohody alebo rozhodnutia združenia podnikateľov. Na tento účel podnikateľa mali predložiť úradu konkrétny návrh dohody alebo rozhodnutia, v praxi to však boli zväčša hypotetické, nie konkrétne, reálne návrhy V rámci posúdenia návrhu dohody alebo rozhodnutia úrad mohol posúdiť predložený dokument len do istej miery, a nie je možné ho zhodnotiť

			v ekonomickom kontexte, v ktorom by sa teoreticky mohol uplatňovať (uvedené nie je možné takýmto spôsobom posudzovať ex ante). Táto právna úprava okrem toho súvisela s predchádzajúcim legislatívnym rámcom, keď podnikatelia individuálne žiadali o uplatnenie výnimky zo zákazu dohody obmedzujúcej súťaž. (tzv. negatívny atest). Podľa súčasnej legislatívy (slovenskej, ako aj európskej) podnikatelia sami vyhodnocujú, či ich dohody podliehajú niektorej z výnimiek zo zákazu dohôd obmedzujúcich súťaž. Z týchto dôvodov sa tento inštitút javí ako prekonaný, keďže ten istý účel plnia aj advokačné aktivity úradu (workshopy, školenia, vydávanie usmernení, konzultácie, a pod). Úrad taktiež nemôže vydávať záväzné stanovisko v zmysle, že nejde o dohodu obmedzujúcu súťaž, alebo ide o dohodu obmedzujúcu súťaž, keďže na to slúži primárne rozhodnutie, okrem toho, aj čl 5 Nariadenia 1/2003 – (v zmysle rozsudku vo veci C-375/09 (Telekomunikacja Polska konanie o prejudiciálnej otázke) vylučuje vydávanie negatívnych rozhodnutí o tom, že nebol porušený čl. 101 ZFEÚ.
APZ	K § 32 vlastného materiálu Požadujeme spresniť a doplniť ustanovenie § 32 o špecifikáciu alebo definíciu štrukturálnych a behaviorálnych opatrení. Odôvodnenie: Slovenský právny poriadok	Z	ČA Rozpor bol odstránený. Na základe dohody na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 boli označenia opatrení ako

	nepozná pojem behaviorálne a štrukturálne opatrenie, jeho význam alebo definícia nie je uvedená ani v smernici č. 2019/1. Z tohto dôvodu je navrhovaná úprava nejasná a neurčitá, pričom spôsobuje zrejmu právnu neistotu aj vo vzťahu k podnikateľom, ktorí podľa navrhovaného znenia zákona nedokážu určiť, aké opatrenia im úrad je vlastne oprávnený uložiť, resp. či uložené opatrenie je alebo nie behaviorálnym alebo štrukturálnym opatrením a teda v súlade so zákonom.			„behaviorálne“ a „štrukturálne“ vypustené. Zároveň do znenia ods. 4 boli demonštratívne vymenované povinnosti, ktoré môžu byť uložené opatrením.
APZ	K § 32 ods. 5 vlastného materiálu Požadujeme v § 32 vypustiť odsek 5. Odôvodnenie: Ako sme uviedli vyššie, samotná právna úprava ukladania behaviorálnych a štrukturálnych opatrení je nejasná a neurčitá, tzn. nejasné a neurčité sú potom aj podmienky, za ktorých by úrad mohol ustanoviť správcu. Súčasne, vymenovanie správcu, navyše na náklady účastníka, je zrejším neprimeraným zásahom do práv podnikateľa, najmä jeho práva na podnikanie. Sme presvedčení, že navrhované znenie zákona upravuje dostatok iných a účinných právnych prostriedkov na zabránenie a sankcionovanie nezákonnej činnosti podnikateľov.	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Na základe dohody na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 boli označenia opatrení ako „behaviorálne“ a „štrukturálne“ vypustené. Zároveň do znenia ods. 5 boli demonštratívne vymenované povinnosti, ktoré môžu byť uložené opatrením. Pokiaľ ide o časť pripomienky týkajúcej sa ustanovenia správcu – neakceptovaná pripomienka. Podľa zhromaždených prípadov k tejto právomoci to môže byť súčasťou opatrení, je lepšie, aby bolo vopred zrejmé, že aj toto môže byť uložené.
APZ	K § 13 ods. 3 vlastného materiálu V § 13 ods. 3 požadujeme doplniť požiadavku právnického alebo ekonomického vzdelania predsedu úradu v nasledovnom znení: „Za predsedu úradu môže byť vymenovaný občan Slovenskej republiky, ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa ekonomického zamerania, dosiahol vek 30 rokov, má spôsobilosť na právne úkony v celom rozsahu a je bezúhonný.“. Odôvodnenie: Vzhľadom na predmet činnosti úradu a jeho právomoc je potrebné zabezpečiť, aby predseda úradu disponoval príslušným a zodpovedajúcim vzdelaním. Rovnaká požiadavka pritom platí aj pre členov Rady úradu, ktorej predsedom je z titulu svojej funkcie aj predseda úradu.	Z	N	Rozpor bol odstránený. APZ na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 preklasifikoval zásadnú pripomienku na obyčajnú pripomienku. Predkladateľ dospel k záveru, že bude vhodnejšie ponechať pôvodne navrhované kvalifikačné predpoklady.
APZ	K § 16 ods. 1 písm. q) vlastného materiálu V § 16 ods. 1 písm. q) navrhujeme vypustiť slovné spojenie „ak to uzná za vhodné“. Odôvodnenie: Vzhľadom na právomoc úradu a právomoc súdov nie je vhodné a v	Z	N	Rozpor bol odstránený. APZ na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 preklasifikovalo na obyčajnú

	súlade s právom na súdnu ochranu, aby úrad mal možnosť svojvoľne a výlučne na základe vlastnej úvahy odmietnuť poskytovať súdu súčinnosť v konaní o náhradu škody.		pripomienku. Zo Smernice 2014/104/EÚ o určitých pravidlách upravujúcich žaloby podľa vnútroštátneho práva o náhradu škody utrpenej v dôsledku porušenia ustanovení práva hospodárskej súťaže členských štátov a Európskej únie vyplýva, že úrady na ochranu hospodárskej súťaže majú mať právomoc, nie povinnosť v otázke kvantifikácie škody. Nie je vhodné, aby úrad v každom prípade zasahoval do súkromnoprávných sporov, ktoré môžu nasledovať aj po vydaní rozhodnutia úradu. Preto nebude môcť, resp. ani vedieť odpovedať úrad na akúkoľvek požiadavku súdu.-Úrad napríklad vo väčšine prípadov nemá informácie k vyčísleniu konkrétnej škody, konkrétnemu subjektu, môže však poskytnúť informácie a vysvetlenia týkajúce sa otázok hospodárskej súťaže ako amicus curiae.
APZ	K § 16 ods. 4 vlastného materiálu V § 16 ods. 4 požadujeme slovo „zabezpečiť“ nahradiť slovom „umožniť“. Odôvodnenie: Zamestnávateľ nemá právne prostriedky na to, aby účasť svojich zamestnancov na dostavenie sa na podanie ústneho vysvetlenia zabezpečil. Táto povinnosť vyplýva pre jeho zamestnancov priamo zo zákona, tzn. úrad má možnosť ich v prípade nedostavenia postihovať priamo a nie je nutné za to postihovať aj zamestnávateľa (podnikateľa). Aj v § 17 ods. 7 písm. c) návrhu zákona je v rámci inšpekcie zamestnávateľovi uložená povinnosť „umožniť“ svojim zamestnancom podanie ústneho vysvetlenia, nie povinnosť ich účasť zabezpečiť.	Z	N Rozpor trvá. Bola doplnená dôvodová správa. Povinnosť podnikateľa zabezpečiť vykonanie niektorých úkonov prostredníctvom svojich zamestnancov je obsiahnutá už v súčasnej právnej úprave. V nadväznosti na požiadavky smernice (EÚ) 2019/1 ju navrhovaná právna úprava ďalej spresňuje. V mnohých prípadoch je potrebné, aby požadované, relevantné

			informácie (vysvetlenia) podávali za podnikateľa osoby ktoré nimi z titulu svojho pracovného zaradenia disponujú (podľa potreby napríklad. finančný riaditeľ, obchodný riaditeľ, účtovník atď.). V prípade, ak dôjde k odmietnutiu podania vysvetlenia zo strany zamestnanca podnikateľa, takýto prípad sa vždy bude posudzovať individuálne a nie je vylúčené, že za porušenie takejto povinnosti nebude podnikateľ sankcionovaný. Z vyššie uvedených dôvodov nie je možné túto pripomienku akceptovať.
APZ	K § 17 vlastného materiálu V § 17 navrhujeme doplniť nové odseky 12 a 13, ktoré znejú: „(12) Právo podnikateľa, inej právnickej osoby alebo fyzickej osoby na právnu pomoc podľa osobitných predpisov²⁷⁾ pri vykonávaní inšpekcie zo strany úradu nie je ustanoveniami tohto zákona dotknuté. Úrad je povinný na žiadosť umožniť prítomnosť osoby poskytujúcej právnu pomoc pri všetkých úkonoch inšpekcie podľa tohto zákona. (13) Výkon inšpekcie podľa tohto zákona musí byť uskutočnený výlučne v primeranom a potrebnom rozsahu a nesmie nad rámec nevyhnutne potrebný pre dosiahnutie účelu tohto zákona bezdôvodne zasahovať do práv, právom chránených záujmov a povinností podnikateľa alebo inej právnickej alebo fyzickej osoby, najmä do jeho práva na výkon predmetu jeho činnosti, oprávnenia alebo povolenia, podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti alebo inej ním vykonávanej činnosti.“. Poznámka pod čiarou k odkazu 27 znie: „27) Zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.“. Odôvodnenie: Z dôvodu predídienia pochybností žiadame explicitne zakotviť právo na právnu pomoc pri všetkých úkonoch inšpekcie doplnením odseku 12. Z dôvodu predídienia pochybností a ochrany práv a právom chránených záujmov podnikateľov žiadame do návrhu zákona doplniť explicitnú povinnosť úradu vykonávať inšpekciu v primeranom a	Z N	Rozpor trvá. Úrad v žiadnom prípade nespochybňuje právo podnikateľa na právnu pomoc počas inšpekcie a nebráni prítomnosti právneho zástupcu na úkonoch vykonávaných počas inšpekcie. Zároveň však musí byť zabezpečené, aby nedošlo k zmareniu výkonu inšpekcie. Napríklad podľa rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 27. septembra 2012 vo veci T . 357/06 Koninklijke Wegenbouw Stevin BV proti Európskej komisii, podľa ktorého je cit.: „ nevyhnutné zabezpečiť, že dodržiavanie práv na obhajobu nepoškodí efektívnosť vyšetrovaní, aby bolo umožnené Komisii vykonávať jej rolu ochrancu Zmluvy v súťažných veciach.“ Podľa tohto rozsudku tiež „...Na to, aby výkon tohto práva na

	potrebnom rozsahu a tak, aby bezdôvodne nezasahoval do práv, právom chránených záujmov a povinností kontrolovaného subjektu (napr. by mu pri výkone inšpekcie v neprimeranom rozsahu bránil vykonávať jeho podnikateľskú činnosť nesúvisiacu s prešetrovanými skutočnosťami).	pomoc advokáta nemohol poškodiť riadny priebeh kontroly, osoby poverené vykonaním kontroly musia mať možnosť ihneď vstúpiť do všetkých priestorov podniku, oznámiť mu rozhodnutie o kontrole a obsadiť kancelárie podľa svojho výberu bez toho, aby čakali, kým sa podnik poradí so svojím advokátom. Osoby poverené vykonaním kontroly musia byť tiež schopné kontrolovať telefonickú a elektronickú komunikáciu podniku, aby sa predišlo najmä tomu, že tento podnik sa skontaktuje s inými podnikmi, na ktoré sa takisto vzťahuje rozhodnutie o kontrole. "Prax úradu je v tomto ohľade súladná s praxou Európskej komisie, ktorá bola potvrdená aj judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie Úrad teda nespochybňuje, že podnikateľ má právo na pomoc právnika počas inšpekcie. Ide o základné právo, pri uplatňovaní ktorého je však potrebné dbať na to, aby jeho absolútnym výkonom nebolo znemožnené súťažnej autorite plniť úlohy zverené jej zákonom. Vzhľadom na vyššie uvedené úrad nepovažuje za vhodné začleniť do návrhu zákona navrhované znenie. Pokiaľ ide o požiadavku proporcionality pri výkone právomocí úradu je daná a vyplýva z Ústavy Slovenskej republiky, pričom úrad nepovažuje za potrebné
--	--	--

				uvedené definovať navrhovanou legislatívnou definíciou.
APZ	K § 20 ods. 1 písm. a) a b) vlastného materiálu V § 20 ods. 1 písm. a) a b) navrhujeme upraviť definíciu účastníkov konania tak, ako to bolo v doterajšej právnej úprave. V zmysle uvedeného žiadame upraviť § 20 ods. 1 písm. a) a b) nasledovným spôsobom: „a) dohody obmedzujúcej súťaž je účastníkom dohody obmedzujúcej súťaž, b) zneužívania dominantného postavenia uskutočňuje činnosť alebo konanie, ktoré je zneužívaním dominantného postavenia,“. Odôvodnenie: Na zmenu definície účastníka konania, ktorá v doterajšej praxi nespôsobovala žiadne výkladové problémy nevidíme relevantný dôvod. Aj samotná dôvodová správa pritom (nesprávne) uvádza, že oproti súčasnému zneniu nedochádza k výrazným zmenám.	Z	N	Rozpor trvá. Predkladateľ súhlasí s aplikáciou prezumpcie nevinoty a so skutočnosťou, že otázka zodpovednosti je predmetom posúdenia v správnom konaní. Všetkým súčasným zákonom pracuje s definíciou účastníka konania ako účastníka dohody. Pričom toto ustanovenie sa nepovažuje za porušenie prezumpcie nevinoty. Myslíme si, že legislatívne znenie je správne. Je potrebné uviesť, že dôvod zmeny, tak ako je to rozsiahlo uvedené v dôvodovej správe, vyplýva z potreby zavedenia pojmu podnikateľ tak, ako ho pozná právo EÚ a to vrátane konceptov, ktoré sa k nemu viažu. Uvedené znamená napr. aj aplikáciu konceptu prezumpcie zodpovednosti materskej spoločnosti za konanie jej dcérskej spoločnosti. Pre tieto prípady je potrebné definíciu zmeniť tak, aby bolo možné ako účastníka konania určiť aj materskú spoločnosť, pričom v konaní sa jej zodpovednosť bude posudzovať. Inak by materská spoločnosť nemohla brániť svoje práva.
APZ	K § 20 ods. 3 vlastného materiálu V § 20 ods. 3 požadujeme doplnenie o konkretizáciu a presnú špecifikáciu, čo sa rozumie pod pojmom ekonomický nástupca. Odôvodnenie: Slovenský právny poriadok pozná len pojem právne nástupníctvo. Takto neurčito formulované zákonné ustanovenie môže do budúcnosti spôsobovať právnu neistotu a svojvoľný výklad zo	Z	N	Rozpor bol odstránený. APZ na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 preklasifikovalo zásadnú pripomienku na obyčajnú pripomienku. Koncept ekonomického nástupníctva nemá na

	strany orgánov ochrany práva.			úrovni Európskej pnie legislatívne vyjadrenie v zmysle presnej definície. Ide o zodpovednostný koncept v rámci súťažného práva, umožňujúci za stanovených podmienok postihnúť ekonomického nástupcu podnikateľa – t.j. osobu, ktorá sa formálne nedopustila protiprávneho konania, ale ktorá, je súčasťou podniku, ktorý pokračuje v hospodárskej činnosti svojho predchodcu v prípade, že tento prestal právne alebo fakticky vykonávať hospodársku činnosť Tento koncept je v priebehu rokov upresňovaný judikatúrou, ktorá reaguje na aktuálny hospodársky kontext a z tohto hľadiska sa legislatívna definícia nejaví ako vhodná. Rovnako Európska komisia sa prikláňa k tomu, aby bol tento pojem definovaný prostredníctvom odkazu na európsku judikatúru.
APZ	K § 27 ods. 4 vlastného materiálu V § 27 ods. 4 navrhujeme na konci doplniť vetu, ktorá znie: „Stanovisko člena rady, predsedu rady alebo podpredsedu rady, ak je odlišné od prijatého rozhodnutia, sa zverejňuje spolu s rozhodnutím.“. Odôvodnenie: Navrhovaná zmena by prispela k transparentnosti a dôveryhodnosti rozhodovania rady PMÚ. Z rovnakého dôvodu na zváženie dávame aj zverejňovanie hlasovania členov rady PMÚ.	O	N	Vzhľadom na povahu hlasovania podľa správneho poriadku (zápisnica o hlasovaní je tajná), nepovažuje predkladateľ uvedené za vhodné.
APZ	K § 47 ods. 6 vlastného materiálu V § 47 ods. 6 žiadame za slová „úrad uložiť“ vložiť slová „do štyroch rokov od začatia konania,“ a slovo „desiatich“ nahradiť slovom „ôsmich“. Odôvodnenie: Navrhovanou úpravou sa neprimerane, jednostranne v prospech úradu a nad rámec v súčasnosti účinnej právnej úpravy predlžuje doba na uloženie pokuty alebo penále. Žiadame zachovať obmedzenie uloženia pokuty alebo penále minimálne v zmysle	Z	N	Rozpor trvá. Lehoty na rozhodnutie boli nastavené na 36 mesiacov na prvom stupni a 36 mesiacov na druhom stupni rozhodovania.

	súčasnej právnej úpravy.			
APZ	K § 48 vlastného materiálu Žiadame § 48 vypustiť bez náhrady. Odôvodnenie: Sankciu zákazu účasti vo verejnom obstarávaní môže uložiť Úrad pre verejné obstarávanie v prípadoch, v ktorých to ustanovuje zákon o verejnom obstarávaní. Možnosť PMÚ doplnenú pred časom do súčasného zákona a precizovanú v návrhu nepovažujeme za systémovú a koncepčnú a už vôbec nie prehľadnú. Právomoc ukladať túto závažnú sankciu by mala prináležať len jednému orgánu štátnej správy – Úradu pre verejné obstarávanie.	Z	N	Rozpor trvá. Právomoc úradu ukladať zákaz účasti vo verejnom obstarávaní je súčasťou už súčasnej právnej úpravy. Táto právomoc bola do zákona o ochrane hospodárskej súťaže zavedená pri jednej z novelizácii zákona o verejnom obstarávaní, po konzultáciách s Úradom pre verejné obstarávanie.
APZ	K § 23 ods. 2 vlastného materiálu Žiadame upraviť ustanovenie § 23 ods. 2 nasledovným spôsobom: „2) Pri doručovaní elektronickej úradnej správy úradom sa postupuje podľa osobitného predpisu.28)“. Odôvodnenie Nie je legitímny dôvod, aby sa pri elektronickej doručovaní ustanovovali osobitné lehoty doručenia a tým ustanovovali rôzne režimy doručovania pre rôzne orgány verejnej moci. Komplexná úprava je zakotvená v zákone o eGovernmente a nie je dôvod ju v tomto zákone osobitne upravovať alebo meniť.	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Predmetné ustanovenie bolo upravené tak, že úložná lehota bude osem kalendárnych dní odo dňa nasledujúceho po dni jej uloženia.
APZ	K § 28 ods. 3 vlastného materiálu Žiadame v § 28 vlastného materiálu zmeniť znenie odseku 3 nasledovne: „(3) Rozhodnutie úradu možno vykonať najneskôr do piatich rokov po uplynutí lehoty určenej na splnenie uloženej povinnosti.“. Odôvodnenie: S odkazom na princíp právnej istoty sa navrhovaná zmena vracia k právnemu stavu pred roka 2011, kedy mal PMÚ jasne definovaný časový rámec na uskutočnenie výkonu rozhodnutia.	Z	N	Rozpor bol odstránený. APZ na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 preklasifikovalo zásadnú pripomienku na obyčajnú pripomienku. Pripomienku nie je možné akceptovať. Ustanovenie, že rozhodnutie úradu je možné vykonať do piatich rokov po uplynutí lehoty na splnenie uloženej povinnosti bolo súčasťou jednej z predchádzajúcich právnych úprav (vtedy bola obdobná úprava uvedenej v správnom poriadku), a táto úprava spôsobila nemalé problémy pri vymáhaní pohľadávok štátu, keďže v niektorých prípadoch, napriek splneniu všetkých povinností spojených s vymáhaním pohľadávok

			štátu zo strany úradu, došlo kvôli neúmernému predlžovaniu exekučného konania bez zavinenia úradu ako oprávneného, k ohrozeniu vymožitelnosti plnenia. Právna úprava navrhovaná úradom je súčasťou súčasného znenia zákona o ochrane hospodárskej súťaže a je obdobná právnej úprave, ktorá je obsiahnutá v správnom poriadku. Vzhľadom na charakter pohľadávok, ktoré vznikajú v rámci činnosti úradu (časté ukladanie pokút zahraničným podnikateľom, časté súdne konania spojené s preskúmaním rozhodnutí úradu) to táto lehota zohľadňuje. Uvedené by malo negatívne dopady na verejné financie. V súkromnej sfére taktiež nie sú stanovené lehoty pre „dokončenie“ výkonu exekúcie.
APZ	K § 4 vlastného materiálu Žiadame v § 4 doplniť za ods. 7 nový odsek 8, ktorý znie: „(8) Podnikatelia môžu žiadať úrad o vydanie stanoviska, či ich návrh dohody alebo návrh rozhodnutia združenia podnikateľov nie je dohodou obmedzujúcou súťaž. Na tento účel úrad neposudzuje návrh dohody podnikateľov ani návrh rozhodnutia združenia podnikateľov podľa ods. 2, 4 a 5. Úrad vydá stanovisko do 30 pracovných dní a v zložitých prípadoch do 60 pracovných dní odo dňa doručenia žiadosti.“. Odôvodnenie: Rovnaká možnosť je zakotvená aj v súčasnosti platnom a účinnom zákone. Nie je dôvod pre obmedzenie tejto možnosti aj vzhľadom na potenciálne sankcie, ktoré sa týmto novým zákonom ešte rozširujú (penále, dočasné opatrenie, behaviorálne a štrukturálne opatrenia).	Z N	Rozpor bol odstránený. APZ na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 preklasifikovalo zásadnú pripomienku na obyčajnú pripomienku Podľa súčasnej právnej úpravy dohôd obmedzujúcich súťaž podnikatelia môžu úrad požiadať o vydanie stanoviska k návrhu dohody alebo rozhodnutia združenia podnikateľov. Na tento účel podnikatelia mali predložiť úradu konkrétny návrh dohody alebo rozhodnutia, v praxi to však boli zväčša hypotetické, nie konkrétne, reálne

			návrhy. V rámci posúdenia návrhu dohody alebo rozhodnutia úrad mohol posúdiť predložený dokument len do istej miery, a nie je možné ho zhodnotiť v ekonomickom kontexte, v ktorom by sa teoreticky mohol uplatňovať (uvedené nie je možné takýmto spôsobom posudzovať ex ante). Táto právna úprava okrem toho súvisela s predchádzajúcim legislatívnym rámcom, keď podnikatelia individuálne žiadali o uplatnenie výnimky zo zákazu dohody obmedzujúcej súťaž. (tzv. negatívny atest). Podľa súčasnej legislatívy (slovenskej, ako aj európskej) podnikatelia sami vyhodnocujú, či ich dohody podliehajú niektorej z výnimiek zo zákazu dohôd obmedzujúcich súťaž. Z týchto dôvodov sa tento inštitút javí ako prekonaný, keďže ten istý účel plnia aj advokačné aktivity úradu (workshopy, školenia, vydávanie usmernení, konzultácie, a pod). Úrad taktiež nemôže vydávať záväzné stanovisko v zmysle, že nejde o dohodu obmedzujúcu súťaž, alebo ide o dohodu obmedzujúcu súťaž, keďže na to slúži primárne rozhodnutie, okrem toho, aj čl 5 Nariadenia 1/2003 – (v zmysle rozsudku vo veci C-375/09 (Telekomunikácia Polska konanie o prejudiciálnej otázke) vylučuje vydávanie negatívnych rozhodnutí o tom, že nebol porušený čl.
--	--	--	--

			101 ZFEÚ.
APZ	K § 42 ods. 5 vlastného materiálu Žiadame v § 42 vypustiť bez náhrady odsek 5. Odôvodnenie: Vychádzajúc z princípov slovenského správneho práva, porušenie administratívno-právnych predpisov (vrátane súťažných predpisov) by malo sledovať výlučne individuálnu zodpovednosť porušiteľa.	Z	N Rozpor bol odstránený. APZ na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 preklasifikovalo zásadnú pripomienku na obyčajnú pripomienku. Smernica (EÚ) 2019/1 vyžaduje aplikáciu konceptu podniku v zmysle európskej judikatúry. Tento koncept zahŕňa okrem iného napríklad aj uplatňovanie zodpovednosti materskej spoločnosti za konanie dcérskej spoločnosti (za stanovených podmienok) a z toho vyplývajúcu spoločnú a nerozdielnú zodpovednosť za zaplatenie pokuty v rámci podniku. Z tohto dôvodu nie je možné túto pripomienku akceptovať.
APZ	K § 43 ods. 4 vlastného materiálu Žiadame v § 43 ods. 4 doplniť na konci vetu, ktorá znie: „Horná hranica finančnej zodpovednosti podľa § 43 ods. 1 týmto ustanovením nie je dotknutá.“. Odôvodnenie: Precizujeme ustanovenie návrhu o zodpovednosti v rámci združenia podnikateľov a to za účelom vylúčenia akýchkoľvek pochybností.	Z	ČA Rozpor bol odstránený. APZ na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 preklasifikovalo zásadnú pripomienku na obyčajnú pripomienku. Návrh bol zapracovaný do dôvodovej správy.
APZ	K § 64 ods. 7 vlastného materiálu Žiadame v § 64 zmeniť znenie odseku 7 nasledovne: „Na ukladanie a vymáhanie sankcií za porušenie predpisov účinných do 3. februára 2021 sa použijú ustanovenia tohto zákona účinné od 4. februára 2021, ak sú pre dotknutého podnikateľa priaznivejšie.“. Odôvodnenie: Prípadné priaznivejšie posudzovanie podľa doterajšej právnej úpravy by sa malo vzťahovať nielen na ukladanie pokút, ale taktiež na ukladanie akýchkoľvek sankcií. Rovnako to platí aj vo vzťahu k potenciálnemu vymáhaniu uložených sankcií.	Z	ČA Rozpor bol odstránený. Na základe dohody na rozporovom konaní bolo preformulované predmetné ustanovenie a bola doplnená dôvodová správa.
APZ	K § 8 ods. 2 vlastného materiálu Žiadame v § 8 vypustiť bez náhrady odsek 2. Odôvodnenie: Návrh sa pokúša do súťažnej legislatívy na Slovensku po dlhých rokoch znova fakticky zaviesť aj kritérium podielu na trhu pri posudzovaní koncentrácií. To však môže značným	Z	A Doplnkové notifikačné kritérium bolo vypustené. Na základe opakujúcich sa pripomienok viacerých subjektov nebude predmetom tohto návrhu.

	spôsobom skomplikovať transakcie a narušiť právnu istotu podnikateľských subjektov, čo s ohľadom na hroziace pokuty zo strany Protimonopolného úradu SR (ďalej len „PMÚ“ alebo „úrad“) nie je žiaduce a už vôbec nie podporujúce podnikateľské prostredie a obchodnú výmenu.		Napriek tomu úrad naďalej zotrváva na tom, že v súčasných podmienkach absentuje legislatívne riešenie v procese regulácie koncentrácií, ktoré môže v praxi spôsobovať problémy. V daných podmienkach úrad bude zvažovať do budúcnosti modifikované znenie, s cieľom reagovať na existujúce problémy pomenované v dôvodovej správe k tomuto návrhu. Novému modifikovanému návrhu bude predchádzať verejná diskusia, s cieľom dôslednejšie ozrejmiť dôvody takéhoto doplnenia existujúcich notifikačných kritérií, ako aj hľadanie čo najefektívnejšieho riešenia z pohľadu záujmov zúčastnených strán.
APZ	K § 27 ods. 8 vlastného materiálu Žiadame vypustiť časť znenia ustanovenia § 27 ods. 8, podľa ktorého nemá rozklad proti rozhodnutiu o uložení penále odkladný účinok jeho úpravou nasledovným spôsobom: „8) Rozklad proti rozhodnutiu o dočasnom opatrení nemá odkladný účinok.“. Odôvodnenie Na nepriznanie odkladného účinku pri rozklade proti rozhodnutiu o uložení penále nie je legitímny dôvod. Zatiaľ čo pri dočasnom opatrení je táto potreba daná nutnosťou bezodkladnej úpravy pomerov, táto podmienka nie je v prípade penále splnená. Navyše, povahou a spôsobom ukladania sa penále blížila skôr pokute ako dočasnému opatreniu, pričom rozklad proti rozhodnutiu o uložení pokuty má odkladný účinok.	Z N	Rozpor trvá. Zavedenie inštitútu penále do slovenskej právnej úpravy je potrebné z dôvodu zabezpečenia súladu so smernicou (EÚ) 2019/1. Inštitút penále slúži na zabezpečenie riadneho a včasného splnenia povinností, ktoré boli podnikateľovi uložené úradom, alebo vyplývajú zo zákona. V prípade, že k splneniu povinnosti riadne a včas nedôjde, penále pôsobí na povinný subjekt – podnikateľa tak, aby v čo najkratšom čase zjednal nápravu a povinnosť splnil. Konečnú výšku penále ovplyvní samotný podnikateľ splnením si svojej povinnosti. Podľa navrhovanej právnej úpravy prichádzajú do úvahy

				situácie, keď úrad môže vymedziť prípadnú percentuálnu výšku penále napríklad v rozhodnutí o záväzkoch pre prípad, že podnikateľ nesplní záväzky, ktoré sám navrhol riadne a včas, v zmysle rozhodnutia. Ak ich podnikateľ nesplní, úrad mu uloží rozhodnutím konkrétnu výšku penále po tom, čo záväzky splní. Podľa navrhovanej právnej úpravy je úrad oprávnený tiež rozhodnutím stanoviť povinnosť zaplata súhrnnej sumy penále po splnení povinnosti za vymedzený čas omeškania, ale aj vtedy, ak si podnikateľ vôbec povinnosť neplní, taktiež za vymedzené obdobie. Priznanie odkladného účinku podanému rozkladu smeruje proti povahe tohto inštitútu, nakoľko tento inštitút má zabezpečiť, aby podnikateľ čo najskôr splnil povinnosť, ktorá mu bola uložená. Navyše, podnikateľ bude mať povinnosť zaplatiť penále úradu až po rozhodnutí o ňom.
AZZZ SR	§ 13 ods. 3 § 13 ods. 2 „Za predsedu úradu môže byť vymenovaný občan Slovenskej republiky, ktorý má vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa, dosiahol vek 30 rokov, má spôsobilosť na právne úkony v celom rozsahu a je bezúhonný.“ „Vláda Slovenskej republiky zverejní výzvu na prihlásenie kandidátov na predsedu úradu najneskôr 4 mesiace pred uplynutím funkčného obdobia úradujúceho predsedu úradu alebo do 15 dní od skončenia funkcie predsedu úradu inak ako uplynutím funkčného obdobia, a to na webovom sídle Úradu vlády Slovenskej republiky a najmenej v jednom denníku celoštátnej periodickej tlače. Návrhy kandidátov na predsedu úradu môžu v určenej	O	N	Ponechanie navrhovaného nastavenia predmetných kritérií bolo vyhodnotené ako vhodnejšie.

	lehote predkladať aj poslanci Národnej rady Slovenskej republiky, vzdelávacie inštitúcie alebo vedecké ustanovizne. Vláda Slovenskej republiky predloží prezidentovi Slovenskej republiky návrh na vymenovanie predsedu úradu najneskôr 30 dní pred uplynutím funkčného obdobia úradujúceho predsedu úradu. Ďalšie podrobnosti o spôsobe výberu kandidáta na predsedu úradu určí uznesenie vlády Slovenskej republiky.“ Odôvodnenie: Vzhľadom na skutočnosť, že tak predseda, ako aj podpredsedovia úradu sa majú podľa návrhu ZOHS zúčastňovať rozhodovacej činnosti úradu, odporúčame zaviesť tiež požiadavku právneho alebo ekonomického vzdelania vo vzťahu k pozícii predsedu a podpredsedu Úradu. Požiadavka kvalifikovaného vzdelania by vyjadrovala špecifický ekonomicko-právny charakter súťažno-právnej regulácie. Obdobné kvalifikačné požiadavky sú v súčasnosti kladené napríklad na predsedu a podpredsedov Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ktorí sa v rámci výkonu svojej funkcie podieľajú na rozhodovacej činnosti tohto úradu. Práve konštitúcia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví je pritom vecne aj formálne najbližšia postaveniu Úradu. § 13 ods. 3 „Za predsedu úradu môže byť vymenovaný občan Slovenskej republiky, ktorý má vysokoškolské právnické alebo ekonomické vzdelanie druhého stupňa, dosiahol vek 30 rokov, má spôsobilosť na právne úkony v celom rozsahu a je bezúhonný.“ Keďže v návrhu nového ZOHS sa nenachádza ustanovenie, ktoré by určovalo dĺžku funkčného obdobia predsedu úradu, v nadväznosti na aktuálnu platnú právnu úpravu ako aj skutočnosť, že funkčné obdobie podpredsedu Úradu je upravené, dovoľujeme si odporučiť doplniť v ustanovení § 13 ods. 2 aj dĺžku funkčného obdobia predsedu Úradu v súlade s aktuálne platným ZOHS (5 rokov, § 15 ods. 2 ZOHS, druhá veta).			
AZZZ SR	§ 3 písm. a), prvá veta „Na účely tohto zákona sa rozumie podnikateľom entita, ktorá vykonáva hospodársku činnosť alebo ak ide o jej činnosti a konania, ktoré súvisia alebo môžu súvisieť so súťažou, bez ohľadu na jej právnu formu, existenciu právnej subjektivity, spôsob jej financovania a to, či je jej činnosť zameraná na dosahovanie zisku.“ Odôvodnenie: Chápeme, že ZOHS chce definíciu podnikateľa prispôbiť zaužívanej európskej doktríne pojmu „podnik“ a vyjadriť tak skutočnosť, že ide o autonómny, špecificky súťažno-právny pojem, zahŕňajúci aktérov na trhu bez ohľadu na ich formu či právnu subjektivitu. Domnievame sa však, že v definícii by sa malo nahradiť slovo „entita“ iným, právnu úpravou zaužívaným pojmom alebo spojením.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola pripomienkujúcim subjektom preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. Pokiaľ ide o použitie pojmu „entita“, oproti súčasnému zneniu dochádza k významnej zmene pri pojme „podnikateľ“, keď tento pojem na rozdiel od súčasnej právnej úpravy už nebude viazaný na právnu subjektivitu, ale nadobudne význam v zmysle, v

	V opačnom prípade by totiž bolo nutné opätovne definovať aj samotný pojem „entita“. Rovnako máme za to, že definícia nie je jazykovo korektná v časti „Podnikateľ ...entita ...alebo ak ide o jej činnosti a konania“. Predmetné tak nie je v súlade s Legislatívnymi pravidlami tvorby zákonov, keďže tieto obsahujú požiadavku, aby sa v texte zákonov používali výrazy, ktoré sú terminologicky presné, jazykovo a štylisticky správne. V tejto súvislosti si preto dovoľujeme navrhnúť nasledovné znenie definície: § 3 písm. a), prvá veta: „Na účely tohto zákona sa rozumie podnikateľom každý, kto bez ohľadu na právnu formu, existenciu právnej subjektivity, spôsob financovania vykonáva hospodársku činnosť alebo koho činnosti a konania súvisia alebo môžu súvisieť s hospodárskou súťažou, odhliadnuc od toho, či tieto činnosti a konania sú zamerané na dosahovanie zisku.“	akom ho pozná a aplikuje aj európska judikatúra, resp. európske súťažné právo. Z dôvodu oddelenia pojmu „podnikateľ“ od právnej subjektivity sa pojem „entita“ javí ako najvhodnejší. Týmto pojmom definuje podnik aj európske súťažné právo (v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie je podnikom „akákoľvek entita zapojená do hospodárskej činnosti“ – „any entity engaged in an economic activity“). Podnikateľom tak môže byť v podstate akýkoľvek subjekt s právnou subjektivitou, ale aj napríklad ekonomická skupina bez právnej subjektivity. Koncept podniku má veľmi široký rozmer umožňujúci zohľadniť ekonomickú realitu pri aplikácii súťažných pravidiel (podrobnejšie je tento koncept rozpracovaný v dôvodovej správe). Úrad sa pre použitie pojmu „entita“ rozhodol po zvážení všetkých alternatív. Úrad si uvedomuje, že nejde o bežne používaný pojem, avšak aj z hľadiska významu tohto slova v Slovníku súčasného slovenského jazyka, podľa ktorého sa entitou rozumie „to, čo je, čo existuje, hoci len ako abstrakcia.“ Zároveň je potrebné použiť pojem, ktorý bude možné používať aj v odôvodneniach rozhodnutí. S pojmom „každý“ na tento účel úrad nebude vedieť „operovať“. Pokiaľ ide o
--	--	--

			pripomienku týkajúcu sa pojmu „ak ide o jej činnosti a konania,“ túto predkladateľ neakceptuje, opätovne v nadväznosti na potrebu dosiahnutia súladu s konceptom podniku v zmysle európskeho súťažného práva, ako je uvedené vyššie. Použitie predmetnej formulácie má konkrétny význam, napríklad z hľadiska vyvodenia zodpovednosti, keď sa v rámci konceptu podniku uplatňujú rôzne zodpovednostné pravidlá (napríklad koncept zodpovednosti materskej spoločnosti za konanie dcérskej spoločnosti) a pod.
AZZZ SR	§ 16 ods. 4, druhá veta „Podnikateľ alebo právnická osoba je povinná zabezpečiť, aby sa ich určení zamestnanci dostavili na podanie ústneho vysvetlenia.“ Odôvodnenie: Princíp proporcionality tvorí jeden zo základných pilierov vybalansovanej spolupráce podnikateľov s Úradom. Pokiaľ ide o navrhovanú povinnosť podnikateľa zabezpečiť prítomnosť jeho zamestnancov na podaní ústneho vysvetlenia, tak v súlade so zásadou ad impossibilia nemo tenetur by i v tomto prípade malo byť z textácie povinnosti zrejmé, že podnikateľa zaťažuje len proporcionálne. Podnikateľ totiž vo vzťahu k zamestnancovi nedisponuje inými nástrojmi na zabezpečenie jeho konania, než uložením pokynu s prípadným sankcionovaním jeho neuposlúchnutia. Zabezpečiť však skutočnú prítomnosť zamestnanca na takomto vypočutí nie je pod kontrolou podnikateľa. Povinnosť podnikateľa zabezpečiť účasť jeho zamestnancov na podaní ústneho vysvetlenia navrhujeme limitovať explicitne princípom proporcionality tak, ako je uvedené nižšie. § 16 ods. 4, druhá veta „Podnikateľ alebo právnická osoba je v rozsahu, v akom to od neho možno spravodlivo požadovať, povinný zabezpečiť, aby sa ich určení zamestnanci dostavili na podanie ústneho vysvetlenia.“	O N	Povinnosť podnikateľa zabezpečiť vykonanie niektorých úkonov prostredníctvom svojich zamestnancov je obsiahnutá už v súčasnej právnej úprave. V nadväznosti na požiadavky smernice (EÚ) 2019/1 ju navrhovaná právna úprava ďalej spresňuje. V mnohých prípadoch je potrebné, aby požadované, relevantné informácie (vysvetlenia) podávali za podnikateľa osoby, ktoré nimi z titulu svojho pracovného zaradenia disponujú (podľa potreby napríklad finančný riaditeľ, obchodný riaditeľ, účtovník atď.). V prípade, ak dôjde k odmietnutiu podania vysvetlenia zo strany zamestnanca podnikateľa, takýto prípad sa vždy bude posudzovať individuálne a nie je

				vylúčené, že za porušenie takejto povinnosti nebude podnikateľ sankcionovaný. Z vyššie uvedených dôvodov nie je možné túto pripomienku akceptovať.
AZZZ SR	§ 1 ods. 2 „Tento zákon upravuje najmä nástroje ochrany a podpory súťaže, formy nedovoleného obmedzovania súťaže, kontrolu koncentrácií, spôsob menovania, odvolávania a kompetencie predsedu úradu a podpredsedu úradu, právomoci, kompetencie a postup úradu, sankcie za nedodržiavanie ustanovení tohto zákona a postup pri výkone rozhodnutí vydaných v iných členských štátoch Európskej únie.“	O	N	Z textu pripomienky nie je možné zistiť, ako pripomienkujúci subjekt navrhuje upraviť predmetné ustanovenie.
AZZZ SR	§ 16 ods. 2 „Úrad môže odmietnuť podnet, ktorý nepredstavuje prioritu pri presadzovaní práva podľa § 1 a odseku 1 písm. k).“ Odôvodnenie: Máme za to, že inštitút odmietnutia podnetu týkajúceho sa možného porušenia predpisov na ochranu hospodárskej súťaže by mal byť vždy vnímaný v úzkej väzbe na prioritizačnú politiku Úradu. Takémuto záveru svedčí aj recitál 23 Smernice. Z tejto väzby vyplýva prirodzená potreba na odôvodnenie rozhodnutia, v ktorom by Úrad podľa našej mienky mal zdôvodniť, z akých dôvodov sa konkrétnym podnetom nebude zaoberať. § 16 ods. 2 „Úrad môže na základe náležitého odôvodnenia odmietnuť podnet, ktorý nepredstavuje prioritu pri presadzovaní práva podľa § 1 a odseku 1 písm. k).“	O	ČA	Bolo zapracované nasledovné alternatívne znenie § 16 ods. 2: "Úrad môže odmietnuť podnet, ktorý nepredstavuje prioritu pri presadzovaní práva podľa § 1 a odseku 1 písm. j). Úrad odmietnutie zdôvodní s ohľadom na aktuálnu prioritizačnú politiku úradu zverejnenú podľa odseku 1 písm. j).".
AZZZ SR	§ 40 „Úrad môže uložiť podnikateľovi dočasné opatrenie vhodné na obnovenie alebo zachovanie podmienok účinnej súťaže, ak je odôvodnený predpoklad, že ...“ Odôvodnenie: Ustanovením § 40 nového ZOHS dochádza k rozšíreniu oprávnení dnes upravených v § 13a ZOHS o osobitný inštitút dočasného opatrenia pre účely konania o koncentráciách. Obnovenie alebo zachovanie podmienok účinnej súťaže je cieľom a účelom dočasného opatrenia ako samostatného právneho inštitútu, ktorý ZOHS zavádza v súvislosti s kontrolou koncentrácií. Názov predmetnej časti primárne nenapovedá tomu, o aký inštitút ide a je zmätočný. Navyše sa domnievame, že je dôvodné, aby predmetná právna úprava, nakoľko sa výlučne dotýka ucelenej časti „kontroly koncentrácií“ bola logicky radená práve ku koncentráciám.	O	ČA	Došlo k doplneniu názvu: „Dočasné opatrenie na obnovenie alebo zachovanie podmienok účinnej súťaže“. K pripomienke, že úprava dočasného opatrenia rozširuje súčasný inštitút zakotvený v § 13a ZOHS uvádzame, že ide o nesprávny výklad tejto súčasnej úpravy. Vecne je uvedená úprava už teraz a v silnejšej podobe v platnom zákone o ochrane hospodárskej súťaže v § 13a písm. a) (podľa ktorého úrad môže uložiť podnikateľovi povinnosť obnoviť

			úroveň súťaže, aká bola v čase pred vznikom koncentrácie, najmä povinnosť rozčleniť podnik alebo previesť práva, ako aj ďalšiu povinnosť s cieľom zabezpečiť splnenie takejto povinnosti písm. a) v prípade ak došlo k výkonu práv a povinností vyplývajúcich z koncentrácie pred vydaním rozhodnutia o nej). Úrad teda môže už za súčasného znenia uložiť akékoľvek opatrenie dočasnej aj trvalej povahy smerujúce k zachovaniu podmienok účinnej súťaže. Uvedené ustanovenie § 13a písm. a) ZOHS riešilo neexistenciu právnej úpravy konzistentnej s nariadením 139/2004. Navrhovaným znením má dôjsť jednak k zosúladeniu zákona so znením nariadenia 139/2004 a teda obmedziť možnosť úradu uložiť podnikateľovi povinnosť obnoviť úroveň súťaže, aká bola pred vznikom koncentrácie na trvalom základe v tých prípadoch, ak úrad koncentráciu ešte neposúdil. Vid' porovnanie navrhovaného znenia § 40 ods. 5, ktoré je oproti zneniu zo znením súčasného § 13a oklieštené. Podľa navrhovaného znenia súčasne dochádza len k presnému rozdeleniu zásahov úradu na trvalé a na dočasné, čím došlo k zosúladeniu právnej úpravy so štandardom, ktorý uplatňuje EK a je v prospech podnikateľov. Ustanovenia tohto
--	--	--	---

				paragrafu majú procesný charakter a vzhľadom na skutočnosť, že ide o inštitút, ktorý sa týka konania o koncentrácii, sú radené medzi Osobitné ustanovenia pri procese posudzovania koncentrácie.
AZZZ SR	§ 34 „Úrad vydá rozhodnutie, že skupinová výnimka podľa § 4 ods. 5 sa nevzťahuje na dohodu obmedzujúcu súťaž, ak sú jej účinky nezlučiteľné s § 4 ods. 4.“ Odôvodnenie: Nie je zrejmé, z akého dôvodu je ustanovenie, ktoré je nevyhnutne spojené a súvisí s dohodami obmedzujúcimi súťaž, v navrhovanom ZOHS nekoncepčne radené do § 34. Predmetné ani nie je v súlade s Legislatívnymi pravidlami tvorby zákonov, ktoré požadujú jednak zrozumiteľnosť a jasnosť, ale aj to, aby obsahovo súvisiace časti boli radené do jedného celku. Navrhujeme preto presunúť do § 4 ZOHS k dohodám obmedzujúcim súťaž.	O	N	V záujme prehľadného členenia zákona sa odčleňujú hmotnoprávne a procesné ustanovenia. Uvedenou systematikou sa dôsledne naplňajú požiadavky prehľadného členenia zákona a vnútornej súvislosti jeho ustanovení.
AZZZ SR	14 ods. 9 druhá veta „Výkon funkcie člena rady je nezlučiteľný s výkonom funkcie v politickej strane alebo hnutí. Člen rady nesmie vykonávať akékoľvek platené či neplatené činnosti, ktoré by mohli zakladať konflikt záujmov.“ Odôvodnenie: V prvom rade oceňujeme, že návrh ZOHS sa snaží zvýšiť podmienky kladené na nezávislosť členov Rady úradu. Súčasná formulácia podmienky nezávislosti v druhej vete navrhovaného znenia je však vágna a pôsobí zmätočne. V prvom rade nie je jasné, aký význam zohráva odkaz na „akékoľvek platené či neplatené činnosti“. Uvedené „spresnenie“ definícii nič nepridáva, nakoľko potenciálny konflikt záujmov s odplatnosťou konkurujúcej funkcie nijakým spôsobom nesúvisí. V druhom rade nie je zrejmé, či je cieľom druhej vety citovaného ustanovenia riešiť problém konfliktu záujmov z pohľadu zvoliteľnosti kandidátov na člena rady en bloc alebo len vo vzťahu ku konkrétnemu rozhodovaniu konkrétného člena v konkrétnom prípade. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nadbytočné kritérium odplatnosti by sme odporúčali odstrániť a podmienku na nezávislosť člena Rady úradu oddeliť od volebných kritérií, t. j. že členom Rady úradu nemôže byť osoba, ktorá vykonáva funkciu v politickej strane alebo hnutí. Kritérium súvisiace s riešením „konfliktu záujmov“ je podľa nášho názoru už problematikou samotného rozhodovania člena Rady úradu v	Z	N	Rozpor bol odstránený. Preklasifikovaná na obyčajnú. Predkladateľ považuje navrhovanú právnu úpravu za dostatočnú.

	konkrétnom prípade. V tejto súvislosti navrhujeme zvážiť dopracovanie mechanizmu, akým by sa pristúpilo k zabezpečeniu nezávislosti člena Rady úradu v konkrétnom prerokovávanom prípade, a to postup, kedy sa bude sám člen Rady úradu namietat' a postup ako bude vylúčený z rozhodovania, ak jeho konflikt bude namietaný tret'ou stranou. Nami navrhované znenie § 14 ods. 9 písm. a): „Výkon funkcie člena rady je nezlučiteľný s výkonom funkcie v politickej strane alebo hnutí.“ Nami navrhované znenie § 14 ods. 9 písm. b): „Člen rady sa nesmie zúčastňovať rozhodovania vo veci, v ktorej by sa nachádzal v konflikte záujmov.“			
AZZZ SR	§ 14 ods. 12 písm. d) „Výkon funkcie člena rady sa skončí a) uplynutím funkčného obdobia, b) vzdaním sa funkcie, c) odvolaním z funkcie, d) smrťou.“ Odôvodnenie: Podľa navrhovanej úpravy nového ZOHS sa zánik funkcie člena Rady úradu viaže okrem iných právnych skutočností aj na jeho smrť. Ak však nebolo zámerom Úradu zaviesť pre prípad smrti člena Rady úradu prísnejšiu podmienku a priamo vylúčiť možnosť „vyhlásenia za mŕtveho“, odporúčame úpravu naturálneho skončenia funkcií podľa nového ZOHS harmonizovať, a podobne ako v prípade § 13 ods. 7 a § 13 ods. 14, počítať aj v § 14 ods. 12 písm. d) nového ZOHS. Návrh: „Výkon funkcie člena rady sa skončí a) uplynutím funkčného obdobia, b) vzdaním sa funkcie, c) odvolaním z funkcie, d) smrťou alebo vyhlásením za mŕtveho.“	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
AZZZ SR	§ 3 písm. a), druhá veta „Za jedného podnikateľa podľa prvej vety možno považovať aj viacero fyzických alebo právnických osôb, ktoré sú prepojené na základe vzťahov kontroly alebo iných zmluvných, majetkových, personálnych alebo organizačných vzťahov.“ Odôvodnenie: Terajšie znenie ZOHS definovalo vzťahy kontroly v rámci skupiny podnikateľov odkazom na ustanovenie § 9 ods. 4 ZOHS, t. j. na ustanovenia, ktoré sa týkajú právnej úpravy koncentrácií. Navrhované znenie ZOHS neobsahuje však všeobecnú definíciu vzťahov kontroly a ani legislatívny odkaz, ktorý by priblížil obsah pojmu „kontroly“ pre účely § 3 písm. a), druhá veta. Bez špecifikovania budú vznikať v praxi otázky, či „vzťahy kontroly“ je nutné vykladať podľa § 7 ods. 4 navrhovaného ZOHS alebo ide o inak definované „vzťahy kontroly“. V tejto súvislosti si preto dovoľujeme navrhnúť nasledovné znenie definície: § 3 písm. a), druhá veta: „za jedného podnikateľa podľa prvej vety možno považovať aj viacero fyzických alebo právnických osôb, ktoré sú prepojené na základe vzťahov kontroly	Z	N	Rozpor bol odstránený vysvetlením na rozporovom konaní. Pripomienku nie je možné akceptovať. Definícia podnikateľa je platná pre celé znenie zákona (antitrust aj posudzovanie koncentrácií), pričom definície vzťahov kontroly platné pre oblasť koncentrácií nie sú univerzálne platné a nie vždy to platí aj pre oblasť antitrustu.

	podľa § 7 ods. 4 alebo iných zmluvných, majetkových, personálnych alebo organizačných vzťahov.“			
AZZZ SR	§ 4 ods. 5 „Zákaz podľa odseku 1 sa nevzťahuje na skupinu dohôd obmedzujúcich súťaž, ktorá neovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi Európskej únie, pričom má za cieľ alebo môže mať za následok obmedzovanie súťaže na území Slovenskej republiky, a spĺňa podmienky na vyňatie zo zákazu podľa osobitného predpisu (ďalej len „skupinová výnimka“); ustanovenie § 34 tým nie je dotknuté.“ Odôvodnenie: Navrhované ustanovenie je zmenou terajšieho § 5 ods. 1 ZOHS, ktorý ustanovuje: „Zákaz podľa § 4 ods. 1 sa nevzťahuje na skupinu dohôd obmedzujúcich súťaž, ktorá nemôže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi Európskej únie, pričom má za cieľ alebo môže mať za následok obmedzovanie súťaže na tuzemskom trhu a spĺňa podmienky na vyňatie zo zákazu podľa osobitného predpisu.“ Súčasné znenie § 5 ods. 1 ZOHS zároveň plne zodpovedá čl. 101 Zmluvy o fungovaní EÚ, podľa ktorého sú s vnútorným trhom nezlučiteľné všetky dohody, ktoré môžu ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Navrhovaná zmena § 4 ods. 5 nového ZOHS, je v rozpore s čl. 101 Zmluvy o fungovaní EÚ, v rozpore s § 4 ods. 1 nového znenia ZOHS ako aj v rozpore s výkladovými pravidlami ku konceptu „vplyv na obchod“ (Guidelines on the effect on trade concept contained in Articles 81 and 82 of the Treaty, (2004/C 101/07). Pôvodné znenie „nemôže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi Európskej únie“ musí byť zachované, nakoľko aj protisúťažné konanie, ktorého materialita je na úrovni „možnosti“ (potenciálu) ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, spadá pod kartelový zákaz.	Z	A	Upravené v zmysle pripomienky.
AZZZ SR	§ 28 ods. 1, prvá veta v spojení s § 47 ods. 6 § 28 ods. 1, prvá veta „Úrad vydá rozhodnutie v lehote podľa § 47 ods. 6.“ § 47 ods. 6 „Pokuty a penále podľa tohto zákona môže úrad uložiť najneskôr do desiatich rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu ustanovení tohto zákona ...“ Odôvodnenie: Na vydanie rozhodnutia podľa ZOHS sa nevzťahujú lehoty, ktoré sú určené Správnym poriadkom. Dnes platné znenie ZOHS limituje konanie Úradu v § 30 ZOHS tak, že tento je povinný o porušení rozhodnúť v lehote 24 mesiacov (neuplatňuje sa na rozhodovanie o koncentráciách). Navrhované znenie ZOHS žiadnym spôsobom nelimituje Úrad, pokiaľ ide o vydanie rozhodnutia o porušení. V dôvodovej správe sa uvádza ako odôvodnenie zložitost' analýz, posúdenie prípadu, a potreba	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Do návrhu zákona boli doplnené lehoty na rozhodnutie. Lehoty na rozhodnutie boli upravené na 36 mesiacov na prvom stupni a 36 mesiacov na druhom stupni rozhodovania. Dôvody a okolnosti navrhovanej právnej úpravy boli vysvetlené na roporovom konaní.

	zhromažďovania informácií a údajov. Bez ohľadu na skutočnosť, že proces pred Úradom, ktorého výsledkom je právoplatné rozhodnutie o porušení je procesom náročným, nie je možné tento proces nechať limitovaný lehotou 10 rokov, ako to navrhuje Úrad. Predmetné je aj s ohľadom na závažnosť procesu neprimeraným, vytvára právnu neistotu vo vzťahu k prešetrovaným subjektom, dáva možnosti na prietahy v konaní. V spojení s časovo neohraničeným prešetrovaním vykonávaným podľa § 16 ods. 1 písm. b) nového ZOHS, vytvára pre Úrad neodôvodnene široký priestor na vydanie rozhodnutia. V prípade, ak Úrad považuje lehotu 24 mesiacov dnes upravenú v ZOHS za nedostatočnú a brániacu mu vo vydaní riadne odôvodneného rozhodnutia, táto lehota môže byť primerané zmenená. Avšak nie je možné uvažovať s tým, že Úrad bude mať priestor 10 rokov rozhodovať o porušení súťažných predpisov.			
AZZZ SR	§ 42 ods. 1 § 42 ods. 1 navrhovaného ZOHS ustanovuje, že Úrad môže podnikateľovi uložiť pokutu do výšky 10 % obratu za predchádzajúce účtovné obdobie, za každé, v návrhu špecifikované porušenie. Odôvodnenie: Z navrhovaného znenia ZOHS nie je jasné, na aký obrat pri stanovení hornej hranice výšky pokuty nový ZOHS poukazuje. Nie je zjavné, či ide o celkový obrat podnikateľa alebo o obrat dosiahnutý z protisúťažnej aktivity, či ide o obrat podnikateľa ako ekonomickej skupiny alebo prípade, či ide o obrat dosiahnutý výhradne na území Slovenskej republiky, alebo celosvetový obrat. Uvedenú definíciu preto odporúčame spresniť v tomto zmysle, aby bolo už v nej priamo zakomponované a na prvé prečítanie ZOHS zjavné, aký obrat je rozhodujúci pre učenie maximálnej výšky pokuty.	Z	A	Výraz „celosvetový“ bol doplnený do znenia zákona a osobitnej časti dôvodovej správy.
AZZZ SR	§ 51 ods. 1 § 52 § 51 ods. 1, podľa ktorého je jednou z podmienok na uplatnenie Leniency priznanie účasti na dohode § 52, podľa ktorého je v prípade Urovnania podmienkou urovnania priznanie účasti na porušení Odôvodnenie: V súvislosti so zavádzanou podmienkou v Leniency žiadosti, a to priznaním účasti na porušení – dohode, by sme radi poukázali na to, že za súčasnej právnej úpravy bolo možné popri Leniency žiadosti zároveň požiadať aj o Urovanie. „Pridanou hodnotou“ urovnania bola práve skutočnosť, že sa podnikateľ v Urovaní priznal k rozsahu namietaného protisúťažného konania. Dovoľujeme si upozorniť, že návrh ZOHS nerieši, ako sa bude nahliadať na rozsah priznania viny pri súbehu Leniency a Urovnania.	O	N	Urovanie stále zostáva možné aj popri aplikácii inštitútu „leniency“.. Podľa názoru predkladateľa sa v tomto smere nič v zákone nemení. Požiadavka priznania sa v rámci leniency vyplýva z transponovanej smernice.

AZZZ SR	§ 51 ods. 3 písm. d) § 51 ods. 3 písm. d) stanovuje, že podmienkou účasti na programe zhovievavosti je, aby žiadateľ „neprezradil zámer podať žiadosť o zhovievavosť ani podanie svojej žiadosti o zhovievavosť ani jej obsah až do odoslania výzvy pred vydaním rozhodnutia.“ Odôvodnenie: V súvislosti s uvedenou podmienkou si dovoľujeme navrhnúť jej spresnenie. ZOHS zavádza povinnosť neprezradenia zámeru podať Leniency žiadateľovi, avšak myslíme si, že táto by sa nemala vzťahovať na uvedenie skutočnosti v rámci skupiny podnikateľa.	O	N	Vzhľadom na skutočnosť, že sa mení definícia podnikateľa, uvedená situácia je legislatívne pokrytá.
AZZZ SR	§ 8 ods. 2 – 6, § 9 ods. 3, § 10 ods. 1, § 35 § 8 ods. 2 „Ak koncentrácia nepodlieha kontrole úradu podľa odseku 1 písm. a) alebo písm. b), podnikateľ je povinný predtým ako sa začnú vykonávať práva a povinnosti, ktoré vyplývajú z koncentrácie, požiadať úrad o vydanie stanoviska, či koncentrácia podlieha kontrole úradu, ak aspoň dvaja účastníci koncentrácie dosiahli za účtovné obdobie, ktoré predchádza vzniku koncentrácie v Slovenskej republike celkový obrat každý najmenej 4 000 000 eur a zároveň a) koncentrácia vedie k spoločnému celkovému podielu účastníkov koncentrácie najmenej 40 % na akomkoľvek alternatívne vymedzenom relevantnom trhu, ktorý zahŕňa územie Slovenskej republiky, alebo b) individuálny alebo spoločný celkový podiel účastníkov koncentrácie je najmenej 40 % na akomkoľvek alternatívne vymedzenom relevantnom trhu zahŕňajúcom územie Slovenskej republiky, ktorý je trhom dodávok alebo trhom odbytu vo vzťahu k akémukoľvek alternatívne vymedzenému relevantnému trhu, ktorý zahŕňa územie Slovenskej republiky, na ktorom pôsobí iný účastník koncentrácie alebo podnikateľa s ním prepojení podľa odseku 7, bez ohľadu na to, či medzi nimi existuje dodávateľsko-odberateľský vzťah.“ § 35 ods. 2 „Úrad môže stanovisko vydané podľa odseku 1 zrušiť a začať správne konanie vo veci koncentrácie, ak je založené na neúplných alebo nepravdivých informáciách, ktoré boli poskytnuté účastníkom koncentrácie.“ Odôvodnenie: Predmetnými ustanoveniami Úrad zavádza inštitút vydania predbežného stanoviska Úradu k otázke, či je určitá transakcia notifikovateľná Úradu a podlieha súhlasu v rámci kontroly koncentrácií. Podľa nášho názoru zavedenie predmetného inštitútu jednak (i) zavádza právnu úpravu, ktorá so sebou prináša výrazný prvok neistoty, (ii) neprináša z pohľadu notifikujúcich strán, či Úradu podstatné zjednodušenie, a (iii) v praktickej rovine môže spomaliť priebeh transakcie. V prvom rade je zavedené	Z	A	Doplňkové notifikačné kritérium bolo vypustené. Na základe opakujúcich sa pripomienok viacerých subjektov nebude predmetom tohto návrhu. Napriek tomu úrad naďalej zotrváva na tom, že v súčasných podmienkach absentuje legislatívne riešenie v procese regulácie koncentrácií, ktoré môže v praxi spôsobovať problémy. V daných podmienkach úrad bude zvažovať do budúcnosti modifikované znenie, s cieľom reagovať na existujúce problémy pomenované v dôvodovej správe k tomuto návrhu. Novému modifikovanému návrhu bude predchádzať verejná diskusia, s cieľom dôslednejšie ozrejmiť dôvody takéhoto doplnenia existujúcich notifikačných kritérií, ako aj hľadanie čo najefektívnejšieho riešenia z pohľadu záujmov zúčastnených strán.

kombinované kritérium obratu a podielu na trhu. Podiel na trhu sa určuje na tzv. „alternatívne vymedzenom trhu“, pričom s týmto pojmom ZOHS vôbec neoperuje. Špecificky potom v prípade postupu podľa § 8 ods. 2 písm. a) ZOHS je výklad „alternatívne vymedzeného trhu“ sporný. V tomto kroku sa žiadateľ dostáva do právnej neistoty. Do právnej neistoty sa rovnako dostáva potenciálny žiadateľ aj vtedy, keď môže byť sporné, aká veličina je základom pre určenie výšky trhového podielu. Potenciálny žiadateľ tiež nemusí mať dostatok informácií k tomu, aby vedel relevantne odhadnúť výšku trhového podielu. ZOHS zavádza povinnosť požiadať o posúdenie pod hrozbou pokuty. Dôsledkom tejto neistoty tak bude podnikateľ pri nesprávne definovanom trhu a nesprávne „odhadnutom“ podiele na „alternatívne vymedzenom trhu“ vystavený sankcii za neoznámenie koncentrácie. Alternatívne sa tomuto riziku podnikateľa budú snažiť vyhýbať, čo však povedie k zahlteniu Úradu posudzovaním žiadostí, ktoré mu budú predkladané „pre prípad“. Druhým momentom právnej neistoty, do ktorej sa dostáva podnikateľ, je otázka „odôvodnených obáv“, ktoré zistí Úrad pri posudzovaní žiadostí a začatí správneho konania. Rozumieme tomu tak, že existenciu „odôvodnených obáv“ bude Úrad posudzovať v zmysle kritérií na posúdenie dopadov koncentrácie na trh. Jednak nie je zrejmé, do akej hĺbky pri tomto posúdení Úrad pôjde, ani aké ďalšie posúdenie bude predmetom správneho konania v nadväznosti na rozsah posudzovania žiadosti. Neregistrujeme žiaden opravný inštitút, alebo čo i len možnosť podať námietky zo strany žiadateľa voči takémuto predbežnému posúdeniu ešte pred tým, ako Úrad správne konanie vo veci posúdenia koncentrácie ex offio otvorí. Myslíme si, že ak sa identifikujú „odôvodnené obavy“ Úradu pri posudzovaní žiadosti, žiadateľ by mal mať možnosť predmetný záver rozporovať, a to minimálne podaním námietok skôr ako začne správne konanie. Navrhujeme z vyššie uvedených dôvodov primárne takto zavedený inštitút vypustiť. Pokiaľ by na uvedenom kritériu Úrad trval, navrhujeme upraviť ho ako štandardné notifikačné kritérium, pričom by bolo spresnené, vo vzťahu k akým trhom sa zavádza. Definícia „akéhokoľvek alternatívne vymedzeného trhu“ je nedostatočná a vágna. Je nutné podotknúť, že z hľadiska podnikateľa – žiadateľa, je proces žiadosti takmer rovnako administratívne náročný ako v prípade notifikácie, keďže sa vyžaduje predloženie rovnakej sumy údajov ako pri notifikácii. Možnosť úradu zrušiť predbežné stanovisko bez akéhokoľvek časového limitovania vyvoláva právnu neistotu účastníka. Navyše nie je jasné, či a ako by sa v takom			
--	--	--	--

	prípade posudzovalo, či oznamovateľ koncentrácie o neúplnosti, resp. nepravdivosti informácií vedel. Môže byť potom skutočnosť, že podnikateľ predložil informáciu o trhovom podiele na základe jemu dostupných informácií považovaná Úradom za poskytnutie neúplnej informácie? Bude skutočnosť, že podnikateľ pri najlepšej snahe identifikoval všetky „alternatívne vymedzené trhy“, ak opomenul z pohľadu Úradu identifikovať nejaký ďalší, vyhodnotená ako predloženie neúplných informácií?			
AZZZ SR	§ 3 písm. b), c), d) Do ustanovenia § 3 písm. b), c) a d) boli prenesené definície pôvodne uvedené v § 4 ods. 3 ZOHS, bez zmeny týchto definícií. Odôvodnenie: Koncept úpravy definícií v súčasnom ZOHS je rozdelený na definičnú časť v § 3, ktorý obsahuje definíciu pojmov prelínajúcich sa celým znením ZOHS, a potom individuálne jednotlivé časti ZOHS upravujú definície pojmov, ktoré sa primárne k týmto častiam vzťahujú. Presunutie pojmov obsiahnutých dnes v § 4 ods. 3 ZOHS do všeobecnej definíčnej časti nového ZOHS, a zároveň ponechanie zvyšných definícií „roztrúsených“ vo zvyšnom texte ZOHS, tak bez akéhokolvek vysvetlenie rozbíja súčasný koncept úpravy definícií v ZOHS a pôsobí podľa našej mienky máťuco. Domnievame sa, že je v záujme zachovania prehľadnosti a lepšej orientácie adresáta právnej normy, aby právna úprava k jednotlivým celkom ako sú dohoda obmedzujúca súťaž, zneužívanie dominantného postavenia a koncentrácie, bola upravená v rámci týchto celkov. V opačnom prípade, ako uvádzame aj ďalších pripomienkach, sa návrh ZOHS stáva koncepčne nejasným a nezrozumiteľným. Pojmy dohoda, zosúladený postup, rozhodnutie združenia podnikateľov, sú pojmy, ktoré sú z hľadiska obsahového takmer výlučne súčasťou právnej úpravy dohôd obmedzujúcich hospodársku súťaž a súvisia s právnou úpravou § 4 ZOHS. Preto by ich definícia mala byť ponechaná v tejto časti. Dané je aj v súlade s požiadavkou Legislatívnych pravidiel tvorby zákonov, podľa ktorých je zákon nutné členiť prehľadne a dbať pritom na vnútornú súvislosť. Navyše, uvedené pojmy sú pojmami uvedenými v základnej definícii § 4 ods. 1 ZOHS dohody obmedzujúcej hospodársku súťaž a sú s ňou nevyhnutne spojené. Ak by sa sledovala logika navrhovaného znenia ZOHS, podľa ktorej by sa do § 3 mali vyčleniť pojmy ako dohoda, zosúladený postup, rozhodnutie združenia podnikateľov, potom by podľa tejto logiky museli byť v základných pojmoch definované napríklad aj pojem spoločný podnik a pod. Predmetné však nie je želateľnou zmenou a ani zmenou, ktorá by prispela k zrozumiteľnosti ZOHS. Z	Z	N	Rozpor trvá. V záujme jasného a prehľadného členenia zákona boli predmetné definície pojmov ponechané v § 3 – vymedzenie niektorých pojmov. Uvedenou systematikou sa dôsledne naplňajú požiadavky prehľadného členenia zákona a vnútornej súvislosti jeho ustanovení.

	uvedeného dôvodu navrhujeme, aby boli ponechané definície dohody, zosúladeného postupu a rozhodnutia združenia podnikateľov v § 4 nového ZOHS, ako to je v súčasnej právnej úprave.			
AZZZ SR	§ 3 písm. f) § 16 ods. 1 Návrh ZOHS zavádza definíciu zamestnanca Úradu, pod ktorú spadá aj osoba poverená plnením úloh patriacich do právomoci Úradu. Návrh ZOHS však vo výpočte právomoci Úradu, neobsahuje právomoc úradu poveriť výkonom jeho úloh tretie osoby. Odôvodnenie: V prvom rade si dovoľujeme uviesť, že ak ZOHS predpokladá, že ako „zamestnanci“ Úradu budú vnímané aj Úradom poverené osoby, musí existovať právomoc Úradu tieto osoby aj poveriť. Odporúčame takúto právomoc vo výpočte právomoci v § 16 ods. 1 ZOHS uviesť. Rovnako nie je zrejmé, na základe akého mechanizmu a kým sú tieto iné fyzické osoby poverené vykonávať činnosti v mene Úradu.	O	N	Podľa predkladateľa zavedenie špeciálne určenej právomoci na tento účel nie je potrebné. Právomoc poveriť osobu výkonom právomocí vyplýva podľa úradu z funkcie štatutárneho orgánu a nie je pre tento účel potrebné špeciálne ustanovenie.
AZZZ SR	§ 33 Navrhovaný ZOHS upravuje možnosť uloženia plnenia záväzkov, pričom v celom jeho znení pracuje v tejto súvislosti s pojmom podnikateľ. Odôvodnenie: Pôvodné ustanovenie ZOHS k záväzkom hovorí o tom, že záväzky sú jednak predkladané (i) účastníkom konania a sú (ii) ukladané účastníkom konania. Nie je nám známy dôvod, pre ktorý došlo k zmene predmetného ustanovenia, kedy záväzky mohol predkladať len účastník konania, voči ktorému bolo konanie vedené. Máme za to, že zmena, v ktorej sa uvádza, že sa záväzky predkladajú „podnikateľom“ a ukladajú „podnikateľovi“ je nekoncepčná. Podľa nášho názoru, rozhodnutie o záväzkoch je rozhodnutie, ktorým sa ukončuje inak sankčné konanie vedené s účastníkom konania, a preto je dôvodné, že záväzky predkladá Úradu účastník konania. Zároveň záväzky smerujú k tomu, aby boli odstránené možné obmedzenia súťaže a smerujú teda primárne voči účastníkom konania. I keď nie je možné vylúčiť, že by boli uložené, ak by to účastník konania navrhol uložiť aj inému podnikateľovi, ktorý tvorí s účastníkom konania jednu ekonomickú skupinu. Avšak nie je možné dospieť k záveru, že akýkoľvek podnikateľ môže byť viazaný rozhodnutím podľa § 33 ZOHS. V tejto súvislosti preto navrhujeme, aby boli v § 33 ZOHS vykonané zmeny, podľa ktorých návrh záväzkov predkladá len účastník konania a tieto sú ukladané účastníkom konania. Predmetné je podľa nášho názoru aj v súlade s úpravou Nariadenia 1/2003, kedy podľa recitálu 13: „Ak v priebehu konaní, z ktorých by	Z	A	Rozpor bol odstránený. Znenie upravené na „účastníka konania“.

	vyplývalo rozhodnutie o zákaze dohody alebo postupu, prijímú podniky voči Komisii záväzky, ktoré by uspokojili jej záujmy, Komisia by mohla prijať rozhodnutie, ktorými sa tieto záväzky stanú pre príslušné podniky záväznými.“ Rovnako tak čl. 9 ods. 1 Nariadenia 1/2003, podľa ktorého: „Ak Komisia zamýšľa prijať rozhodnutie vyžadujúce ukončiť porušovanie a príslušný podnik sa zaviazá, že splní požiadavky vyjadrené Komisiou v jej predbežnom posúdení, môže Komisia rozhodnutím urobiť takýto záväzok záväzným pre podniky.“ Príslušným podnikom je podnik, voči ktorému je vedené konanie Európskej komisie. Navrhované znenie: “§33 Rozhodnutie o záväzkoch (1) Úrad môže konanie vo veci porušenia zákazu dohody obmedzujúcej súťaž, zákazu zneužitia dominantného postavenia alebo vo veci iných foriem nedovoleného obmedzovania súťaže skončiť rozhodnutím, v ktorom účastníkovi konania uloží plnenie záväzkov, ktoré účastník konania úradu predložil na účely odstránenia možného obmedzenia súťaže. Úrad môže vydať takéto rozhodnutie na určenú dobu. Na vydanie takého rozhodnutia nie je právny nárok. (2) Účastník konania môže navrhnúť záväzky najneskôr do uplynutia lehoty na vyjadrenie k výzve pred vydaním rozhodnutia podľa § 26; na záväzky podané neskôr úrad neprihliada. Úrad môže predložené záväzky testovať priamym oslovením fyzických osôb a právnických osôb, zverejnením alebo iným spôsobom. (3) Úrad môže rozhodnutie podľa odseku 1 z vlastného podnetu zmeniť alebo zrušiť, ak a) sa po vydaní rozhodnutia podstatne zmenili podmienky, ktoré boli rozhodujúce na jeho vydanie, b) účastník konania neplní uložené záväzky, alebo c) účastníkom konania poskytnuté informácie, ktoré boli rozhodujúce na jeho vydanie, boli neúplné alebo nepravdivé.“			
AZZZ SR	§ 38 Odôvodnenie: Domnievame sa, že je koncepčnejšie, aby predmetné ustanovenia boli naďalej v ZOHS radené do uceleného celku, ktorý sa týka kontroly koncentrácií. Kontrola koncentrácií v rámci súťažného práva tvorí samostatnú a ucelenú oblasť a je teda dôvodné, aby bol celý proces upravený v jednej samostatnej časti. Navyše, súčasné radenie týchto ustanovení v ZOHS neprinieslo žiadne výkladové problémy, a teda nie je dôvodné túto štruktúru meniť. Navyše, radenie tohto ustanovenia mimo ucelenú časť „koncentrácie“ s nadpisom „rozhodovanie o výnimke“ pôsobí samo o sebe máťuco. Legislatívne pravidlá tvorby zákonov požadujú, aby bol zákon členený prehľadne a aby sa pritom dbalo na vnútornú súvislosť a správny sled dôležitých a	O	N	V záujme prehľadného členenia zákona sa odčleňujú hmotnoprávne a procesné ustanovenia. Predmetné členenie považujeme za prínosné z hľadiska jasnosti a zrozumiteľnosti zákonných ustanovení a prehľadného a logického členenia zákona. Procesné ustanovenia, ktoré sa týkajú len konania o koncentracii sú vyčlenené v rámci osobitných procesných ustanovení -

	menej dôležitých vecí.			Osobitné ustanovenia pri procese posudzovania koncentrácie, ktoré nasledujú za všeobecnými ustanoveniami o konaní. Uvedenou systematikou sa dôsledne naplňajú požiadavky na prehľadného členenie zákona a vnútornej súvislosti jeho ustanovení.
AZZZ SR	§ 37 Odôvodnenie: Domnievame sa, že je koncepcnejšie, aby predmetné ustanovenia boli naďalej v ZOHS radené do uceleného celku, ktorý sa týka kontroly koncentrácií. Kontrola koncentrácií v rámci súťažného práva tvorí samostatnú a ucelenú oblasť a je teda dôvodné, aby bol celý proces upravený v jednej samostatnej časti. Navyše, súčasné radenie týchto ustanovení v ZOHS neprinieslo žiadne výkladové problémy, a teda nie je dôvodné túto štruktúru meniť. Predišlo by sa týmto spôsobom aj k „hľadaniu“ parciálnych názvov nad jednotlivými ustanoveniami, ktoré môžu pôsobiť skôr mätúco. Legislatívne pravidlá tvorby zákonov požadujú, aby bol zákon členený prehľadne a aby sa pritom dbalo na vnútornú súvislosť a správny sled dôležitých a menej dôležitých vecí.	O	N	V záujme prehľadného členenia zákona sa odčleňujú hmotnoprávne a procesné ustanovenia. Predmetné členenie považujeme za prínosné z hľadiska jasnosti a zrozumiteľnosti zákonných ustanovení a prehľadného a logického členenia zákona. Procesné ustanovenia, ktoré sa týkajú len konania o koncentracii sú vyčlenené v rámci osobitných procesných ustanovení - Osobitné ustanovenia pri procese posudzovania koncentrácie, ktoré nasledujú za všeobecnými ustanoveniami o konaní. Uvedenou systematikou sa dôsledne naplňajú požiadavky na prehľadného členenie zákona a vnútornej súvislosti jeho ustanovení.
AZZZ SR	§ 39 Odôvodnenie: Domnievame sa, že je koncepcnejšie, aby predmetné ustanovenia boli naďalej v ZOHS radené do uceleného celku, ktorý sa týka kontroly koncentrácií. Kontrola koncentrácií v rámci súťažného práva tvorí samostatnú a ucelenú oblasť a je teda dôvodné, aby celý proces bol upravený v jednej samostatnej časti. Navyše, súčasné radenie týchto ustanovení v ZOHS neprinieslo žiadne výkladové problémy, a teda nie je dôvodné túto štruktúru meniť. Legislatívne pravidlá tvorby zákonov	O	N	V záujme prehľadného členenia zákona sa odčleňujú hmotnoprávne a procesné ustanovenia. Predmetné členenie považujeme za prínosné z hľadiska jasnosti a zrozumiteľnosti zákonných ustanovení a prehľadného a logického členenia zákona. Procesné ustanovenia,

	požadujú, aby bol zákon členený prehľadne a aby sa pritom dbalo na vnútornú súvislosť a správny sled dôležitých a menej dôležitých vecí.		ktoré sa týkajú len konania o koncentracii sú vyčlenené v rámci osobitných procesných ustanovení - Osobitné ustanovenia pri procese posudzovania koncentrácie, ktoré nasledujú za všeobecnými ustanoveniami o konaní. Uvedenou systematikou sa dôsledne naplňajú požiadavky na prehľadného členenie zákona a vnútornej súvislosti jeho ustanovení.
AZZZ SR	§ 35 a § 36 Odôvodnenie: Domnievame sa, že je koncepčnejšie, aby predmetné ustanovenia boli naďalej v ZOHS radené do uceleného celku, ktorý sa týka kontroly koncentrácií. Kontrola koncentrácií v rámci súťažného práva tvorí samostatnú a ucelenú oblasť, a je teda dôvodné, aby bol celý proces upravený v jednej samostatnej časti. Navyše, súčasné radenie týchto ustanovení v ZOHS do ucelenej časti koncentrácií neprinieslo žiadne výkladové problémy, a teda nie je dôvodné túto štruktúru meniť.	O N	V záujme prehľadného členenia zákona sa odčleňujú hmotnoprávne a procesné ustanovenia. Predmetné členenie považujeme za prínosné z hľadiska jasnosti a zrozumiteľnosti zákonných ustanovení a prehľadného a logického členenia zákona. Procesné ustanovenia, ktoré sa týkajú len konania o koncentracii sú vyčlenené v rámci osobitných procesných ustanovení - Osobitné ustanovenia pri procese posudzovania koncentrácie, ktoré nasledujú za všeobecnými ustanoveniami o konaní. Uvedenou systematikou sa dôsledne naplňajú požiadavky na prehľadného členenie zákona a vnútornej súvislosti jeho ustanovení.
AZZZ SR	§ 20 ods. 1 písm. a) Podľa § 20 ods. 1 písm. a) ZOHS je účastníkom konania taká fyzická alebo právnická osoba, ktorá v prípade dohody obmedzujúcej súťaž je zodpovedná za účasť na dohode obmedzujúcej súťaž. Podľa § 20 ods. 1 písm. b) ZOHS je	O N	Predkladateľ súhlasí s aplikáciou prezumpcie nevinu a so skutočnosťou, že otázka zodpovednosti je predmetom posúdenia v správnom konaní. Avšak už

	účastníkom konania v prípade zneužívania dominantného postavenia taká osoba, ktorá je zodpovedná za činnosť alebo konanie, ktoré je zneužívaním dominantného postavenia. Odôvodnenie: Chápeme, že Úrad rieši zavedenie zodpovednosti v rámci podnikateľa (členov ekonomickej skupiny) do definície účastníctva tak, aby sa mohla stíhať nielen napríklad dcérska spoločnosť ale aj spoločnosť materská v prípade, ak sa preukáže že táto bola zodpovedná za porušenie súťažných pravidiel. Napriek uvedenému sa domnievame, že predmetná definícia môže vyvolávať komplikácie v aplikačnej praxi. V prvom rade spôsobuje istú mieru neistoty pri začatí správneho konania a navyše máme za to, že skutočnosť, kto je osobou zodpovednou za porušenie súťažných predpisov u podnikateľa, musí byť predmetom samostatného dokazovania, ktoré musí byť uskutočňované len počas správneho konania.			súčasný zákon pracuje s definíciou účastníka konania ako účastníka dohody. Pričom toto ustanovenie sa nepovažuje za porušenie prezumpcie neviny. Myslíme si, že legislatívne znenie je správne. Je potrebné uviesť, že dôvod zmeny, tak ako je to rozsiahlo uvedené v dôvodovej správe, vyplýva z potreby zavedenia pojmu podnikateľ tak, ako ho pozná právo EÚ a to vrátane konceptov, ktoré sa viažu. Uvedené znamená napr. aj aplikáciu konceptu prezumpcie zodpovednosti materskej spoločnosti za konanie jej dcérskej spoločnosti. Pre tieto prípady je potrebné definíciu zmeniť tak, aby bolo možné ako účastníka konania určiť aj materskú spoločnosť, pričom v konaní sa jej zodpovednosť bude posudzovať. Inak by materská spoločnosť nemohla brániť svoje práva.
GPSR	§ 13 ods. 10 K čl. I, § 13 ods. 3, ods. 9, ods. 10, ods. 11 návrhu zákona – O: Na funkciu predsedu je predpoklad druhý stupeň vysokoškolského vzdelania, pričom sa však nešpecifikuje odbor vzdelania. Predseda Úradu musí mať však vzdelanostné predpoklady pre výkon tejto funkcie a preto nemôže dôjsť k situácii, že by sa predsedom stal absolvent nesúvisiaceho humanitného alebo technického smeru. Pokiaľ ide o podpredsedu Úradu, v návrhu zákona (rovnako ako v platnom zákone č. 136/2001 Z. z.) nie je špecifikovaná požadovaná úroveň vzdelania. Navrhovaná právna úprava by nebránila stať sa podpredsedom Úradu ani človeku, ktorý neskončil ani strednú školu. V podmienkach na vymenovanie predsedu Úradu chýba prejavenie jeho súhlasu s menovaním do funkcie. Bez jeho súhlasu nie je logicky možné ho navrhnuť na vymenovanie do tejto funkcie. V súvislosti s tým je potrebné	O	N	Predkladateľ považuje navrhovanú úpravu za dostatočnú.

	povedať, že následne, keď sa predseda vzdá svojej funkcie, nemožno ho nútiť, aby následne ešte v tejto funkcii zotrval ďalšie 2 mesiace. Riešením by mohlo byť pripustenie možnosti, aby sa mohol predseda Úradu vzdať funkcie k určitému dátumu, ktorý by uviedol vo vzdaní sa funkcie. Navyiac by išlo o nevyváženú právnu úpravu, keďže v prípade odvolania z funkcie predsedovi funkcia končí dňom odvolania. Obdobne táto pripomienka platí aj na vymenovávanie a odvolávanie podpredsedu Úradu, pričom by predseda mal mať oprávnenie podať návrh na odvolanie podpredsedu vláde Slovenskej republiky. Zákon nerieši na základe čoho má prezident konať a odvolať predsedu Úradu z funkcie. Žiadalo by sa doplniť § 13 ods. 10 navrhovaného zákona v tom smere, že návrh na odvolanie predsedu Úradu podá vláda.			
GPSR	§ 13 ods. 11 K čl. I, § 13 ods. 3, ods. 9, ods. 10, ods. 11 návrhu zákona – O: Na funkciu predsedu je predpoklad druhý stupeň vysokoškolského vzdelania, pričom sa však nešpecifikuje odbor vzdelania. Predseda Úradu musí mať však vzdelanostné predpoklady pre výkon tejto funkcie a preto nemôže dôjsť k situácii, že by sa predsedom stal absolvent nesúvisiaceho humanitného alebo technického smeru. Pokiaľ ide o podpredsedu Úradu, v návrhu zákona (rovnako ako v platnom zákone č. 136/2001 Z. z.) nie je špecifikovaná požadovaná úroveň vzdelania. Navrhovaná právna úprava by nebránila stať sa podpredsedom Úradu ani človeku, ktorý neskončil ani strednú školu. V podmienkach na vymenovanie predsedu Úradu chýba prejavenie jeho súhlasu s menovaním do funkcie. Bez jeho súhlasu nie je logicky možné ho navrhnuť na vymenovanie do tejto funkcie. V súvislosti s tým je potrebné povedať, že následne, keď sa predseda vzdá svojej funkcie, nemožno ho nútiť, aby následne ešte v tejto funkcii zotrval ďalšie 2 mesiace. Riešením by mohlo byť pripustenie možnosti, aby sa mohol predseda Úradu vzdať funkcie k určitému dátumu, ktorý by uviedol vo vzdaní sa funkcie. Navyiac by išlo o nevyváženú právnu úpravu, keďže v prípade odvolania z funkcie predsedovi funkcia končí dňom odvolania. Obdobne táto pripomienka platí aj na vymenovávanie a odvolávanie podpredsedu Úradu, pričom by predseda mal mať oprávnenie podať návrh na odvolanie podpredsedu vláde Slovenskej republiky. Zákon nerieši na základe čoho má prezident konať a odvolať predsedu Úradu z funkcie. Žiadalo by sa doplniť § 13 ods. 10 navrhovaného zákona v tom smere, že návrh na odvolanie predsedu Úradu	O	N	Predkladateľ považuje navrhovanú úpravu za dostatočnú. Výberový proces umožní zohľadniť aj prípadné skúsenosti uchádzača. Pokiaľ ide o zotrvanie vo funkcii, návrh sleduje zabezpečenie chodu úradu a rozhodovacieho procesu s ohľadom na lehoty. Pri vzdaní sa funkcie sa napríklad obdobná úprava nachádza Obchodnom zákonníku pri konateľovi v s.r.o. Hoci ide o oblasť súkromného práva, nie verejného, sleduje sa tým rovnaký cieľ.

	podá vláda.			
GPSR	§ 13 ods. 3 K čl. I, § 13 ods. 3, ods. 9, ods. 10, ods. 11 návrhu zákona - O: Na funkciu predsedu je predpoklad druhý stupeň vysokoškolského vzdelania, pričom sa však nešpecifikuje odbor vzdelania. Predseda Úradu musí mať však vzdelanostné predpoklady pre výkon tejto funkcie a preto nemôže dôjsť k situácii, že by sa predsedom stal absolvent nesúvisiaceho humanitného alebo technického smeru. Pokiaľ ide o podpredsedu Úradu, v návrhu zákona (rovnako ako v platnom zákone č. 136/2001 Z. z.) nie je špecifikovaná požadovaná úroveň vzdelania. Navrhovaná právna úprava by nebránila stať sa podpredsedom Úradu ani človeku, ktorý neskončil ani strednú školu. V podmienkach na vymenovanie predsedu Úradu chýba prejavenie jeho súhlasu s menovaním do funkcie. Bez jeho súhlasu nie je logicky možné ho navrhnúť na vymenovanie do tejto funkcie. V súvislosti s tým je potrebné povedať, že následne, keď sa predseda vzdá svojej funkcie, nemožno ho nútiť, aby následne ešte v tejto funkcii zotrval ďalšie 2 mesiace. Riešením by mohlo byť pripustenie možnosti, aby sa mohol predseda Úradu vzdať funkcie k určitému dátumu, ktorý by uviedol vo vzdaní sa funkcie. Navyiac by išlo o nevyváženú právnu úpravu, keďže v prípade odvolania z funkcie predsedovi funkcia končí dňom odvolania. Obdobne táto pripomienka platí aj na vymenovávanie a odvolávanie podpredsedu Úradu, pričom by predseda mal mať oprávnenie podať návrh na odvolanie podpredsedu vláde Slovenskej republiky. Zákon nerieši na základe čoho má prezident konať a odvolať predsedu Úradu z funkcie. Žiadalo by sa doplniť § 13 ods. 10 navrhovaného zákona v tom smere, že návrh na odvolanie predsedu Úradu podá vláda.	O	N	Predkladateľ považuje navrhovanú úpravu za dostatočnú. Výberový proces umožní zohľadniť aj prípadné skúsenosti uchádzača. Pokiaľ ide o zotrvanie vo funkcii, návrh sleduje zabezpečenie chodu úradu a rozhodovacieho procesu s ohľadom na lehoty. Pri vzdaní sa funkcie sa napríklad obdobná úprava nachádza Obchodnom zákonníku pri konateľovi v s.r.o. Hoci ide o oblasť súkromného práva, nie verejného, sleduje sa tým rovnaký cieľ.
GPSR	§ 13 ods. 9 K čl. I, § 13 ods. 3, ods. 9, ods. 10, ods. 11 návrhu zákona – O: Na funkciu predsedu je predpoklad druhý stupeň vysokoškolského vzdelania, pričom sa však nešpecifikuje odbor vzdelania. Predseda Úradu musí mať však vzdelanostné predpoklady pre výkon tejto funkcie a preto nemôže dôjsť k situácii, že by sa predsedom stal absolvent nesúvisiaceho humanitného alebo technického smeru. Pokiaľ ide o podpredsedu Úradu, v návrhu zákona (rovnako ako v platnom zákone č. 136/2001 Z. z.) nie je špecifikovaná požadovaná úroveň vzdelania. Navrhovaná právna úprava by nebránila stať sa podpredsedom Úradu ani človeku, ktorý	O	N	Predkladateľ považuje navrhovanú úpravu za dostatočnú. Výberový proces umožní zohľadniť aj prípadné skúsenosti uchádzača. Pokiaľ ide o zotrvanie vo funkcii, návrh sleduje zabezpečenie chodu úradu a rozhodovacieho procesu s ohľadom na lehoty. Pri vzdaní sa funkcie sa napríklad obdobná úprava nachádza

	neskončil ani strednú školu. V podmienkach na vymenovanie predsedu Úradu chýba prejavenie jeho súhlasu s menovaním do funkcie. Bez jeho súhlasu nie je logicky možné ho navrhnúť na vymenovanie do tejto funkcie. V súvislosti s tým je potrebné povedať, že následne, keď sa predseda vzdá svojej funkcie, nemožno ho nútiť, aby následne ešte v tejto funkcii zotrval ďalšie 2 mesiace. Riešením by mohlo byť pripustenie možnosti, aby sa mohol predseda Úradu vzdať funkcie k určitému dátumu, ktorý by uviedol vo vzdaní sa funkcie. Navyiac by išlo o nevyváženú právnu úpravu, keďže v prípade odvolania z funkcie predsedovi funkcia končí dňom odvolania. Obdobne táto pripomienka platí aj na vymenovávanie a odvolávanie podpredsedu Úradu, pričom by predseda mal mať oprávnenie podať návrh na odvolanie podpredsedu vláde Slovenskej republiky. Zákon nerieši na základe čoho má prezident konať a odvolať predsedu Úradu z funkcie. Žiadalo by sa doplniť § 13 ods. 10 navrhovaného zákona v tom smere, že návrh na odvolanie predsedu Úradu podá vláda.			Obchodnom zákonníku pri konateľovi v s.r.o. Hoci ide o oblasť súkromného práva, nie verejného, sleduje sa tým rovnaký cieľ.
GPSR	§ 16 K čl. I, § 16 a § 32 návrhu zákona – O: Predkladateľ návrhu zákona zo smernice Európskeho parlamentu a rady (EÚ) 2019/1 z 11. decembra 2018 o posilnení právomocí orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečení riadneho fungovania vnútorného trhu (ďalej len „smernica“) prevzal čl. 10. V § 16 a § 32 sa uvádza, že Úrad bude oprávnený ukladať štrukturálne a behaviorálne opatrenia bez toho, aby vysvetlil, čo pod týmto oprávnením myslí. Transpozícia smernice nemôže prebehnúť iba prepisným alebo opisným spôsobom. Členský štát je viazaný cieľom, ktorý smernica sleduje a nie je zaviazaný prevziať doslova v nej obsiahnutú právnu úpravu. Keďže v dôvodovej správe sa správne uvádza, že ide o nový inštitút v slovenskom právnom poriadku, žiadalo by sa tento nový právny inštitút analyzovať a podľa možnosti použiť slovenský právny výraz. Už aj samotná preambula citovanej smernice v bode 37 detailnejšie rozvíja pojem štrukturálneho nápravného opatrenia, kedy uvádza, že ide napríklad o povinnosť zbaviť sa podielu na majetku konkurenta alebo povinnosť odpredať obchodnú jednotku. Podobné, aspoň vysvetľujúce doplnenie by sa žiadalo uviesť minimálne v dôvodovej správe, pokiaľ predkladateľ nepristúpi k detailnej úprave už v samotnom zákone. Takto navrhované znenie § 32 môže spôsobiť bezbrehosť v rozhodovaní Úradu, čo je v právnom štáte neprípustné. V tomto smere	O	A	Označenia opatrení ako „behaviorálne“ a „štrukturálne“ boli zo znenia zákona vypustené. Zároveň v § 32 ods. 4 boli demonštratívne vymenované povinnosti, ktoré môžu byť uložené opatrením.

	poukazujeme na § 3 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý ustanovuje zákonné požiadavky na právny predpis. V zmysle čl. 4 ods. 2 Legislatívnych pravidiel tvorby zákonov č. 19/1997 Z. z. musí byť zákon terminologicky presný a jednotný. Možno v ňom používať len správne a v právnom poriadku ustálené pojmy a správnu právnu terminológiu. Ak niet vhodného pojmu alebo termínu, možno na jeho utvorenie použiť iné slovo alebo slovné spojenie, ktoré vyhovuje z významovej stránky. Nový pojem treba v zákone právne vymedziť. Myslím si, že vyššie uvedené podmienky navrhované ustanovenie § 32 nespĺňa. V súčasnosti je v Českej republike v legislatívnom procese novela zákona č. 143/2001 Sb. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene niektorých zákonov taktiež za účelom transpozície smernice. Javí sa, že českému zákonodarcovi sa podarí transponovať smernicu bez toho, aby musel prevziať doslova „kaučukové“ ustanovenia, ktoré sú nášmu právnomu poriadku cudzie.			
GPSR	§ 32 K čl. I, § 16 a § 32 návrhu zákona – O: Predkladateľ návrhu zákona zo smernice Európskeho parlamentu a rady (EÚ) 2019/1 z 11. decembra 2018 o posilnení právomocí orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečení riadneho fungovania vnútorného trhu (ďalej len „smernica“) prevzal čl. 10. V § 16 a § 32 sa uvádza, že Úrad bude oprávnený ukladať štrukturálne a behaviorálne opatrenia bez toho, aby vysvetlil, čo pod týmto oprávnením myslí. Transpozícia smernice nemôže prebehnúť iba prepisným alebo opisným spôsobom. Členský štát je viazaný cieľom, ktorý smernica sleduje a nie je zaviazaný prevziať doslova v nej obsiahnutú právnu úpravu. Keďže v dôvodovej správe sa správne uvádza, že ide o nový inštitút v slovenskom právnom poriadku, žiadalo by sa tento nový právny inštitút analyzovať a podľa možnosti použiť slovenský právny výraz. Už aj samotná preambula citovanej smernice v bode 37 detailnejšie rozvíja pojem štrukturálneho nápravného opatrenia, kedy uvádza, že ide napríklad o povinnosť zbaviť sa podielu na majetku konkurenta alebo povinnosť odpredať obchodnú jednotku. Podobné, aspoň vysvetľujúce doplnenie by sa žiadalo uviesť minimálne v dôvodovej správe, pokiaľ predkladateľ nepristúpi k detailnej úprave už v samotnom zákone. Takto navrhované znenie § 32 môže spôsobiť bezbrehosť v rozhodovaní Úradu, čo je v právnom štáte neprípustné. V tomto smere	O	ČA	Označenia opatrení ako „behaviorálne“ a „štrukturálne“ boli zo znenia zákona vypustené. Zároveň v § 32 ods. 4 boli demonštratívne vymenované povinnosti, ktoré môžu byť uložené opatrením.

	poukazujeme na § 3 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý ustanovuje zákonné požiadavky na právny predpis. V zmysle čl. 4 ods. 2 Legislatívnych pravidiel tvorby zákonov č. 19/1997 Z. z. musí byť zákon terminologicky presný a jednotný. Možno v ňom používať len správne a v právnom poriadku ustálené pojmy a správnu právnu terminológiu. Ak niet vhodného pojmu alebo termínu, možno na jeho utvorenie použiť iné slovo alebo slovné spojenie, ktoré vyhovuje z významovej stránky. Nový pojem treba v zákone právne vymedziť. Myslím si, že vyššie uvedené podmienky navrhované ustanovenie § 32 nespĺňa. V súčasnosti je v Českej republike v legislatívnom procese novela zákona č. 143/2001 Sb. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene niektorých zákonov taktiež za účelom transpozície smernice. Javí sa, že českému zákonodarcovi sa podarí transponovať smernicu bez toho, aby musel prevziať doslova „kaučukové“ ustanovenia, ktoré sú nášmu právnomu poriadku cudzie.			
GPSR	§ 50 ods. 1 Keďže po § 34 nasleduje § 35 nie je logické, aby boli tieto skupiny § rozdelené. K tomuto došlo zrejme písarskou chybou. Text by mal znieť: „....ak § 16 až 40,“.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
GPSR	1. Všeobecne Predložený návrh veľmi úzko korešponduje s platnou právnou úpravou t. j. so zákonom č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 136/2001 Z. z.“). Z tohto dôvodu zastávam názor, že na úpravu a zmenu vzťahov uvedených v tomto návrhu zákona postačovala obsiahlejšia novela doposiaľ platného zákona.	O	N	Prijatie nového zákona bolo vyhodnotené ako najvhodnejšie riešenie vzhľadom na rozsah navrhovaných zmien.
GPSR	§ 14 ods. 14 písm. b Súčasná právna úprava v zmysle ustanovenia § 231 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku nepripúšťa možnosť konania o pozbavení spôsobilosti na právne úkony, ale len obmedzenie osoby v spôsobilosti na konanie. Z uvedeného dôvodu je potrebné preformulovať uvedené ustanovenie § 14 ods. 14 písm. b) napríklad: „ak bola právoplatným rozhodnutím súdu obmedzená jeho spôsobilosť na právne úkony“. Rovnako je táto otázka vyriešená v návrhu § 13 ods. 10 písm. b) pri predsedovi Úradu.	O	A	Upravené v zmysle pripomienok.
GPSR	Všeobecne k dôvodovej správe Treba spomenúť, že v súčasnej legislatívnej tvorbe je málokedy možné nájsť tak	O	A	Vzaté na vedomie.

	kvalitne vypracovanú dôvodovú správu, aká bola pripojená k tomuto návrhu zákona.			
GPSR	§ 13 ods. 1 Uvedené ustanovenie sa zaoberá okrem iného úpravou vzniku, postavenia a zániku funkcie predsedu Protimonopolného úradu Slovenskej republiky (ďalej len „Úrad“), pričom však zákon neuvádza dĺžku funkčného obdobia predsedu Úradu. Dôvodová správa uvádza, že sa touto otázkou zaoberá § 22 ods. 2 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy (ďalej len „kompetenčný zákon“). V predmetnom ustanovení sa spomínajú aj iní vedúci predstavitelia ústredných orgánov štátnej správy. Dĺžka funkčného obdobia je však určená výlučne pri predsedovi Úradu. Vzhľadom na to, že funkčné obdobie predsedu Úradu v trvaní 5-tich rokov sa spomína práve v kompetenčnom zákone výlučne v prípade predsedu Úradu, bolo by vhodnejšie novelizovať kompetenčný zákon, časť ustanovenia § 22 ods. 2 týkajúcu sa dĺžky funkčného obdobia by bolo vhodné vypustiť a do navrhovaného zákona túto právnu úpravu zaviesť. Všetky ostatné ústredné orgány štátnej správy spomínané v § 22 ods. 2 kompetenčného zákona majú dĺžku funkčného obdobia svojich vedúcich funkcionárov upravenú v samostatných zákonoch, ktoré upravujú ich činnosť. Podotýkame, že platný zákon č. 136/2001 Z. z. v § 15 ods. 2 uvádza dĺžku funkčného obdobia predsedu Úradu.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
GPSR	§ 33 ods. 3 V § 33 ods. 3 písm. b) je potrebné v texte odstrániť písmeno „u“, ktoré sa tam zrejme dostalo omylom, pisárskou chybou.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
HKV Law Firm	§ 3 písm. a Definovanie pojmu „podnikateľ“ za pomoci slova „entita“ nepovažujeme za najšťastnejšie. Z návrhu znenia zákona nie je jasné, aká množina subjektov sa pod pojmom „entita“ skrýva, ak má byť totižto použitý takýto neurčitý pojem, musí byť najprv definovaný. Odporúčame túto definíciu preformulovať.	Z	N	Rozpor trvá. Pokiaľ ide o použitie pojmu „entita“, oproti súčasnému zneniu dochádza k významnej zmene pri pojme „podnikateľ“, keď tento pojem na rozdiel od súčasnej právnej úpravy už nebude viazaný na právnu subjektivitu, ale nadobudne význam v zmysle, v akom ho pozná a aplikuje aj európska judikatúra, resp. európske súťažné právo. Z dôvodu oddelenia pojmu „podnikateľ“ od právnej subjektivity sa pojem „entita“ javí ako najvhodnejší.

			Týmto pojmom definuje podnik aj európske súťažné právo (v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie je podnikom „akákoľvek entita zapojená do hospodárskej činnosti“ – „any entity engaged in an economic activity“). Podnikateľom tak môže byť v podstate akýkoľvek subjekt s právnou subjektivitou, ale aj napríklad ekonomická skupina bez právnej subjektivity. Koncept podniku má veľmi široký rozmer umožňujúci zohľadniť ekonomickú realitu pri aplikácii súťažných pravidiel (podrobnejšie je tento koncept rozpracovaný v dôvodovej správe). Úrad sa pre použitie pojmu „entita“ rozhodol po zvážení všetkých alternatív. Úrad si uvedomuje, že nejde o bežne používaný pojem, avšak aj z hľadiska významu tohto slova v Slovníku súčasného slovenského jazyka, podľa ktorého sa entitou rozumie „to, čo je, čo existuje, hoci len ako abstrakcia.“
HKV Law Firm	§ 47 ods. 6 Nová úprava limitácie 10 rokov na vydanie rozhodnutia je neprimeraná a nie je v súlade s pravidlami na úrovni EÚ (na ktoré sa mimochodom predkladateľ odvoláva). Navrhujeme zaviesť podstatne kratšie subjektívne lehoty na uloženie pokút na 3 roky.	Z N	Rozpor trvá. Lehota 10 rokov nie je lehotou na vydanie rozhodnutia, ale objektívnou prekluzívnou lehotou, po plynutí ktorej už nie je možné uložiť pokutu. Na vydanie rozhodnutia úrad pristúpil k zavedeniu lehoty 36+36 mesiacov na I. a II. Stupni. Podľa znenia navrhovaného úradom pokuty a penále podľa tohto zákona môže úrad uložiť najneskôr do desiatich rokov odo dňa,

			keď došlo k porušeniu ustanovení tohto zákona, porušeniu ustanovení osobitného predpisu alebo neplneniu rozhodnutia úradu. Úrad ustanovením 10 ročnej prekluzívnej lehoty nesleduje neodôvodnené posilnenie vlastného postavenia. Táto potreba vyplýva z objektívnych skutočností a zložitosti konania. Dĺžku konania okrem toho značne ovplyvňuje postup a spolupráca účastníkov konania a iných subjektov a nezávisí iba od aktivity úradu. Uvedené zároveň neznamená, že konanie úradu bude trvať 10 rokov, nebolo tomu tak doteraz, a možno to aj do budúcnosti vylúčiť. Európska právna úprava obsiahnutá v Nariadení 1/2003 nie je pre podnikateľa priaznivejšia. Pri porušovaní súťažných pravidiel na úrovni Európskej únie má Komisia 5 ročnú premlčaciu lehotu na uloženie pokuty. Táto sa však prerušuje každou akciou Komisie vykonanou s cieľom vyšetrovania alebo konania týkajúcu sa ukladania pokút alebo pravidelných peňalí. Premlčania lehota podľa nariadenia 1/2003 uplynie najneskôr za 10 rokov odo dňa začatia jej plynutia. Pre porovnanie, český zákon o ochrane hospodárskej súťaže ustanovuje 10 ročnú premlčaciu dobu na uloženie pokuty. Do tejto premlčacej doby sa nezapočítava doba správneho konania.
--	--	--	--

			Premlčacia doba sa dokonca prerušuje napr. oznámením o začatí správneho konania. Prerúšením premlčacej doby začína bežať nová premlčacia doba. Ak bola premlčacia doba prerušená a začala plynúť nová, zodpovednosť za priestupok zanikne najneskôr uplynutím 14 rokov od jeho spáchania. Táto doba sa navyše predlžuje o dobu vedenia súdneho konania v správnom súdnictve.
HKV Law Firm	§ 23 ods. 2 Skrátenie tejto lehoty z pôvodných 15 dní je neprimeraný a vymyká sa akémukoľvek štandardu v doručovaniach pri obdobných konaniach. Ak by každý úrad mal pri doručovaní iné pravidlá bude výrazne narušená právna istota účastníkov.	Z	ČA Rozpor bol odstránený. Predmetné ustanovenie bolo upravené tak, že úložná lehota bude osem kalendárnych dní odo dňa nasledujúceho po dni jej uloženia.
HKV Law Firm	§ 8 ods. 2 Zavedenie povinnosti žiadať PMÚ o vydanie stanoviska týkajúceho sa prípadného podliehania koncentrácie kontrole PMÚ aj v prípade, že daná koncentrácia nedosiahla prahové kritéria podľa § 8 ods. 1 zákona, považujeme za neprimerané. Sme toho názoru, že transakcie ktoré nedosahujú zákonom stanovených kritérií nemôžu mať vzhľadom na svoj objem natoľko významný dopad na hospodársku súťaž, aby bolo potrebné stanovisko PMÚ. Navyše ustanovenie vedie k veľkej právnej neistote (najmä s ohľadom na výklad alternatívne vymedzeného relevantného trhu) a zbytočnej záťaži pre podnikateľov za účelom posudzovania potreby notifikácie. Rovnako to bude viesť k neprimeranému zaťaženiu a práci pre PMÚ a celkovej komplikácii v oblasti transakčnej aktivity.	Z	A Doplnkové notifikačné kritérium bolo z návrhu zákona vypustené. Na základe opakujúcich sa pripomienok viacerých subjektov nebude predmetom tohto návrhu. Napriek tomu úrad naďalej zotrváva na tom, že v súčasných podmienkach absentuje legislatívne riešenie v procese regulácie koncentrácií, ktoré môže v praxi spôsobovať problémy. V daných podmienkach úrad bude zvažovať do budúcnosti modifikované znenie, s cieľom reagovať na existujúce problémy pomenované v dôvodovej správe k tomuto návrhu. Novému modifikovanému návrhu bude predchádzať verejná diskusia, s cieľom dôslednejšie ozrejmiť dôvody takéhoto

				doplnenia existujúcich notifikačných kritérií, ako aj hľadanie čo najefektívnejšieho riešenia z pohľadu záujmov zúčastnených strán.
HP	§ 9 ods. 3 Návrh: Ak nedôjde k vypusteniu § 8 ods. 2 návrhu a súvisiacej úpravy (vrátane druhej vety tohto ustanovenia), tak navrhujeme, aby druhá veta bola vypustená a prvá veta upravená nasledovne: „Oznámenie koncentrácie a žiadosť o stanovisko podľa § 8 ods. 2 musí obsahovať náležitosti, ktoré ustanoví úrad vo všeobecne záväznom právnom predpise.“ Zároveň navrhujeme, aby vykonávací predpis obsahoval samostatnú úpravu vyžadovaných informácií pre žiadosti o stanovisko, pričom táto musí byť z podstaty veci zásadne užšia ako pre oznámenia koncentrácie. Odôvodnenie: Pri žiadosti o stanovisko ešte nie je jasné, či vôbec koncentrácia podľa stanoviska bude podliehať schváleniu Úradu. V takom prípade je požadovanie informácií v rovnakom rozsahu, ako pri koncentrácii spadajúcej do pôsobnosti úradu na základe „štandardných“ obrátových kritérií podľa § 8 ods. 1 písm. a) alebo b) tohto návrhu neprimerané. V tejto fáze posudzovania je účelné vyžadovať len informácie skutočne nevyhnutné na posúdenie splnenia kritérií (údaje o obratoch a rámcové odhady trhových podielov v podobe, v akej ich podnikatelia sledujú), základný popis činností strán a možné prekrytie, resp. vertikálne či iné väzby. Možnosť požiadať o zúženie rozsahu podkladov nie je dostatočná, nakoľko po podnikateľoch vyžaduje v každom prípade odôvodňovať svoj návrh.	O	A	Ustanovenie § 8 ods. 2 bolo z návrhu zákona vypustené.
HP	§ 42 ods. 1 písm. d Návrh: Ak nedôjde k vypusteniu § 8 ods. 2 návrhu a súvisiacej úpravy (vrátane tohto ustanovenia), navrhujeme vypustenie písm. d) bez náhrady, alebo jeho zaradenie do iného ustanovenia s hornou hranicou pre pokuty max 1 % alebo absolútnou čiastkou v tisícoch eur. Odôvodnenie: Nastavenie hornej hranice pokuty na 10 % z celkového obratu za nepodanie žiadosti o vydanie stanoviska je vzhľadom k právnej neistote, ktorú predmetné ustanovenie spôsobuje, na prvý pohľad neprimerané. V tejto fáze totiž nie je jasné, či úrad vôbec vydá stanovisko, na základe ktorého bude koncentrácia podliehať jeho schváleniu. Fakticky tak pôjde o porušenie procesnej povinnosti, ktoré nemôže byť obmedzené rovnakou hornou hranicou, ako porušenie zákazu dohody obmedzujúcej súťaž či zneužitia dominantného postavenia.	O	A	Ustanovenie § 8 ods. 2 bolo z návrhu zákona vypustené.

HP	§ 30 ods. 1 Návrh: Ak nedôjde k vypusteniu § 8 ods. 2 návrhu a súvisiacej úpravy, navrhujeme úpravu ods. 1 v nasledujúcom znení: „Úrad je povinný zverejniť právoplatné rozhodnutie úradu, oznámenie o koncentrácii, žiadosť o stanovisko podľa § 8 ods. 2 a stanovisko úradu podľa § 8 ods. 3 a 4, a ak to povaha veci nevylučuje, začatie konania vo všetkých ostatných veciach vyplývajúcich z ustanovení tohto zákona.“ Odôvodnenie: Zverejňovanie stanovísk podľa § 8 ods. 3 a 4 bude do budúca veľmi zásadným zdrojom aplikácie súťažného práva. Zároveň je možné, že relevantné subjekty budú mať záujem vyjadriť sa aj k žiadosti o stanovisko. Informovanie verejnosti o týchto úkonoch je preto dôležitou súčasťou otvorenosti komunikácie úradu o svojej činnosti.	O	A	Ustanovenie § 8 ods. 2 bolo z návrhu zákona vypustené.
HP	§ 54 ods. 1 Návrh: Doplnenie nasledujúcej vety do ods. 1 : „Úrad môže povoliť nazretie do spisov a urobiť si výpis, odpis, môže poskytnúť kópie spisov alebo môže poskytnúť informáciu zo spisov aj iným osobám, pokiaľ preukážu odôvodnenosť svojej požiadavky.“ Odôvodnenie: Vypustenie možnosti nahliadania do spisu iným osobám za podmienky preukázania právneho záujmu bez náhrady je v právnom štáte neprijateľné. Toto vypustenie je kritické najmä v súvislosti s postupom úradu v prešetrovaniach. Úrad v súčasnosti nepúšťa v rámci prešetrovania do vyšetrovacieho spisu, ktorý ale musí v súlade s relevantnou judikatúrou viesť (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Sžz 1/2011 zo dňa 5. 4. 2011), žiadne osoby, a to ani po tom, čo u nich vykonal neohlásenú inšpekciu a vo vyšetrovacom spise vedie podklady a informácie podnikateľa žiadajúceho o prístup. Tieto osoby nie sú logicky účastníkmi konania (keďže žiadne konanie vo fáze prešetrovania nie je začaté), ale bez prístupu k spisu sa nevedia vo fáze prešetrovania brániť podozreniam úradu. Vypustená veta im oprávnenie dávala možnosť preukázať právny záujem a získať prístup aj k vyšetrovaciemu spisu, prípadne sa pri nesprístupnení spisu brániť voči možnému nezákonnému postupu úradu pred súdmi. Zároveň tým nie je dotknutá ani možnosť tretích osôb (konkurenti, osoby, ktoré podali podnet apod.) kontrolovať postup úradu pri prešetrovaniach. Na rozdiel od navrhovanej účasti tretích osôb na ústnych pojednávaniach, ktorá sa vymyká základným zásadám neverejnosti a písomnosti správneho konania či prešetrovania, sa v prípade nahliadania do spisu jedná o oprávnený a primeraný nárok.	Z	N	Rozpor trvá. Ustanovenie § 40 ods. 1 podľa súčasného znenia zákona sa podľa § 23 na fázu prešetrovania nevzťahuje. Nie je možné umožniť neobmedzený prístup do spisu vo fáze pred začatím správneho konania, nakoľko by uvedené mohlo ohroziť vedené prešetrovanie a zmariť jeho účel. Subjektom u ktorých bola vykonaná inšpekcia je umožnený obmedzený prístup do prešetrovacieho spisu. Pre porovnanie, Európska komisia umožňuje prístup do svojho spisu až po zaslaní oznámenia o námietkach (čo je ekvivalentom výzvy pred vydaním rozhodnutia). Pripomienku nie je možné akceptovať. K právu na obhajobu pred začatím správneho konania a nemožnosti prístupu do spisu vo vyšetrovacej fáze pozri: Rozsudok z 5. októbra 2020, Casino, Guichard-Perrachon, Achats Marchandises Casino SAS (AMC)/Komisia T-249/17

			ECLI:EU:T:2020:458, bod 88 a v ňom citovanú judikatúru a rozsudok z 25. novembra 2014, Orange/Komisia, T-402/13, ECLI:EU:T:2014:991, bod 78 a tam citovanú judikatúru, cit. „Na druhej strane až pri začatí kontradiktórnej fázy správneho konania je dotknutý podnik prostredníctvom oznámenia o výhradách informovaný o všetkých podstatných skutkových okolnostiach, o ktoré sa Komisia v tejto fáze konania opiera, a až vtedy má tento podnik právo na prístup k spisu na účely zabezpečenia účinného výkonu svojho práva na obhajobu. V dôsledku toho sa môže dotknutý podnik odvolávať na svoje práva na obhajobu až po zaslaní oznámenia o výhradách. Ak by sa totiž tieto práva vzťahovali aj na fázu predchádzajúcu zaslaniu oznámenia o výhradách, účinnosť vyšetrovania Komisie by bola ohrozená, lebo dotknutý podnik by bol už vo fáze predbežného vyšetrovania schopný identifikovať informácie, ktoré sú Komisii známe, a teda aj tie, ktoré pred ňou môže naďalej tajiť.“. Obdobne to možno vzťahnúť aj na tretie osoby, pre ktoré platia vo fáze prešetrovania rovnaké dôvody nesprístupnenia spisu – záujem na dosiahnutí účelu prešetrovania, a ktoré sa môžu so spisom oboznámiť na základe § 21 ako tretia strana.
--	--	--	---

HP	§ 28 Návrh: Doplnenie ods. 3 v nasledujúcom znení: „Rozhodnutie o rozklade proti rozhodnutiu podľa § 11 ods. 6 a 7 vydá rada úradu do troch mesiacov odo dňa postúpenia rozkladu a administratívneho spisu k veci.“. Zároveň navrhujeme prečíslovanie ods. 3 návrhu na ods. 4. Odôvodnenie: Vzhľadom k vypusteniu lehoty na vydanie rozhodnutia (§ 30 zákona č. 136/2001 Z. z.) je nutné upraviť lehotu pre rozhodnutie o rozklade proti rozhodnutiu o zákaze koncentrácie. Nakoľko pri rozhodnutiach o zákaze koncentrácie nedochádza k ukladaniu pokuty, úprava podľa § 47 ods. 6 tohto návrhu nie je relevantná. Pri koncentráciách je pre účastníkov koncentrácie veľmi dôležitá rýchlosť rozhodovania úradu. Posúdenie koncentrácie v druhej fáze je samo o sebe relatívne dlhé (90 pracovných dní) a nutnosť zaistenia rýchlosti rozhodnutia rady úradu je preto úplne zásadná a nevyhnutná.	O	ČA	Lehoty na rozhodnutie boli upravené na 36 mesiacov na prvom stupni a 36 mesiacov na druhom stupni rozhodovania. Pokiaľ ide o rozhodnutie o rozklade proti koncentrácii, treba uviesť, že ani na európskej úrovni neexistuje takáto lehota. Samotný prieskum rozhodnutia je závislý aj od účastníkov konania, nielen od správneho orgánu. Následne súd taktiež nemá lehotu na preskúmanie správneho rozhodnutia.
HP	§ 29 Návrh: Doplnenie odseku 6 v nasledujúcom znení: (6) Ak bol spoločne so žalobou proti rozhodnutiu podľa osobitného predpisu²⁹⁾ podaný aj návrh na priznanie odkladného účinku podľa osobitného predpisu²⁹⁾, výkon rozhodnutia nebude nariadený do právoplatnosti rozhodnutia súdu o návrhu na priznanie odkladného účinku a úrad nie je povinný plniť povinnosti podľa osobitného predpisu^{xx)}. xx) Zákon č. 374/2014 Z. z. o pohľadávkach štátu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Odôvodnenie: Úrad vďaka vysoko nastavenej zákonnej hranici ukladá z orgánov verejnej správy vo všeobecnosti najvyššie pokuty. Dokonca sú tieto pokuty často vyššie ako pri trestnej zodpovednosti, ktorá je uplatňovaná len v prípadoch ultima ratio. Pri trestnej zodpovednosti právnických osôb je maximálny peňažitý trest obmedzená pevnou čiastkou (§ 15 zákona č. 91/2016 Z. z.). Účastníci konania podávajúci správnu žalobu proti rozhodnutiu úradu preto zvyčajne žiadajú aj o priznanie odkladného účinku. Pri tomto postupe je však časté a problematické, že pred vydaním rozhodnutia súdu o priznaní odkladného účinku uplynie lehota na plnenie povinnosti zaplatiť pokutu. Podnikateľ tak je vystavený riziku vymáhania, aj keď podal na súd návrh na priznanie odkladného účinku a čaká na rozhodnutie o ňom. Vzhľadom na vysoké čiastky pokút ukladaných úradom je vhodné, aby výkon rozhodnutia úradu nebol nariadený do právoplatnosti rozhodnutia súdu o návrhu na priznanie odkladného účinku. Takáto úprava vyjasní právne vzťahy po neistú dobu, kedy podnikateľ čaká na vydanie rozhodnutia súdu,	O	N	Predmetnú pripomienku nie je možné akceptovať. Úrad je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce z jeho postavenia správcu pohľadávok štátu a podniknúť všetky kroky, ktoré smerujú k riadnemu vymoženiu pohľadávky. Podľa navrhovaného ustanovenia by plnenie týchto povinností bolo oslabené, keďže medzi vydaním rozhodnutia úradom a rozhodnutím súdu o návrhu na priznanie odkladného účinku môžu nastať skutočnosti, ktorými dôjde k zmareniu vymáhania pohľadávky. Okrem toho, rozhodnutie súdu o návrhu na priznanie odkladného účinku nepredstavuje prekážku už rozhodnutej veci pre opätovné rozhodovanie súdu o totožnom návrhu. Navrhnutá zmena by okrem toho mala negatívny vplyv na verejné financie. Úrad tiež nesúhlasí s návrhom o nezverejňovaní pohľadávky

	no zároveň mu hrozí nariadenie výkonu rozhodnutia úradu. Zároveň je vhodné, aby v tomto období úrad neplnil povinnosti podľa zákona č. 374/2014 Z. z., najmä čo sa týka zverejnenia informácií o pohľadávke v centrálnom registri splatných pohľadávok štátu podľa 5 ods. 3 uvedeného zákona. Keďže cieľom daného zákona je vytvorenie podmienok pre zefektívnenie vymáhania pohľadávok štátu, do vydania rozhodnutia súdu o návrhu na priznanie odkladného účinku neplní zverejnenie pohľadávky v registri svoj účel. Táto úprava pritom nepoškodí záujem na efektívnom vymáhaní pokút, keďže v prípade nepriznania odkladného účinku sa obmedzenia tohto ustanovenia neuplatnia a bude (i) možné nariadiť výkon rozhodnutia Úradu, a (ii) nutné zverejniť neuhradenú pohľadávku do 30 dní od nepriznania odkladného účinku v centrálnom registri pohľadávok štátu.		v centrálnom registri pohľadávok, keďže takáto pohľadávka vznikla právoplatným rozhodnutím úradu a splatnosť nadobudla márnym uplynutím lehoty určenej na jej zaplatenie. Okrem toho, touto pripomienkou (resp. navrhnutou právnou úpravou) by bol dotknutý zákon č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu v znení neskorších predpisov. Do dôvodovej správy bolo doplnené, že najprv štandardne posíla výzvu na splnenie.
HP	§ 4 Návrh: Doplnenie odseku 8 o znenie súčasného § 6 ods. 3 zákona č. 136/2001 Z. z. Odôvodnenie: Možnosť požiadať úrad o vydanie stanoviska k tomu, či návrh nie je dohodou obmedzujúcou súťaž je užitočným nástrojom. Podnikatelia majú možnosť v rámci compliance komunikovať s úradom pred zavedením určitej dohody do praxe, čo znižuje riziká prípadného zásahu úradu ex post. Vynechaním tejto úpravy podnikatelia strácajú významnú možnosť, ako sa vyhnúť porušeniu zákona a znižuje to ich právnu istotu, ktorú doposiaľ mali zaistenú možnosťou požiadať o stanovisko úradu.	O N	Podľa súčasnej právnej úpravy dohôd obmedzujúcich súťaž podnikatelia môžu úrad požiadať o vydanie stanoviska k návrhu dohody alebo rozhodnutia združenia podnikateľov. Na tento účel podnikatelia mali predložiť úradu konkrétny návrh dohody alebo rozhodnutia, v praxi to však boli zväčša hypotetické, nie konkrétne, reálne návrhy. V rámci posúdenia návrhu dohody alebo rozhodnutia úrad mohol posúdiť predložený dokument len do istej miery, a nie je možné ho hodnotiť v ekonomickom kontexte, v ktorom by sa teoreticky mohol uplatňovať (uvedené nie je možné takýmto spôsobom posudzovať ex ante). Táto právna úprava okrem toho súvisela s predchádzajúcim legislatívnym rámcom, keď podnikatelia individuálne žiadali o uplatnenie výnimky zo zákazu dohody

			obmedzujúcej súťaži. (tzv. negatívny atest). Podľa súčasnej legislatívy (slovenskej, ako aj európskej) podnikatelia sami vyhodnocujú, či ich dohody podliehajú niektorej z výnimiek zo zákazu dohôd obmedzujúcich súťaž. Z týchto dôvodov sa tento inštitút javí ako prekonaný, keďže ten istý účel plnia aj advokačné aktivity úradu (workshopy, školenia, vydávanie usmernení, konzultácie, a pod). Úrad taktiež nemôže vydávať záväzné stanovisko v zmysle, že nejde o dohodu obmedzujúcu súťaž, alebo ide o dohodu obmedzujúcu súťaž, keďže na to slúži primárne rozhodnutie, okrem toho, aj čl 5 Nariadenia 1/2003 – (v zmysle rozsudku vo veci C-375/09 (Telekomunikácia Poľska konanie o prejudiciálnej otázke) vylučuje vydávanie negatívnych rozhodnutí o tom, že nebol porušený čl. 101 ZFEÚ.
HP	§ 16 ods. 3 Návrh: Doplnenie úpravy náležitostí žiadosti úradu o informácie po vzore čl. 18 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1/2003. Odôvodnenie: Smernica č. 2019/1 v čl. 8 vo vzťahu k žiadostiam o informácie hovorí: „Takéto žiadosti o informácie musia byť primerané a nemajú adresátov žiadostí vyzývať k tomu, aby priznali porušenie článkov 101 a 102 ZFEÚ.“ Toto ustanovenie je nutné chápať v širšom kontexte zaistenia záruk práv podnikateľov v zmysle čl. 3 ods. 1 a 2 tejto smernice. Kritérium primeranosti momentálne v návrhu úplne absentuje a návrh tak nie je v súlade so Smernicou. Kritérium primeranosti vyjadrené v citovanej smernici nie je len všeobecnou požiadavkou, ktorú by bolo možné naplniť na ústavnej rovine (ako uvádza dôvodová správa vo všeobecnej časti). Z formulácie kritéria primeranosti v smernici vyplýva,	Z N	Rozpor trvá. Potreba zachovania proporcionality pri vykonávaní právomoci úradu vyplýva z Ústavy Slovenskej republiky a týka sa všetkých úkonov, ktoré úrad robí vo vzťahu k podnikateľom. Vyjadrenie pojmu „akékoľvek“ je v predmetnom ustanovení nevyhnutné, nakoľko informácie sa v súčasnosti môžu nachádzať v rôznych podobách a bez adekvátneho prístupu k nim nie je

	že primeranosť musí byť zaistená pri každej jednotlivjej žiadosti úradu. Súčasná úprava však neobsahuje žiadne záchytné body pre možnosť posúdiť primeranosť konkrétnej žiadosti a otázok úradu. Pre posúdenie primeranosti je nutné trvať na tom, aby bol úrad povinný vymedziť v každej žiadosti jej účel, čo je v súlade s právnou úpravou na úrovni EÚ a príslušnou judikatúrou.			možné vykonávať riadne prešetrovanie. Zároveň podľa navrhovaného ustanovenia je možné vyžadovať iba informácie „nevyhnutné pre činnosť úradu,“ čo zabezpečí, že úrad nevyžaduje od podnikateľov údaje, ktoré by neboli primerané/išli by nad rámec účelu sledovanému prešetrovaním/správnym konaním.
HP	§ 16 ods. 2 Návrh: Doplnenie úpravy právomocí, zloženia a pravidiel fungovania prioritizačnej komisie za súčasnej úpravy toho, že k odmietnutiu podnetu môže dôjsť len na základe odôvodneného rozhodnutia, ktoré bude preskúmateľné radou alebo priamo súdmi. Odôvodnenie: Súčasná prioritizačná politika pracuje s vytvorením nového orgánu pre účely posudzovania priority podnetov, ktorý je v príslušnom dokumente nazvaný „Prioritizačná komisia“. Tento orgán bude mať významnú právomoc, keďže bude „prvou inštanciou“ pre posúdenie vecí a jej priority pre úrad. Návrh však neupravuje zloženie tejto komisie ani to, akým spôsobom bude táto postupovať/rozhodovať. V zmysle zaistenia nezávislosti úpravu podľa čl. 4 smernice 2019/1 je však takáto úprava nutná. Zároveň je nutné zabrániť účelovému odmietaniu podnetov. Inšpiráciu je možné hľadať v Best Practice pravidlách Európskej komisie (body 135-141 príslušného oznámenia) a odmietaní formalizovaných podnetov. Ak niečo nie je prioritou úradu, úrad to musí byť schopný vysvetliť v odôvodnení, ktoré bude v súlade so zverejnenou prioritizačnou politikou. Toto odôvodnenie by zároveň malo byť preskúmateľné radou úradu alebo priamo súdmi.	Z	ČA	Rozpor trvá. Znenie predmetného ustanovenia bolo upravené tak, aby bolo zrejmé, že Úrad odmietnutie zdôvodní s ohľadom na aktuálnu prioritizačnú politiku úradu zverejnenú podľa odseku 1 písm. j). V tomto smere bola doplnená aj dôvodová správa.
HP	§ 47 ods. 6 Návrh: Prevzatie úpravy obdobnej čl. 25 nariadenia č. 1/2003 miesto tohto ustanovenia tak, že dôjde minimálne k (i) zavedeniu subjektívnej lehoty najviac 5 rokov na uloženie pokuty podľa § 42, a (ii) zavedenie subjektívnej lehoty najviac 3 roky na uloženie pokuty podľa § 44, § 45 a § 46 a skrátenie objektívnej lehoty pre tieto prípady na maximálne šesť rokov. Odôvodnenie: Úrad sa v dôvodovej správe odvoláva na úpravu na úrovni EÚ, ale túto neprevzal. Je nutné trvať na tom, aby úrad	Z	N	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola pripomienkujúcim subjektom preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. Lehoty na rozhodnutie boli upravené na 36 mesiacov na prvom stupni a 36 mesiacov na druhom stupni rozhodovania. Pokiaľ ide o objektívnu

	zaviedol subjektívne lehoty a skrátil objektívnu lehotu pre procesné porušenia minimálne v rozsahu pravidiel na úrovni EÚ. Nastavenie len objektívnej lehoty v rozsahu 10 rokov od porušenia zákona je neprimerané a negatívne ovplyvňuje práva a postavenie podnikateľov. Navyše takéto nastavenie popiera základné zásady správneho konania, rýchlosť a efektívnosť rozhodovania, keďže úrad stráca motiváciu a korektív svojej činnosti. Mohlo by tak dochádzať k neprimerane dlhým šetreniam, čo sa negatívne prejaví na právnej istote šetrených podnikateľov.	lehotu 10 rokov, podľa znenia navrhovaného úradom pokuty a penále podľa tohto zákona môže úrad uložiť najneskôr do desiatich rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu ustanovení tohto zákona, porušeniu ustanovení osobitného predpisu alebo neplneniu rozhodnutia úradu. Úrad ustanovením 10 ročnej prekluzívnej lehoty nesleduje neodôvodnené posilnenie vlastného postavenia. Táto potreba vyplýva z objektívnych skutočností a zložitosti konania. Dĺžku konania okrem toho značne ovplyvňuje postup a spolupráca účastníkov konania a iných subjektov a nezávisí iba od aktivity úradu. Uvedené zároveň neznamená, že konanie úradu bude trvať 10 rokov, nebolo tomu tak doteraz, a možno to aj do budúcnosti vylúčiť. Európska právna úprava obsiahnutá v Nariadení 1/2003 nie je pre podnikateľa priaznivejšia. Pri porušovaní súťažných pravidiel na úrovni Európskej únie má Komisia 5 ročnú premlčaciu lehotu na uloženie pokuty. Táto sa však prerušuje každou akciou Komisie vykonanou s cieľom vyšetrovania alebo konania týkajúcou sa ukladania pokút alebo pravidelných penále. Premlčacia lehota podľa nariadenia 1/2003 uplynie najneskôr za 10 rokov odo dňa začatia jej plynutia. Pre porovnanie, český zákon o ochrane
--	--	--

			hospodárskej súťaže ustanovuje 10 ročnú premlčaciu dobu na uloženie pokuty. Do tejto premlčacej doby sa nezapočítava doba správneho konania. Premlčacia doba sa dokonca prerušuje napr. oznámením o začatí správneho konania. Prerúšením premlčacej doby začína bežať nová premlčacia doba. Ak bola premlčacia doba prerušená a začala plynúť nová, zodpovednosť za priestupok zanikne najneskôr uplynutím 14 rokov od jeho spáchania.
HP	§ 20 ods. 1 Návrh: Úprava § 20 ods. 1 písm. a) a b) v nasledujúcom znení: „a) možnej dohody obmedzujúcej súťaž môže byť zodpovedná za účasť na možnej dohode obmedzujúcej súťaž, b) možného zneužívania dominantného postavenia môže byť zodpovedná za činnosť alebo konanie, ktoré môže byť zneužívaním dominantného postavenia“ Odôvodnenie: Uvedená úprava podľa nášho názoru odporuje základnej zásade správneho trestania, a to prezumpcii neviny, ktorá sa uplatní až do vydania právoplatného rozhodnutia. Na začiatku správneho konania nie je jasné, či jeho účastníci sú zodpovední za účasť na dohode obmedzujúcej súťaž / činnosť alebo konanie, ktoré je zneužívaním dominantného postavenia. Zároveň nie je jasné, či ich konanie zakladá zakázanú dohodu obmedzujúcu súťaž / zneužívanie dominantného postavenia. Tieto otázky by mali byť predmetom posúdenia v správnom konaní. Definícia účastníkov konania by tak mala rešpektovať uvedené základné princípy.	O N	Úrad súhlasí s aplikáciou prezumpcie neviny a so skutočnosťou, že otázka zodpovednosti je predmetom posúdenia v správnom konaní. Však už súčasný zákon pracuje s definíciou účastníka konania ako účastníka dohody. Pričom toto ustanovenie sa nepovažuje za porušenie prezumpcie neviny. Myslíme si, že legislatívne znenie je správne. Je potrebné uviesť, že dôvod zmeny, tak ako je to rozsiahlo uvedené v dôvodovej správe, vyplýva z potreby zavedenia pojmu podnikateľ tak, ako ho pozná právo EÚ a to vrátane konceptov, ktoré sa viažu. Uvedené znamená napr. aj aplikáciu konceptu prezumpcie zodpovednosti materskej spoločnosti za konanie jej dcérskej spoločnosti. Pre tieto prípady je potrebné definíciu zmeniť tak, aby bolo možné ako účastníka konania určiť aj materskú

			spoločnosť, pričom v konaní sa jej zodpovednosť bude posudzovať. Inak by materská spoločnosť nemohla brániť svoje práva.
HP	§ 27 ods. 8 Návrh: Vypustenie časti „a proti rozhodnutiu o uložení penále“. Odôvodnenie: Výnimka z odkladného účinku rozkladu by mala byť používaná reštriktívne. Zatiaľ čo cieľom dočasných opatrení je úprava vzťahov na časovo obmedzené obdobie a zaistenie fungovania súťaže (napr. dodávok konkurentom), tak rozhodnutie o penále podobný účel nemá. Z tohto dôvodu preto nie je logické zavádzať výnimku z odkladného účinku aj na rozhodnutia o uložení penále.	O N	Zavedenie inštitútu penále do slovenskej právnej úpravy je potrebné z dôvodu zabezpečenia súladu so smernicou (EÚ) 2019/1. Inštitút penále slúži na zabezpečenie riadneho a včasného splnenia povinností, ktoré boli podnikateľovi uložené úradom, alebo vyplývajú zo zákona. V prípade, že k splneniu povinnosti riadne a včas nedôjde, penále pôsobí na povinný subjekt – podnikateľa tak, aby v čo najkratšom čase zjednal nápravu a povinnosť splnil. Konečnú výšku penále ovplyvní samotný podnikateľ splnením si svojej povinnosti. Podľa navrhovanej právnej úpravy prichádzajú do úvahy situácie, keď úrad môže vymedziť prípadnú percentuálnu výšku penále napríklad v rozhodnutí o záväzkoch pre prípad, že podnikateľ nesplní záväzky, ktoré sám navrhol riadne a včas, v zmysle rozhodnutia. Ak ich podnikateľ nesplní, úrad mu uloží rozhodnutím konkrétnu výšku penále po tom, čo záväzky splní. Podľa navrhovanej právnej úpravy je úrad oprávnený tiež rozhodnutím stanoviť povinnosť zaplattenia súhrnnej sumy penále po splnení povinnosti za vymedzený čas

				omeškania, ale aj vtedy, ak si podnikateľ vôbec povinnosť neplní, taktiež za vymedzené obdobie. Priznanie odkladného účinku podanému rozkladu smeruje proti povahe tohto inštitútu, nakoľko tento inštitút má zabezpečiť, aby podnikateľ čo najskôr splnil povinnosť, ktorá mu bola uložená. Navyiac, podnikateľ bude mať povinnosť zaplatiť penále úradu až po rozhodnutí o ňom.
HP	§ 17 ods. 4 Návrh: Vypustenie časti druhej vety za stredníkom – „týmto nie je dotknutá právomoc úradu prešetrovať dokumenty a podklady získané z inšpekcie v priestoroch úradu“, a to bez náhrady. Odôvodnenie: Časť druhej vety za stredníkom je novou úpravou, ktorá nie je súčasťou súčasného zákona č. 136/2001 Z. z. ani požiadaviek smernice č. 2019/1. Dôvodová správa pritom vôbec nevysvetľuje, čo má byť účelom tohto doplnenia. Z tohto dôvodu nie je možné vylúčiť, že táto úprava povedie k zmenám postupu úradu pri inšpekciách. Miesto toho, aby úrad prehľadával podklady a informácie na mieste v priebehu inšpekcie pred podnikateľom, mohol by úrad s odvolaním na túto vetu vytvárať kópie všetkých dokumentov vyhládaných na základe kľúčových slov a tieto ďalej bez prítomnosti podnikateľa či jeho zástupcu kontrolovať v priestoroch úradu. Takýto výklad predmetného ustanovenia by však významne obmedzil práva podnikateľa na obhajobu a podstatným spôsobom by zasiahol do priebehu inšpekcie, resp. by rozšíril právomoci úradu, ktorý v súčasnosti musí podklady a informácie prešetriť na mieste a zaistiť si iba kópie tých, ktoré sa javia pre predom nadefinovaný účel inšpekcie ako relevantné.	O	N	Rozpor trvá. Uvedenú úpravu si vyžaduje aj transponovaná smernica, podľa ktorej má mať úrad možnosť preverovať dokumenty z inšpekcie aj vo svojich priestoroch, mimo priestorov podnikateľa. Takto bola však právomoc úradu preverovať získané informácie a podklady aplikovaná aj doteraz, pričom táto prax bola potvrdená aj súdmi.
HP	§ 8 ods. 2 Návrh: Vypustenie dodatočného notifikačného kritéria vrátane súvisiacej úpravy bez náhrady. Odôvodnenie: Dodatočné notifikačné kritérium je v tejto podobe netransparentné a môže vzhľadom na nejednoznačnú definíciu podmienok aplikácie spôsobovať významné komplikácie. Podľa nášho názoru toto ustanovenie povedie k veľkej právnej neistote na strane podnikateľov, a súčasne k neúmernému zvýšeniu	Z	A	Doplnkové notifikačné kritérium bolo vypustené. Na základe opakujúcich sa pripomienok viacerých subjektov nebude predmetom tohto návrhu. Napriek tomu úrad naďalej zotrváva na tom, že v súčasných podmienkach

	nákladov na posúdenie povinnosti notifikácie na strane podnikateľov. Najmä otázka alternatívneho vymedzenia relevantného trhu bude spôsobovať podnikateľom problémy, nakoľko vopred nie je možné určiť, čo budú relevantné alternatívy. Môže ľahko dochádzať k situáciám, kedy sa pohľad úradu na vymedzenie alternatív relevantného trhu nebude vôbec zhodovať s pohľadom podnikateľov. V spojení so súčasnou revíziou právneho rámca pre vymedzovanie relevantných trhov na úrovni pravidiel EÚ môže byť zložitosť posúdenia a právna istota v budúcnosti ešte nižšia. Navyše, podnikatelia nemajú k zisteniu svojho presného postavenia na trhu také nástroje ako úrad (žiadosti o informácie apod.). Pri spoliehaní sa na vlastné odhady môže dochádzať aj k veľmi výrazným odchýlkam od reality. Vzhľadom na vysoké sankcie a právnu neistotu ohľadne vymedzenia alternatív relevantného trhu i vlastných presných trhových podielov na týchto alternatívach fakticky nová úprava môže viesť k tomu, že podnikatelia splňujúci obratovú časť kritéria budú z opatrnosti žiadať o vydanie stanoviska vždy. Tento postup však významne zbrzdí množstvo transakcií a je nežiadúci.		absentuje legislatívne riešenie v procese regulácie koncentrácií, ktoré môže v praxi spôsobovať problémy. V daných podmienkach úrad bude zvažovať do budúcnosti modifikované znenie, s cieľom reagovať na existujúce problémy pomenované v dôvodovej správe k tomuto návrhu. Novému modifikovanému návrhu bude predchádzať verejná diskusia, s cieľom dôslednejšie ozrejmiť dôvody takéhoto doplnenia existujúcich notifikačných kritérií, ako aj hľadanie čo najefektívnejšieho riešenia z pohľadu záujmov zúčastnených strán.
HP	§ 49 ods. 1 Návrh: Vypustenie nasledujúcej časti ustanovenia „a počas troch mesiacov nasledujúcich po mesiaci, v ktorom vláda mimoriadnu situáciu, núdzový stav alebo výnimočný stav odvolá“. Odôvodnenie: Rozšírenie uplatňovania špecifických pravidiel nad vymedzené obdobie mimoriadnej situácie, núdzového stavu alebo výnimočného stavu je neodôvodnené. Jedná sa o faktické predlžovanie špecifického stavu a účinkov právnej úpravy, ktorá má svoje opodstatnenie len počas krízových období a musí byť obmedzená na toto obdobie. Po ukončení týchto stavov nie je opodstatnené zasahovať do práv šetrených podnikateľov nad rámec všeobecných procesných pravidiel.	O	ČA Ustanovenie bolo upravené. Pôvodný návrh vychádzal z iných, obdobných predpisov a zo skutočnosti, že aj keď sa mimoriadna situácia, núdzový stav a pod skončí – neznamená, že sa okamžite skončí aj situácie pre podnikateľov, u ktorých môže pretrvávajúť. Predmetná doba bola skrátená na jeden mesiac.
HP	§ 23 ods. 2 Návrh: Vypustenie ustanovenia bez náhrady. Odôvodnenie: Skrátenie úložnej lehoty z 15 na 3 dni je neprimerané. Záujem efektívneho doručovania podľa dôvodovej správy je pre takéto skrátenie nedostatočný, nakoľko na efektívnom doručovaní má záujem akýkoľvek orgán štátu. Pokiaľ na strane úradu existujú špecifické dôvody na skrátenie lehoty, potom by tieto museli byť jasne definované, čo v súčasnosti nie sú. Zároveň podľa nášho názoru neexistuje žiadne vysvetlenie toho, prečo by práve úrad mal mať úložnú lehotu kratšiu. Uvedené ustanovenie je nutné vnímať aj v tom	Z	ČA Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola pripomienkujúcim subjektom preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. Predmetné ustanovenie bolo upravené tak, že úložná lehota bude 8 kalendárnych dní odo dňa nasledujúceho po dni jej uloženia.

	kontexte, že v návrhu nie je oproti zákonu č. 136/2001 Z. z. upravená špecifická lehota na vydanie rozhodnutia (ako v § 30 zákona č. 136/201 Z. z.) či subjektívna lehota na uloženie pokuty (ako v § 38c ods. 4 zákona č. 136/201 Z. z.), čo vedie k významnej nerovnováhe postavenia úradu a podnikateľov. Zároveň je ustanovením dotknutá právna istota adresátov zásielok v tom zmysle, že ak by každý štátny orgán mal nastavenú vlastnú úložnú lehotu, tak by boli adresáti nútení kontrolovať svoju schránku každý deň, čo po nich nie je možné požadovať.			
HP	§ 21 ods. 3 Návrh: Vypustiť ustanovenie bez náhrady. Odôvodnenie: Základnými zásadami správneho konania sú zásady neverejnosti a písomnosti správneho konania. Ústne pojednávanie je v správnom konaní výnimkou, ktorá by mala byť používaná reštriktívne. V zmysle reštriktívneho výkladu tejto výnimky by na ústnom pojednávaní tretie strany nemali mať právo vystupovať. Pre ochranu ich právnych záujmov je dostačujúce, aby mali možnosť sa k veci písomne vyjadrovať, prípadne získať po preukázaní právneho záujmu prístup k spisu. Ústne pojednávanie ako výnimočná udalosť by sa však malo odohrávať len medzi úradom a účastníkom konania, a to navyše za situácie, kedy návrh jasne neupravuje ako, kedy a k čomu sa má tretia osoba vyjadrovať, prípadne či môže klásť otázky a akým spôsobom bude chránené obchodné tajomstvo alebo dôverné informácie účastníka konania.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola pripomienkujúcim subjektom preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. Predkladateľ nesúhlasí s vypustením tohto ustanovenia. Ustanovenie je istým kompromisom medzi obmedzením tretích strán k prešetrovaniu a správne konaniu a ich právom vyjadriť sa k veci, vo vzťahu ku ktorej vedľa preukázať právny záujem na veci. Úrad musí na skutočnosti existencie obchodného tajomstva a dôverných informácií prihliadať, preto zákon dáva úradu možnosť všetky skutočnosti zvážiť tak, že buď umožní tretej strane sa vyjadriť, alebo nie.
HP	§ 14 ods. 6 Návrh: Zavedenie mechanizmu pre výber členov rady alebo kandidátov na členov rady nezávislou komisiou v obdobnom zložení, ako pri komisii podľa § 16 zákona č. 54/2019 Z. z. Odôvodnenie: Rada úradu by mal byť špecializovaný orgán zložený z tých najväčších odborníkov v oblasti hospodárskej súťaže, ktorí majú nielen príslušné vzdelania (ods. 8), ale aj skúsenosti z praxe. Predseda úradu je zároveň predsedom rady a nie je vhodné, aby mal kontrolu nad návrhom kandidátov. Týmto spôsobom môže jednoducho dôjsť k obsadeniu rady ľuďmi „rovnakého zmýšľania“ bez príslušných odborných skúseností, čím inštitút rady a prípadnej plurality názorov	O	N	Navrhovaná úprava nebráni tomu, aby bol otvorenejší proces výberu členov rady úradu zavedený vládou Slovenskej republiky. Proces by však mal byť nastavený tak, aby sa nezdržoval a najmä, aby bol zachovaný chod rady úradu, teda rozhodovacia činnosť vzhľadom na lehoty, ktoré platia pre konanie. Predkladateľ považuje

	stratí svoj význam. Je preto dôležité, aby členov rady alebo kandidátov vyberal nezávislý orgán. Inšpiráciu k zloženiu nezávislého orgánu je možné nájsť v iných predpisoch, ktoré s takýmito orgánmi pracujú.			navrhovanú úpravu za dostatočnú.
Klub 500	2. K čl. I, § 4 ods. Do návrhu zákona navrhujeme zaradiť aktuálne účinnú možnosť požiadať úrad o vydanie stanoviska, či návrh dohody alebo návrh rozhodnutia združenia podnikateľov nie je dohodou obmedzujúcou súťaž (§ 6 ods. 4 zákona č. 136/2001 Z. z.) Odôvodnenie: Z návrhu zákona bola bez náhrady a odôvodnenia vypustená súčasná možnosť požiadať úrad o vydanie stanoviska, či ich návrh dohody alebo návrh rozhodnutia združenia podnikateľov nie je dohodou obmedzujúcou súťaž (§ 6 ods. 4 zákona č. 136/2001 Z. z.). Nakoľko sa jedná o užitočný nástroj a možnosť podnikateľov v rámci zníženia rizík požiadať úrad o stanovisko, navrhujeme jeho zaradenie do návrhu zákona.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola pripomienkujúcim subjektom preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. Podľa súčasnej právnej úpravy dohôd obmedzujúcich súťaž podnikatelia môžu úrad požiadať o vydanie stanoviska k návrhu dohody alebo rozhodnutia združenia podnikateľov. Na tento účel podnikatelia mali predložiť úradu konkrétny návrh dohody alebo rozhodnutia, v praxi to však boli zväčša hypotetické, nie konkrétne, reálne návrhy. V rámci posúdenia návrhu dohody alebo rozhodnutia úrad mohol posúdiť predložený dokument len do istej miery, a nie je možné ho zhodnotiť v ekonomickom kontexte, v ktorom by sa teoreticky mohol uplatňovať (uvedené nie je možné takýmto spôsobom posudzovať ex ante). Táto právna úprava okrem toho súvisela s predchádzajúcim legislatívnym rámcom, keď podnikatelia individuálne žiadali o uplatnenie výnimky zo zákazu dohody obmedzujúcej súťaž. (tzv. negatívny atest). Podľa súčasnej legislatívy (slovenskej, ako aj európskej) podnikatelia sami vyhodnocujú, či ich dohody podliehajú niektorej z výnimiek

				zo zákazu dohôd obmedzujúcich súťaž. Z týchto dôvodov sa tento inštitút javí ako prekonaný, keďže ten istý účel plnia aj advokačné aktivity úradu (workshopy, školenia, vydávanie usmernení, konzultácie, a pod). Úrad taktiež nemôže vydávať záväzné stanovisko v zmysle, že nejde o dohodu obmedzujúcu súťaž alebo ide o dohodu obmedzujúcu súťaž, keďže na to slúži primárne rozhodnutie, okrem toho, aj čl. 5 Nariadenia 1/2003 – (v zmysle rozsudku vo veci C-375/09 (Telekomunikacja Polska konanie o prejudiciálnej otázke) vylučuje vydávanie negatívnych rozhodnutí o tom, že nebol porušený čl. 101 ZFEÚ. -
Klub 500	1. Pripomienka k návrhu zákona ako celku Návrh zákona podľa nášho názoru smeruje k ďalšiemu zvýšeniu kontroly koncentrácií a z pohľadu ekonomickej teórie tvrdošijne zotrváva na pozíciách neoklasickej ekonómie 50. rokov dvadsiateho storočia. Pripomíname, že už od 70. rokov minulého storočia (napríklad v prácach Harolda Demsetza a Yalea Brozena) je súčasťou vedeckého konsenzu aj fakt, že nie každá koncentrácia na trhu je nutne spojená s neefektívnosťou trhov alebo monopolnými ziskami a že trhová koncentrácia môže naopak viesť k zvýšeniu trhovej efektívnosti pre spotrebiteľov. Zastávame názor, že konkurenčný proces odmeňuje firmy, ktoré inovujú ako prvé, vytvárajú integrované systémy a expandujú v predstihu pred svojimi konkurentmi. Vytvárať z takýchto firiem prvoradé terče protimonopolnej politiky príkro odporuje deklarovanému záveru protimonopolných zákonov. Protimonopolná politika je v skutočnosti štátnou reguláciou. Obmedzenie štátnej regulácie na nevyhnutnú mieru je nutnou podmienkou zdravého hospodárskeho rastu a zachovania konkurencieschopnosti národnej ekonomiky na európskom trhu i svetových trhoch. Aj v zmysle vyššie uvedeného, žiadame úrad, aby pri transponovaní Smernice EP a	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola pripomienkujúcim subjektom prekvalifikovaná na obyčajnú pripomienku. Doplnkového notifikačné kritérium bolo z návrhu vypustené. S pripomienkami k § 16 ods. 3, §17 ods. 4 a § 27 ods. 8 sa predkladateľ nestotožňuje a nesúhlasí s tým, že ide o goldplating.

	R (EÚ) 2019/1 o posilnení právomoci orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečovaní riadneho fungovania vnútorného trhu (ďalej len „Smernica“) a prijímaní novej právnej úpravy v oblasti ochrany hospodárskej súťaže dodržiaval záväzky vlády prijaté v programovom vyhlásení vlády SR na roky 2020 – 2024, dôsledne prechádzal golplatingu a dodržiaval princíp proporcionality. Sme zásadne proti tomu, aby úrad zavádzal povinnosti podnikateľským subjektom nad rámec ustanoveného rámca Smernice a tým porušoval princíp nevyhnutnej miery transpozície, príkladmo uvádzame § 8 ods. 2, § 16 ods. 3, § 17 ods. 4, § 27 ods. 8 návrhu zákona. Rovnako uvádzame, že podľa nášho názoru, by úrad pri nastavovaní a prijímaní novej právnej úpravy mal vychádzať a odvolávať sa na európsku úravu, t.j. úpravu využívanú Európskou Komisiou pri šetrení (konkrétne čl. 101 a 102 ZFEU), nakoľko EK jednoznačne stanovuje trendy celoeurópskemu súťažnému právu, pričom jej úprava je zrozumiteľná a transparentná a teda v mnohom by mohla byť inšpiráciou pre jednotlivé členské štáty pri nastavovaní si svojich národných legislatív v predmetnej oblasti.			
Klub 500	3. K čl. I, § 8 ods. 2 Navrhujeme § 8 ods. 2 návrhu zákona (t.j. inštitút doplnkového notifikačného kritéria) vypustiť bez náhrady. Odôvodnenie: Smernica EP a R (EÚ) 2019/1 o posilnení právomoci orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečovaní riadneho fungovania vnútorného trhu (ďalej len „Smernica“) nezakladá povinnosť žiadať úrad o vydanie stanoviska, či koncentrácia podlieha kontrole úradu aj v iných prípadoch, ako je to uvedené v § 8 ods. 1 návrhu zákona. Považujeme preto zavedenie doplnkového notifikačného kritéria za prekročenie rámca Smernice a porušenie princípu nevyhnutnej miery transpozície. Zároveň uvádzame, že navrhované nové doplnkové notifikačné kritérium stanovujúce povinnosť požiadať o vydanie stanoviska, či koncentrácia podlieha kontrole úradu, je veľmi netransparentné. Podľa nášho názoru bude spôsobovať významnú právnu neistotu medzi podnikateľmi a povedie k neúmernému zvýšeniu nákladov na posúdenie povinnosti požiadať o vydanie stanoviska. Samotná otázka vymedzenia relevantných trhov je časovo i finančne relatívne náročná. Aj keď návrh nepočíta s priamym poplatkom za podanie žiadosti o vydanie stanoviska, s touto povinnosťou budú spojené nepriame náklady	Z	A	Rozpor odstránený Doplnkové notifikačné kritérium bolo vypustené. Na základe opakujúcich sa pripomienok viacerých subjektov nebude predmetom tohto návrhu. Napriek tomu úrad naďalej zotrváva na tom, že v súčasných podmienkach absentuje legislatívne riešenie v procese regulácie koncentrácií, ktoré môže v praxi spôsobovať problémy. V daných podmienkach úrad bude zvažovať do budúcnosti modifikované znenie, s cieľom reagovať na existujúce problémy pomenované v dôvodovej správe k tomuto návrhu. Novému modifikovanému návrhu bude predchádzať verejná diskusia, s cieľom

	podnikateľov. Pohľad úradu a podnikateľov sa môže v pohľade na alternatívy relevantných trhov významne rozchádzať keď úrad môže považovať za alternatívu aj také vymedzenie, o ktorom podnikateľ vôbec neuvažuje. Navyše, podnikatelia nemajú k zisteniu svojho presného postavenia také nástroje ako úrad (žiadosti o informácie apod.). Je tak možné, že podnikateľ odhadne svoje postavenie s chybou, ktorá môže spôsobiť nesplnenie jeho povinnosti, i keď pri posúdení vychádzal z relevantných odhadov a dát. Takáto úprava tak fakticky povedie k tomu, že podnikatelia s celkovým obratom nad 4 mil. EUR v SR budú z dôvodu opatrnosti a získania právnej istoty nútení notifikovať každú koncentráciu, čo bude vzhľadom k celkovému procesnému nastaveniu (viď komentáre k ustanoveniam nižšie) mimoriadne časovo, finančne i informačne náročné. Navyše upozorňujeme, že analýza vplyvov na podnikateľské prostredie vychádza z nie celkom správnych dát. Aj keď tento dokument v časti 3.3.3, krok 4, identifikuje vo vybraných sektoroch len 300 podnikateľov dosahujúcich obrat medzi 4 mil. EUR a 14 mil. EUR, tak nemožno zabúdať, že schváleniu podlieha aj transakcia týkajúca sa len časti podnikateľa. Predmetné posúdenie v analýze vplyvov na podnikateľské prostredie nemá o dopade nového kritéria na dodatočné prostredie reálnu výpovednú hodnotu.		dôslednejšie ozrejmiť dôvody takéhoto doplnenia existujúcich notifikačných kritérií, ako aj hľadanie čo najefektívnejšieho riešenia z pohľadu záujmov zúčastnených strán.
Klub 500	22. K čl. I, § 54 ods. 1 Navrhujeme do tohto ustanovenia návrhu zákona zaradiť aktuálne účinné ustanovenie § 40 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z.. Odôvodnenie: Z predmetného ustanovenia bola v porovnaní s § 40 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z. vypustená veta: „Úrad môže povoliť nazretie do spisov a urobiť si výpis, odpis, môže poskytnúť kópie spisov alebo môže poskytnúť informáciu zo spisov aj iným osobám, pokiaľ preukázu odôvodnenosť svojej požiadavky.“ Vypustenie možnosti nahliadania do spisu iným osobám za podmienky preukázania právneho záujmu bez náhrady je v právnom štáte neprijateľné. Úrad v súčasnosti nepúšťa v rámci prešetrovania do vyšetrovacieho spisu (ktorý Úrad musí viesť v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Sžz 1/2011 zo dňa 5. 4. 2011) žiadne osoby, a to ani po tom, čo u nich vykonal neohlásenú inšpekciu a vo vyšetrovacom spise vedie podklady a informácie podnikateľa žiadajúceho o prístup. Aj keď napr. tieto osoby nie sú účastníkmi konania (keďže žiadne konanie vo fáze prešetrovania nie je začaté), vypustená veta im oprávnenie dávala možnosť preukázať právny záujem a získať prístup aj k vyšetrovaciemu spisu, prípadne sa pri nesprístupnení spisu brániť voči možnému	Z N	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola pripomienkujúcim subjektom preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. Ustanovenie § 40 ods. 1 podľa súčasného znenia zákona sa podľa § 23 na fázu prešetrovania nevzťahuje. Nie je možné umožniť neobmedzený prístup do spisu vo fáze pred začatím správneho konania, nakoľko by uvedené mohlo ohroziť vedené prešetrovanie a zmarit' jeho účel. Subjektom u ktorých bola vykonaná inšpekcia je umožnený obmedzený prístup do prešetrovacieho spisu. Pre porovnanie, Európska komisia umožňuje prístup do svojho spisu až po zaslaní oznámenia o námietkach (čo je

	nezákonnému postupu úradu. Zároveň strácajú možnosť preukázať právny záujem a získať prístup do spisu tretej osoby, ktoré tento prístup môžu potrebovať k výkonu svojich práv podľa § 21 návrhu. Tieto osoby sú navyše obmedzené využitím niektorých informácií v zmysle § 57 návrhu.			ekvivalentom výzvy pred vydaním rozhodnutia). Pripomienku nie je možné akceptovať.
Klub 500	17. K čl. I, § 30 ods. 1 Navrhujeme doplniť povinnosť zverejňovať aj stanoviská úradu podľa § 8 ods. 3 a 4 návrhu zákona a informáciu o podaní žiadosti o stanovisko. Odôvodnenie: Zastávame názor, že stanoviská podľa § 8 ods. 3 a 4 návrhu zákona budú do budúcnosti významným zdrojom aplikácie súťažného práva. Zároveň je možné, že by sa iné subjekty chceli ohradiť voči koncentrácii prekladanej v žiadosti o stanovisko. Práve z tohto dôvodu navrhujeme doplniť povinnosť zverejňovať aj stanoviská úradu podľa § 8 ods. 3 a 4 návrhu zákona a informáciu o podaní žiadosti o stanovisko.	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Doplnkové notifikačné kritérium bolo z návrhu zákona vypustené.
Klub 500	7. K čl. I, § 16 ods. 2 Navrhujeme jasnejším spôsobom upraviť zloženie, postavenie a právomoci prioritizačnej komisie, ako aj formu odmietnutia a možnosti napadnutia odmietnutia tak, aby nedochádzalo k účelovému odmietaniu prípadov. Odôvodnenie: Vzhľadom k indikovanému vytvoreniu prioritizačnej komisie je táto úprava nedostatočná. Prioritizačná komisia má mať podľa súčasnej prioritizačnej politiky úradu významné právomoci v samotnom úvode posúdenia toho, či sa konkrétnym prípadom bude úrad zaoberať. Fakticky sa tak bude pri podávaní podnetov jednať o prvú inštanciu rozhodovania. Návrh však neupravuje zloženie prioritizačnej komisie ani to, akým spôsobom bude táto postupovať/rozhodovať. Uvedené je v rozpore so štandardom v EÚ najmä v súvislosti s formalizovanými podnetmi. Vzhľadom k Best Practice pravidlám Európskej komisie (body 135-141 príslušného oznámenia) by mali byť formalizované podnety odmietané aktom, ktorý bude napadnuteľný na súde, aby bolo zaručené zachovanie práv dotknutých subjektov na účinnú obranu.	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Znenie predmetného ustanovenia bolo upravené tak, aby bolo zrejmé, že úrad odmietnutie zdôvodní s ohľadom na aktuálnu prioritizačnú politiku úradu zverejnenú podľa odseku 1 písm. j). V tomto smere bola doplnená aj dôvodová správa.
Klub 500	5. K čl. I, § 11 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Navrhujeme preformulovanie dikcie vydávania rozhodnutí úradom v prípade posudzovania koncentrácií, a to v nasledovnom znení: „(1) Úrad vydá rozhodnutie, že s koncentráciou súhlasí, ibaže by bolo z posúdenia dokázané, že koncentrácia naruší účinnú súťaž na relevantnom trhu, najmä v dôsledku vytvorenia alebo posilnenia dominantného postavenia. (2) Úrad vydá rozhodnutie, že s koncentráciou podľa § 7 ods. 6 súhlasí, ibaže by bolo z posúdenia dokázané, že koncentrácia nie je	Z	N	Rozpor trvá. Predkladateľ nemôže súhlasiť so zmenou znenia. Uvedené dikcie zákona sú rokmi zaužívané, bez akýchkoľvek aplikačných problémov v tejto oblasti. Nie je teda dôvod meniť ich. Navyše zmena znenia by mohla evokovať, že sa mení štandard

	v súlade s odsekom 1 a koordinácia súťažného správania je zakázaná podľa § 4 ods. 1. (3) Úrad vydá rozhodnutie, že s koncentráciou súhlasí, ibaže by podmienka uložená v rozhodnutí nezabezpečila, že koncentrácia bude v súlade s odsekom 1 alebo odsekom 2. Úrad môže v rozhodnutí uložiť povinnosť súvisiacu s podmienkou, najmä na zabezpečenie plnenia uloženej podmienky, na dosiahnutie jej účelu alebo kontrolu jej plnenia.“ Odôvodnenie: Považujeme za nevyhnutné preformulovať dikciu posúdenia koncentrácie a vydávania rozhodnutí o súhlase s koncentráciou a to v zmysle, aby úrad súhlasil s každou koncentráciou a len takú koncentráciou by nepovolil, pri ktorej by bolo z posúdenia dokázané a jednoznačné, že takáto koncentrácia značne naruší účinnú súťaž na relevantnom trhu, alebo ak by bolo z posúdenia dokázané, že koncentrácia nie je v súlade s odsekom 1 a koordinácia súťažného správania je zakázaná podľa § 4 ods. 1.			posudzovania koncentrácie, ktorý je daný a zodpovedá celoeurópskemu štandardu.
Klub 500	15. K čl. I, § 29 ods. 5 Navrhujeme stanoviť moment, kedy lehota na výkon rozhodnutia plynúť začne, a to za účelom jej ohraničenia.	Z	N	Odpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola pripomienkujúcim subjektom preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. Z predmetného ustanovenia vyplýva, že k plynutiu lehoty príde až po právoplatnom skončení súdneho konania.
Klub 500	21. K čl. I, § 49 ods. 1 Navrhujeme účinnosť tejto úpravy obmedziť len dobu trvania obdobia mimoriadnej situácie. Odôvodnenie: Rozšírenie uplatňovania týchto pravidiel aj na 3 mesiace po ukončení mimoriadnej situácie, núdzového stavu alebo výnimočného stavu je neodôvodnené. Jedná sa o faktické predlžovanie špecifického stavu a účinkov právnej úpravy, ktorý majú svoje opodstatnenie len počas obdobia trvania takejto situácie a musí byť obmedzený na toto obdobie.	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Predkladateľ upravil lehotu v trvaní jedného mesiaca. Vychádzalo sa z iných predpisov a zo skutočnosti, že aj keď sa mimoriadna situácia, núdzový stav a pod skončí – s tým spojené komplikácie pre podnikateľov môžu pretrvávať.
Klub 500	14. K čl. I, § 28 ods. 2 Navrhujeme upraviť lehotu pre rozhodnutie o rozklade proti zákazovému rozhodnutiu o koncentrácii, a to na 3 až 6 mesiacov odo dňa postúpenia rozkladu a administratívneho spisu k veci. Odôvodnenie: Vzhľadom k vypusteniu lehoty na vydanie rozhodnutia (§ 30 zákona č. 136/2001 Z. z.) je nutné upraviť lehotu pre rozhodnutie o rozklade proti zákazovému rozhodnutiu o koncentrácii (§ 11 ods. 6 tohto návrhu zákona). Nakoľko pri rozhodnutiach o zákaze koncentrácie nedochádza	Z	N	Rozpor trvá. Lehoty na rozhodnutie boli upravené na 36 mesiacov na prvom stupni a 36 mesiacov na druhom stupni rozhodovania. Pokiaľ ide o rozhodnutie o rozklade proti koncentrácii, treba uviesť, že ani na európskej úrovni neexistuje takáto lehota. Samotný

	k ukladaní pokuty, úprava podľa § 47 ods. 6 nie je relevantná. Pri koncentráciách je navyše pre účastníkov koncentrácie flexibilita rozhodovania úradu veľmi dôležitá. Je preto vhodné, aby táto lehota bola stanovená na tri až šesť mesiacov odo dňa postúpenia rozkladu a administratívneho spisu k veci.			prieskum rozhodnutia je závislý aj od účastníkov konania, nielen od správneho orgánu. Následne súd taktiež nemá lehotu na preskúmanie správneho rozhodnutia.
Klub 500	20. K čl. I, § 47 ods. 6 Navrhujeme úpravu subjektívnej lehoty minimálne v podobe, v akej je táto stanovená v nariadení č. 1/2003. Zároveň v súlade s čl. 25 nariadenia č. 1/2003 navrhujeme obmedziť objektívnu lehotu pre porušenia podľa § 44, § 45 a § 46 na maximálne šesť rokov. Odôvodnenie: Ustanovenie neobsahuje úpravu subjektívnej lehoty, ktorá je súčasťou zákona č. 136/2001 Z. z., ako aj úpravy na úrovni EÚ, na ktorú sa odvoláva dôvodová správa. Navrhujeme preto úpravu subjektívnej lehoty minimálne v podobe, v akej je táto stanovená v nariadení č. 1/2003. Zároveň v súlade s čl. 25 nariadenia č. 1/2003 navrhujeme obmedziť objektívnu lehotu pre porušenia podľa § 44, § 45 a § 46 na maximálne šesť rokov.	Z	N	Rozpor trvá. Lehoty na rozhodnutie boli nastavené na 36 mesiacov na prvom stupni a 36 mesiacov na druhom stupni rozhodovania. Podľa znenia navrhovaného predkladateľom, pokuty a penále podľa tohto zákona môže úrad uložiť najneskôr do desiatich rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu ustanovení tohto zákona, porušeniu ustanovení osobitného predpisu alebo neplneniu rozhodnutia úradu. Predkladateľ ustanovením 10 ročnej prekluzívnej lehoty nesleduje neodôvodnené posilnenie vlastného postavenia. Táto potreba vyplýva z objektívnych skutočností a zložitosti konania. Dĺžku konania okrem toho značne ovplyvňuje postup a spolupráca účastníkov konania a iných subjektov a nezávisí iba od aktivity úradu. Uvedené zároveň neznamená, že konanie úradu bude trvať 10 rokov, nebolo tomu tak doteraz, a možno to aj do budúcnosti vylúčiť. Európska právna úprava obsiahnutá v Nariadení 1/2003 nie je pre podnikateľa priaznivejšia. Pri porušovaní súťažných pravidiel na úrovni Európskej únie má Komisia 5 ročnú premlčaciu lehotu na

			uloženie pokuty. Táto sa však prerušuje každou akciou Komisie vykonanú s cieľom vyšetrovania alebo konania týkajúcu sa ukladania pokút alebo pravidelných penále. Premlčania lehota podľa nariadenia 1/2003 uplynie najneskôr za 10 rokov odo dňa začatia jej plynutia. Pre porovnanie, český zákon o ochrane hospodárskej súťaže ustanovuje 10 ročnú premlčaciu dobu na uloženie pokuty. Do tejto premlčacej doby sa nezapočítava doba správneho konania. Preamlčacia doba sa dokonca prerušuje napr. oznámením o začatí správneho konania. Prerúšením premlčacej doby začína bežať nová premlčacia doba. Ak bola premlčacia doba prerušená a začala plynúť nová, zodpovednosť za priestupok zanikne najneskôr uplynutím 14 rokov od jeho spáchania.
Klub 500	10. K čl. I, § 20 ods. 1 písm. a) a b) Navrhujeme v § 20 ods. 1 nahradiť písm. a) a b) nasledovným znením: „a) nožnej dohody obmedzujúcej súťaž môže byť zodpovedná za účasť na nožnej dohode obmedzujúcej súťaž, b) možného zneužívania dominantného postavenia môže byť zodpovedná za činnosť alebo konanie, ktoré môže byť zneužívaním dominantného postavenia,“ Odôvodnenie: Navrhovanú úpravu § 20 ods. 1 písm. a) a b) považujeme za formulačne nevhodnú z dôvodu prezumpcie neviny, ktorá sa uplatní do vydania právoplatného rozhodnutia. Na začiatku správneho konania nie je jasné, či jeho účastníci sú zodpovední za účasť na dohode obmedzujúcej súťaž / činnosť alebo konanie, ktoré je zneužívaním dominantného postavenia. Zároveň nie je jasné, či ich konanie zakladá zakázanú dohodu obmedzujúcu súťaž / zneužívanie dominantného postavenia. Tieto otázky by mali byť predmetom posúdenia v správnom konaní.	Z	N Rozpor trvá. Úrad súhlasí s aplikáciou prezumpcie neviny a so skutočnosťou, že otázka zodpovednosti je predmetom posúdenia v správnom konaní. Všetk už súčasný zákon pracuje s definíciou účastníka konania ako účastníka dohody. Pričom toto ustanovenie sa nepovažuje za porušenie prezumpcie neviny. Myslíme si, že legislatívne znenie je správne. Je potrebné uviesť, že dôvod zmeny, tak ako je to rozsiahlo uvedené v dôvodovej správe, vyplýva z

				potreby zavedenia pojmu podnikateľ tak, ako ho pozná právo EÚ a to vrátane konceptov, ktoré sa viažu. Uvedené znamená napr. aj aplikáciu konceptu prezumpcie zodpovednosti materskej spoločnosti za konanie jej dcérskej spoločnosti. Pre tieto prípady je potrebné definíciu zmeniť tak, aby bolo možné ako účastníka konania určiť aj materskú spoločnosť, pričom v konaní sa jej zodpovednosť bude posudzovať. Inak by materská spoločnosť nemohla brániť svoje práva.
Klub 500	9. K čl. I, § 16 ods. 4 Navrhujeme v poslednej vete § 16 ods. 4 vypustiť slovo „môže“ a nahradiť ho slovom „musí“. Odôvodnenie: Pre zaistenie práv podnikateľov i iných fyzických alebo právnických osôb je nutné zaistiť zodpovedajúce povinnosti úradu. Vyhotovenie zvukového záznamu by tak nemalo spadať do diskrečnej právomoci úradu, ale malo by byť povinnosťou úradu.	Z	N	Odpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola pripomienkujúcim subjektom preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. Predkladateľ nepovažuje zmenu tejto možnosti na povinnosť za vhodnú.
Klub 500	8. K čl. I, § 16 ods. 3 Navrhujeme z prvej vety § 16 ods. 3 vypustiť slovo „akékoľvek“ a navrhujeme nahradiť slovom „primerané“. Odôvodnenie: Smernica EP a R (EÚ) 2019/1 o posilnení právomoci orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečovaní riadneho fungovania vnútorného trhu (ďalej len „Smernica“) v čl. 8 vo vzťahu k žiadostiam o informácie hovorí: „Takéto žiadosti o informácie musia byť primerané a nemajú adresátov žiadostí vyzývať k tomu, aby priznali porušenie článkov 101 a 102 ZFEÚ.“ Toto ustanovenie je nutné chápať v širšom kontexte zaistenia záruk práv podnikateľov v zmysle čl. 3 ods. 1 a 2 tejto Smernice. Kritérium primeranosti momentálne v návrhu zákona úplne absentuje a návrh tak nie je v súlade so Smernicou. Je nutné si uvedomiť, že kritérium primeranosti vyjadrené v Smernici nie je len všeobecnou požiadavkou, ktorú by bolo možné naplniť na ústavnej rovine (ako uvádza dôvodová správa vo všeobecnej časti). Z formulácie kritéria primeranosti v Smernici vyplýva,	Z	N	Rozpor trvá. Predkladateľ predmetnú pripomienku neakceptuje. Potreba zachovania proporcionality pri vykonávaní právomoci úradu vyplýva z Ústavy Slovenskej republiky a týka sa všetkých úkonov, ktoré úrad robí vo vzťahu k podnikateľom. Vyjadrenie pojmu „akékoľvek“ je v predmetnom ustanovení nevyhnutné, nakoľko informácie sa v súčasnosti môžu nachádzať v rôznych podobách a bez adekvátneho prístupu k nim nie je možné vykonávať riadne prešetrovanie. Zároveň podľa navrhovaného

	že musí byť dodržané pri každej jednotlivej žiadosti úradu (logický výklad druhej časti vety, ktorá mieri na formuláciu konkrétnych otázok a zákaz sebaobviňovania). Kritérium primeranosti tak musí byť odrazom konkrétnych povinností úradu – napr. povinnosti vymedziť účel žiadosti, ktorý minulá úprava neobsahovala, aj keď je táto súčasťou práva EÚ (čl. 18 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1/2003). Ak úrad v kontexte zavádzania nových právomocí vychádza z toho, že je potrebné, aby „disponoval podobnými právomocami ako Európska komisia a príslušné orgány jednotlivých členských štátov“ (všeobecná časť dôvodovej správy), mal by na seba uplatňovať aj rovnaké štandardy. Žiadosti o informácie pritom majú mať podľa súčasných princípov v zásade rovnaké náležitosti ako poverenia na výkon inšpekcie (návrh generálneho advokáta Nilsa Wahla vo veci C-247/14 / zo dňa 15. 10. 2015, bod 23). Považujeme teda za nevyhnutné doplnenie povinnosti úradu uviesť minimálne účel žiadosti po vzore čl. 18 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1/2003 (prípadne ďalšie náležitosti podľa citovaného ustanovenia). V opačnom prípade nebude podľa nášho názoru čl. 8 smernice 2019/1 v kontexte čl. 3 ods. 1 a 2 tejto smernice v plnej miere implementovaný.			ustanovenia je možné vyžadovať iba informácie „nevyhnutné pre činnosť úradu,“ čo zabezpečí, že úrad nevyžaduje od podnikateľov údaje, ktoré by neboli primerané/išli by nad rámec účelu sledovanému prešetrovaním/správnym konaním.
Klub 500	6. K čl. I, § 14 ods. 6 Navrhujeme, aby členov rady úradu vyberala nezávislá komisia, napr. po vzore zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Odôvodnenie: Považujeme za dôležité, aby výber členov rady úradu prebiehal v širšom kruhu, než len na základe výberu predsedu úradu a menovania vlády. Rada úradu by mala byť špecializovaný orgán zložený z tých najväčších odborníkov v oblasti hospodárskej súťaže, ktorí majú nielen príslušné vzdelania (ods. 8), ale aj skúsenosti s príslušnou oblasťou.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola pripomienkujúcim subjektom preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. Navrhovaná úprava nebráni tomu, aby bol otvorenejší proces výberu členov Rady úradu zavedený vládou Slovenskej republiky. Proces by však mal byť nastavený tak, aby sa nezdržiaval a najmä, aby bol zachovaný chod Rady úradu, teda rozhodovacia činnosť vzhľadom na lehoty, ktoré platia pre konanie. Predkladateľ považuje navrhovanú úpravu za dostatočnú.
Klub 500	4. K čl. I, § 9 ods. 3 Navrhujeme, aby úrad pripravil pre žiadosť o stanovisko samostatný rozsah požadovaných informácií, a to zásadne užší ako v prípade plného oznámenia koncentrácie. Odôvodnenie: S týmto rozsahom oznámenia pre účely žiadosti o	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Doplnkové notifikačné kritérium bolo z návrhu vypustené.

	stanovisko zásadne nesúhlasíme. Pri žiadosti o stanovisko ešte nie je jasné, či vôbec koncentrácia podľa stanoviska bude podliehať schváleniu úradu. V takom prípade je požadovanie informácií v rovnakom rozsahu, ako pri koncentrácii spadajúcej do pôsobnosti úradu na základe „štandardných“ obrátových kritérií podľa § 8 ods. 1 písm. a) alebo b) tohto návrhu zákona, jednoznačne neprimerané. Vzhľadom k právnej neistote tak podnikatelia budú nútení podľa príslušného návrhu vykonávacieho predpisu predkladať úradu nie zjednodušený, ale v každom prípade plný dotazník, ktorého príprava je mimoriadne náročná a vyžaduje informácie, ktoré často podnikatelia ani nemajú vyčíslené (bariéry vstupu apod.). Možnosť zúžiť rozsah podkladov na základe odôvodnenej žiadosti podľa nasledujúcich viet tohto ustanovenia prenáša náklady na podnikateľov, pričom títo budú v každom jednotlivom prípade nútení uvedené posudzovať a odôvodňovať. Z hľadiska celkových nákladov súvisiacich s prípravou dotazníku navrhujeme, aby úrad pripravil pre žiadosť o stanovisko samostatný rozsah požadovaných informácií. Tento rozsah by mal byť zásadne užší ako v prípade plného oznámenia koncentrácie, nakoľko pri žiadosti o stanovisko nie je jasné, či koncentrácia bude podliehať schváleniu úradu.			
Klub 500	11. K čl. I, § 23 ods. 2 Ustanovenie § 23 ods. 2 navrhujeme vypustiť bez náhrady. Odôvodnenie: Skrátenie úložnej lehoty z 15 na 3 dni je podľa nášho názoru neprimerané. Záujem efektívneho doručovania podľa dôvodovej správy je pre takéto skrátenie nedostatočný, nakoľko na efektívnom doručovaní má záujem akýkoľvek orgán štátu. Neexistuje teda žiadne vysvetlenie toho, prečo by práve úrad mal mať úložnú lehotu kratšiu. Uvedené ustanovenie je navyše nevyhnutné vnímať v tom kontexte, že v návrhu zákona nie je oproti zákonu č. 136/2001 Z. z. upravená špecifická lehota na vydanie rozhodnutia (ako v § 30 zákona č. 136/201 Z. z.) či subjektívna lehota na uloženie pokuty (ako v § 38c ods. 4 zákona č. 136/201 Z. z.).	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Predmetné ustanovenie bolo upravené tak, že úložná lehota bude osem kalendárnych odo dňa nasledujúceho po dni jej uloženia.
Klub 500	12. K čl. I, § 27 ods. 8 Ustanovenie § 27 ods. 8 navrhujeme vypustiť bez náhrady. Odôvodnenie: Predmetné ustanovenie je nepraktické a bude spôsobovať ťažkosti pri aplikácii. Podanie rozkladu nebude mať v uvedených prípadoch odkladný účinok, takže podnikateľ bude musieť napriek prebiehajúcemu konaniu o rozklade začať plniť povinnosti stanovené v dočasnom opatrení / zaplatiť penále. Podnikateľovi môže plnenie	Z	N	Rozpor trvá. Aj teraz predbežné opatrenia podľa Správneho poriadku nemajú odkladný účinok. Dokonca sa pri nich nepredpokladá súdny prieskum, čo sa návrhom upravuje. Zavedenie inštitútu penále do slovenskej právnej

	povinností / zaplataenie penále spôsobiť okamžitú ujmu, ktorá nebude zvrátiteľná. Pri podaní správnej žaloby bude mať podnikateľ možnosť požiadať o odkladný účinok, čo však nezvráti ujmu spôsobenú mu plnením dočasného opatrenia / zaplatením penále. Záujem na rýchlom riešení veci je v danom prípade zaistený lehotami na vydanie rozhodnutia o rozklade, prípadne lehotou na rozhodnutie o správnej žalobe proti dočasnému opatreniu / rozhodnutiu o penále.	úpravy je potrebné z dôvodu zabezpečenia súladu so smernicou (EÚ) 2019/1. Inštitút penále slúži na zabezpečenie riadneho a včasného splnenia povinností, ktoré boli podnikateľovi uložené úradom, alebo vyplývajú zo zákona. V prípade, že k splneniu povinnosti riadne a včas nedôjde, penále pôsobí na povinný subjekt – podnikateľa tak, aby v čo najkratšom čase zjednal nápravu a povinnosť splnil. Konečnú výšku penále ovplyvní samotný podnikateľ splnením si svojej povinnosti. Podľa navrhovanej právnej úpravy prichádzajú do úvahy situácie, keď úrad môže vymedziť prípadnú percentuálnu výšku penále napríklad v rozhodnutí o záväzkoch pre prípad, že podnikateľ nesplní záväzky, ktoré sám navrhol riadne a včas, v zmysle rozhodnutia. Ak ich podnikateľ nesplní, úrad mu uloží rozhodnutím konkrétnu výšku penále po tom, čo záväzky splní. Podľa navrhovanej právnej úpravy je úrad oprávnený tiež rozhodnutím stanoviť povinnosť zaplataenia súhrnnej sumy penále po splnení povinnosti za vymedzený čas omeškania, ale aj vtedy, ak si podnikateľ vôbec povinnosť neplní, taktiež za vymedzené obdobie. Priznanie odkladného účinku podanému rozkladu smeruje proti povahe tohto inštitútu,
--	--	---

			nakoľko tento inštitút má zabezpečiť, aby podnikateľ čo najskôr splnil povinnosť, ktorá mu bola uložená. Naviac, podnikateľ bude mať povinnosť zaplatiť penále úradu až po rozhodnutí o ňom. Pokiaľ ide o odkladný účinok pri dočasnom opatrení, z povahy dočasných opatrení vyplýva, že majú byť vykonané hneď (ekvivalent predbežného opatrenia ukladaného súdom, alebo správnym orgánom podľa správneho poriadku, kde rovnako nemá podanie rozkladu odkladný účinok). Túto pripomienku teda nie je možné akceptovať.
Klub 500	16. K čl. I, § 29 Ustanovenie § 29 navrhujeme doplniť o odsek 6 v nasledovnom znení: „(6) Ak bol spoločne so žalobou proti rozhodnutiu podľa osobitného predpisu29) podaný aj návrh na priznanie odkladného účinku podľa osobitného predpisu29), výkon rozhodnutia nebude nariadený do právoplatnosti rozhodnutia súdu o návrhu na priznanie odkladného účinku a úrad nie je povinný plniť povinnosti podľa osobitného predpisu30). x) Zákon č. 374/2014 Z. z. o pohľadávkach štátu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.“ Odôvodnenie: Úrad vďaka vysoko nastavenej zákonnej hranici pre ukladanie pokút ukladá z orgánov verejnej správy vo všeobecnosti najvyššie pokuty. Dokonca sú tieto pokuty často vyššie ako pri trestnej zodpovednosti, ktorá je uplatňovaná len v prípadoch ultima ratio. Pri trestnej zodpovednosti právnických osôb je maximálny peňažitý trest obmedzená pevnou čiastkou (§ 15 zákona č. 91/2016 Z. z.). Nie je tak neobvyklé, že účastníci konania podávajúci správnu žalobu proti rozhodnutiu úradu žiadajú aj o priznanie odkladného účinku. Pri tomto postupe je však časté a problematické, že pred vydaním rozhodnutia o priznaní odkladného účinku uplynie lehota na plnenie povinnosti zaplatiť pokutu. Podnikateľ tak je vystavený riziku vymáhania, aj keď podal návrh na priznanie odkladného účinku a čaká na rozhodnutie o ňom. Vzhľadom na vysoké čiastky pokút ukladaných úradom je vhodné, aby výkon	Z N	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola pripomienkujúcim subjektom preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. Predkladateľ doplnil dôvodovú správu. Predmetnú pripomienku však nie je možné akceptovať. Úrad je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce z jeho postavenia správcu pohľadávok štátu a podniknúť všetky kroky, ktoré smerujú k riadnemu vymoženiu pohľadávky. Podľa navrhovaného ustanovenia by plnenie týchto povinností bolo oslabené, keďže medzi vydaním rozhodnutia úradom a rozhodnutím súdu o návrhu na priznanie odkladného účinku môžu nastať skutočnosti, ktorými dôjde k zmareniu vymáhania pohľadávky. Okrem toho, rozhodnutie súdu o návrhu

	rozhodnutia úradu nebol nariadený do právoplatnosti rozhodnutia súdu o návrhu na priznanie odkladného účinku. Takáto úprava vyjasní právne vzťahy po neistú dobu, kedy podnikateľ čaká na vydanie rozhodnutia súdu, no zároveň mu hrozí nariadenie výkonu rozhodnutia úradu. Zároveň je vhodné, aby v tomto období úrad neplnil povinnosti podľa zákona č. 374/2014 Z. z., najmä čo sa týka zverejnenia informácií o pohľadávke v centrálnom registri splatných pohľadávok štátu podľa 5 ods. 3 uvedeného zákona. Keďže cieľom daného zákona je vytvorenie podmienok pre zefektívnenie vymáhania pohľadávok štátu, do vydania rozhodnutia súdu o návrhu na priznanie odkladného účinku neplní zverejnenie pohľadávky v registri svoj účel. Táto úprava navyše nepoškodí záujem na efektívnom vymáhaní pokút, keďže v prípade nepriznania odkladného účinku sa obmedzenia tohto ustanovenia neuplatnia a bude možné nariadiť výkon rozhodnutia.			na priznanie odkladného účinku nepredstavuje prekážku už rozhodnutej veci pre opätovné rozhodovanie súdu o totožnom návrhu. Navrhnutá zmena by okrem toho mala negatívny vplyv na verejné financie. Predkladateľ tiež nesúhlasí s návrhom o nezverejňovaní pohľadávky v centrálnom registri pohľadávok, keďže takáto pohľadávka vznikla právoplatným rozhodnutím úradu a splatnosť nadobudla márnym uplynutím lehoty určenej na jej zaplatenie. Okrem toho, touto pripomienkou (resp. navrhnutou právnou úpravou) by bol dotknutý zákon č. 374/2014 Z. z. o pohľadávkach štátu v znení neskorších predpisov.
Klub 500	18. K čl. I, § 42 ods. 1 písm. d) Za nepodanie žiadosti o vydanie stanoviska navrhujeme neukladať žiadnu pokutu, prípadne ukladať len procesnú pokutu obmedzenú maximálnou čiastkou, nie percentom z obratu. Odôvodnenie: Nastavenie hornej hranice pokuty na 10 % z celkového obratu za nepodanie žiadosti o vydanie stanoviska považujeme vzhľadom k právnej neistote, ktorú predmetné ustanovenie spôsobuje, za neprimerané. V tejto fáze konania totiž nie je jasné, či úrad vôbec vydá stanovisko, na základe ktorého bude koncentrácia podliehať jeho schváleniu. Navrhujeme preto neukladať žiadnu pokutu, prípadne ukladať len procesnú pokutu obmedzenú maximálnou čiastkou, nie percentom z obratu.	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Doplnkové notifikačné kritérium bolo z návrhu zákona vypustené.
Klub 500	13. K čl. I, § 28 Žiadame o doplnenie explicitnej lehoty v rámci ktorej je úrad povinný vydať rozhodnutie. Odôvodnenie: V aktuálne účinnom znení ustanovenia § 30 zákona č. 136/2001 Z. z. je ustanovená lehota šiestich mesiacov odo dňa začatia konania, pričom v zložitých prípadoch je predseda úradu oprávnený lehotu na vydanie rozhodnutia primerane predĺžiť, a to aj opakovane, spolu však najviac o 24	Z	ČA	Rozpor trvá. Lehoty na rozhodnutie boli upravené na 36 mesiacov na prvom stupni a 36 mesiacov na druhom stupni rozhodovania. Pokiaľ ide o objektívnu lehotu 10 rokov, podľa znenia navrhovaného úradom pokuty a penále

	mesiacov. V prípade, ak úrad nemôže rozhodnúť do stanovenej lehoty 6 mesiacov, má povinnosť o tejto skutočnosti účastníka písomne upovedomiť. Zároveň uvádzame, že neustanovenie a neurčenie lehoty na vydanie rozhodnutia je v rozpore so zásadou primeranosti a zákonnosti v správnych konaniach, keďže v § 3 správneho poriadku je upravená povinnosť správnych orgánov svedomite a zodpovedne sa zaoberať s každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Upriamujeme pozornosť aj na fakt, že základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy SR priznáva aj v konaní orgánov verejnej správy (uznesenie ÚS SR sp. Zn- I. ÚS 144/09-17). Máme za to, že aj v tomto type administratívneho konania úradu je nevyhnutné riadiť sa základnými zásadami a uplatňovať požiadavky primeranosti (proporcionality) a zákonnosti zásahov úradu do práv účastníkov konania a rozhodnutie vydať v zákonom určenej lehote.		podľa tohto zákona môže úrad uložiť najneskôr do desiatich rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu ustanovení tohto zákona, porušeniu ustanovení osobitného predpisu alebo neplneniu rozhodnutia úradu. Úrad ustanovením 10 ročnej prekluzívnej lehoty nesleduje neodôvodnené posilnenie vlastného postavenia. Táto potreba vyplýva z objektívnych skutočností a zložitosti konania. Dĺžku konania okrem toho značne ovplyvňuje postup a spolupráca účastníkov konania a iných subjektov a nezávisí iba od aktivity úradu. Uvedené zároveň neznamená, že konanie úradu bude trvať 10 rokov, nebolo tomu tak doteraz, a možno to aj do budúcnosti vylúčiť. Európska právna úprava obsiahnutá v Nariadení 1/2003 nie je pre podnikateľa priaznivejšia. Pri porušovaní súťažných pravidiel na úrovni Európskej únie má Komisia 5 ročnú premlčaciu lehotu na uloženie pokuty. Táto sa však prerušuje každou akciou Komisie vykonanou s cieľom vyšetrovania alebo konania týkajúcou sa ukladania pokút alebo pravidelných penále. Premlčacia lehota podľa nariadenia 1/2003 uplynie najneskôr za 10 rokov odo dňa začatia jej plynutia. Pre porovnanie, český zákon o ochrane hospodárskej súťaže ustanovuje 10 ročnú premlčaciu dobu na uloženie
--	---	--	--

				pokuty. Do tejto premlčacej doby sa nezapočítava doba správneho konania. Premlčacia doba sa dokonca prerušuje napr. oznámením o začatí správneho konania. Prerúšením premlčacej doby začína bežať nová premlčacia doba. Ak bola premlčacia doba prerušená a začala plynúť nová, zodpovednosť za priestupok zanikne najneskôr uplynutím 14 rokov od jeho spáchania. Táto doba sa navyše predlžuje o dobu vedenia súdneho konania v správnom súdnictve.
Klub 500	19. K čl. I, § 46 ods. 1 Žiadame o úpravu výšky penále, a to tak, aby táto výška nepresiahla 2,5% priemerného denného obratu za predchádzajúce účtovné obdobie za každý deň omeškania vypočítané odo dňa určeného úradom. Zároveň žiadame o určenie lehoty 7 dní, v rámci ktorých môže podnikateľ splniť stanovené povinnosti bez toho, aby bol úradom penalizovaný za omeškanie. Odôvodnenie: Rozsah penále, ktorý navrhuje návrh zákona považujeme za neprimeraný a upriamujeme pozornosť úradu na fakt, že v zmysle Smernice EP a R (EÚ) 2019/1 o posilnení právomoci orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečovaní riadneho fungovania vnútorného trhu by výška penále mala byť účinná, primeraná a odrážajúca pravidelnosť.	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Maximálna výška penále bola rozdelená na 3% (podanie ústneho vysvetlenia a predloženie informácií) a 5% (plnenie rozhodnutia, plnenie povinností na účely inšpekcie).
Klub 500	23. Pripomienka k návrhom vyhlášok Žiadame, aby úrad predložil znenie vykonávacích vyhlášok k návrhu zákona do samostatného medzirezorňného pripomienkového konania. Odôvodnenie: Víťame skutočnosť, že návrhy vykonávacích vyhlášok k návrhu zákona boli úradom predložené do MPK spolu so samotným vlastným materiálom návrhu zákona. Nakoľko však máme za to, že sa po ukončení MPK a vykonaní rozporových konaní so subjektami, ktorí vzniesli zásadné pripomienky k návrhu zákona sa návrh zákona môže v niektorých ustanoveniach viac či menej zásadne zmeniť/precizovať, čo v konečnom dôsledku môže mať vplyv aj na znenie samotných vykonávacích vyhlášok, žiadame predkladateľa, aby vykonávacie vyhlášky boli predmetom	Z	A	Návrh zákona, ktorý obsahuje splnomocňujúce ustanovenie na vydanie vykonávacieho právneho predpisu sa podľa § 7 zákona č. 400/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov predkladá do pripomienkového konania aj s návrhom tohto vykonávacieho právneho predpisu. Návrhy vykonávacích právnych predpisov budú v súlade so zákonom č. 400/2015 Z. z. v znení neskorších

	samostatného MPK a to v znení, ktoré zohľadňuje finálne znenie vlastného materiálu návrhu zákona po rozporových konaniach.			predpisov predložené aj do samostatných pripomienkových konaní.
MDaVS R	Čl. I § 14 ods. 12 písmeno d) Odporúčame doplniť slová „alebo vyhlásením za mŕtveho“.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MDaVS R	Čl. I § 52 Odporúčame slová „a § 45“ nahradiť slovami „a 45“.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MDaVS R	Čl. I § 59 odsek 7 Odporúčame slová „a podľa odseku 4“ nahradiť slovami „a 4“.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MDaVS R	Čl. I § 2 odsek 5 Odporúčame slová „až § 30“ nahradiť slovami „až 30“.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MDaVS R	Čl. I § 27 odsek 6 Odporúčame slová „až § 30“ nahradiť slovami „až 30“.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MDaVS R	Čl. I § 47 odsek 1 Odporúčame slová „až § 44“ nahradiť slovami „až 44“.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MDaVS R	Čl. I § 54 odsek 7 Odporúčame slová „podľa § 9 ods. 4“ nahradiť slovami „ods. 4“.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MDaVS R	Čl. I § 16 odsek 5 Odporúčame slová „policajného zboru“ nahradiť slovami „Policajného zboru Slovenskej republiky (ďalej len „policajný zbor“)“.	O	ČA	Vlastný materiál bol upravený tak, aby bol dôsledne používaný pojem „Policajný zbor“ v súlade so zákonom č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov.
MDaVS R	Čl. I § 56 ods. 3 písmeno c) Odporúčame slová „Policajného zboru“ nahradiť slovami „policajného zboru“.	O	N	Vlastný materiál bol upravený tak, aby bol dôsledne používaný pojem „Policajný zbor“ v súlade so zákonom č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov.
MDaVS R	Čl. I § 13 odsek 3 Odporúčame slovo „celom“ nahradiť slovom „plnom“.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MDaVS R	Čl. I § 17 odsek 1 Odporúčame slovo „Komisia“ nahradiť slovom „komisia“.	O	ČA	Bola zavedená legislatívna skratka „Komisia“.
MDaVS R	Čl. I § 25 ods. 2 písmeno f) Odporúčame slovo „neurčuje“ nahradiť slovom „neustanovuje“.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MDaVS	Čl. I § 61 ods. 9 písmeno b)	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.

R	Odporúčame slovo „odseku“ nahradiť slovom „odsekoch“.			
MDaVS R	Čl. I § 17 odsek 1 Odporúčame slovo „odseku“ nahradiť slovom „odsekov“.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MDaVS R	Čl. I § 29 ods. 1 písmeno b) Odporúčame slovo „odseku“ nahradiť slovom „odsekov“.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MDaVS R	Čl. I § 43 odsek 5 Odporúčame slovo „odseku“ nahradiť slovom „odsekov“.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MDaVS R	Čl. I § 48 odsek 5 Odporúčame slovo „odseku“ nahradiť slovom „odsekov“.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MDaVS R	Čl. I § 22 odsek 3 Odporúčame slovo „prejedanie“ nahradiť slovom „prejednanie“.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MDaVS R	Čl. I § 61 odseku 5 Odporúčame za slovo „obsahuje“ doplniť slovo „aj“.	O	N	Spojku „aj“ v predmetnom prípade považujeme za nadbytočnú.
MDaVS R	Čl. I § 14 odsek 7 Odporúčame za slovo „vzdelanie“ vložiť slová „druhého stupňa“.	O	N	Ponechanie navrhovaného nastavenia predmetných kritérií bolo vyhodnotené ako vhodnejšie.
MFSR	Všeobecne Návrh je potrebné zosúladiť s prílohou č. 1 Legislatívnych pravidiel vlády SR (ďalej len „príloha LPV“) [napríklad v čl. I § 1 ods. 2 slovo „menovania“ nahradiť slovom „vymenovania“, v poznámke pod čiarou k odkazu 2 slovo „ustanovených“ nahradiť slovom „stanovených“, v § 2 ods. 5, § 27 ods. 6 a § 47 ods. 1 za slovom „až“ vypustiť paragrafovú značku, v § 3 písmená a), g) a h) zosúladiť s bodom 58 prílohy LPV, v poznámke pod čiarou k odkazu 3 uviesť druhú a tretiu citáciu v chronologickom poradí, v § 3 písm. e) vypustiť odkaz 3 nad slovom „zamestnancom“ a doplniť príslušný odkaz na poznámku pod čiarou nad slovo „predpisov“, v § 3 písm. f) slová „osobitného predpisu“ nahradiť slovami „osobitných predpisov“, v poznámke pod čiarou k odkazu 4 uviesť jednotlivé citácie na samostatných riadkoch, v § 4 ods. 5 za slovom „republiky“ vypustiť čiarku, v § 4 ods. 6 slová „alebo 5“ nahradiť slovami „alebo odsek 5“, v § 7 ods. 7 písm. a) slovo „stratia“ nahradiť slovom „stratí“, v poznámke pod čiarou k odkazu 12 za písmeno „č“ vložiť bodku, v § 8 ods. 10 slová „§ 8 ods. 1 alebo ods. 2“ nahradiť slovami „odseku 1 alebo odseku 2“, v poznámke pod čiarou k odkazu 16 slová „a nasl.“ nahradiť konkrétnymi paragrafmi v súlade s bodom 55 prílohy LPV, v § 9 ods. 1	O	ČA	Predkladateľ nemôže súhlasiť s nahradením slova „dopad“ slovom „vplyv“. Je to zaužívaný pojem z oblasti práva hospodárskej súťaže a nie je dôvod ho meniť. Do odkazu „v odsekoch 2, 4, 5 alebo odseku 8“ v § 61 ods. 9 písm. b) nie je možné vložiť spojku „a“. Na základe pripomienky odboru aproximácie pravá neboli v prílohe vypustené slová „(Text s významom pre EHP)“.

písm. e) zaviesť legislatívnu skratku „(ďalej len „Komisia“)" v súlade s bodom 61.1 prílohy LPV a dôsledne ju používať v celom texte návrhu, v poznámke pod čiarou k odkazu 17 za slová „č. 566/2001 Z. z.“ vložiť slová „v znení neskorších predpisov“, v § 10 ods. 4 slovo „dopady“ nahradiť slovom „vplyvy“, v § 11 ods. 4 za slovo „alebo“ vložiť slovo „odsekom“, v poznámke pod čiarou k odkazu 18 slovo „Komisie“ nahradiť slovom „Rady“ a slová „podnikateľmi (Ú. v. ES L 024, 29/01/2004)“ nahradiť slovami „podnikmi (Ú. v. EÚ L 24, 29.01.2004)“, v § 13 ods. 8 a 9 za slová „predseda“ a „predsedu“ vložiť slovo „úradu“, v § 13 ods. 11, 12, 15 a 16 a § 64 ods. 5 za slovo „podpredsedu“ vložiť slovo „úradu“, v § 13 ods. 15 a 16 za slovo „podpredseda“ vložiť slovo „úradu“, v § 13 ods. 15 číslo „4“ nahradiť číslom „14“, v § 13 ods. 17 písm. c) na konci bodku nahradiť čiarkou, v § 14 ods. 7 za slovo „úkony“ vložiť slová „v celom rozsahu“, v § 14 ods. 9 za slovo „alebo“ vložiť slovo „politickom“, v § 14 ods. 10 za slovo „podpredsedom“ vložiť slovo „rady“, v § 14 ods. 14 písm. b) slovo „pozbavený“ nahradiť slovami „obmedzený v“, v § 14 ods. 15 za slovo „podpredsedu“ vložiť slovo „rady“, v § 16 ods. 1 písm. d) druhom bode za slovo „behaviorálne“ vložiť slovo „opatrenie“, v § 16 ods. 8 vypustiť slovo „zákona“ ako nadbytočné, v § 16 ods. 11 slová „osobitných predpisov“ nahradiť slovami „osobitného predpisu“, v poznámke pod čiarou k odkazu 25 slovo „Nariadenia“ nahradiť slovom „nariadenia“, v § 17 ods. 1, § 29 ods. 1 písm. b), § 36 ods. 9, § 43 ods. 5 a § 48 ods. 5 úvodnej vete slovo „odseku“ nahradiť slovom „odsekov“, v § 17 ods. 2 doplniť odkaz na poznámku pod čiarou nad slovo „predpisu“, v § 20 ods. 4 a 5, § 51 ods. 1 úvodnej vete, § 51 ods. 2 a § 53 ods. 1 úvodnej vete za slovo „výrobného“ vložiť slovo „reťazca“, v § 27 ods. 1 slovo „vydanom“ nahradiť slovom „vydané“ a pred slovo „súvislosti“ vložiť slovo „v“, v § 27 ods. 4 doplniť odkaz na poznámku pod čiarou nad slovo „predpis“, v § 29 ods. 1 písm. c) vypustiť slová „tohto zákona“ ako nadbytočné, v § 29 ods. 2 a § 53 ods. 1 písm. a) za slovo „listinnej“ vložiť slovo „podobe“, v § 31 ods. 2 písm. a) na konci doplniť čiarku, v nadpise § 32 za slovo „Behaviorálne“ vložiť slovo „opatrenie“, v § 33 ods. 3 písm. b) vypustiť slovo „u“, v § 37 ods. 2 slová „odseku 2“ nahradiť slovami „odseku 1“, v § 42 ods. 3 slovo „dopad“ nahradiť slovom „vplyv“, v § 46 ods. 1 na konci úvodnej vety vypustiť dvojbodku, v § 46 ods. 1 písm. b) na konci doplniť čiarku, v § 47 odsek 7 preformulovať takto: „(7) Pokuty a penále uložené podľa tohto zákona sú príjmom štátneho rozpočtu.“ v súlade s bodom 7.3 prílohy LPV, v § 48 ods. 5		
--	--	--

	úvodnej vete za slovo „na“ vložiť slovo „účely“, v § 51 ods. 3 písm. a) na konci bodku nahradiť čiarkou, v § 52 za slovom „a“ vypustiť paragrafovú značku, v § 56 ods. 2 vypustiť slovo „zákona“ ako nadbytočné, v § 56 ods. 3 písm. f) slová „v zmysle“ nahradiť slovom „podľa“, v poznámke pod čiarou k odkazu 40 vypustiť slová „o prokuratúre“, v § 58 ods. 2 slová „v zmysle odseku 1 tohto ustanovenia“ nahradiť slovami „podľa odseku 1“, v § 61 ods. 2 a 8 slová „aktu, ktorý“ nahradiť slovom „rozhodnutia, ktoré“, v § 61 ods. 4 písm. d) a § 62 ods. 3 písm. d) slovo „adresa“ nahradiť slovom „adresu“, v § 61 ods. 9 písm. b) slová „v odseku 2, 4, 5“ nahradiť slovami „v odsekoch 2, 4 a 5“, v § 62 ods. 3 písm. a) za slovo „priezvisko“ vložiť čiarku, v § 62 ods. 10 vypustiť slová „tohto odseku“ ako nadbytočné, v § 63 ods. 4 úvodnej vete slová „spor a“ nahradiť slovami „spor sa“, v § 65 prvom bode vypustiť slová „Národnej rady Slovenskej republiky“ ako nadbytočné a slová „neskorších predpisov“ (druhý výskyt) nahradiť výpočtov všetkých noviel zákona č. 136/2001 Z. z., v nadpise § 66 slovo „ustanovenia“ nahradiť slovom „ustanovenie“, v prílohe vypustiť slová „(Text s významom pre EHP)“ a slová „s. 3 – 33“ ako nadbytočné, dopracovať Analýzu vplyvov na rozpočet verejnej správy, na zamestnanosť vo verejnej správe a financovanie návrhu, pretože nie je možné overiť pozitívny vplyv návrhu zákona na rozpočet verejnej správy].			
MFSR	K čl. I K § 13 Odporúčame upraviť menovanie predsedu úradu prezidentom SR na návrh Národnej rady SR a nie na návrh vlády SR z dôvodu posilnenia nezávislosti úradu a tiež z dôvodu, že úrad preveruje aj konanie štátnych orgánov. Upozorňujeme, že jedným z porušení zákona o ochrane hospodárskej súťaže je aj konanie upravené v § 6.	O	N	Predkladateľ dospel k záveru, že je vhodnejšie ponechať pôvodne navrhnutý režim menovania predsedu úradu.
MFSR	K čl. I K § 49 Odsek 1 odporúčame preformulovať takto: „(1) Opatrenia podľa odsekov 2 až 6 sa uplatňujú počas obdobia, kedy vláda Slovenskej republiky vyhlásila mimoriadnu situáciu, núdzový stav alebo výnimočný stav podľa osobitných predpisov³⁰⁾ na území Slovenskej republiky a počas troch mesiacov bezprostredne nasledujúcich po mesiaci, v ktorom došlo ku skončeniu mimoriadnej situácie, núdzového stavu alebo výnimočného stavu (ďalej len „obdobie mimoriadnej situácie“).“. Podľa čl. 4 ods. 2 a čl. 5 ods. 3 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov je časovo limitované plynutie doby, počas ktorej je vyhlásený výnimočný	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.

	stav alebo núdzový stav. Z uvedeného vyplýva, že ukončenie výnimočného stavu alebo núdzového stavu nemusí byť ukončené len odvolaním zo strany vlády SR ale môže dôjsť k ukončeniu výnimočného stavu alebo núdzového stavu aj ex lege, t. j. uplynutím času. Zákon NR SR č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení neskorších predpisov však neupravuje časový limit pre trvanie mimoriadnej situácie a jej ukončenie závisí od odvolania vládou SR podľa § 8 tohto zákona. Z ustanovenia § 49 ods. 1 návrhu však vyplýva, že aj k ukončeniu výnimočného stavu alebo núdzového stavu má dôjsť len na základe odvolania vládou SR, čo však nemusí byť uplatnené v každom prípade.			
MFSR	K čl. I K § 59 Odsek 6 žiadame vhodne preformulovať. Podľa dôvodovej správy ide o súčinnosť poskytovanú úradom pre Slovenskú konsolidačnú a. s. Táto obchodná spoločnosť však nie je podľa zákona č. 374/2014 Z. z. o pohľadávkach štátu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ani iných osobitných právnych predpisov správcom pohľadávky štátu a nemá ani postavenie „príslušného orgánu“. Z uvedeného dôvodu je jej označenie v návrhu vecne nesprávne. Ponechaním navrhovaného znenia by sa toto ustanovenie na túto obchodnú spoločnosť nevzťahovalo. Táto pripomienka platí primerane aj k § 62 ods. 10 a 11 návrhu.	Z	A	Došlo k úprave znenia príslušného ustanovenia a príslušnej časti dôvodovej správy podľa dohody, ku ktorej sa dospelo na rozporovom konaní.
MFSR	Všeobecne Podľa doložky vybraných vplyvov (ďalej len „doložka vplyvov“) má návrh pozitívne vplyvy na rozpočet verejnej správy. Negatívny vplyv na rozpočet verejnej správy nie je uvedený. Pozitívny vplyv na rozpočet verejnej správy je uvedený z dôvodu vyšších príjmov z pokút a uložených penále, ako aj zo správnych poplatkov za podanie návrhov. Súčasne sa uvádza, že tento vplyv nie je možné v súčasnosti kvantifikovať. V doložke vplyvov sa ďalej uvádza, že pozitívny vplyv vyváži negatívny vplyv, pretože v súvislosti so zavedením dodatočného notifikačného kritéria nie je možné úplne vylúčiť potrebu zvýšených zdrojov v budúcnosti, pokiaľ ide o personálne kapacity, vzhľadom na posudzovanie novo zavedeného inštitútu žiadostí o stanovisko. Ďalej sa uvádza, že vplyv na rozpočet verejnej správy nie je možné presne vyčíslieť, zároveň sa však konštatuje, že prípadná potreba by bola rozpočtovo krytá v rámci vlastného rozpočtu úradu. Žiadame, aby prípadná potreba zvýšenia osobných výdavkov a limitu počtu zamestnancov na realizáciu úloh	O	N	Ako je uvedené v doložke vybraných vplyvov, predkladateľ identifikoval v návrhu čiastočne pozitívne vplyvy na rozpočet verejnej správy, ktoré sú popísané v doložke vybraných vplyvov. Návrh zákona sa v čase medzi PPK a začatia MPK čiastočne zmenil, keď odpadol jeden negatívny vplyv na rozpočet verejnej správy. Tento vplyv bol predtým vyčíslený v samostatnej analýze a bol rozpočtovo krytý v rámci kapitoly úradu.

	vyplývajúcich z návrhu bola zabezpečená v rámci schválených limitov výdavkov kapitoly a limitu počtu zamestnancov na príslušné rozpočtové roky, tak ako sa uvádza v doložke vplyvov.			
MFSR	K čl. I K § 14 S cieľom urýchliť rozhodovanie, a to aj v súvislosti s potrebou urýchliť konania pre účely implementácie fondov EÚ, odporúčame zväžiť vypustenie Rady úradu a ponechať rozhodovanie v ďalšej inštancii na súdy. Rozhodovanie o porušení zákona o ochrane hospodárskej súťaže trvá neprimerane dlho, čo má v rámci implementácie programov financovaných z fondov EÚ významný vplyv na oprávnenosť výdavkov za viaceré roky a významné finančné dôsledky, a to aj v prípade potvrdenia porušenia, ako aj pri nepotvrdení porušenia (napríklad finančné opravy alebo vzniknuté škody na strane prijímateľa).	O	N	Predkladateľ dospel k záveru, že zachová Radu úradu ako orgán rozhodujúci v 2. stupni.
MFSR	Všeobecne S cieľom zabezpečenia korektného rozhodovania o porušení zákona o ochrane hospodárskej súťaže odporúčame upraviť zákaz konfliktu záujmov vo všeobecnosti, a to aj počas výkonu funkcie predsedu Protimonopolného úradu SR (ďalej len „úrad“), podpredsedu úradu, člena rady, prípadne ďalších zamestnancov úradu, ktorí sa podieľajú na rozhodovaní. V návrhu je konflikt záujmov upravený v § 14 v súvislosti s výkonom funkcie člena rady, v § 15 vo vzťahu k predsedovi úradu, podpredsedovi úradu a členovi rady po skončení ich funkcie a v § 37.	O	N	Predkladateľ považuje úpravu v návrhu zákona za dostatočnú. Na rozhodovanie sa vzťahuje aj predpojatosť podľa správneho poriadku, konflikt v zmysle etického kódexu zamestnanca a pre verejných funkcionárov platí aj úprava v osobitnom predpise.
MFSR	K čl. I K § 59 Upozorňujeme, že odsek 1 je potrebné vhodne preformulovať, pretože právny poriadok Slovenskej republiky nemôže ustanovovať konanie úradu iného členského štátu (porušenie zásady teritoriality). Uvedená pripomienka platí aj pre ďalšie ustanovenia návrhu (napríklad § 61 ods. 8).	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MFSR	K čl. I K § 16 V odseku 2 žiadame doplniť výnimku z prioritizačnej politiky v prípade podnetov, ktoré podáva riadiaci orgán, sprostredkovateľský orgán, certifikačný orgán alebo orgán auditu pri plnení úloh vyplývajúcich z právne záväzných aktov EÚ pri implementácii programov financovaných z fondov EÚ (napríklad nariadenie EÚ č. 1303/2013, pozn. legislatíva na programové obdobie 2021 až 2027 ešte nie je sfinalizovaná). Zároveň žiadame ustanoviť, aby bolo určenie prioritizačnej politiky úradu úlohou vlády SR a nie samotného úradu, ako to ustanovuje § 16 ods. 1 písm.	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Na základe vzájomnej diskusie a po výmene stanovísk predkladateľ pozmenil dôvodovú správu k zákonu. Ako predkladateľ uviedol na rozporovom konaní, nevníma ako vhodné meniť súčasné status quo v oblasti spolupráce s orgánmi kontroly a auditu pri

	k). V rámci implementácie programov financovaných z fondov EÚ vyššie uvedené subjekty systému riadenia a kontroly (riadiaci orgán, sprostredkovateľský orgán, certifikačný orgán) a systému auditu (orgán auditu) sú povinné v rámci výkonu kontroly a auditu overiť dodržiavanie pravidiel hospodárskej súťaže. V prípade identifikovania možného porušenia pravidiel hospodárskej súťaže, t. j. v prípade, že má (riadiaci orgán, sprostredkovateľský orgán, certifikačný orgán, orgán auditu) pochybnosti alebo nemá uistenie o zákonnosti a správnosti výdavkov, platí pravidlo, že nie je možné súvisiace výdavky deklarovať Európskej komisii. Pokiaľ tieto subjekty nedisponujú závermi posúdenia alebo vyšetrovacej činnosti úradu, nie je možné rozhodnúť o oprávnenosti výdavkov, a teda na jednej strane nemožno výdavky deklarovať Európskej komisii, avšak na druhej strane by sa tieto výdavky mali uhrádzať prijímateľovi, keďže porušenie zákona o ochrane hospodárskej súťaže nie je potvrdené relevantným národným orgánom. Uvedeným vzniká medzera, ktorá sa musí kryť z vlastných zdrojov štátneho rozpočtu. Upozorňujeme, že riadiaci orgán, sprostredkovateľský orgán a certifikačný orgán nemajú možnosť využívať prešetrovacie nástroje a techniky, ktoré zo zákona o ochrane hospodárskej súťaže využíva úrad, teda overovacia činnosť týchto orgánov a orgánu auditu nemôže nahradiť činnosť úradu. V praxi môže dôjsť k prípadom, kedy nebude podaný podnet zo strany úradu riadne preskúmaný a prešetrený a je odmietnutý, pretože nepredstavuje prioritu vzhľadom na prioritizačnú politiku úradu. Nekonanie úradu, resp. uplatňovanie prioritizačnej politiky má v súvislosti s implementáciou programov financovaných z fondov EÚ vplyv na štátny rozpočet. Zároveň považujeme za neprijateľné, aby orgán oprávnený konať a za ktorý nemôže konať iný orgán, nekonal len z dôvodu uplatnenia prioritizačnej politiky, ktorú si určuje sám. Schvaľovanie prioritizačnej politiky vládou SR žiadame z dôvodu, aby vláda SR v súvislosti s jej schvaľovaním mala možnosť posúdiť vplyv navrhovanej prioritizačnej politiky na výdavky štátneho rozpočtu pri implementovaní európskych štrukturálnych a investičných fondov.		odhaľovaní porušení pravidiel hospodárskej súťaže a túto spoluprácu mieni udržať a ďalej rozvíjať, t. j. spoluprácu v oblasti podnetov na možné porušenia v oblasti obstarávaní, resp. súťaží, spojených s financovaním z európskych štrukturálnych fondov.
MFSR	K čl. I K § 3 Z dôvodu právnej istoty odporúčame do návrhu doplniť definíciu pojmov „zahraničný trh“, „cudzina“, „behaviorálne opatrenie“ a „štrukturálne opatrenie“, prípadne doplniť aj exemplifikačný výpočet možných behaviorálnych opatrení a štrukturálnych opatrení. Podľa dôvodovej správy štrukturálne opatrenia a	O ČA	Pojmy „zahraničný trh“ a „cudzina“ sú obsiahnuté aj v súčasnej právnej úprave, pričom vzhľadom na znenie predmetných ustanovení nie je podľa úradu potrebné ich ďalšia definícia.

	behaviorálne opatrenia predstavujú nový inštitút, ktorý sa zavádza do slovenskej právnej úpravy. Napriek tomu, že sa do legislatívy Európskej únie zaviedli štrukturálne opatrenia a behaviorálne opatrenia už dávnejšie, použitie týchto inštitútov v praxi nie je veľmi časté. V bode 37 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1 z 11. decembra 2018 o posilnení právomocí orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečení riadneho fungovania vnútorného trhu sú uvedené ako príklady štrukturálnych opatrení napríklad povinnosť zbaviť sa podielu na majetku konkurenta alebo povinnosť odpredať obchodnú jednotku.	Pokiaľ ide o požadovanú definíciu štrukturálnych a behaviorálnych opatrení, podľa smernice (EÚ) 2019/1 vnútroštátne orgány na ochranu hospodárskej súťaže členských štátov „môžu uložiť akékoľvek behaviorálne a štrukturálne nápravné opatrenia, ktoré sú primerané vzhľadom na páchané porušovanie a nevyhnutné na účinné ukončenie tohto porušovania.“ Obdobnú právnu úpravu obsahuje aj Nariadenie 1/2003 a to pokiaľ ide o právomoci Európskej komisie. Európska legislatíva však tieto opatrenia vzhľadom na množstvo situácií, ktoré by mohli prichádzať do úvahy nedefinuje. Z uvedeného dôvodu nie je vhodná ani definícia v slovenskej legislatíve. Zároveň však nepôjde o svojvôľu úradu pri výbere takýchto opatrení, keďže musí ísť o opatrenia primerané a nevyhnutné na účinné ukončenie porušovania. Zároveň ustanovenie § 32 stanovuje aj ďalšie pravidlá pre ukladanie týchto opatrení. Text bol však upravený tak, že boli príkladmo vymenované povinnosti, ktoré sa môžu byť uložené ako behaviorálne opatrenia alebo štrukturálne opatrenia. Vzhľadom na ostatné pripomienky bol pojem behaviorálny a štrukturálny vypustený, ponecháva sa na účely interpretácie v dôvodovej správe.
--	--	---

MHSR	Analýze vplyvov na podnikateľské prostredia Odporúčame v bode 3.2 vyhodnotenie konzultácií uviesť, či a koľko subjektov sa konzultácií zúčastnilo, s akým cieľom a výsledkom. Odôvodnenie: Navrhované odporúčanie uplatňujeme v zmysle Jednotnej metodiky na posudzovanie vybraných vplyvov.	O N	Ako bolo uvedené v doložke vplyvov na podnikateľské prostredie, návrh zákona nepodlieha povinnosti vykonať konzultácie s podnikateľskými subjektmi podľa bodov 5.4. a 5.5. Jednotnej metodiky na posudzovanie vybraných vplyvov (materiál bol predkladaný mimo plánu legislatívnych úloh vlády Slovenskej republiky, pričom nebol v ustanovenej lehote po zverejnení informácie o príprave materiál informovaný Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky o povinnosti vykonať konzultácie s podnikateľskými subjektmi). Napriek tomu, dotknuté subjekty boli zapojené do odbornej diskusie v súvislosti s procesom transpozície smernice (EÚ) 2019/1 prostredníctvom webového sídla úradu. Dotknuté subjekty mohli zaslať návrhy a pripomienky na úpravu zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov. Podnety a návrhy mohli dotknuté subjekty posielat' úradu prostredníctvom e-mailovej adresy v priebehu minulého roka do 31.3.2019. Výzva na zasielanie
--------------------	---	------------	--

				pripomienok bola zverejnená.
MHSR	§ 46 ods. 1 V návrhu zákona sa v § 46 ods. 1 ustanovuje výška penále na „5 % priemerného denného obratu za predchádzajúce účtovné obdobie“. Žiadame predkladateľa o úpravu predmetného ustanovenia tak, aby výška penále nepresahovala 2,5 % priemerného denného obratu za predchádzajúce účtovné obdobie za každý deň omeškania vypočítané odo dňa určeného úradom. Zároveň žiadame predkladateľa o určenie lehoty 7 dní, v rámci ktorých môže podnikateľ splniť stanovené povinnosti bez toho, aby ho úrad penalizoval. Odôvodnenie: Rozsah penále, ktorý navrhuje nový zákon o ochrane hospodárskej súťaže, považujeme za neprimeraný, preto navrhujeme jeho zníženie a súčasné ohraničenie na polovičnú výšku. Zároveň považujeme v tomto prípade za adekvátne, nevyrubovať pokutu za nedodržanie lehoty určenej úradom, a to do 7 dní po jej uplynutí, aby mal podnikateľ dostatočný čas na zabezpečenie nápravy a splnenie povinnosti.	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Maximálna výška penále bola rozdelená na 3% (podanie ústneho vysvetlenia a predloženie informácií) a 5% (plnenie rozhodnutia, plnenie povinností na účely inšpekcie). MH SR na rozporovom konaní v 1. kole uviedlo, že časť pripomienky týkajúcej sa dodatočnej lehoty 7 dní považuje za dostatočne vysvetlenú a v tejto časti na nej netrvá.
MHSR	§ 51 ods. 2 V ustanovení § 51 ods. 2 návrhu zákona o ochrane hospodárskej súťaže sa uvádza možnosť zníženia pokuty uloženej úradom podľa § 42 ods. 1 až do výšky 50 %. Žiadame predkladateľa zvýšiť výšku oslobodenia od pokuty v rámci programu zhovievavosti na 100 % a to minimálne v prípade pokút pre fyzické osoby. Odôvodnenie: Článok 17 Smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1 o posilnení právomocí orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečovaní riadneho fungovania vnútorného trhu v rámci programu zhovievavosti umožňuje poskytovať podnikom za odhalenie ich účasti na tajných karteloch oslobodenie od pokút. V Článku 17 sa zároveň uvádza, že vnútroštátne orgány na ochranu hospodárskej súťaže môžu mať zavedené programy zhovievavosti aj v prípade iných porušení právnych predpisov, než sú tajné kartely, ktoré im umožnia oslobodiť od pokút aj fyzické osoby. V obidvoch prípadoch predmetná smernica neuvádza limity oslobodenia od pokút, čím sa vytvára priestor na ich úplné oslobodenie a v konečnom dôsledku zvýšenie motivácie oznamovateľov.	Z	N	Rozpor bol odstránený. MH SR predmetnú pripomienku vzalo späť.
MHSR	§ 16 ods. 2 Z dôvodu, aby voči MH SR nebolo pravidlo prioritizácie uplatňované absolútne, žiadame doplniť buď iba vo vzťahu k dohodám s protimonopolným úradom v oblasti	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Na rozporovom konaní s MH SR dňa 4.12.2020 bolo dohodnuté, že sa návrh doplní do textu

	štrukturálnych fondov alebo všeobecne nasledovné znenie § 16 ods. 2: "V prípade, ak má úrad s iným subjektom uzavretú zmluvu o spolupráci, memorandum o spolupráci alebo obdobnú dohodu o spolupráci, úrad môže odmietnuť podnet z dôvodu priority iba v rozsahu takejto zmluvy o spolupráci, memoranda o spolupráci alebo obdobnej dohody o spolupráci." Odôvodnenie: Uvedené navrhujeme z dôvodu predchádzajúcich skúseností, kedy boli zo strany Protimonopolného úradu SR opakovane odmietané podnety podané zo strany MH SR, ako poskytovateľa nenávratných finančných príspevkov z operačných programov, ktoré má vo svojej gescii, týkajúce sa prešetrenia podozrení z konaní prijímateľov týchto nenávratných finančných príspevkov porušujúcich pravidiel hospodárskej súťaže, a to výlučne z dôvodu subjektívne uplatňovaného pravidla prioritizácie. Nastavenie jednoznačných pravidiel kontroly možného protisúťažného konania má význam vo vzťahu k umožneniu financovania projektov z prostriedkov Európskej únie a zabráni tomu, aby prípadná svojvoľná prioritizačná politika nevedla ku konštatovaniu o neprípustnosti financovania výdavkov z prostriedkov EÚ zo strany auditujúcich orgánov SR alebo EÚ.			osobitnej časti dôvodovej správy k § 16 ods. 2.
MHSR	Doložke vybraných vplyvov Za predpokladu, že sa na základe výsledkov medzirezortného pripomienkového konania významne zmenia vybrané vplyvy predloženého materiálu, odporúčame predkladateľovi zaslať materiál na záverečné posúdenie Stálej pracovnej komisii LRV SR na posudzovanie vybraných vplyvov. Odôvodnenie: Navrhované odporúčanie uplatňujeme v zmysle bodu 9.2. Jednotnej metodiky na posudzovanie vybraných vplyvov.	O	A	Predkladateľ zoberal na vedomie.
MHSR	§ 47 ods. 6 Žiadame predkladateľa o úpravu § 47 ods. 6, ktorý ustanovuje, dokedy môže úrad podľa navrhovaného zákona uložiť pokuty a penále. Predložený návrh ustanovuje dobu desať rokov, ktorú navrhujeme znížiť na dobu štyroch rokov odo dňa, kedy došlo k porušeniu ustanovení tohto zákona, porušeniu ustanovení osobitného predpisu alebo neplneniu rozhodnutia úradu. Odôvodnenie: Ustanovenie § 38c ods. 4 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže stanovuje lehotu na uloženie pokút a penále na dobu štyroch rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu ustanovení, pričom v novom návrhu zákona sa premlčacia lehota v predmetnom ustanovení zvyšuje na dobu desiatich rokov. Viac ako dvojnásobné zvýšenie lehoty považujeme	Z	N	Rozpor bol odstránený. MH SR predmetnú pripomienku vzalo späť.

	za neúmerne vysoké, preto navrhujeme zníženie na polovičnú alebo pôvodnú výšku 4 roky.			
MHSR	§ 8 ods. 2 Žiadame predkladateľa o vypustenie navrhovaného § 8 ods. 2. Alternatívne žiadame predkladateľa o zmenu ustanovenej povinnosti na dobrovoľnú možnosť podnikateľa. V tomto kontexte požadujeme zmeniť povinnosť oslovenia úradu o vydanie stanoviska, či koncentrácia podlieha kontrole úradu, na dobrovoľnú, t. j. navrhujeme nasledovnú zmenu znenia: „Ak koncentrácia nepodlieha kontrole úradu podľa odseku 1 písm. a) alebo písm. b), podnikateľ môže predtým, ako sa začnú vykonávať práva a povinnosti, ktoré vyplývajú z koncentrácie, požiadať úrad o vydanie stanoviska, či koncentrácia podlieha kontrole úradu, ak aspoň dvaja účastníci koncentrácie dosiahli za účtovné obdobie, ktoré predchádza vzniku koncentrácie v Slovenskej republike celkový obrat každý najmenej 4 000 000 eur a zároveň...“. Ak vyššie uvedený návrh nie je z objektívnych dôvodov možný, žiadame o zvýšenie obratu ustanoveného v § 8 ods. 2 z výšky 4 mil. eur na 8 mil. eur. Odôvodnenie: Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1 o posilnení právomoci orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečovaní riadneho fungovania vnútorného trhu, nezakladá povinnosť žiadať o úrad o vydanie stanoviska, či koncentrácia podlieha kontrole úradu aj v prípade, že túto povinnosť nezakladá § 8 ods. 1. Na základe vyššie uvedeného považujeme za odôvodnené, aby v prípade, že koncentrácia nepodlieha kontrole úradu na základe stanovených požiadaviek, bolo získanie vyjadrenia úradu zo strany podnikateľa dobrovoľné a nepodliehalo kritériám definovaným v § 8 ods. 2.	Z	A	Doplnkové notifikačné kritérium bolo z návrhu zákona vypustené. Na základe opakujúcich sa pripomienok viacerých subjektov nebude predmetom tohto návrhu. Napriek tomu predkladateľ naďalej zotrváva na tom, že v súčasných podmienkach absentuje legislatívne riešenie v procese regulácie koncentrácií, ktoré môže v praxi spôsobovať problémy. V daných podmienkach predkladateľ bude zvažovať do budúcnosti modifikované znenie, s cieľom reagovať na existujúce problémy pomenované v dôvodovej správe k tomuto návrhu. Novému modifikovanému návrhu bude predchádzať verejná diskusia, s cieľom dôslednejšie ozrejmiť dôvody takéhoto doplnenia existujúcich notifikačných kritérií, ako aj hľadanie čo najefektívnejšieho riešenia z pohľadu záujmov zúčastnených strán.
MIRRI SR	K vlastnému materiálu Do zákona o ochrane hospodárskej súťaže žiadame doplniť ustanovenie v nasledujúcom znení: „Verejní obstarávatelia a obstarávatelia môžu požiadať úrad o súčinnosť vo forme žiadosti o konzultáciu, ak identifikovali v postupe zadávania zákazky dôvodné podozrenie, že uchádzač alebo záujemca uzavrel v danom verejnom obstarávaní s iným hospodárskym subjektom dohodu narúšajúcu hospodársku súťaž. Úrad je povinný žiadosti o konzultáciu vyhovieť, ak sa dôvodné podozrenie týka zákazky, ktorej predpokladaná hodnota je minimálne 100 000 eur bez DPH.“ ODÔVODNENIE: Verejní obstarávatelia a obstarávatelia v prípade	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Do zákona bolo zapracované nasledovné alternatívne znenie navrhovaného ustanovenia: „Verejní obstarávatelia a obstarávatelia môžu požiadať úrad o konzultáciu, ak nadobudli dôvodné podozrenie, že uchádzač alebo záujemca uzavrel pri postupe zadávania zákazky vo verejnom obstarávaní dohodu obmedzujúcu

	identifikovania podozrenia na porušenie pravidiel ochrany hospodárskej súťaže vo fáze vyhodnocovania ponúk majú iba možnosť podať podnet na PMÚ, ktorý by však mal byť krajnou možnosťou, preto by sme uvítali, aby mali tieto subjekty zadávajúce verejné zákazky možnosť konzultovať s PMÚ možné porušenia pravidiel ochrany hospodárskej súťaže. V prípade zákaziek financovaných z fondov EÚ obdobná forma komunikácie funguje v prípade riadiacich orgánov, ktoré vykonávajú finančnú kontrolu eurofondových zákaziek. Riadiace orgány okrem možnosti podať podnet majú z titulu Dohody o spolupráci uzavretej medzi Ministerstvom investícií regionálneho rozvoja a informatizácie SR a PMÚ možnosť uplatniť inštitút osobnej konzultácie, z ktorej sa vyhotovuje zápisnica. Obdobný nástroj by bolo žiaduce zaviesť aj v prípade verejných obstarávateľov a obstarávateľov v záujme predídenia zisteniam porušenia pravidiel ochrany hospodárskej súťaže, ktoré sú v prípade eurofondových zákaziek spojené s finančnými opravami až do výšky 100% z hodnoty zákazky. Jeden z možných dôvodov vylúčenia uchádzača zo súťaže je vylúčenie podľa § 40 ods. 6 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, a to ak na základe dôveryhodných informácií má verejný obstarávateľ dôvodné podozrenie, že uchádzač alebo záujemca uzavrel v danom verejnom obstarávaní s iným hospodárskym subjektom dohodu narúšajúcu hospodársku súťaž, ak sa táto podmienka uvedie v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v oznámení použitom ako výzva na súťaž. Existuje predpoklad, že tento dôvod vylúčenia bude pri najbližšej novele zákona o verejnom obstarávaní konštituovaný ako povinný (bez ohľadu na uvedenie tejto podmienky v oznámení o vyhlásení VO), a preto je žiaduce, aby verejní obstarávatelia a obstarávatelia mali možnosť svoje dôvodné podozrenia konzultovať s úradom, ktorý je najkompetentnejším pre oblasť dohôd obmedzujúcich súťaž, ktoré deformujú úroveň hospodárskej súťaže.			hospodársku súťaž. Úrad žiadosť verejného obstarávateľa alebo obstarávateľa o konzultáciu posúdi s ohľadom na určené priority podľa § 16 ods. 1 písm. k).“
MKSR	K čl. I V § 64 ods. 5 odporúčame slovo „vymenovanému“ nahradiť slovom „vymenovaného“. Odôvodnenie: Gramatická pripomienka.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MKSR	K čl. I V navrhovanom § 27 ods. 1 odporúčame slovo „vydanom“ nahradiť slovom „vydané“. Odôvodnenie: Gramatická pripomienka.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MKSR	K čl. I V texte poznámky pod čiarou k odkazu 40 odporúčame vypustiť slová „o	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.

	prokuratúre" z dôvodu nadbytočnosti. Odôvodnenie: Legislatívna technika. Zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre sa prvýkrát používa v texte poznámky pod čiarou k odkazu 38.			
MPSVR SR	K Čl. I § 13 Odporúčame v Čl. I § 13 vložiť nový odsek 5, ktorý znie: „(5) Funkčné obdobie predsedu úradu je päť rokov.20)“. Poznámka pod čiarou k odkazu 20 znie: „20) § 22 ods. 2 zákona č. 575/2001 Z. z. Zákon o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy.“. Zároveň je potrebné preznačiť nasledujúce poznámky pod čiarou. Odôvodnenie: Z dôvodu, že v § 14 ods. 4 návrh zákona priamo vymedzuje funkčné obdobie člena rady Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odporúčame do návrhu zákona priamo zadať aj funkčné obdobie predsedu Protimonopolného úradu Slovenskej republiky.	O	ČA	Funkčné obdobie predsedu úradu sa navrhuje upraviť v § 13 ods. 3 a tomu zodpovedajúce ustanovenie zákona č. 575/2001 Z. z. sa navrhuje vypustiť.
MPSVR SR	K Čl. I § 15 Odporúčame v Čl. I § 15 zvážiť predĺženie obdobia na viac ako navrhovaný jeden rok po dni skončenia funkcie predsedu Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, podpredsedu Protimonopolného úradu Slovenskej republiky a člena rady Protimonopolného úradu Slovenskej republiky v súvislosti s konfliktom záujmov po skončení uvedených funkcií. Odôvodnenie: Z osobitnej časti dôvodovej správy k § 15 vyplýva, že členské štáty Európskej únie si môžu určiť tzv. „cooling off period“, odporúčame preto zvážiť predĺženie navrhovaného obdobia, ktoré nepovažujeme za dostatočne dlhé v súvislosti s konfliktom záujmov po skončení uvedených funkcií.	O	N	Pri zohľadnení všetkých okolností bola pôvodne navrhovaná dĺžka obdobia vyhodnotená ako postačujúca.
MPSVR SR	K Čl. I § 28 ods. 1 Odporúčame v Čl. I § 28 ods. 1 prehodnotiť dĺžku lehoty na vydanie rozhodnutia Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, ktorá je podľa predkladaného návrhu naviazaná na lehotu na uloženie pokuty (podľa navrhovaného § 47 ods. 6 „Pokuty a penále podľa tohto zákona môže úrad uložiť najneskôr do desiatich rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu ustanovení tohto zákona“) a javí sa ako neprimerane dlhá v porovnaní s aktuálnym znením § 30 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, podľa ktorého „Úrad vydá rozhodnutie do šiestich mesiacov odo dňa začatia konania. Predseda úradu môže lehotu na vydanie rozhodnutia v zložitých prípadoch pred jej uplynutím primerane predĺžiť, a to aj	O	A	Do návrhu zákona boli doplnené lehoty na rozhodnutie. Lehoty na rozhodnutie boli upravené na 36 mesiacov na prvom stupni a 36 mesiacov na druhom stupni rozhodovania.

	opakovane, spolu najviac o 24 mesiacov.“.			
MPSVR SR	K Čl. I § 3 písm. e) Odporúčame v Čl. I § 3 písm. e) slová „zamestnancom3) podnikateľa fyzická osoba v pracovnoprávnom vzťahu alebo inom obdobnom vzťahu k podnikateľovi podľa osobitných predpisov“ nahradiť slovami „zamestnancom podnikateľa fyzická osoba v pracovnoprávnom vzťahu3) alebo v obdobnom pracovnom vzťahu4) k podnikateľovi“. Poznámky pod čiarou k odkazom 3 a 4 znejú: „3) Zákoník práce. 4) § 226 ods. 2 Obchodného zákonníka.“. Zároveň je potrebné preznačiť nasledujúce poznámky pod čiarou. Odôvodnenie: Legislatívno-technická pripomienka.	O	ČA	Predkladateľ súhlasí s presunutím odkazu na poznámku pod čiarou, ale nesúhlasí s rozdelením poznámky pod čiarou, keďže má zásadný význam, aby sa v poznámke pod čiarou odkazovalo na demonštratívny výpočet právnych predpisov.
MPSVR SR	K Čl. I § 3 písm. e) Odporúčame v Čl. I § 3 písm. e) vypustiť slová „alebo akákoľvek iná fyzická osoba, ktorá vykonáva činnosť pre podnikateľa, alebo sa podieľa na jeho činnosti“. Odôvodnenie: Navrhované znenie nie je jednoznačné pokiaľ ide o určenie takejto fyzickej osoby; takouto fyzickou osobou by mohol byť aj dobrovoľník, rodinný príslušník, alebo obchodný partner (živnostník).	O	N	Účelom predmetného ustanovenia je zahrnúť do tohto ustanovenia akékoľvek osoby, ktoré budú „vykonávať činnosť pre podnikateľa, alebo sa budú podieľať na jeho činnosti“. Uvedené je podstatné pre efektívne uplatňovanie právomocí úradu a pojem „zamestnanec podnikateľa“ nemôže byť závislý od významu zamestnanca v zmysle pracovnoprávnych predpisov, keďže vzťahy medzi „podnikateľom“ a inou osobou môžu byť založené na rôznom základe, ktorý nie je možné predvídať a ani definovať v právnej úprave. Prijatie inej úpravy by mohlo zneefektívniť niektoré právomoci úradu a na ne nadväzujúce povinnosti podnikateľov (napríklad povinnosť podnikateľa zabezpečiť, aby sa jeho zamestnanec dostavil na podanie ústneho vysvetlenia). Uvedené je vhodné aj vzhľadom na to, že pojem „podnikateľ“ podľa navrhovaného znenia zákona o ochrane hospodárskej súťaže nie je

			viazaný na právnu subjektivitu. V súčasnosti existujú rôzne zmluvné vzťahy, na základe ktorých podnikateľ istým spôsobom zabezpečuje výkon svojej činnosti prostredníctvom iných osôb, napríklad na účely prípravy ponuky do verejného obstarávania. Je nevyhnutné, aby definícia bola dostatočne flexibilná na to, aby pokrývala rôzne situácie zabezpečenia svojej hospodárskej činnosti podnikateľom.
MPSVR SR	K Čl. I § 3 písm. f) Odporúčame v Čl. I § 3 písm. f) vypustiť slová „alebo v inom obdobnom vzťahu k úradu podľa osobitného predpisu3)“. Odôvodnenie: Legislatívno-technická pripomienka. Zamestnanec Protimonopolného úradu Slovenskej republiky môže byť buď v pracovnoprávnom vzťahu (Zákonník práce a zákon č. 552/2003 Z. z.) alebo v štátnozamestnaneckom pomere (zákon č. 55/2017 Z. z.).	O N	Zamestnancami úradu v inom obdobnom vzťahu k úradu, sa myslia práve tretie osoby, ktoré nie sú ani v štátno-zamestnaneckom pomere, ani v pracovno-právnom pomere k úradu, ale ich činnosť je úradom vyžadovaná a potrebná najmä pri výkone inšpekcií, ktorú vykonávajú na základe poverenia úradu v zmysle § 17 ods. 1 zákona. Z tohto dôvodu sa na účely zákona zavádza nová definícia.
MPSVR SR	K Čl. I § 8 ods. 10 Odporúčame v Čl. I § 8 ods. 10 za slová „čiasť obdobia“ vložiť čiarku a slová „mimoriadnej situácie podľa § 49 ods. 1“ nahradiť slovami „kedy vláda Slovenskej republiky vyhlásila mimoriadnu situáciu, núdzový stav alebo výnimočný stav podľa osobitných predpisov14) na území Slovenskej republiky a počas troch mesiacov nasledujúcich po mesiaci, v ktorom vláda Slovenskej republiky mimoriadnu situáciu, núdzový stav alebo výnimočný stav odvolala (ďalej len „obdobie mimoriadnej situácie“)“. Poznámka pod čiarou k odkazu 14 znie: „14) Čl. 4 a 5 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov. § 8 zákona Národnej rady	O ČA	Ustanovenie § 8 ods. 10 bolo upravené tak, aby sa v ňom nepoužili skracované slová „obdobie mimoriadnej situácie“.

	Slovenskej republiky č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení neskorších predpisov.“. Zároveň je potrebné preznačiť nasledujúce poznámky pod čiarou a primerane upraviť § 49 ods. 1. Odôvodnenie: Legislatívno-technická pripomienka; zosúladienie s prílohou č. 1 Legislatívnych pravidiel vlády Slovenskej republiky, podľa ktorej legislatívnu skratku je potrebné zaradiť na také miesto, kde sa skracované slová použijú prvýkrát a následne ju uplatňovať v celom ďalšom texte návrhu právneho predpisu.			
MSSR	čl. I, k § 37 ods. 2 Číslovku „2“ navrhujeme zameniť číslovkou „1“. Ide o zjavne o pisateľskú chybu.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MSSR	dôvodovej správe osobitnej časti k § 32 Domnievame sa, že by bolo vhodné aspoň v dôvodovej správe príkladmo uviesť, čo sú to behaviorálne a štrukturálne opatrenia, nakoľko ide o novozavádzaný inštitút do slovenskej právnej úpravy. V odôvodnení § 32 ods. 5 navrhujeme slová „podľa § 12“ nahradiť slovami „podľa § 37“, pretože toto ustanovenie upravuje povinnosť ustanoviť správcu, zatiaľ čo § 12 upravuje postavenie Protimonopolného úradu SR. Ide zjavne o pisateľskú chybu. Uvedené platí obdobne aj pre odôvodnenie k § 33.	O	A	Príklady povinností, ktoré možno uložiť podľa § 32 boli zapracované do znenia § 32 ods. 4.
MSSR	čl. I, k § 16 ods. 6 Navrhované ustanovenie zavádza právomoc úradu vyžadovať informácie, ktorými disponujú orgány verejnej moci vrátane bezplatného prístupu do nimi vedených a spravovaných registrov a bezplatné poskytnutie informácií a výpisov z nich (vrátane prípadov, ak je prevádzka registrov zverená iným právnickým alebo fyzickým osobám). Prístup do jednotlivých registrov upravujú osobitné predpisy, preto nesúhlasíme s generálnym ustanovením, v zmysle ktorého bude mať Protimonopolný úrad SR neobmedzený prístup do uvedených registrov. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	A	Znenie predmetného ustanovenia bolo zmenené.
MSSR	čl. I, k § 12 ods. 1 Navrhované znenie predmetného ustanovenia odporúčame preformulovať napr. nasledovne: „Úrad pri výkone pôsobnosti podľa tohto zákona postupuje nestranne a nezávisle. Orgány štátnej správy, orgány územnej samosprávy, iné orgány verejnej moci a ďalšie fyzické osoby alebo právnické osoby nesmú zasahovať do činnosti úradu pri výkone jeho pôsobnosti podľa tohto zákona.“. Zároveň v dôvodovej správe osobitnej časti k tomuto ustanoveniu žiadame uviesť správny článok Ústavy SR, t. z. čl. 55 ods. 2 Ústavy SR, v ktorom je zakotvený princíp ochrany hospodárskej súťaže	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.

	(Slovenská republika chráni a podporuje hospodársku súťaž. Podrobnosti ustanoví zákon.).			
MSSR	dôvodovej správe osobitnej časti k § 15 Odôvodnenie navrhujeme zosúladiť so znením navrhovaného textu zákona, t. z. v slovnom spojení „vo vzťahu ku ktorej ku dňu skončenia ich funkcie bolo začaté konanie o koncentrácii posudzovanej podľa § 11 ods. 3“ odporúčame slová „11 ods. 3“ nahradiť slovami „36 ods. 3“, ako vyplýva zo znenia navrhovaného textu zákona (z vlastného materiálu). Ide zjavne o pisateľskú chybu.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MSSR	čl. I, k § 22 ods. 3 Odporúčame slovo „prejedanie“ nahradiť slovom „prejednanie“ a upraviť slovosled na konci vety nasledovne: „môže úrad vylúčiť vec na samostatné konanie.“. Ide o gramatickú pripomienku.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MSSR	čl. I, k § 9 ods. 1 písm. b) Písmeno b) predmetného ustanovenia obsahuje odkaz 14), kt. navrhovateľ odkazuje na ustanovenia § 281 až 288 Obchodného zákonníka upravujúce obchodnú verejnú súťaž. Na rovnaké ustanovenia Obchodného zákonníka pritom odkazuje aj odkaz 9) použitý v § 4 ods. 3 písm. f) návrhu zákona. Rozdiel medzi nimi je len v tom, že odkaz 9) je formulovaný demonštratívne. Podľa bodu 22.3 prílohy č. 1 k Legislatívnym pravidlám vlády SR platí, že ak sa v texte právneho predpisu opakuje odkaz na rovnaké ustanovenie právneho predpisu už citované v poznámke pod čiarou, odkaz sa označuje tým istým číslom; ak sa odkaz vzťahuje na opakovane použitý pojem, odkaz sa umiestni len pri prvom použití pojmu. Preto odporúčame postupovať v zmysle vyššie uvedeného pravidla.	O	A	Upravené v zmysle pripomienok.
MSSR	čl. I, k § 31 ods. 6 Podľa navrhovanej úpravy je možné proti rozhodnutiu o dočasnom opatrení podať správnu žalobu v systéme správneho súdnictva. Tu chceme upriamiť pozornosť na § 7 písm. e) Správneho súdneho poriadku, podľa ktorého rozhodnutia a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy správne súdy nepreskúmavajú, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania. Rozhodnutia predbežnej, procesnej a poriadkovej povahy nie sú v zásade samostatne spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. Keďže dočasné opatrenia chápeme v zmysle navrhovanej právnej úpravy aj ako predbežné opatrenia na účely zabezpečenia riadneho a nerušeného priebehu správneho konania, nie je	O	ČA	Po dohode s MS SR došlo k úprave znenia § 31 ods. 6.

	celkom zrejmé, či si § 31 ods. 6 kladie za cieľ byť špeciálnym ustanovením vo vzťahu k § 7 písm. e) Správneho súdneho poriadku a teda žalobca by v takom prípade nemusel preukazovať ujmu na svojich subjektívnych právach (čo by bolo vhodné ozrejmiť aspoň v dôvodovej správe). K tomuto ustanoveniu uvádzame navyše ďalšie pripomienky: slová „po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov“ navrhujeme vypustiť pre nadbytočnosť keďže v správnom súdnictve platí všeobecný princíp povinnosti vyčerpania riadnych opravných prostriedkov v správnom konaní (§ 7 písm. a) Správneho súdneho poriadku). Správny súd zisťuje vyčerpanie riadneho opravného prostriedku z obsahu administratívneho spisu, pričom nesplnenie tejto procesnej podmienky vedie k zastaveniu konania. Rovnako odporúčame vypustiť celú druhú vetu o tom, že žaloba proti rozhodnutiu o dočasnom opatrení nemá odkladný účinok, nakoľko je všeobecnou zásadou, že žaloba v správnom súdnictve nemá odkladný účinok, pokiaľ Správny súdny poriadok alebo osobitný predpis neustanoví inak (viď § 184 Správneho súdneho poriadku). Uvedené platí obdobne aj pre § 40 ods. 4.			
MSSR	čl. I, k § 24 písm. a) Podľa predmetného ustanovenia Protimonopolný úrad SR môže prerušiť konanie, ak v tej istej veci porušenia povinností podľa Nariadenia (ES) č. 139/2004 koná úrad iného členského štátu. Rovnako z toho istého dôvodu môže takéto konanie aj zastaviť v zmysle § 25 ods. 1 písm. c). Dôvodová správa bližšie nešpecifikuje kedy úrad len preruší takéto konanie a kedy ho zastaví. Uvedené by malo byť z dôvodu právnej istoty účastníka konania precizované.	O	N	Je potrebné ponechať oba dôvody. Ak úrad iného členského štátu začne vec prešetrovať, ešte nemusí byť zrejmé, či pokryje napríklad aj územie SR. V takom prípade je na mieste konanie len prerušiť a zastaviť napríklad až vtedy, ak je zrejmé, že rozhodnutie iného úradu pokrýva aj územie SR.
MSSR	čl. I, k § 20 ods. 1 a ods. 2 Pri vymedzení účastníctva v správnych konaniach, ktoré vedie Protimonopolný úrad SR podľa predkladaného zákona, je otázna formulácia vymedzenia účastníkov v písmenách a) a b) ako osôb, ktoré sú zodpovedné za účasť na dohode obmedzujúcej súťaž alebo zodpovedné za činnosť, ktoré je zneužívaním dominantného postavenia. Na zváženie dávame používanie pojmu „zodpovednosť“ v súvislosti s týmito účastníkmi konania, resp. vymedziť týchto účastníkov konania opisným spôsobom – teda inak než cez zodpovednosť, ktorá by mala byť preukázaná až počas správneho konania. Rovnako v odseku 2 sú ako účastník konania v súvislosti s porušením § 6 vymedzené orgány štátnej správy a samosprávy. Orgány štátnej správy/samosprávy	O	N	Dôvod zmeny, tak ako je to rozsiahlo uvedené v dôvodovej správe, vyplýva z potreby zavedenia pojmu podnikateľ tak, ako ho pozná právo EÚ a to vrátane konceptov, na ktoré sa viažu. Uvedené znamená napr. aj aplikáciu konceptu prezumpcie zodpovednosti materskej spoločnosti za konanie jej dcérskej spoločnosti. Pre tieto prípady je potrebné definíciu zmeniť tak, aby bolo

	sa nesmú v zmysle § 6 dopustiť iných foriem nedovoleného obmedzovania súťaže napr. zjavnej podpory zvýhodňujúcej určitého podnikateľa. To, či sa toho dopustili alebo nie, sa skúma až v priebehu správneho konania, preto by v odseku 2 malo byť uvedené „v súvislosti s možným porušením § 6“.			možné ako účastníka konania určiť aj materskú spoločnosť, pričom v konaní sa jej zodpovednosť bude posudzovať. Inak by materská spoločnosť nemohla brániť svoje práva.
MSSR	čl. II, k bodu 1 S navrhovanou úpravou § 190 Správneho súdneho poriadku, ktorého súčasný text sa má označiť ako odsek 1 a ktorý sa má doplniť o odsek 2, ktorý by upravoval lehotu na vydanie rozhodnutia o správnej žalobe podanej proti rozhodnutiu Protimonopolného úradu SR o uložení dočasného opatrenia, nesúhlasíme, najmä z hľadiska systematiky tohto kódexu. Ustanovenie § 190 Správneho súdneho poriadku v jeho súčasnej podobe upravuje jeden zo spôsobov rozhodnutia o správnej žalobe („Ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.“); § 190 teda neupravuje lehotu, v rámci ktorej by bolo logické upraviť navrhované ustanovenie (navrhovaný odsek 2). V Správnom súdnom poriadku „všeobecná lehota“ na vydanie rozhodnutia o správnej žalobe ani nie je upravená, pretože tie sú upravené osobitne podľa jednotlivých typov konaní pred správnym súdom napr. konanie vo veciach azylových alebo vo veciach volebných, keďže z ich povahy vyplýva, že ide o tzv. urgentné veci - veci so špeciálnou právnou úpravou vzhľadom na ich naliehavosť. Konanie vedené na Protimonopolnom úrade SR o uložení dočasného opatrenia nie je jedným z vyššie uvedených konaní, ktoré majú samostatnú úpravu ich prieskumu v Správnom súdnom poriadku vrátane lehôt na rozhodnutie. Rozumieme, že vzhľadom na povinnosť vyplývajúcu z transponovanej smernice (EÚ) 2019/1 zabezpečiť rýchly súdny prieskum rozhodnutí o dočasných opatreniach, ako aj vzhľadom na ich dočasný charakter, je úprava lehoty, v rámci ktorej má správny súd rozhodnúť o správnej žalobe, opodstatnená. Ako gestor Správneho súdneho poriadku však máme výhrady k umiestneniu navrhovaného ustanovenia, a preto ho navrhujeme upraviť ako § 193a. Zároveň odporúčame vyjasniť od kedy plyní lehota troch mesiacov na rozhodnutie o správnej žalobe vzhľadom na použité slovo „prípadne“. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	A	Na základe dohody bolo predmetné ustanovenie presunuté a jeho znenie bolo upravené.
MSSR	čl. I, k § 31 ods. 1 písm. a) Slovné spojenie „k zneužitiu dominantného postavenia“ odporúčame preformulovať	O	N	Slová „alebo k zneužitiu dominantného postavenia“ sa viažu k slovám „došlo“,

	na „zneužitia dominantného postavenia“, nakoľko úvodná veta začína slovami „dôvodný predpoklad, že došlo k porušeniu zákazu“. Ide o gramatickú pripomienku.			nie k slovám „došlo k porušeniu zákazu“.
MSSR	čl. I, k § 28 ods. 2 Slovo „úradu“ navrhujeme pre jeho nadbytočnosť vypustiť, nakoľko v § 14 ods. 1 sa pre označenie Rady úradu zaviedla legislatívna skratka „rada“, ktorú je potrebné v celom ďalšom texte dôsledne používať.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MSSR	čl. I, k § 20 ods. 4 Ustanovenie § 20 je o účastníkoch konania: kto je účastníkom konania, o zástupcoch účastníkoch konania a o tom, že majú byť poučení o svojich právach. Do odseku 4 sa však navrhuje zaviesť pravidlo o posudzovaní konkrétnych dohôd obmedzujúcich súťaž (obsahovo zhodných v predmete a celi) v jednom konaní bez potreby vydať rozhodnutie o spojení konania. Uvedené pravidlo nenamietame, avšak z hľadiska systematiky zákona si myslíme, že by malo byť zaradené na iné miesto, než do úpravy účastníctva, napr. do § 22 o spojení/vylúčení veci ako nový odsek 4.	O	N	Predkladateľ nepovažuje presun ustanovenia za vhodný.
MSSR	čl. I, k § 28 ods. 1 Ustanovením sa navrhuje lehota na vydanie rozhodnutia v správnom konaní vedenom na Protimonopolnom úrade SR podľa lehoty na uloženie pokuty, ktorá je podľa predloženého návrhu zákona desať rokov („pokutu možno uložiť najneskôr do desiatich rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu zákona“). Navrhovateľ vydanie rozhodnutia v lehote rovnakej ako na uloženie pokuty odôvodňuje náročnosťou správnych konaní, ktoré si vyžadujú hĺbkovú analýzu, rozsiahle skúmanie predložených podkladov, vyhovieť požiadavkám účastníkov konania, atď. Súčasná právna úprava pritom upravuje šesťmesačnú lehotu na vydanie rozhodnutia odo dňa začatia konania (§ 30) s možnosťou predĺženia najviac o 24 mesiacov. S navrhovanou zmenou nemožno súhlasiť; zmyslom právneho inštitútu lehôt je časovo ohraničiť resp. obmedziť stav právnej neistoty v právnych vzťahoch. Lehota na vydanie rozhodnutia predstavuje v právnom štáte jeden z mechanizmov výrazne obmedzujúcich tendencie k nekontrolovateľnosti správnych orgánov a prietahov v konaní pred nimi. V zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR má každý právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, pričom nie samotným prerokovaním veci, ale až právoplatným rozhodnutím vo veci sa kreuje právna istota. Správne konanie je pritom konanie, ktoré by malo prebiehať čo najrýchlejšie a správne orgány by mali rozhodovať bezodkladne. Samozrejme, osobitné predpisy môžu	Z	A	Do návrhu zákona boli doplnené lehoty na rozhodnutie. Dôvody a okolnosti navrhovanej právnej úpravy boli vysvetlené na roporovom konaní.

	ustanoviť lehotu na vydanie rozhodnutia odlišne od všeobecnej lehoty ustanovenej správnym poriadkom, avšak osobitným predpisom odlišne stanovená lehota nesmie odporovať základnému účelu inštitútu lehôt. Ustanoviť desaťročnú lehotu na vydanie rozhodnutia považujeme za v zjavnom rozpore s vyššie uvedenou filozofiou, ako aj so zásadou rýchlosti a hospodárnosti správneho konania ako takého, a preto žiadame navrhovateľa o prehodnotenie takto navrhutej právnej úpravy. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.			
MSSR	čl. I, k § 64 ods. 5 V časti vety za bodkočiarkou odporúčame slová „funkčné obdobie podpredsedu vymenovanému“ nahradiť slovami „funkčné obdobie podpredsedu úradu vymenovaného“. Ide o gramatickú pripomienku.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MSSR	čl. I, k § 16 ods. 4 V druhej vete odporúčame slovo „na“ nahradiť slovom „pre“. Ide o gramatickú pripomienku.	O	N	Navrhovanú zmenu nepovažujeme za správnu.
MSSR	čl. I, k § 16 ods. 1 písm. d) bod 1. V navrhovanom znení bodu 1. odporúčame vypustiť slová „ods. 4“ na konci tohto bodu, keďže úrad podľa predmetného ustanovenia ukladá dočasné opatrenia a tie sú upravené všeobecne v § 31 a osobitne vo vzťahu ku koncentrácii v § 40. Preto navrhujeme zo slov „§ 40 ods. 4“ vypustiť slová „ods. 4“, keďže samotný odsek 4 hovorí len o správnej žalobe podanej proti rozhodnutiu o dočasnom opatrení, ktoré bolo uložené v zmysle § 40.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MSSR	čl. I, k § 14 V odseku 7 odporúčame za slová „spôsobilosť na právne úkony“ doplniť slová „v celom rozsahu“ rovnako ako je to v § 13 ods. 3. V odseku 12 písm. d) odporúčame doplniť za slovo „smrťou“ slová „alebo vyhlásením za mŕtveho“ rovnako ako je to v § 13 ods. 7 písm. d). A napokon v odseku 14 písm. b) odporúčame vetu preformulovať nasledovne: „b) bola právoplatným rozhodnutím súdu obmedzená jeho spôsobilosť na právne úkony,“ rovnako ako je to upravené v § 13 odsekoch 10 a 17 písmenách b).	O	ČA	Za slová „spôsobilosť na právne úkony“ sa doplnili slová „v plnom rozsahu“.
MSSR	čl. I, k § 7 ods. 2 V poznámke pod čiarou k odkazu 11) navrhovateľ odkazuje na ustanovenia Obchodného zákonníka o splynutí a zlúčení spoločností, konkrétne na § 69 ods. 3 a § 69a. Ustanovenie § 69 ods. 3 obsahuje definície zlúčenia a splynutia; § 69a upravuje	O	A	Odkaz na § 69a Obchodného zákonníka bol vypustený z predmetnej poznámky pod čiarou.

	účinky zlúčenia a splynutia zápisom do obchodného registra. Nie je zrejmé, čo sa sleduje odkazom na § 69a, prípadne či navrhovateľ nechcel odkázať skôr na § 69aa ods. 1 písm. e), ktoré definuje cezhraničné zlúčenie alebo cezhraničné splnutie spoločností.			
MSSR	čl. I, k § 7 ods. 7 V poznámke pod čiarou k odkazu 12), kt. odkazuje na ustanovenia Obchodného zákonníka o likvidácii, navrhujeme upraviť číselné označenie ustanovení z „§ 70 až 75a“ na „§ 70 až 75k“, keďže tieto upravujú likvidáciu.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky
MSSR	čl. I, k § 27 ods. 1 V prvej vete navrhujeme za slovo „alebo“ doplniť slovo „v“. Ide o gramatickú pripomienku.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MSSR	čl. I, k § 13 Vo viacerých odsekoch ustanovenia § 13 odporúčame doplniť za slovo „predsedu“ a za slovo „podpredsedu“ slovo „úradu“, ide napr. o odsek 9, odsek 11, odsek 12, odsek 14.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MSSR	čl. I, k § 27 ods. 4 Zápisnica, ktorá sa vyhotovuje z hlasovania rady, je podľa navrhovaného znenia verejná a nevzťahuje sa na ňu osobitný predpis. Z takto formulovaného znenia bez odkazu na konkrétny osobitný predpis nie je jasné, ktorý predpis sa na ňu nevzťahuje, preto odporúčame doplniť.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MŠVVaŠ SR	všeobecne Odporúčame návrh zákona upraviť legislatívno-technicky, napr.: pri súbornej citácii niekoľkých paragrafov bez odsekov alebo ďalších pododsekov, ako aj pri citácii niekoľkých paragrafov s jedným alebo viacerými odsekmi postupovať podľa bodu 55 prílohy č. 1 k Legislatívnym pravidlám vlády Slovenskej republiky (napríklad v § 2 ods. 5, § 47 ods. 1, § 52); podľa uvedeného bodu postupovať aj pri súbornej citácii niekoľkých odsekov, ktoré sú od seba oddelené slovom „alebo“ (napríklad v § 4 ods. 6), v § 8 ods. 1 písm. a) vypustiť slovo "alebo" a § 8 ods. 1 písm. a) prvom bode a druhom bode na konci pripojiť slovo "alebo", v § 13 ods. 15 číslo "4" nahradiť číslom "14", v § 16 ods. 8 vypustiť slovo "zákona", v § 17 ods. 1, § 36 ods. 9 a § 43 ods. 5 slovo "odseku" nahradiť slovom "odsekov", v § 37 ods. 2 nahradiť vnútorný odkaz na odsek 2, vzhľadom na to, že sa nachádza v samotnom odseku 2, v § 38 slová "ods. 1" nahradiť slovami ods. 4, vzhľadom na to, že udelenie výnimky je	O	ČA	V § 38 sa odkaz „podľa § 10 ods. 1“ viazal k zákazu výkonu práv, nie k rozhodnutiu o výnimke. Z dôvodu zrozumiteľnosti boli z § 38 vypustené slová "ods. 1“.

	upravené v § 10 ods. 4 zákona, v § 58 ods. 2 slová "v zmysle odseku 1 tohto ustanovenia" nahradiť slovami "podľa odseku 1".			
MŠVVaŠ SR	§ 14 ods. 8 Odporúčame presne špecifikovať stupeň vzdelania, vzhľadom na to, že v praxi môže byť problém jednoznačne vyhodnotiť, čo je vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa ekonomického zamerania, keďže ide o nekonkrétne vymedzenie.	O	N	Predmetné kvalifikačné kritérium bolo vyhodnotené ako dostatočne určité.
MŠVVaŠ SR	§ 2 a 3 Odporúčame ustanovenia § 2 ods. 2 a § 3 spresniť tak, aby bolo jednoznačné, či sa zákon vzťahuje aj na vysoké školy alebo nie, resp. doplniť, že zákon sa nevzťahuje na vysokoškolské vzdelávanie. Na jednej strane podľa vymedzenia podnikateľa v § 3 písm. a) sú v ňom subsumované aj verejné vysoké školy, podľa § 2 ods. 2 sa ale zákon nevzťahuje na podnikateľov, ktorí poskytujú služby vo verejnom záujme. Vysokoškolské vzdelávanie je poskytované vo verejnom záujme, aj keď to zákon o vysokých školách výslovne neustanovuje. Otázkou však je napríklad postavenie súkromných vysokých škôl a verejných vysokých škôl, ak verejné vysoké školy dostávajú na svoju činnosť dotáciu a teda vedia v dennej forme štúdia poskytovať štúdium bezplatne, kým súkromné vysoké školy takúto možnosť nemajú. Nie je tak jasné, či to môže úrad chápať ako porušenie hospodárskej súťaže.	O	N	Podľa navrhovanej definície sa za podnikateľa považuje „entita, ktorá vykonáva hospodársku činnosť alebo ak ide o jej činnosti a konania, ktoré súvisia alebo môžu súvisieť so súťažou, bez ohľadu na jej právnu formu, existenciu právnej subjektivity, spôsob jej financovania a to, či je jej činnosť zameraná na dosahovanie zisku.“ Tento pojem, v súlade s konceptom podniku podľa európskeho súťažného práva môže zahŕňať rôzne entity bez ohľadu na ich právnu subjektivitu, rozhodujúce je len to, či ide o činnosti alebo konania ktoré súvisia alebo môžu súvisieť sú súťažou (v zmysle európskej judikatúry sa za podnik považuje - „any entity engaged in an economic activity“). V zmysle uvedeného tak môžu byť pod pojem podnikateľa zahrnuté aj štátne orgány, verejnoprávne organizácie a pod., pokiaľ vykonávajú ekonomickú činnosť alebo ak ide o ich činnosti a konania, ktoré súvisiace alebo môžu súvisieť so súťažou. Uvedené platí aj pre vysoké školy a z tohto hľadiska nie je rozdiel medzi súkromnými a

				verejnými vysokými školami. Ustanovenie § 2 ods. 2 nehovorí, že tento zákon sa nevzťahuje na podnikateľov, ktorí poskytujú služby vo verejnom záujme, ale že cit. „Tento zákon sa vzťahuje na činnosti a konania podnikateľov, ktoré obmedzujú alebo môžu obmedzovať súťaž, okrem prípadov obmedzovania súťaže zo strany podnikateľov, ktorí poskytujú služby vo verejnom záujme podľa osobitného predpisu, ak uplatňovanie tohto zákona znemožňuje fakticky alebo právne plniť ich úlohy podľa osobitného predpisu.“ Uvedené sa však vždy vzťahuje na určitú činnosť a konanie a nie je v rozpore s tým, čo je uvedené vyššie. Vylúčovanie konkrétnych subjektov z aplikácie pravidiel tak nie je vhodné, keďže vždy bude závisieť od posúdenia konkrétnych činností, ktoré tento subjekt (alebo iná entita) vykonáva a to s ohľadom na posudzovanú činnosť/konanie.
MŠVVaŠ SR	§ 13 ods. 11 Odporúčame v prvej vete doplniť, či podpredseda zastupuje predsedu v plnom rozsahu práv a povinností, vzhľadom na to, že v druhej vete je uvedené, že okrem toho plní ďalšie úlohy, ktorými ho poverí predseda úradu. Predseda úradu môže poveriť podpredsedu len v rozsahu svojich práv a povinností, a teda v spojení s prvou vetou nie je jasné čím ďalším by mohol ešte podpredsedu poveriť. Súčasne odporúčame tretiu až piatu vetu upraviť v samostatnom odseku.	O	N	Predkladateľ považuje predmetné ustanovenie za dostatočne zrozumiteľné.
MVSR	čl. I § 16 ods. 5 1. V čl. I § 16 navrhujeme odsek 5 v znení: „(5) Úrad je oprávnený pri plnení úloh	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Bolo zapracované alternatívne znenie

podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu), si vyžiadať od orgánov Policajného zboru alebo od orgánov činných v trestnom konaní informácie získané podľa osobitných predpisov, a tie použiť na účely podľa tohto zákona. Tým nie sú dotknuté ustanovenia osobitných predpisov). Úrad je oprávnený nazerať do spisov vedených v konaní podľa osobitných predpisov), v trestnom konaní alebo do ich častí) v rozsahu potrebnom pre plnenie jeho úloh podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu), robiť si zo spisov alebo ich častí výpisy a poznámky a zaobstaráť si na vlastné náklady kópie spisov a ich častí, a tie použiť na účely podľa tohto zákona. Úrad takto získané informácie nesmie poskytnúť tretiemu subjektu. Orgány Policajného zboru a orgány činné v trestnom konaní sú oprávnené neposkytnúť úradu tie informácie, ktorých poskytnutím by mohol byť zmarený účel konania podľa osobitných predpisov) alebo trestného konania. Orgány Policajného zboru a orgány činné v trestnom konaní neumožnia úradu nazretie do spisov vedených v trestnom konaní alebo konaní podľa osobitných predpisov) alebo do ich častí, robenie si výpisov a poznámok a zaobstaranie si kópií spisov a ich častí, ak by tým mohol byť zmarený účel konania podľa osobitných predpisov), trestného konania, alebo ak také spisy alebo ich časti zjavne nesúvisia s plnením úloh úradu podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu).“. Poznámky pod čiarou xx až xz znejú: „xx) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže ustanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 001, 4.1.2003, Mimoriadne vydanie Ú. v. ES, kap. 8/zv.2) v platnom znení. xq) Napríklad zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov. xy) Napríklad zákon č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. xz) § 69 ods. 4 Trestného poriadku.“. Odôvodnenie: V súvislosti s návrhom nového zákona o ochrane hospodárskej súťaže, ktorý má zrušiť v súčasnosti účinný zákon Národnej rady Slovenskej republiky 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov, je potrebné upraviť aj v súčasnosti platné oprávnenie Protimonopolného úradu Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“) obsiahnuté v navrhovanom § 16 ods. 5, ktoré je vo svojej podstate totožné s § 22 ods. 3 v súčasnosti účinného zákona. Je		dohodnuté s MV SR.
---	--	--------------------

prítom potrebné poukázat' na to, že poskytnutie informácií získaných v trestnom konaní, resp. informácií z trestného konania, je svojou podstatou obsahovo úplne niečo iné, ako je možnosť neobmedzene priamo nazrieť do celého spisu vedeného v trestnom konaní alebo do jeho časti, a s tým súvisiace ďalšie možnosti úradu. Najmä vo vzťahu k oprávneniu nazerať do spisov vedených v trestnom konaní a ďalšími s tým súvisiacimi možnosťami úradu, sa toto oprávnenie úradu javí byť v navrhovanej (ako aj v súčasnosti účinnej podobe) veľmi široko koncipované, a v takejto podobe je potrebné ho považovať za zjavne presahujúce potreby a právomoc úradu. Takéto oprávnenie prítom ani dostatočne neberie do úvahy osobitosť a účel trestného konania, ani činnosti orgánov činných v trestnom konaní. Samotný vyšetrovací spis, v závislosti od konkrétneho prípadu, obsahuje aj veľké množstvo takých skutočností a informácií, ktoré presahujú potreby úradu pri plnení jeho úloh a vykonávaní jeho právomoci, a preto nie je daný relevantný dôvod, aby sa úrad oboznamoval aj s nimi, prípadne si robil z takého spisu alebo ich častí kópie a pod. Možno prítom poukázat' napr. aj na vyhlášku Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 618/2005 Z. z. o tvorbe spisu orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi, z ktorej jasne vyplýva, čo všetko je súčasťou spisu v trestnom konaní, teda že sú to aj také skutočnosti, ktoré pre plnenie úloh úradu potrebné nie sú, a úrad preto ani nemá dôvod sa s nimi oboznamovať. Ďalej možno napr. poukázat' aj na to, že v určitom okamihu môžu byť súčasťou spisu aj také skutočnosti, ktoré sa týkajú ďalšieho plánovaného postupu, alebo majú pre ďalší plánovaný postup a zabezpečovanie dôkazov taký význam, že v danom okamihu nemôže orgán činný v trestnom konaní umožniť, aby sa s nimi oboznamovali štátne orgány, ktoré nemajú súvis s trestným konaním. Ďalej taktiež možno napr. poukázat' aj na § 18 Trestného poriadku o spoločnom konaní, keď súčasťou vyšetrovacieho spisu v danej veci, v ktorej sa vedie spoločné konanie, môžu byť aj také skutočnosti, ktoré vôbec nemajú súvis priamo s tou trestnou vecou, ktorá sa môže týkať, resp. súvisieť aj s plnením úloh zo strany úradu a vykonávaním jeho právomoci. Taktiež možno poukázat' napr. aj na utajované skutočnosti, na telekomunikačné tajomstvo, poštové tajomstvo, bankové tajomstvo, daňové tajomstvo, obchodné tajomstvo, rôzne osobné údaje, a pod. Nazretie do spisu a s tým ďalšie súvisiace možnosti sa preto nemôže neobmedzene a kedykoľvek týkať celého spisu vedeného v neskončenom trestnom konaní (ani plnenie úloh zo strany úradu nevyžaduje takéto nazretie do celého spisu), keďže celý spis sa týka len potrieb			
---	--	--	--

	trestného konania a nie napr. potrieb v konaní vedenom úradom. Neobmedzené sprístupňovanie informácií, nazeranie do spisov vedených v trestnom konaní, ktoré nie sú skončené a pod. môže zásadným spôsobom narušovať priebeh a taktiku vyšetrovania v konkrétnej trestnej veci a len orgán činný v trestnom konaní by preto mal rozhodnúť, ktoré informácie zo spisu môže sprístupniť úradu a ktoré je potrebné z taktického hľadiska v danom okamihu nesprístupniť, a to aj vo vzťahu k nazretiu do spisu a s tým súvisiacimi ďalšími možnosťami. Je potrebné upraviť oprávnenie úradu tak, aby úrad mal k dispozícii všetky tie informácie získané trestným konaním, resp. časti spisu vedeného v trestnom konaní a pod., ktoré potrebuje pre plnenie svojich úloh a vykonávanie svojej právomoci, ale aby bolo zrejmé, že ide len o takéto informácie a len o takéto časti spisu a nie o iné, a aby zároveň mal orgán činný v trestnom konaní možnosť na základe konkrétnych dôvodov v danom okamihu a na základe aktuálnej situácie v trestnom konaní posúdiť, aké informácie môže úradu poskytnúť a do akej miery môže umožniť úradu nazrieť do spisu alebo do jeho časti a ďalšie s tým súvisiace možnosti, a to aj z toho pohľadu, či sa svojim obsahom môžu týkať činnosti úradu, a či tým v danom okamihu nemôže byť zmarený účel trestného konania. Tiež musí byť zrejmé, že takto úradom získané informácie nesmie úrad poskytnúť tretiemu subjektu. Ustanovenie § 69 ods. 4 Trestného poriadku samo o sebe neznamená oprávnenie štátneho orgánu (v tomto prípade úradu) mať k dispozícii za každých okolností celý vyšetrovací spis, resp. spis vedený orgánmi činnými v trestnom konaní. Vychádzajúc z osobitnej časti dôvodovej správy k návrhu, v návrhu ide o sprístupnenie informácií, ktoré môžu byť použité ako dôkaz v správnom konaní podľa návrhu zákona a teda pochádzajú z konania podľa osobitných predpisov. Na základe uvedeného navrhujeme presne určiť pôvod týchto informácií a spisov. Nepôjde o dokumentáciu vedenú s inou činnosťou Policajného zboru, napr. z operatívno-pátracej činnosti podľa § 38a zákona č. 171/1993 Z. z. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.			
MVSR	čl. I § 16 ods. 6 2. K čl. I - v § 16 navrhujeme odsek 6 v znení: „(6) Úrad je oprávnený žiadať od orgánov verejnej moci bezplatné poskytnutie informácií a výpisov z nimi vedených a spravovaných registrov vrátane prípadov, ak je prevádzka registrov zverená iným právnickým osobám alebo fyzickým osobám, čo zahŕňa aj bezplatný prístup do nimi vedených a spravovaných registrov.“. Odôvodnenie: Nesúhlasíme, aby bolo voči	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Bolo zapracované znenie dohodnuté s MV SR.

	príslušníkom Policajného zboru postupované podľa § 16 ods. 3 a 4 návrhu, t.j. aby osobne podávali vysvetlenie a boli dokonca nahrávaní. Vyššie uvedeným návrhom je zachovaná požiadavka úradu o prístup do registrov orgánov verejnej moci. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.			
MVSR	čl. I § 56 ods. 3 písm. c) poznámka pod čiarou k odkazu 37 3. K čl. I - v poznámke pod čiarou k odkazu 37, ktorý je zavedený v § 56 ods. 3 písm. c) je potrebné slová „§ 17“ nahradiť slovami „§ 2 ods. 1 písm. b), c), e) a l) a § 76“. Odôvodnenie: V návrhu je pôvodne uvedený odkaz na § 17 zákona č. 171/1993 Z. z., čo však s činnosťou služby kriminálnej polície a finančnej polície nemá súvis. Tento odkaz sa týka priestupkového konania, ktoré je v pôsobnosti iných služieb. Vyššie uvedený návrh zosúladí navrhované oprávnenia s plnením úloh príslušných služieb Policajného zboru. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	A	Upravené v zmysle pripomienky.
MZSR	jednotlivým ustanoveniam K § 3 V písmene a) je použité dvakrát interpunkčné znamienko dvojbodka, odporúčame jedno vypustiť a text primerane upraviť. V písmene b) odporúčame za slovo „ústny“ doplniť slová „súhlasný prejav“. K § 4 V odseku odporúčame slová „odsek 2, odsek 4 alebo 5“ nahradiť slovami „odsek 2, 4 alebo odsek 5“. K § 11 V odseku 6 odporúčame slová „s odsekom 1 alebo 2“ nahradiť slovami „s odsekom 1 alebo odsekom 2“. K § 12 V odseku 3 slová „stále alebo dočasné pracoviská“ nahradiť slovami „stále pracoviská alebo dočasné pracoviská“. K § 13 V odseku 2 a 12 odporúčame číslovku „4“ nahradiť slovom „štyri“, v odseku 4 odporúčame slovo „druhej“ nahradiť slovom „tretej“. K § 17 V odseku 10 odporúčame slovo „s výnimkou“ nahradiť slovom „okrem“. K § 20 V odseku 4 odporúčame slová „výrobného alebo distribučného reťazca“ nahradiť slovami „výrobného reťazca alebo distribučného reťazca“. K § 27 V odseku 6 odporúčame slová „použijú ustanovenia § 16, § 17, § 20, § 21, § 23 až 26, § 28 až § 30 a § 54 až 57“ nahradiť slovami „použijú ustanovenia § 16, 17, 20, 21, 23 až 26, § 28 až 30 a § 54 až 57“. Podobná úprava platí aj pre § 50. K § 33 V odseku 3 písm. b) odporúčame pred slovom „alebo“ vypustiť písmeno „u“. K § 36 V odseku 9 odporúčame slovo „odseku“ nahradiť slovom „odsekov“. K § 38 V texte odporúčame slová „o udelení alebo neudelení výnimky“ nahradiť slovami „o udelení výnimky alebo neudelení výnimky“. K § 53 V odseku 1 písm. a) odporúčame slová „v listinnej alebo elektronickej podobe“ nahradiť slovami „v listinnej podobe alebo elektronickej	O	ČA	Slová „odsek 2, odsek 4 alebo 5“ boli nahradené slovami „odseky 2, 4 alebo odsek 5“. Podľa bodu 55 Prílohy č. 1 k Legislatívnym pravidlám vlády SR sa paragrafová značka opakuje, ak je citácia niekoľkých paragrafov rozdelená čiarkou alebo slovom „alebo“. Kvôli zrozumiteľnosti a prehľadnosti ustanovenia § 3 písm. b) bolo ponechané v pôvodnom znení. Podľa bodu 25.1 Prílohy č. 1 k Legislatívnym pravidlám vlády SR je potrebné ponechať znenie nadpisu § 64.

	podobe“. K § 58 V odseku 2 odporúčame na konci vypustiť slová „tohto ustanovenia“. K § 64 Odporúčame doplniť názov ustanovenia a to dátumom nadobudnutia účinnosti zákona. K § 65 V prvom bode odporúčame vypustiť slová „Národnej rady Slovenskej republiky“.			
MZSR	Všeobecné Text návrhu zákona odporúčame členiť podľa bodu 11 Legislatívnych pravidiel vlády SR. V celom texte návrhu zákona slovo „nesmie“ odporúčame nahradiť slovom „nemôže“ v príslušnom tvare, slovo „realizuje“ slovom „vykonáva“, slová „v prípade alebo prípadne“ slovami „ak ide“ alebo slovom „alebo“ a slovo „Komisia“ nahradiť slovom „komisia“. Za číslami odkazov v texte návrhu zákona písať veľké zátvorky.	O	ČA	Nepovažujeme za účelné členiť návrh zákona na hlavy vzhľadom na jeho rozsah. Použitie slova „nesmie“ bolo v daných prípadoch vyhodnotené ako vhodnejšie. Nahradenie slova „realizuje“ slovom „vykoná“ nepovažujeme za vhodné. Uvádzame tiež, že aj zákon č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov používa v spojení s verejným obstarávaním slovo „realizovať“. Slová „v prípade“ boli nahradené slovami „ak ide“ a slovo „prípadne“ slovom „alebo“ všade tam, kde to bolo s ohľadom na význam ustanovenia možné. Legislatívna skratka pre Európsku komisiu bola zmenená na „Komisia“. Všeobecne k odkazom k poznámkam pod čiarou uvádzame, že niektoré odkazy k poznámkam pod čiarou mali okrúhlu zátvorku vo formáte horného indexu v dôsledku tvorby návrhu zákona prostredníctvom editora právnych predpisov.
MZVEZ SR	K čl. I V § 3 písm. a) odporúčame slovo „entita“ nahradiť iným vhodným slovom, napr. „subjekt“. V písmene a) súčasne upozorňujeme, že v texte jedného písmena nemožno použiť dvakrát bodkočiarku. Táto pripomienka sa primerane vzťahuje aj na písmená	O	ČA	Pokiaľ ide o použitie pojmu „entita“, oproti súčasnému zneniu dochádza k významnej zmene pri pojme „podnikateľ“, keď tento pojem na

g) a h). V poznámke pod čiarou k odkazu 3 odporúčame uviesť citované predpisy chronologicky. V poznámke pod čiarou k odkazu 4 odporúčame každý citovaný predpis uviesť v samostatnom riadku, pričom zákon č. 566/1992 Zb. je potrebné uviesť ako posledný. V § 4 ods. 6 odporúčame slová „vzťahuje odsek 2, odsek 4 alebo 5“ nahradiť slovami „vzťahujú odseky 2, 4 alebo odsek 5“. V § 11 ods. 4 odporúčame slová „odsekom 1 alebo 2“ nahradiť slovami „odsekom 1 alebo odsekom 2“. V § 13 ods. 17 písm. c) odporúčame slová „podľa odseku 13“ nahradiť slovami „podľa odseku 6“. V § 16 ods. 1 písm. d) prvom bode upozorňujeme, že § 40 ods. 4 neupravuje uloženie dočasného opatrenia, ale možnosť proti rozhodnutiu o dočasnom opatrení podať správnu žalobu. V § 16 ods. 1 písm. d) druhom bode a nadpise § 32 odporúčame slová „behaviorálne a štrukturálne opatrenie“ nahradiť slovami „behaviorálne opatrenie a štrukturálne opatrenie“. Tieto pojmy odporúčame súčasne zadefinovať alebo uviesť pojmy, ktoré sú zaužívané v slovenskom právnom poriadku. V § 16 ods. 2 odporúčame slová „podľa § 1 a odseku 1 písm. k)“ nahradiť slovami „podľa odseku 1 písm. k) a § 1“. V odseku 8 odporúčame vypustiť slovo „zákona“. V § 26 odporúčame slovo „prípadne“ nahradiť slovom „alebo“. V § 27 ods. 6 odporúčame slová „§ 28 až § 30“ nahradiť slovami „§ 28 až 30“. Pripomienka platí primerane aj pre § 47 ods. 1. V § 29 ods. 1 písm. b) odporúčame slová „odseku 2 a 3“ nahradiť slovami „odsekov 2 a 3“. Táto pripomienka platí primerane aj pre § 43 ods. 5. V § 30 ods. 2 a 3 odporúčame zjednotiť použitie slova „zverejnenia“ a „uverejnením“. V § 31 ods. 6 odporúčame slovo „predchádzajúcej“ nahradiť slovom „prvej“. V § 42 ods. 3 druhej vete odporúčame vypustiť slová „prípadne a“ V § 49 ods. 1 odporúčame za slovo „vláda“ vložiť slová „Slovenskej republiky“. V § 58 ods. 2 odporúčame slová „v zmysle odseku 1 tohto ustanovenia“ nahradiť slovami „podľa odseku 1“. V § 59 ods. 7 odporúčame slová „podľa odseku 1 a podľa odseku 4“ nahradiť slovami „podľa odsekov 1 a 4“. V § 61 ods. 7 odporúčame za slová „vykonateľnosti“ a „právoplatnosti“ vložiť slovo „rozhodnutia“. V odseku 9 písm. a) odporúčame slová „verejným poriadkom“ nahradiť slovami „právnym poriadkom“. Legislatívno-technické pripomienky.	rozdiel od súčasnej právnej úpravy už nebude viazaný na právnu subjektivitu, ale nadobudne význam v zmysle „podniku“, v akom ho pozná a aplikuje aj európska judikatúra, resp. európske súťažné právo. Z dôvodu oddelenia pojmu „podnikateľa“ od právnej subjektivity sa pojem „entita“ javí ako najvhodnejší. Týmto pojmom definuje podnik aj európske súťažné právo (v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie je podnikom „akákoľvek entita zapojená do hospodárskej činnosti“ – „any entity engaged in an economic activity“). Podnikateľom tak môže byť v podstate akýkoľvek subjekt s právnou subjektivitou, ale aj napríklad ekonomická skupina bez právnej subjektivity. Koncept podniku má veľmi široký rozmer umožňujúci zohľadniť ekonomickú realitu pri aplikácii súťažných pravidiel (podrobnejšie je tento koncept rozpracovaný v dôvodovej správe). Predkladateľ sa pre použitie pojmu „entita“ rozhodol po zvážení všetkých alternatív. Uvedené je aj v súlade s významom tohto slova v Slovníku súčasného slovenského jazyka, podľa ktorého sa entitou rozumie „to, čo je, čo existuje, hoci len ako abstrakcia.“ Predkladateľ vyhodnotil, že nemôže akceptovať pripomienku k § 42 ods. 3. Smernica (EÚ) 2019/1 v čl. 27 ods. 6
--	--

				písm. b) viaže predmetnú výnimku na možnosť preukázania opodstatnených dôvodov potvrdzujúcich, že vybavenie žiadosti by bolo zjavne v rozpore s verejným poriadkom členského štátu, v ktorom sa žiada o výkon, nie právnym poriadkom.
NBS	K § 22, 25, 27 K § 22 V odseku 3 je potrebné slovo „prejedanie“ nahradiť slovom „prejednanie“. K § 25 V odseku 3 odporúčame za slovo „konanie“ vložiť slová „z dôvodov“. K § 27 1. V odseku 1 je potrebné slovo „vydanom“ nahradiť slovom „vydané“. 2. V odseku 4 odporúčame nad slovo „predpis“ umiestniť príslušný odkaz na relevantný právny predpis.	O	ČA	Doplnenie slov „z dôvodov“ do § 25 ods. 3 nepovažujeme za účelné.
NBS	K § 36, 46 K § 36 V odseku 9 poslednej vete je potrebné slovo „odseku“ nahradiť slovom „odsekov“. K § 46 V úvodnej vete odseku 1 je potrebné vypustiť dvojbodku.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky
NBS	k § 50 K § 50 1. V odseku 1 je potrebné slová „34, § 35 až“ vypustiť. 2. V odseku 2 je potrebné slová „23, § 24 až 26 a“ vypustiť. Súčasne upozorňujeme na skutočnosť, že § 20 neobsahuje 10 odsekov, a preto je potrebné vnútorný odkaz „§ 20 ods. 3 až 10“ vecne upraviť. K poznámke pod čiaru k odkazu 31 V poznámke pod čiarou odporúčame upraviť odkaz na Zmluvu o fungovaní Európskej únie takto: „Čl. 101 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (konsolidované znenie) (Ú. v. EÚ C 202, 7. 6. 2016) v platnom znení.“. K poznámke pod čiarou k odkazu 40 V texte poznámky je potrebné vypustiť slová „o prokuratúre“.	O	ČA	Bod 62.11 prílohy č. 1 k Legislatívnym pravidlám vlády SR upravuje vyznačenie kodifikovaného znenia alebo prepracovaného znenia. Uvedené sa nevzťahuje na konsolidované znenie.
NBS	K § 63, 64, 65 K § 63 V úvodnej vete odseku 4 je potrebné slovo „a“ nahradiť slovom „sa“. K § 64 (k prechodným ustanoveniam) V odseku 5 je potrebné slovo „vymenovanému“ nahradiť slovom „vymenovaného“. K § 65 (k zrušovacím ustanoveniam) 1. V bode 1. je potrebné vypustiť slová „Národnej rady Slovenskej republiky“ a za slová „č. 136/2001“ je potrebné vložiť slová „Z. z.“. 2. V bode 6. je potrebné zrušované opatrenie Protimonopolného úradu SR uviesť so skrátenou citáciou jeho novely.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
NBS	K § 8, 13, 14, 17	O	ČA	Znenie § 8 ods. 7 bolo zmenené

	K § 8 V úvodnej vete odseku 7 odporúčame za slovo „podiel“ vložiť slová „účastníka koncentrácie“ a za slovami „odseku 2“ vypustiť slová „účastníka koncentrácie“. K § 13 1. V súvislosti s ustanoveniami o predsedovi Protimonopolného úradu SR upozorňujeme na skutočnosť, že v nich absentuje ustanovenie o dĺžke funkčného obdobia predsedu úradu (na rozdiel od podpredsedu úradu, ktorého funkčné obdobie je uvedené v § 13 ods. 11 návrhu). 2. V odseku 4 poslednej vete je potrebné slovo „druhej“ nahradiť slovom „tretej“. K § 14 V odseku 14 je potrebné písmeno b) preformulovať takto: „b) bola právoplatným rozhodnutím súdu obmedzená jeho spôsobilosť na právne úkony,“. Uvedenú zmenu navrhujeme z dôvodu, že pozbavenie spôsobilosti na právne úkony platná právna úprava v SR neumožňuje. K § 17 1. V odseku 1 poslednej vete je potrebné slovo „odseku“ nahradiť slovom „odsekov“. 2. V odseku 2 druhej vete je potrebné slovo „Komisia“ nahradiť slovom „komisia“.		nasledovne: „Celkový obrat na účely tohto zákona je súčet obrátov a) účastníka koncentrácie,“. Legislatívna skratka Európskej komisie bola zmenená na „Komisia“.
NBS	k čl. I K čl. I Všeobecne k poznámkam pod čiarou Citácie právnych predpisov je potrebné uvádzať v súlade s bodmi 23.7. a 23.8. prílohy č. 1 k Legislatívnym pravidlám vlády SR, t. j. citácie je potrebné uvádzať v chronologickom poradí, pri demonštratívnom výpočte za sebou a pri taxatívnom výpočte po sebou. Ide napríklad o citácie v poznámkach pod čiarou k odkazom 3, 4 a 30. Všeobecne k odkazom Odkazy k poznámkam pod čiarou v celom texte je potrebné uvádzať príslušným číslom v hornom indexe s okrúhrou zátvorkou bez horného indexu, t. j. v tomto tvare „X)“. K poznámke pod čiarou k odkazu 4 1. V poznámke pod čiarou je potrebné slová „zákona č. 659/2007 Z. z.“ nahradiť slovami „neskorších predpisov“. 2. V poznámke pod čiarou súčasne odporúčame upraviť odkaz na Zmluvu o fungovaní Európskej únie a Protokol o štatúte ESCB a ECB takto: „Čl. 219 ods. 1 až 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (konsolidované znenie) (Ú. v. EÚ C 202, 7. 6. 2016) v platnom znení. Čl. 12 ods. 12.1 Protokolu o Štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky pripojený k Zmluve o Európskej únii (konsolidované znenie) (Ú. v. EÚ C 202, 7.6.2016) v platnom znení.“. K poznámke pod čiarou k odkazu 7 V poznámke pod čiarou odporúčame upraviť odkaz na Zmluvu o fungovaní Európskej únie takto: „Čl. 101 a 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (konsolidované znenie) (Ú. v. EÚ C 202, 7.6.2016) v platnom znení.“. K poznámke pod čiarou k odkazu 12 1. V poznámke pod čiarou je potrebné	O ČA	K poznámke pod čiarou k odkazu 4) uvádzame, že jednotlivé vety neboli v samostatných riadkoch v dôsledku tvorby návrhu zákona prostredníctvom editora právnych predpisov, ktorý automaticky upravil rozloženie textu poznámky. Všeobecne k odkazom k poznámkam pod čiarou uvádzame, že niektoré odkazy k poznámkam pod čiarou mali okrúhlu zátvorku vo formáte horného indexu v dôsledku tvorby návrhu zákona prostredníctvom editora právnych predpisov. Bod 62.11 prílohy č. 1 k Legislatívnym pravidlám vlády SR upravuje vyznačenie kodifikovaného znenia alebo prepracovaného znenia, ale uvedené sa nevzťahuje na konsolidované znenie. V poznámkach pod čiarou č. 4 a 7 bol vypustený publikačný zdroj Zmluvy o fungovaní

	slovo „75a“ nahradiť slovom „75k“. 2. Súčasne do textu poznámky navrhujeme doplniť túto citáciu: „§ 55 a 56 zákona č. 371/2014 Z. z. o riešení krízových situácií na finančnom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.“. Dočasné získanie kontroly nad podnikom iného podnikateľa alebo jeho časťou môže nastať aj podľa zákona č. 371/2014 Z. z., a to pri uplatnení opatrenia preklenovacej inštitúcie. Vzhľadom na uvedené by sa za koncentráciu nemalo považovať ani nadobudnutie kontroly nad vybranou inštitúciou preklenovacou inštitúciou.			EÚ, keďže ide o skrátenú citáciu. Ustanovenie § 28 ods. 2 zákona č. 566/1992 Z. z. v znení neskorších predpisov bolo novelizované len zákonom č. 659/2007 Z. z., a teda nemožno pri odkaze na toto ustanovenie použiť slová „v znení neskorších predpisov“ (bod 50 prílohy č. 1 k Legislatívnym pravidlám vlády). Bolo vyhodnotené, že nie je potrebné doplniť demonštratívny výpočet, ktorý je obsahom poznámky pod čiarou k odkazu 12).
Nedelka Kubáč advokáti	§ 1 ods. 2 Chápeme, že snahou navrhovateľa nového zákona o ochrane hospodárskej súťaže bolo zadefinovať, čo je predmetom právnej úpravy. Zadefinovanie prostredníctvom demonštratívneho výpočtu toho, čo právna úprava obsahuje, však nie je v súlade s Uznesením NR SR č. 19/1997 Z. z., Legislatívne pravidlá tvorby zákonov. Predmet spoločenských vzťahov, ktoré má zákon upraviť, musí byť vymedzený jasne a zrozumiteľne. Ak § 1 ods. 2 upravuje predmet nového zákona o ochrane hospodárskej súťaže demonštratívne, potom nejde o jasné, jednoznačné a zrozumiteľné vymedzenie. Navyše, pri takomto neurčitom vymedzení vypadla taká podstatná skutočnosť, akou je napríklad pôsobnosť Rady úradu ako odvolacieho orgánu. Pozitívne alebo negatívne vymedzenie predmetu úpravy zákona nemôže byť vyjadrené demonštratívne.	O	N	Podľa názoru predkladateľa definovaný účel je v predmete právnej úpravy a pokrýva všetky oblasti v zákone. Oblasť hospodárskej súťaže je veľmi široká oblasť ekonomie aj práva a nie je možné výpočtom poňať všetko, čo zahŕňa, preto sú vymenované jednotlivé okruhy, ktoré to zachytávajú. Tento predmet je jasný a zrozumiteľný.
Nedelka Kubáč advokáti	§ 17 ods. 7 písm. d) Inšpekcia Podľa § 17 ods. 7 písm. d) nového zákona o ochrane hospodárskej súťaže: „Na účely vykonania inšpekcie a v priebehu výkonu inšpekcie je podnikateľ povinný...zabezpečiť prístup ku všetkým podkladom, informáciám a dátam v elektronickej podobe.“ Z praktického pohľadu vyvolávalo podľa našej skúsenosti toto ustanovenie často komplikácie vo vzťahu k takým údajom, ktorými kontrolovaný podnikateľ v momente výkonu inšpekcie nedisponuje a nie je ani v jeho moci ich zabezpečiť. Z tohto dôvodu navrhujeme nasledovnú úpravu tohto	O	N	Uvedené ustanovenie pokrýva aj situácie, ak sa informácie nachádzajú na cudzích serveroch (mimo územia SR), ustanovenie platí aj v súčasnosti a rovnako to ustavuje aj transponovaná smernica. Platí to rovnako pre poskytovanie informácií vo všeobecnosti.

	ustanovenia: „Na účely vykonania inšpekcie a v priebehu výkonu inšpekcie je podnikateľ povinný...zabezpečiť prístup ku všetkým podkladom, informáciám a dátam v elektronickej podobe, ktorými tento podnikateľ disponuje alebo prístup ku ktorým vie zabezpečiť.“			
Nedelka Kubáč advokáti	§ 8 ods. 2 – 6, § 9 ods. 3, § 10 ods. 1, § 35 Koncentrácia Predmetnými ustanoveniami Úrad zavádza inštitút vydania predbežného stanoviska Úradu k otázke, či je určitá transakcia notifikovateľná Úradu a podlieha súhlasu v rámci kontroly koncentrácií. Podľa nášho názoru zavedenie predmetného inštitútu jednak (i) zavádza právnu úpravu, ktorá so sebou prináša výrazný prvok neistoty, (ii) neprináša z pohľadu notifikujúcich strán, či Úradu podstatné zjednodušenie, a (iii) v praktickej rovine môže spomaliť priebeh transakcie. V prvom rade je zavedené kombinované kritérium obratu a podielu na trhu. Podiel na trhu sa určuje na tzv. „alternatívne vymedzenom trhu“, pričom s týmto pojmom zákon o ochrane hospodárskej súťaže vôbec neoperuje. Špecificky potom v prípade postupu podľa § 8 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane hospodárskej súťaže je výklad „alternatívne vymedzeného trhu“ sporný. V tomto kroku sa žiadateľ dostáva do právnej neistoty. Do právnej neistoty sa rovnako dostáva potenciálny žiadateľ aj vtedy, keď môže byť sporné, aká veličina je základom pre určenie výšky trhového podielu. Potenciálny žiadateľ tiež nemusí mať dostatok informácií k tomu, aby vedel relevantne odhadnúť výšku trhového podielu. Zákon o ochrane hospodárskej súťaže zavádza povinnosť požiadať o posúdenie pod hrozbou pokuty. Dôsledkom tejto neistoty tak bude podnikateľ pri nesprávne definovanom trhu a nesprávne „odhadnutom“ podiele na „alternatívne vymedzenom trhu“ vystavený sankcii za neoznámenie koncentrácie. Alternatívne sa tomuto riziku podnikateľa budú snažiť vyhýbať, čo však povedie k zahĺteniu Úradu posudzovaním žiadostí, ktoré mu budú predkladané „pre prípad“. Druhým momentom právnej neistoty, do ktorej sa dostáva podnikateľ, je otázka „odôvodnených obáv“, ktoré zistí Úrad pri posudzovaní žiadostí a začatí správneho konania. Rozumieme tomu tak, že existenciu „odôvodnených obáv“ bude Úrad posudzovať v zmysle kritérií na posúdenie dopadov koncentrácie na trh. Jednak nie je zrejmé, do akej hĺbky pri tomto posúdení Úrad pôjde, ani aké ďalšie posúdenie bude predmetom správneho konania v nadväznosti na rozsah posudzovania žiadosti. Neregistrujeme žiaden opravný inštitút, alebo čo i len možnosť podať námietky zo strany žiadateľa voči	Z	A	Rozpor bol odstránený. Doplnkové notifikačné kritérium bolo vypustené. Na základe opakujúcich sa pripomienok viacerých subjektov nebude predmetom tohto návrhu. Napriek tomu úrad naďalej zotrváva na tom, že v súčasných podmienkach absentuje legislatívne riešenie v procese regulácie koncentrácií, ktoré môže v praxi spôsobovať problémy. V daných podmienkach úrad bude zvažovať do budúcnosti modifikované znenie, s cieľom reagovať na existujúce problémy pomenované v dôvodovej správe k tomuto návrhu. Novému modifikovanému návrhu bude predchádzať verejná diskusia, s cieľom dôslednejšie ozrejmiť dôvody takéhoto doplnenia existujúcich notifikačných kritérií, ako aj hľadanie čo najefektívnejšieho riešenia z pohľadu záujmov zúčastnených strán.

	takémuto predbežnému posúdeniu ešte pred tým, ako Úrad správne konanie vo veci posúdenia koncentrácie ex offio otvorí. Myslíme si, že ak sa identifikujú „odôvodnené obavy“ Úradu pri posudzovaní žiadosti, žiadateľ by mal mať možnosť predmetný záver rozporovať, a to minimálne podaním námietok skôr ako začne správne konanie. Navrhujeme z vyššie uvedených dôvodov primárne takto zavedený inštitút vypustiť. Pokiaľ by na uvedenom kritériu Úrad trval, navrhujeme upraviť ho ako štandardné notifikačné kritérium, pričom by bolo spresnené, vo vzťahu k akým trhom sa zavádza. Definícia „akéhokoľvek alternatívne vymedzeného trhu“ je nedostatočná a vágna. Je nutné podotknúť, že z hľadiska podnikateľa – žiadateľa, je proces žiadosti takmer rovnako administratívne náročný ako v prípade notifikácie, keďže sa vyžaduje predloženie rovnakej sumy údajov ako pri notifikácii. Možnosť úradu zrušiť predbežné stanovisko bez akéhokoľvek časového limitovania vyvoláva právnu neistotu účastníka. Navyše nie je jasné, či a ako by sa v takom prípade posudzovalo, či oznamovateľ koncentrácie o neúplnosti, resp. nepravdivosti informácií vedel. Môže byť potom skutočnosť, že podnikateľ predložil informáciu o trhovom podiele na základe jemu dostupných informácií považovaná Úradom za poskytnutie neúplnej informácie? Bude skutočnosť, že podnikateľ pri najlepšej snahe identifikoval všetky „alternatívne vymedzené trhy“, ak opomenul z pohľadu Úradu identifikovať nejaký ďalší, vyhodnotená ako predloženie neúplných informácií?			
Nedelka Kubáč advokáti	§ 28 ods. 1, prvá veta v spojení s § 47 ods. 6 Lehoty Na vydanie rozhodnutia podľa ZOHS sa nevzťahujú lehoty, ktoré sú určené Správnym poriadkom. Dnes platné znenie zákona č. 136/2001 Z. z., o ochrana hospodárskej súťaže limituje konanie Úradu v § 30 zákona o ochrane hospodárskej súťaže tak, že tento je povinný o porušení rozhodnúť v lehote 24 mesiacov (neuplatňuje sa na rozhodovanie o koncentráciách). Navrhované znenie zákona o ochrana hospodárskej súťaže žiadnym spôsobom nelimituje Úrad, pokiaľ ide o vydanie rozhodnutia o porušení. V dôvodovej správe sa uvádza ako odôvodnenie zložitosť analýz, posúdenie prípadu, a potreba zhromažďovania informácií a údajov. Bez ohľadu na skutočnosť, že proces pred Úradom, ktorého výsledkom je právoplatné rozhodnutie o porušení je procesom náročným, nie je možné tento proces nechať limitovaný lehotou 10 rokov, ako to navrhuje Úrad. Predmetné je aj s ohľadom na závažnosť procesu neprimeraným, vytvára právnu neistotu vo vzťahu k prešetrovaným subjektom, dáva možnosti na prieťahy v konaní. V spojení s časovo	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Do návrhu zákona boli doplnené lehoty na rozhodnutie. Dôvody a okolnosti navrhovanej právnej úpravy boli vysvetlené na roporovom konaní.

	neohraničeným prešetrovaním vykonávaným podľa § 16 ods. 1 písm. b) nového zákona o ochrana hospodárskej súťaže, vytvára pre Úrad neodôvodnene široký priestor na vydanie rozhodnutia. V prípade, ak Úrad považuje lehotu 24 mesiacov dnes upravenú v zákone č. 136/2001 Z. z., o ochrane hospodárskej súťaže za nedostatočnú a brániacu mu vo vydaní riadne odôvodneného rozhodnutia, táto lehota môže byť primerane zmenená. Avšak nie je možné uvažovať s tým, že Úrad bude mať priestor 10 rokov rozhodovať o porušení súťažných predpisov.			
Nedelka Kubáč advokáti	§ 16 ods. 2 Máme za to, že inštitút odmietnutia podnetu týkajúceho sa možného porušenia predpisov na ochranu hospodárskej súťaže by mal byť vždy vnímaný v úzkej väzbe na prioritizačnú politiku Úradu. Takémuto záveru svedčí aj recitál 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1 o posilnení právomocí orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečení riadneho fungovania vnútorného trhu. Z tejto väzby vyplýva prirodzená potreba na odôvodnenie rozhodnutia, v ktorom by Úrad podľa našej mienky mal zdôvodniť, z akých dôvodov sa konkrétnym podnetom nebude zaoberať. Náš návrh § 16 ods. 2 „Úrad môže na základe náležitého odôvodnenia odmietnuť podnet, ktorý nepredstavuje prioritu pri presadzovaní práva podľa § 1 a odseku 1 písm. k).“	O	A	Do ustanovenia bola doplnená veta: „Úrad odmietnutie zdôvodní s ohľadom na aktuálnu prioritizačnú politiku úradu zverejnenú podľa odseku 1 písm. j).“
Nedelka Kubáč advokáti	§ 4 ods. 5 Navrhované ustanovenie je zmenou terajšieho § 5 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z., o ochrane hospodárskej súťaže, ktorý ustanovuje: „Zákaz podľa § 4 ods. 1 sa nevzťahuje na skupinu dohôd obmedzujúcich súťaž, ktorá nemôže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi Európskej únie, pričom má za cieľ alebo môže mať za následok obmedzovanie súťaže na tuzemskom trhu a splňa podmienky na vyňatie zo zákazu podľa osobitného predpisu.“ Súčasné znenie § 5 ods. 1 zákona o ochrane hospodárskej súťaže zároveň plne zodpovedá čl. 101 Zmluvy o fungovaní EÚ, podľa ktorého sú s vnútorným trhom nezlučiteľné všetky dohody, ktoré môžu ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Navrhovaná zmena § 4 ods. 5 nového zákona o ochrane hospodárskej súťaže, je v rozpore s čl. 101 Zmluvy o fungovaní EÚ, v rozpore s § 4 ods. 1 nového znenia zákona o ochrane hospodárskej súťaže ako aj v rozpore s výkladovými pravidlami ku konceptu „vplyv na obchod“ (Guidelines on the effect on trade concept contained in Articles 81 and 82 of the Treaty, (2004/C	Z	A	Upravené v zmysle pripomienok.

	101/07). Pôvodné znenie „nemôže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi Európskej únie“ musí byť zachované, nakoľko aj protisúťažné konanie, ktorého materialita je na úrovni „možnosti“ (potenciálu) ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, spadá pod kartelový zákaz.			
Nedelka Kubáč advokáti	§ 34 Nie je zrejmé, z akého dôvodu je ustanovenie, ktoré je nevyhnutne spojené a súvisí s dohodami obmedzujúcimi súťaž, v navrhovanom zákone o ochrane hospodárskej súťaže nekoncepčne radené do § 34. Predmetné ani nie je v súlade s Uznesením NR SR č. 19/1997 Z. z., Legislatívne pravidlá tvorby zákonov, ktoré požaduje jednak zrozumiteľnosť a jasnosť, ale aj to, aby obsahovo súvisiace časti boli radené do jedného celku. Navrhujeme preto presunúť do § 4 zákona o ochrane hospodárskej súťaže k dohodám obmedzujúcim súťaž.	O	N	V záujme prehľadného členenia zákona sa odčleňujú hmotnoprávne a procesné ustanovenia. Predmetné členenie považujeme za prínosné z hľadiska jasnosti a zrozumiteľnosti zákonných ustanovení a prehľadného a logického členenia zákona.
Nedelka Kubáč advokáti	§ 40 Obnova alebo zachovanie podmienok účinnej súťaže Ustanovením § 40 nového zákona o ochrane hospodárskej súťaže dochádza k rozšíreniu oprávnení dnes upravených v § 13a zákona č. 136/2001 Z. z., o ochrane hospodárskej súťaže o osobitný inštitút dočasného opatrenia pre účely konania o koncentráciách. Obnovenie alebo zachovanie podmienok účinnej súťaže je cieľom a účelom dočasného opatrenia ako samostatného právneho inštitútu, ktorý zákon o ochrane hospodárskej súťaže zavádza v súvislosti s kontrolou koncentrácií. Názov predmetnej časti primárne nenapovedá tomu, o aký inštitút ide a je zmätočný. Navyše sa domnievame, že je dôvodné, aby predmetná právna úprava, nakoľko sa výlučne dotýka ucelenej časti „kontroly koncentrácií“ bola logicky radená práve ku koncentráciám.	O	ČA	Došlo k doplneniu názvu: „Dočasné opatrenie na obnovenie alebo zachovanie podmienok účinnej súťaže“ K pripomienke, že úprava dočasného opatrenia rozširuje súčasný inštitút zakotvený v § 13a ZOHS uvádzame, že ide o nesprávny výklad tejto súčasnej úpravy. Vecne je uvedená úprava už teraz a v silnejšej podobe v platnom zákone o ochrane hospodárskej súťaže v § 13a písm. a) (podľa ktorého úrad môže uložiť podnikateľovi povinnosť obnoviť úroveň súťaže, aká bola v čase pred vznikom koncentrácie, najmä povinnosť rozčleniť podnik alebo previesť práva, ako aj ďalšiu povinnosť s cieľom zabezpečiť splnenie takejto povinnosti písm. a) v prípade ak došlo k výkonu práv a povinností vyplývajúcich z koncentrácie pred vydaním rozhodnutia o nej). Úrad teda môže už za súčasného

				znenia uložiť akékoľvek opatrenie dočasnej aj trvalej povahy smerujúce k zachovaniu podmienok účinnej súťaže. Uvedené ustanovenie § 13a písm. a) ZOHS riešilo neexistenciu právnej úpravy konzistentnej s nariadením 139/2004. Navrhovaným znením má dôjsť jednak k zosúladeniu zákona so znením nariadenia 139/2004 a teda obmedziť možnosť úradu uložiť podnikateľovi povinnosť obnoviť úroveň súťaže, aká bola pred vznikom koncentrácie na trvalom základe v tých prípadoch, ak úrad koncentráciu ešte neposúdil. Vid' porovnanie navrhovaného znenia § 40 ods. 5, ktoré je oproti zneniu zo znením súčasného § 13a oklieštené. Podľa navrhovaného znenia súčasne dochádza len k presnému rozdeleniu zásahov úradu na trvalé a na dočasné, čím došlo k zosúladeniu právnej úpravy so štandardom, ktorý uplatňuje EK a je v prospech podnikateľov. Ustanovenia tohto paragrafu majú procesný charakter a vzhľadom na skutočnosť, že ide o inštitút, ktorý sa týka konania o koncentrácii, sú radené medzi Osobitné ustanovenia pri procese posudzovania koncentrácie.
Nedelka Kubáč advokáti	§ 35 a § 36 Osobitné ustanovenia pri procese posudzovania koncentrácie Domnievame sa, že je koncepcnejšie, aby predmetné ustanovenia boli naďalej v zákone o ochrane	O	N	V záujme prehľadného členenia zákona sa odčleňujú hmotnoprávne a procesné ustanovenia. Predmetné členenie

	hospodárskej súťaže radené do uceleného celku, ktorý sa týka kontroly koncentrácií. Kontrola koncentrácií v rámci súťažného práva tvorí samostatnú a ucelenú oblasť, a je teda dôvodné, aby bol celý proces upravený v jednej samostatnej časti. Navyše, súčasné radenie týchto ustanovení v zákone o ochrane hospodárskej súťaže do ucelenej časti koncentrácií neprinieslo žiadne výkladové problémy, a teda nie je dôvodné túto štruktúru meniť.		považujeme za prínosné z hľadiska jasnosti a zrozumiteľnosti zákonných ustanovení a prehľadného a logického členenia zákona. Procesné ustanovenia, ktoré sa týkajú len konania o koncentracii sú vyčlenené v rámci osobitných procesných ustanovení - Osobitné ustanovenia pri procese posudzovania koncentrácie, ktoré nasledujú za všeobecnými ustanoveniami o konaní. Uvedenou systematikou sa dôsledne naplňajú požiadavky prehľadného členenia zákona a vnútornej súvislosti jeho ustanovení.
Nedelka Kubáč advokáti	§ 37 Podmienky a povinnosti súvisiace s podmienkou Domnievame sa, že je koncepcnejšie, aby predmetné ustanovenia boli naďalej v zákone o ochrane hospodárskej súťaže radené do uceleného celku, ktorý sa týka kontroly koncentrácií. Kontrola koncentrácií v rámci súťažného práva tvorí samostatnú a ucelenú oblasť a je teda dôvodné, aby bol celý proces upravený v jednej samostatnej časti. Navyše, súčasné radenie týchto ustanovení v zákone o ochrane hospodárskej súťaže neprinieslo žiadne výkladové problémy, a teda nie je dôvodné túto štruktúru meniť. Predišlo by sa týmto spôsobom aj k „hľadaniu“ parciálnych názvov nad jednotlivými ustanoveniami, ktoré môžu pôsobiť skôr mätúco. Uznesenie NR SR č. 19/1997 Z. z., Legislatívne pravidlá tvorby zákonov, požaduje, aby bol zákon členený prehľadne a aby sa pritom dbalo na vnútornú súvislosť a správny sled dôležitých a menej dôležitých vecí.	O N	V záujme prehľadného členenia zákona sa odčleňujú hmotnoprávne a procesné ustanovenia. Predmetné členenie považujeme za prínosné z hľadiska jasnosti a zrozumiteľnosti zákonných ustanovení a prehľadného a logického členenia zákona. Procesné ustanovenia, ktoré sa týkajú len konania o koncentracii sú vyčlenené v rámci osobitných procesných ustanovení - Osobitné ustanovenia pri procese posudzovania koncentrácie, ktoré nasledujú za všeobecnými ustanoveniami o konaní. Uvedenou systematikou sa dôsledne naplňajú požiadavky prehľadného členenia zákona a vnútornej súvislosti jeho ustanovení.

Nedelka Kubáč advokáti	§ 3 písm. f), § 16 ods. 1 Právomoc úradu Návrh zákona o ochrane hospodárskej súťaže zavádza definíciu zamestnanca Úradu, pod ktorú spadá aj osoba poverená plnením úloh patriacich do právomoci Úradu. Návrh zákona o ochrane hospodárskej súťaže však vo výpočte právomocí Úradu, neobsahuje právomoc úradu poveriť výkonom jeho úloh tretie osoby. V prvom rade si dovoľujeme uviesť, že ak zákon o ochrane hospodárskej súťaže predpokladá, že ako „zamestnanci“ Úradu budú vnímané aj Úradom poverené osoby, musí existovať právomoc Úradu tieto osoby aj poveriť. Odporúčame takúto právomoc vo výpočte právomocí v § 16 ods. 1 zákona o ochrane hospodárskej súťaže uviesť. Rovnako nie je zrejmé, na základe akého mechanizmu a kým sú tieto iné fyzické osoby poverené vykonávať činnosti v mene Úradu.	O	N	Podľa úradu zavedenie špeciálne určenej právomoci na tento účel nie je potrebné. Právomoc poveriť osobu výkonom právomocí vyplýva podľa úradu z funkcie štatutárneho orgánu a nie je pre tento účel potrebné špeciálne ustanovenie.
Nedelka Kubáč advokáti	§ 16 ods. 4, druhá veta Právomoc úradu Princíp proporcionality tvorí jeden zo základných pilierov vybalansovanej spolupráce podnikateľov s Úradom. Pokiaľ ide o navrhovanú povinnosť podnikateľa zabezpečiť prítomnosť jeho zamestnancov na podaní ústneho vysvetlenia, tak v súlade so zásadou ad impossibilia nemo tenetur by i v tomto prípade malo byť z textácie povinnosti zrejmé, že podnikateľ a zatťažuje len proporcionálne. Podnikateľ totiž vo vzťahu k zamestnancovi nedisponuje inými nástrojmi na zabezpečenie jeho konania, než uložením pokynu s prípadným sankcionovaním jeho neuposlušnosti. Zabezpečiť však skutočnú prítomnosť zamestnanca na takomto vypočutí nie je pod kontrolou podnikateľa. Povinnosť podnikateľa zabezpečiť účasť jeho zamestnancov na podaní ústneho vysvetlenia navrhujeme limitovať explicitne princípom proporcionality tak, ako je uvedené nižšie. § 16 ods. 4, druhá veta „Podnikateľ alebo právnická osoba je v rozsahu, v akom to od neho možno spravodlivo požadovať, povinný zabezpečiť, aby sa ich určených zamestnanci dostavili na podanie ústneho vysvetlenia.“	O	N	Povinnosť podnikateľa zabezpečiť vykonanie niektorých úkonov prostredníctvom svojich zamestnancov je obsiahnutá už v súčasnej právnej úprave. V nadväznosti na požiadavky smernice (EÚ) 2019/1 ju navrhovaná právna úprava ďalej spresňuje. V mnohých prípadoch je potrebné, aby požadované, relevantné informácie (vysvetlenia) podávali za podnikateľa osoby ktoré nimi z titulu svojho pracovného zaradenia disponujú (podľa potreby napríklad. finančný riaditeľ, obchodný riaditeľ, účtovník atď.). V prípade, ak dôjde k odmietnutiu podania vysvetlenia zo strany zamestnanca podnikateľa, takýto prípad sa vždy bude posudzovať individuálne a nie je vylúčené, že za porušenie takejto povinnosti nebude podnikateľ sankcionovaný.
Nedelka	§ 13 ods. 3, § 13 ods. 2	O	N	Ponechanie navrhovaného nastavenia

Kubáč advokáti	Predseda úradu a podpredseda úradu Vzhľadom na skutočnosť, že tak predseda, ako aj podpredsedovia úradu sa majú podľa návrhu zákona o ochrane hospodárskej súťaže zúčastňovať rozhodovacej činnosti úradu, odporúčame zaviesť tiež požiadavku právneho alebo ekonomického vzdelania vo vzťahu k pozícii predsedu a podpredsedu Úradu. Požiadavka kvalifikovaného vzdelania by vyjadrovala špecifický ekonomicko-právny charakter súťažno-právnej regulácie. Obdobné kvalifikačné požiadavky sú v súčasnosti kladené napríklad na predsedu a podpredsedov Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ktorí sa v rámci výkonu svojej funkcie podieľajú na rozhodovacej činnosti tohto úradu. Práve konštitúcia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví je pritom vecne aj formálne najbližšia postaveniu Úradu. § 13 ods. 3 „Za predsedu úradu môže byť vymenovaný občan Slovenskej republiky, ktorý má vysokoškolské právnické alebo ekonomické vzdelanie druhého stupňa, dosiahol vek 30 rokov, má spôsobilosť na právne úkony v celom rozsahu a je bezúhonný.“ Keďže v návrhu nového zákona o ochrane hospodárskej súťaže sa nenachádza ustanovenie, ktoré by určovalo dĺžku funkčného obdobia predsedu úradu, v nadväznosti na aktuálnu platnú právnu úpravu ako aj skutočnosť, že funkčné obdobie podpredsedu Úradu je upravené, dovoľujeme si odporučiť doplniť v ustanovení § 13 ods. 2 aj dĺžku funkčného obdobia predsedu Úradu v súlade s aktuálne platným zákonom č. 136/2001 Z. z., o ochrane hospodárskej súťaže (5 rokov, § 15 ods. 2 zákona č. 136/2001 Z. z., o ochrane hospodárskej súťaže, druhá veta).			predmetných kritérií bolo vyhodnotené ako vhodnejšie.
Nedelka Kubáč advokáti	§ 51 ods. 3 písm. d) Program zhovievavosti § 51 ods. 3 písm. d) stanovuje, že podmienkou účasti na programe zhovievavosti je, aby žiadateľ „neprezradil zámer podať žiadosť o zhovievavosť ani podanie svojej žiadosti o zhovievavosť ani jej obsah až do odoslania výzvy pred vydaním rozhodnutia.“ V súvislosti s uvedenou podmienkou si dovoľujeme navrhnúť jej spresnenie. Zákon o ochrane hospodárskej súťaže zavádza povinnosť neprezradenia zámeru podať Leniency žiadateľovi, avšak myslíme si, že táto by sa nemala vzťahovať na uvedenie skutočnosti v rámci skupiny podnikateľa.	O	ČA	Vzhľadom na skutočnosť, že sa mení definícia podnikateľa, uvedená situácia je legislatívne pokrytá.
Nedelka Kubáč advokáti	§ 51 ods. 1, § 52 Program zhovievavosti Urovnanie V súvislosti so zavádzanou podmienkou v Leniency žiadosti, a to priznaním účasti na porušení – dohode, by sme radi poukázali na to, že za súčasnej právnej úpravy bolo možné popri Leniency žiadosti zároveň	O	ČA	Urovnanie stále zostáva možné aj popri aplikácie inštitútu „leniency“.. Podľa názoru predkladateľa sa v tomto smere nič v zákone nemení. Požiadavka

	požiadať aj o Urovnanie. „Pridanou hodnotou“ urovnania bola práve skutočnosť, že sa podnikateľ v Urovnaní priznal k rozsahu namietaného protisúťažného konania. Dovoľujeme si upozorniť, že návrh zákona o ochrane hospodárskej súťaže nerieši, ako sa bude nahliadať na rozsah priznania viny pri súbehu Leniency a Urovnania.			priznania sa v rámci leniency vyplýva z transponovanej smernice.
Nedelka Kubáč advokáti	§ 14 ods. 12 písm. d) Rada úradu – zánik funkcie Podľa navrhovanej úpravy nového zákona o ochrane hospodárskej súťaže sa zánik funkcie člena Rady úradu viaže okrem iných právnych skutočností aj na jeho smrť. Ak však nebolo zámerom Úradu zaviesť pre prípad smrti člena Rady úradu prísnejšiu podmienku a priamo vylúčiť možnosť „vyhlásenia za mŕtveho“, odporúčame úpravu naturálneho skončenia funkcií podľa nového zákona o ochrane hospodárskej súťaže harmonizovať, a podobne ako v prípade § 13 ods. 7 a § 13 ods. 14, počítať aj v § 14 ods. 12 písm. d) nového zákona o ochrane hospodárskej súťaže. Návrh: „Výkon funkcie člena rady sa skončí a) uplynutím funkčného obdobia, b) vzdaním sa funkcie, c) odvolaním z funkcie, d) smrťou alebo vyhlásením za mŕtveho.“	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
Nedelka Kubáč advokáti	§ 14 ods. 9 druhá veta Rada úradu V prvom rade oceňujeme, že návrh zákona o ochrane hospodárskej súťaže sa snaží zvýšiť podmienky kladené na nezávislosť členov Rady úradu. Súčasná formulácia podmienky nezávislosti v druhej vete navrhovaného znenia je však vágna a pôsobí zmätočne. V prvom rade nie je jasné, aký význam zohráva odkaz na „akékoľvek platené či neplatené činnosti“. Uvedené „spresnenie“ definícii nič nepridáva, nakoľko potenciálny konflikt záujmov s odplatnosťou konkurujúcej funkcie nijakým spôsobom nesúvisí. V druhom rade nie je zrejmé, či je cieľom druhej vety citovaného ustanovenia riešiť problém konfliktu záujmov z pohľadu zvoliteľnosti kandidátov na člena rady en bloc alebo len vo vzťahu ku konkrétnemu rozhodovaniu konkrétného člena v konkrétnom prípade. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nadbytočné kritérium odplatnosti by sme odporúčali odstrániť a podmienku na nezávislosť člena Rady úradu oddeliť od volebných kritérií, t. j. že členom Rady úradu nemôže byť osoba, ktorá vykonáva funkciu v politickej strane alebo hnutí. Kritérium súvisiace s riešením „konfliktu záujmov“ je podľa nášho názoru už problematikou samotného rozhodovania člena Rady úradu v konkrétnom prípade. V tejto súvislosti navrhujeme zvážiť dopracovanie mechanizmu, akým by sa pristúpilo k zabezpečeniu nezávislosti člena Rady úradu v konkrétnom	Z	N	Odpor bol odstránený Zásadná pripomienka bola pripomienkujúcim subjektom preklasifikovaná na odporúčaciu. Ponechanie navrhovaného ustanovenia bolo vyhodnotené ako vhodnejšie.

	prerokovávanom prípade, a to postup, kedy sa bude sám člen Rady úradu namietat' a postup ako bude vylúčený z rozhodovania, ak jeho konflikt bude namietaný tret'ou stranou. Nami navrhované znenie § 14 ods. 9 písm. a): „Výkon funkcie člena rady je nezlučiteľný s výkonom funkcie v politickej strane alebo hnutí.“ Nami navrhované znenie § 14 ods. 9 písm. b): „Člen rady sa nesmie zúčastňovať rozhodovania vo veci, v ktorej by sa nachádzal v konflikte záujmov.“			
Nedelka Kubáč advokáti	§ 33 Rozhodnutie o záväzkoch Navrhovaný zákon o ochrane hospodárskej súťaže upravuje možnosť uloženia plnenia záväzkov, pričom v celom jeho znení pracuje v tejto súvislosti s pojmom podnikateľ. Pôvodné ustanovenie zákona č. 136/2001 Z. z., o ochrane hospodárskej súťaže k záväzkom hovorí o tom, že záväzky sú jednak predkladané (i) účastníkom konania a sú (ii) ukladané účastníkom konania. Nie je nám známy dôvod, pre ktorý došlo k zmene predmetného ustanovenia, kedy záväzky mohol predkladať len účastník konania, voči ktorému bolo konanie vedené. Máme za to, že zmena, v ktorej sa uvádza, že sa záväzky predkladajú „podnikateľom“ a ukladajú „podnikateľovi“ je nekonceptná. Podľa nášho názoru, rozhodnutie o záväzkoch je rozhodnutie, ktorým sa ukončuje inak sankčné konanie vedené s účastníkom konania, a preto je dôvodné, že záväzky predkladá Úradu účastník konania. Zároveň záväzky smerujú k tomu, aby boli odstránené možné obmedzenia súťaže a smerujú teda primárne voči účastníkom konania. I keď nie je možné vylúčiť, že by boli uložené, ak by to účastník konania navrhol uložiť aj inému podnikateľovi, ktorý tvorí s účastníkom konania jednu ekonomickú skupinu. Avšak nie je možné dospieť k záveru, že akýkoľvek podnikateľ môže byť viazaný rozhodnutím podľa § 33 zákona o ochrane hospodárskej súťaže. V tejto súvislosti preto navrhujeme, aby boli v § 33 zákona o ochrane hospodárskej súťaže vykonané zmeny, podľa ktorých návrh záväzkov predkladá len účastník konania a tieto sú ukladané účastníkom konania. Predmetné je podľa nášho názoru aj v súlade s úpravou Nariadenia Rady (ES) 1/2003 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy, kedy podľa recitálu 13: „Ak v priebehu konaní, z ktorých by vyplynulo rozhodnutie o zákaze dohody alebo postupu, prijímú podniky voči Komisii záväzky, ktoré by uspokojili jej záujmy, Komisia by mohla prijať rozhodnutie, ktorými sa tieto záväzky stanú pre príslušné podniky záväznými.“ Rovnako tak čl. 9 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) 1/2003 o vykonávaní pravidiel	Z	A	Upravené v zmysle pripomienky.

	hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy, podľa ktorého: „Ak Komisia zamýšľa prijať rozhodnutie vyžadujúce ukončiť porušovanie a príslušný podnik sa zaviazá, že splní požiadavky vyjadrené Komisiou v jej predbežnom posúdení, môže Komisia rozhodnutím urobiť takýto záväzok záväzným pre podniky.“ Príslušným podnikom je podnik, voči ktorému je vedené konanie Európskej komisie. Navrhované znenie: “§33 Rozhodnutie o záväzkoch (1) Úrad môže konanie vo veci porušenia zákazu dohody obmedzujúcej súťaž, zákazu zneužitia dominantného postavenia alebo vo veci iných foriem nedovoleného obmedzovania súťaže skončiť rozhodnutím, v ktorom účastníkovi konania uloží plnenie záväzkov, ktoré účastník konania úradu predložil na účely odstránenia možného obmedzenia súťaže. Úrad môže vydať takéto rozhodnutie na určenú dobu. Na vydanie takého rozhodnutia nie je právny nárok. (2) Účastník konania môže navrhnúť záväzky najneskôr do uplynutia lehoty na vyjadrenie k výzve pred vydaním rozhodnutia podľa § 26; na záväzky podané neskôr úrad neprihliada. Úrad môže predložené záväzky testovať priamym oslovením fyzických osôb a právnických osôb, zverejnením alebo iným spôsobom. (3) Úrad môže rozhodnutie podľa odseku 1 z vlastného podnetu zmeniť alebo zrušiť, ak a) sa po vydaní rozhodnutia podstatne zmenili podmienky, ktoré boli rozhodujúce na jeho vydanie, b) účastník konania neplní uložené záväzky, alebo c) účastníkom konania poskytnuté informácie, ktoré boli rozhodujúce na jeho vydanie, boli neúplné alebo nepravdivé.“			
Nedelka Kubáč advokáti	§ 38 Rozhodovanie o výnimke Domnievame sa, že je koncepcnejšie, aby predmetné ustanovenia boli naďalej v zákone o ochrane hospodárskej súťaže radené do uceleného celku, ktorý sa týka kontroly koncentrácií. Kontrola koncentrácií v rámci súťažného práva tvorí samostatnú a ucelenú oblasť a je teda dôvodné, aby bol celý proces upravený v jednej samostatnej časti. Navyše, súčasné radenie týchto ustanovení v zákone o ochrane hospodárskej súťaže neprinieslo žiadne výkladové problémy, a teda nie je dôvodné túto štruktúru meniť. Navyše, radenie tohto ustanovenia mimo ucelenú časť „koncentrácie“ s nadpisom „rozhodovanie o výnimke“ pôsobí samo o sebe máľúco. Uznesenie NR SR č. 19/1997 Z. z., Legislatívne pravidlá tvorby zákonov, požaduje, aby bol zákon členený prehľadne a aby sa pritom dbalo na vnútornú súvislosť a správny sled dôležitých a menej dôležitých vecí.	O	N	V záujme prehľadného členenia zákona sa odčleňujú hmotnoprávne a procesné ustanovenia. Predmetné členenie považujeme za prínosné z hľadiska jasnosti a zrozumiteľnosti zákonných ustanovení a prehľadného a logického členenia zákona. Procesné ustanovenia, ktoré sa týkajú len konania o koncentracii sú vyčlenené v rámci osobitných procesných ustanovení - Osobitné ustanovenia pri procese posudzovania koncentrácie, ktoré nasledujú za všeobecnými

				ustanoveniami o konaní. Uvedenou systematikou sa dôsledne naplňajú požiadavky prehľadného členenia zákona a vnútornej súvislosti jeho ustanovení.
Nedelka Kubáč advokáti	§ 3 písm. a), druhá veta Terajšie znenie zákona č. 136/2001 Z. z., o ochrane hospodárskej súťaže definovalo vzťahy kontroly v rámci skupiny podnikateľov odkazom na ustanovenie § 9 ods. 4 zákona o ochrane hospodárskej súťaže, t. j. na ustanovenia, ktoré sa týkajú právnej úpravy koncentrácií. Navrhované znenie zákona o ochrane hospodárskej súťaže neobsahuje však všeobecnú definíciu vzťahov kontroly a ani legislatívny odkaz, ktorý by priblížil obsah pojmu „kontroly“ pre účely § 3 písm. a), druhá veta. Bez špecifikovania budú vznikať v praxi otázky, či „vzťahy kontroly“ je nutné vykladať podľa § 7 ods. 4 navrhovaného zákona o ochrane hospodárskej súťaže alebo ide o inak definované „vzťahy kontroly“. V tejto súvislosti si preto dovoľujeme navrhnúť nasledovné znenie definície: § 3 písm. a), druhá veta: „za jedného podnikateľa podľa prvej vety možno považovať aj viacero fyzických alebo právnických osôb, ktoré sú prepojené na základe vzťahov kontroly podľa § 7 ods. 4 alebo iných zmluvných, majetkových, personálnych alebo organizačných vzťahov.“	Z	N	Rozpor bol odstránený vysvetlením na rozporovom konaní. Pripomienku nie je možné akceptovať. Definícia podnikateľa je platná pre celé znenie zákona (antitrust aj posudzovanie koncentrácií), pričom definície vzťahov kontroly platné pre oblasť koncentrácií nie sú univerzálne platné a nie vždy platia aj pre oblasť antitrustu.
Nedelka Kubáč advokáti	§ 20 ods. 1 písm. a), § 20 ods. 1 písm. b) Účastníci konania Chápeme, že Úrad rieši zavedenie zodpovednosti v rámci podnikateľa (členov ekonomickej skupiny) do definície účastníctva tak, aby sa mohla stíhať nielen napríklad dcérska spoločnosť ale aj spoločnosť materská v prípade, ak sa preukáže že táto bola zodpovedná za porušenie súťažných pravidiel. Napriek uvedenému sa domnievame, že predmetná definícia môže vyvolávať komplikácie v aplikačnej praxi. V prvom rade spôsobuje istú mieru neistoty pri začatí správneho konania a navyše máme za to, že skutočnosť, kto je osobou zodpovednou za porušenie súťažných predpisov u podnikateľa, musí byť predmetom samostatného dokazovania, ktoré musí byť uskutočňované len počas správneho konania.	O	N	Predkladateľ súhlasí s aplikáciou prezumpcie nevinoty a so skutočnosťou, že otázka zodpovednosti je predmetom posúdenia v správnom konaní. Avšak už súčasný zákon pracuje s definíciou účastníka konania ako účastníka dohody. Pričom toto ustanovenie sa nepovažuje za porušenie prezumpcie nevinoty. Myslíme si, že legislatívne znenie je správne. Je potrebné uviesť, že dôvod zmeny, tak ako je to rozsiahlo uvedené v dôvodovej správe, vyplýva z potreby zavedenia pojmu podnikateľ tak, ako ho pozná právo EÚ a to vrátane

			konceptov, ktoré sa viažu. Uvedené znamená napr. aj aplikáciu konceptu prezumpcie zodpovednosti materskej spoločnosti za konanie jej dcérskej spoločnosti. Pre tieto prípady je potrebné definíciu zmeniť tak, aby bolo možné ako účastníka konania určiť aj materskú spoločnosť, pričom v konaní sa jej zodpovednosť bude posudzovať. Inak by materská spoločnosť nemohla brániť svoje práva.
Nedelka Kubáč advokáti	§ 16 ods. 1 písm. b) V ustanoveniach § 16 ods. 1 písm. a) a b) nového zákona o ochrane hospodárskej súťaže je upravené oprávnenie Úradu vykonávať prešetrovanie v podobe sektorovej štúdie alebo za účelom zistenia, či je dôvod na začatie správneho konania o porušení voči konkrétnemu podnikateľovi. Dovoľujeme si poukázať na to, že do dnešného dňa nie je limitovaný žiadnym spôsobom časový rozsah prešetrovania, ktoré je vedené voči konkrétnemu podnikateľovi podľa § 16 ods. 1 písm. b) nového zákona o ochrane hospodárskej súťaže. Veľmi bežne sa pritom v praxi stáva, že prešetrovanie slúži nielen na zhromaždenie dôkazov a preverenie dôvodnej obavy, že mohlo dôjsť k porušeniu zákona o ochrane hospodárskej súťaže, v mnohých prípadoch dochádza pri prešetrovaní k širokému získavaniu dôkazov, ktoré nahrádza už samotnú fázu, ktorá by sa mala uskutočňovať až počas správneho konania, v ktorom sú práva a povinnosti účastníkov konania plne zaručené. Je potrebné si totiž uvedomiť, že v rámci procesu prešetrovania dochádza k závažnému zásahu do práv prešetrovaného subjektu, ktorý ale sám nemá žiadne procesné práva, ako napr. prístup do prešetrovacieho spisu. Rovnako v niektorých prípadoch dochádza k situáciám, kedy počas prešetrovania aj niekoľko mesiacov Úrad z akéhokoľvek dôvodu neurobí žiaden úkon a prešetrovanie sa tak predlžuje na neprimerane dlhú dobu, a to až dokonca na trvanie viac ako jedného roka. To sa deje aj v prípadoch, kedy je prešetrovaná relatívne jednoduchšia kauza. K danému dochádza v čase, kedy nie sú žiadnym spôsobom upravené práva a povinnosti prešetrovaných subjektov, vrátane otázky prístupu do niektorých častí spisu. V tejto súvislosti jednak odkazujeme na	O N	Pripomienku nie je možné akceptovať. Pokiaľ ide o časové limitovanie prešetrovania, uvedenú pripomienku nie je možné akceptovať. Skúmanie podmienok na trhu, ako aj prešetrovanie konkrétne správania podnikateľa môže zahŕňať množstvo úkonov úradu, ako aj získavanie a analýzu veľkého množstva dát (a spoluprácu s množstvom podnikateľov), pričom uvedené nie je možné časovo ohraničiť. Z tohto dôvodu nie je možná, ani vhodná časová limitácia prešetrovania. Pri výkone všetkých právomocí úradu však zároveň platí zásada proporcionality. Tiež je potrebné podotknúť, že objektívna lehota pre uloženie pokuty zabezpečí, aby nedochádzalo k potrestaniu zodpovedných subjektov po uplynutí neprimeraného času a aby ukladaná pokuta spĺňala preventívny a represívny účel. Pokiaľ ide o nazeranie do spisu

smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1 o posilnení právomocí orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečení riadneho fungovania vnútorného trhu (recitál 14), ktorá ustanovuje, že „Navyše, v súlade s právom na dobrú správu vecí verejných by mali členské štáty zabezpečiť, aby vnútroštátne orgány na ochranu hospodárskej súťaže pri uplatňovaní článkov 101 a 102 ZFEÚ uskutočnili konania v primeranej lehote, berúc do úvahy osobitné aspekty každého prípadu.“ Domnievame sa, že s ohľadom na prijímané nastavenie, kedy (i) prešetrovanie trvá neprimerane dlhú dobu, mnohokrát bez ohľadu na zložitosť prípadu, (ii) kedy návrh zákona o ochrane hospodárskej súťaže predpokladá, že správne konanie bude trvať 36 mesiacov, a (iii) kedy „odvolací“ proces sa navrhuje presunúť na súd, ktorý nie je viazaný lehotami, nie je možné predpokladať, že porušenie súťažných predpisov bude v súlade s právom na dobrú správu vecí prerokovávané v primeranej lehote. Domnievame sa, že prešetrovanie by malo slúžiť len na preverenie podozrenia, či konaním podnikateľa mohlo dôjsť k porušeniu súťažných predpisov, t. j. pri dôvodnej obave, že tomu tak bolo, by mal Úrad začať správne konania. Keďže proces prešetrovania je procesom bez akýchkoľvek práv prešetrovaných podnikateľov, máme za to, že by mala právna úprava zákona o ochrane hospodárskej súťaže obsahovať limitovanie obdobia, do ktorého by mal Úrad začať správne konanie, ak preveril, že existuje dôvodná obava, že mohlo dôjsť k porušeniu súťažných predpisov alebo do ktorého by bolo prešetrovanie ukončené. Domnievame sa, že tento limit by nemal prekročiť 18 mesiacov. Rovnako si myslíme, že by zákon o ochrane hospodárskej súťaže v súvislosti s prešetrovaním a vedením „prešetrovacieho“ (administratívneho spisu), mal upraviť v zákone o ochrane hospodárskej súťaže povinnosť, aby sa prešetrovací spis stal súčasťou spisu administratívneho po začatí správneho konania. Samozrejme s výnimkou tých skutočností, ktoré sú bežne do administratívneho spisu vkladane až pred vydaním rozhodnutia. V praxi vznikli situácie, kedy sa informácie, ktoré boli nazhromaždené počas prešetrovania a ktoré sú v zásade podkladom pre začatie konania, dostali do administratívneho spisu až po niekoľkých mesiacoch. Rovnako máme skúsenosť, že sa Úrad odvoláva na dôkazy, ktoré nie sú súčasťou administratívneho spisu a sú vkladane do spisu až na výzvy účastníka konania. Prístup do prešetrovacieho spisu je totiž jedinou možnosťou, akou môže podnikateľ získať čo i len rámcový prehľad ohľadom dôvodov, pre ktoré je vedené		počas prešetrovania, úrad uvádza nasledovné. Ustanovenie § 40 ods. 1 podľa súčasného znenia zákona sa podľa § 23 na fázu prešetrovania nevzťahuje. Nie je možné umožniť neobmedzený prístup do spisu vo fáze pred začatím správneho konania, nakoľko by uvedené mohlo ohroziť vedené prešetrovanie a zmariť jeho účel. Subjektom, u ktorých bola vykonaná inšpekcia je umožnený obmedzený prístup do prešetrovacieho spisu. Pre porovnanie, Európska komisia umožňuje prístup do svojho spisu až po zaslaní oznámenia o námietkach (čo je ekvivalentom výzvy pred vydaním rozhodnutia).
--	--	--

	prešetrovanie. V mnohých prípadoch prešetrovanie trvá niekoľko mesiacov dokonca aj rokov, počas ktorých Úrad zhromažďuje množstvo informácií o prešetrovanom subjekte, pričom pri začatí správneho konania je samotné zhromažďovanie dôkazov a vykonávanie dôkazov už limitované. Prístup do prešetrovacieho spisu je prešetrovaným podnikateľom umožnený napríklad aj v Českej republike, kde je táto možnosť poskytovaná na základe interpretácie § 38 ods. 2 Správneho řádu, kde sa osobám iným, než účastníkom správneho konania umožňuje nahliadnutie (aj) do prešetrovacieho spisu v prípade, ak tieto preukážu právny záujem alebo iný vážny dôvod, a nebude tým zasiahnuté do práv účastníkov, ich zástupcov alebo iného verejného záujmu. Pre účely konania v rámci Slovenskej republiky by sme však navrhovali samostatnú a explicitnú úpravu v novom zákone o ochrane hospodárskej súťaže.			
Nedelka Kubáč advokáti	§ 54 ods. 1 Vedenie elektronického spisu Zákon o ochrane hospodárskej súťaže upravuje právo účastníkov nazeráť do spisu. Úrad dnes umožňuje nazretie aj do elektronického spisu, popri vedenom administratívnom spisu. Práve situácia týkajúca sa COVID-19 pandémie ukázala a ukazuje, aby bol administratívny spis sprístupňovaný elektronicky. Domnievame sa, že by zákon o ochrane hospodárskej súťaže mal priamo upravovať aj túto možnosť. Navyše, do budúca je žiadúce, aby bol zabezpečovaný aj vzdialený prístup k elektronickému spisu, nielen v situáciách, kedy Úrad má obmedzené možnosti sprístupniť „fyzický spis“ ale bežne, najmä v situáciách, ktoré by umožnili nahliadanie do administratívneho spisu účastníkom konania so sídlom mimo územia Slovenskej republiky. S ohľadom na skutočnosť, že sa prijíma nový zákon o ochrane hospodárskej súťaže si myslíme, že by mala byť v zákone zakotvená aj táto možnosť. Riešením by mohlo byť posunutie účinnosti vo vzťahu k tejto právnej úprave tak, aby sa vytvorili podmienky na príprave a realizácii takýchto prístupov do administratívneho spisu.	O	ČA	Predkladateľ súhlasí a v súčasnosti robí všetky kroky k tomu, aby takéto nazeranie bolo možné a nevyžadovalo si „fyzické návštevy“ na úrade. Uvedené nie je však potrebné legislatívne upravovať. Realizácia takeého nástroja závisí skôr od zdrojov úradu a možnosti následnej realizácie.
Nedelka Kubáč advokáti	§ 3 písm. b), c), d) Vymedzenie niektorých pojmov Do ustanovenia § 3 písm. b), c) a d) boli prenesené definície pôvodne uvedené v § 4 ods. 3 zákona o ochrane hospodárskej súťaže, bez zmeny týchto definícií. Koncept úpravy definícií v súčasnom zákone č. 136/2001 Z. z., o ochrane hospodárskej súťaže je rozdelený na definíčnú časť v § 3, ktorý obsahuje definíciu pojmov prelínajúcich sa celým znením zákona o ochrane	Z	N	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola pripomienkujúcim subjektom preklasifikovaná na odporúčáciu. V záujme jasného a prehľadného členenia zákona boli predmetné definície pojmov ponechané

	hospodárskej súťaže, a potom individuálne jednotlivé časti zákona o ochrane hospodárskej súťaže upravujú definície pojmov, ktoré sa primárne k týmto častiam vzťahujú. Presunutie pojmov obsiahnutých dnes v § 4 ods. 3 zákona o ochrane hospodárskej súťaže do všeobecnej definíčnej časti nového zákona o ochrane hospodárskej súťaže, a zároveň ponechanie zvyšných definícií „roztrúsených“ vo zvyšnom texte zákona o ochrane hospodárskej súťaže, tak bez akéhokoľvek vysvetlenia rozbíja súčasný koncept úpravy definícií v zákone o ochrane hospodárskej súťaže a pôsobí podľa našej mienky mätúco. Domnievame sa, že je v záujme zachovania prehľadnosti a lepšej orientácie adresáta právnej normy, aby právna úprava k jednotlivým celkom ako sú dohoda obmedzujúca súťaž, zneužívanie dominantného postavenia a koncentrácie, bola upravená v rámci týchto celkov. V opačnom prípade, ako uvádzame aj v ďalších pripomienkach, sa návrh zákona o ochrane hospodárskej súťaže stáva koncepčne nejasným a nezrozumiteľným. Pojmy dohoda, zosúladený postup, rozhodnutie združenia podnikateľov, sú pojmy, ktoré sú z hľadiska obsahového takmer výlučne súčasťou právnej úpravy dohôd obmedzujúcich hospodársku súťaž a súvisia s právnou úpravou § 4 zákona o ochrane hospodárskej súťaže. Preto by ich definícia mala byť ponechaná v tejto časti. Dané je aj v súlade s Uznesením NR SR č. 19/1997 Z. z., Legislatívne pravidlá tvorby zákonov, podľa ktorého je zákon nutné členiť prehľadne a dbať pritom na vnútornú súvislosť. Navyše, uvedené pojmy sú pojmami uvedenými v základnej definícii § 4 ods. 1 zákona o ochrane hospodárskej súťaže dohody obmedzujúcej hospodársku súťaž a sú s ňou nevyhnutne spojené. Ak by sa sledovala logika navrhovaného znenia zákona o ochrane hospodárskej súťaže, podľa ktorej by sa do § 3 mali vyčleniť pojmy ako dohoda, zosúladený postup, rozhodnutie združenia podnikateľov, potom by podľa tejto logiky museli byť v základných pojmoch definované napríklad aj pojem spoločný podnik a pod. Predmetné však nie je želanou zmenou a ani zmenou, ktorá by prispela k zrozumiteľnosti zákona o ochrane hospodárskej súťaže. Z uvedeného dôvodu navrhujeme, aby boli ponechané definície dohody, zosúladeného postupu a rozhodnutia združenia podnikateľov v § 4 nového zákona o ochrane hospodárskej súťaže, ako to je v súčasnej právnej úprave.			v § 3 – vymedzenie niektorých pojmov.
Nedelka Kubáč advokáti	§ 3 písm. a), prvá veta Vymedzenie niektorých pojmov / pojem „podnikateľ“ Chápeme, že zákon o ochrane hospodárskej súťaže chce definíciu podnikateľa prispôsobiť zaužívanej európskej	Z	N	Rozpor bol odstránený vysvetlením na rozporovom konaní. Pokiaľ ide o použitie pojmu „entita“, oproti

	doktríne pojmu „podnik“ a vyjadriť tak skutočnosť, že ide o autonómny, špecificky súťažno-právny pojem, zahŕňajúci aktérov na trhu bez ohľadu na ich formu či právnu subjektivitu. Domnievame sa však, že v definícii by sa malo nahradiť slovo „entita“ iným, právnou úpravou zaužívaným pojmom alebo spojením. V opačnom prípade by totiž bolo nutné opätovne definovať aj samotný pojem „entita“. Rovnako máme za to, že definícia nie je jazykovo korektná v časti „Podnikateľ ...entita ...alebo ak ide o jej činnosti a konania“. Predmetné tak nie je v súlade s Uznesením NR SR č. 19/1997 Z. z., Legislatívne pravidlá tvorby zákonov, keďže toto obsahuje požiadavku, aby sa v texte zákonov používali výrazy, ktoré sú terminologicky presné, jazykovo a štylisticky správne. V tejto súvislosti si preto dovoľujeme navrhnúť nasledovné znenie definície: § 3 písm. a), prvá veta: „Na účely tohto zákona sa rozumie podnikateľom každý, kto bez ohľadu na právnu formu, existenciu právnej subjektivity, spôsob financovania vykonáva hospodársku činnosť alebo koho činnosti a konania súvisia alebo môžu súvisieť s hospodárskou súťažou, odhliadnuc od toho, či tieto činnosti a konania sú zamerané na dosahovanie zisku.“	súčasnému zneniu dochádza k významnej zmene pri pojme „podnikateľ“, keď tento pojem na rozdiel od súčasnej právnej úpravy už nebude viazaný na právnu subjektivitu, ale nadobudne význam v zmysle „podniku“, v akom ho pozná a aplikuje aj európska judikatúra, resp. európske súťažné právo. Z dôvodu oddelenia pojmu „podnikateľ“ od právnej subjektivity sa pojem „entita“ javí ako najvhodnejší. Týmto pojmom definuje podnik aj európske súťažné právo (v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie je podnikom „akákoľvek entita zapojená do hospodárskej činnosti“ – „any entity engaged in an economic activity“). Podnikateľom tak môže byť v podstate akýkoľvek subjekt s právnou subjektivitou, ale aj napríklad ekonomická skupina bez právnej subjektivity. Koncept podniku má veľmi široký rozmer umožňujúci zohľadniť ekonomickú realitu pri aplikácii súťažných pravidiel (podrobnejšie je tento koncept rozpracovaný v dôvodovej správe). Predkladateľ sa pre použitie pojmu „entita“ rozhodol po zvážení všetkých alternatív. Uvedené je aj v súlade s významom tohto slova v Slovníku súčasného slovenského jazyka, podľa ktorého sa entitou rozumie „to, čo je, čo existuje, hoci len ako abstrakcia.“
--	--	--

Nedelka Kubáč advokáti	§ 42 ods. 1 Z navrhovaného znenia zákona o ochrane hospodárskej súťaže nie je jasné, na aký obrat pri stanovení hornej hranice výšky pokuty nový zákon o ochrane hospodárskej súťaže poukazuje. Nie je zrejmé, či ide o celkový obrat podnikateľa alebo o obrat dosiahnutý z protisúťažnej aktivity, či ide o obrat podnikateľa ako ekonomickej skupiny alebo prípadu, či ide o obrat dosiahnutý výhradne na území Slovenskej republiky, alebo celosvetový obrat. Uvedenú definíciu preto odporúčame spresniť v tomto zmysle, aby bolo už v nej priamo zakomponované a na prvé prečítanie zákona o ochrane hospodárskej súťaže zrejmé, aký obrat je rozhodujúci pre učenie maximálnej výšky pokuty.	Z	A	Rozpor bol odstránený. Slovo „celosvetový“ bolo doplnené do znenia zákona a dôvodovej správy.
Nedelka Kubáč advokáti	§ 39 Zmena a zrušenie rozhodnutia Domnievame sa, že je koncepcnejšie, aby predmetné ustanovenia boli naďalej v zákone o ochrane hospodárskej súťaže radené do uceleného celku, ktorý sa týka kontroly koncentrácií. Kontrola koncentrácií v rámci súťažného práva tvorí samostatnú a ucelenú oblasť a je teda dôvodné, aby bol celý proces upravený v jednej samostatnej časti. Navyše, súčasné radenie týchto ustanovení v zákone o ochrane hospodárskej súťaže neprinieslo žiadne výkladové problémy, a teda nie je dôvodné túto štruktúru meniť. Uznesenie NR SR č. 19/1997 Z. z., Legislatívne pravidlá tvorby zákonov, požaduje, aby bol zákon členený prehľadne a aby sa pritom dbalo na vnútornú súvislosť a správny sled dôležitých a menej dôležitých vecí.	O	N	V záujme prehľadného členenia zákona sa odčleňujú hmotnoprávne a procesné ustanovenia. Predmetné členenie považujeme za prínosné z hľadiska jasnosti a zrozumiteľnosti zákonných ustanovení a prehľadného a logického členenia zákona. Procesné ustanovenia, ktoré sa týkajú len konania o koncentracii sú vyčlenené v rámci osobitných procesných ustanovení - Osobitné ustanovenia pri procese posudzovania koncentrácie, ktoré nasledujú za všeobecnými ustanoveniami o konaní. Uvedenou systematikou sa dôsledne naplňajú požiadavky prehľadného členenia zákona a vnútornej súvislosti jeho ustanovení.
PraF UK	K § 1 ods. 1 Dané ustanovenie je vnútorne rozporné. Pokiaľ zákon ustanovuje, že je jeho predmetom ochrana hospodárskej súťaže pred jej obmedzovaním, na tento predmet nadväzuje predmet zákona spočívajúci v právomoci PMÚ pri dohľade nad dodržiavaním zákona. Avšak vo vzťahu vytváraní podmienok na ďalší rozvoj	O	N	Uvedené obsahuje a vymedzuje aj účel hospodárskej súťaže, ktorý je orientovaný na „consumer welfare“ ako to vyplýva z účelu.

	súťaže v prospech spotrebiteľov nie je naviazaná v predmete zákona žiadna právomoc PMÚ. Navrhujeme dané ustanovenie preformulovať.			
PraF UK	§ 2 ods. 2 Dané ustanovenie vyníma z pôsobnosti konania podnikateľov, ktorí poskytujú služby vo verejnom záujme (za ďalej uvedených podmienok). Avšak v poznámke pod čiarou návrh odkazuje na predpisy o kolektívnom vyjednávaní. Kolektívne vyjednávanie nie je poskytovaním služby vo verejnom záujme. Hoci poznámka pod čiarou nemá normatívny význam, ale ak odporuje textu normy, môže sťažiť alebo spochybniť účel a výklad tejto normy. Pokiaľ má navrhovateľ za cieľ recipovať ustanovenie čl. 106 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, navrhujeme do poznámky uviesť tie právne predpisy, ktoré sa týkajú poskytovania služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (napr. v sektore dopravy).	Z	A	Upravené v zmysle pripomienky.
PraF UK	§ 3 ods. 1 písm. d) Definícia pojmu „rozhodnutie združenie podnikateľov“ je neflexibilná a prekonaná. Zároveň môže viesť k takému výkladu v budúcnosti, že nebude ani reálne aplikovaná. Pojem „rozhodnutie združenia podnikateľov“ zahŕňa dve alternatívy – „právny akt“ a „odporúčanie“. Stanovenie požiadavky, aby bola skutková podstata protiprávneho konania naplnená „právnym aktom“, nie je konzistentná, keďže „právny akt“ nemôže byť súčasne „protiprávnym aktom“. Pojem „odporúčanie“ zahŕňa len niektoré činnosti združenia podnikateľov. Navrhujeme preformulovanie celej definície, pričom táto definícia by sa mala zamerať na účinky konania alebo konania združenia podnikateľov alebo jeho členov.	Z	A	Znenie § 3 ods. 1 písm. d) bolo upravené v zmysle pripomienky.
PraF UK	§ 12 Definovanie nezávislosti PMÚ zahŕňa nasledujúcu požiadavku: „iné orgány verejnej moci alebo ďalšie osoby nesmú ovplyvňovať úrad pri vykonávaní jeho pôsobnosti podľa tohto zákona.“ Dané ustanovenie je nevykonateľné, pretože činnosť úradu je determinovaná vonkajšími okolnosťami a zároveň jeho činnosť podlieha kontrole zo strany súdnej moci. Ďalej dané ustanovenie je v rozpore s čl. 115a Ústavy Slovenskej republiky, keďže vylučuje ingerenciu verejného ochrancu práv pri jeho činnosti súvisiacej s ochranou základných slobôd a práv jednotlivcov. Zároveň v rámci spolupráce pri uplatňovaní čl. 101 a 102 ZFEÚ sa PMÚ musí podriaďovať niektorým rozhodnutiam, procedúram a inštrukciám Európskej komisie. Ďalej v danom ustanovení absentuje požiadavka, aby PMÚ postupoval vo verejnom záujme, resp.	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Do § 12 bolo doplnené ustanovenie vo vzťahu k dostatočným zdrojom úradu.

	aby chránil verejný záujem. Navrhujeme, aby bolo špecifikované, v čom dané ovplyvňovane nesmie spočívať „ovplyvňovanie činnosti“. Takto definovaná „nezávislosť“ však nenašla svoj odraz v iných ustanoveniach návrhu a PMÚ tak zostáva naďalej vládnu agentúrou: predsedu a podpredseda, ako aj členovia Rady PMÚ sú kreovaní výlučne výkonnou mocou, PMÚ nepodlieha pravidelnej demokratickej kontrole zo strany parlamentu, ale podlieha povinnosti predkladať správy vláde. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by PMÚ mal niesť zodpovednosť za svoje konanie voči verejnosti, povinnosť vysvetľovať svoje konanie a formovanie súťažnej politiky nad rámec povinností odôvodniť rozhodnutie vydané v správnom konaní. Navrhujeme podriadiť PMÚ demokratickej kontrole zo strany Národnej rady Slovenskej republiky a vyňať ho spod kontroly vlády SR. Podrobnejšie argumenty a návrhy týkajúce sa nezávislosti PMÚ napríklad tu: Mária T. Patakyová: Independence of national competition authorities - problem solved by directive 2019/1? Example of the antimonopoly office of the Slovak Republic, https://www.yars.wz.uw.edu.pl/yars2019_12_20/00.pdf Mária T. Patakyová: Inštitúcie vystupujúce v prípadoch týkajúcich sa súťažného práva a ich nezávislosť. Acta Facultatis Iuridicae Universitatis Comenianae. - Roč. 38, č. 2 (2019), s. 256-269			
PraF UK	§ 20 ods. 1 písm. a) a b) Definovanie okruhu účastníkov konania v prípade dohôd obmedzujúcich súťaž a zneužitia dominantného postavenia v podstate akoby prejudikovalo rozhodnutie v danej veci, keďže v zásade je účastníkom konania je osoba, ktorá zodpovedá za porušenie zákona. Avšak existencia samotného porušenia zákona sa má určiť v správnom konaní a rovnako sa má určiť osôb, ktoré za dané konanie zodpovedajú. Navrhujeme prepracovať okruh účastníkov konania.	Z	N	Rozpor bol odstránený. zásadná pripomienka bola preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. Predkladateľ súhlasí s aplikáciou prezumpcie nevinu a so skutočnosťou, že otázka zodpovednosti je predmetom posúdenia v správnom konaní. Všetky súčasný zákon pracuje s definíciou účastníka konania ako účastníka dohody. Pričom toto ustanovenie sa nepovažuje za porušenie prezumpcie nevinu. Podľa predkladateľa je legislatívne znenie správne. Je potrebné uviesť, že dôvod zmeny, tak ako je to rozsiahlo uvedené v dôvodovej správe, vyplýva z potreby

				zavedenia pojmu podnikateľ tak, ako ho pozná právo EÚ a to vrátane konceptov, ktoré sa viažu. Uvedené znamená napr. aj aplikáciu konceptu prezumpcie zodpovednosti materskej spoločnosti za konanie jej dcérskej spoločnosti. Pre tieto prípady je potrebné definíciu zmeniť tak, aby bolo možné ako účastníka konania určiť aj materskú spoločnosť, pričom v konaní sa jej zodpovednosť bude posudzovať. Inak by materská spoločnosť nemohla brániť svoje práva.
PraF UK	§ 3 ods. 1 písm. a) až d) Definovanie pojmu „podnikateľ“ vo vzťahu k pojmu „zruženie podnikateľov“ je nekoncepčné a máťúce, najmä vo vzťahu k definovaniu skutkových podstat. Návrh zahŕňa pod pojem „podnikateľ“ aj „zruženie podnikateľov“, avšak pre „zruženie podnikateľov“ definuje samostatnú skutkovú podstatu „rozhodnutie zruženia podnikateľov“. Navrhujeme vyňať pojem „zruženie podnikateľov“ spod pojmu „podnikateľ“.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Na základe vysvetlenia na rozporovom konaní bola zásadná pripomienka preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku.
PraF UK	§ 31 ods. 1 písm. a) Hoci je účel daného ustanovenia zrejmý, odporúčame upraviť legislatívnu techniku, keďže daná veta obsahuje aj alternatívu aj konjunkciu a teda musí byť zrejmé, že časť vety „a existuje riziko vážneho alebo nenapraviteľného narušenia súťaže“ sa vzťahuje k obom alternatívam.	O	N	Ustanovenie § 31 ods. 1 písm. b) vychádza z ustanovenia správneho poriadku, ktoré takúto podmienku neukladá.
PraF UK	§ 27 ods. 3 a 5 Návrh zákona nerieši možnosť vylúčenia predsedu Rady a podpredsedu Rady PMÚ z prejednávania veci. Navrhujeme možnosť vyúčiť z prejednávania veci aj predsedu a podpredsedu Rady PMÚ sa zaviesť mechanizmus ustanovenia predsedajúceho ako aj stanovenia kvóra.	Z	N	Rozpor trvá. Predkladateľ považuje navrhovanú úpravu za dostatočnú.
PraF UK	§ 27 ods. 1 Návrh zákona nestanovuje vnútornú štruktúru PMÚ a ani účasť podpredsedu na riadení PMÚ. Podpisovanie prvostupňových rozhodnutí podpredsedom nemá odraz v	O	N	Uvedené sa preberá z doterajšej úpravy a predkladateľ ho považuje za vhodné ustanovenie, keďže priamo vymedzuje

	iných organizačných ustanoveniach navrhovaného zákona. Navyše bez toho, aby bola zákonom definovaná organizačná štruktúra sa javí dané ustanovenia ako nadbytočné, pretože nie je zvyčajné pri porovnateľných právnych úpravách.			úlohu podpredsedovi úradu.
PraF UK	§ 15 Navrhované ustanovenie nebráni tomu, aby sa daný funkcionár PMÚ po skončení svojho funkčného obdobia stal zamestnancom, štatutárnym orgánom, členom dozornej rady, alebo aby bol zamestnancom alebo štatutárnym orgánom, ktorý poskytuje rady danému podnikateľovi. Navrhujeme doplniť v danom zmysle. Zároveň navrhujeme doplniť, že daný funkcionár nemôže byť v danom období prijímateľom akejkoľvek odmeny alebo odplaty, a to ani priamo a ani nepriamo, za akékoľvek služby alebo tovary.	Z	N	Rozpor trvá. Predkladateľ považuje navrhovanú úpravu za dostatočnú.
PraF UK	§ 32 Navrhujeme rozlíšiť, k čomu majú smerovať „behaviorálne opatrenia“ a „štrukturálne opatrenia“, čo môže byť ich obsahom a k čomu môžu smerovať. Poukazujeme aj na to, z odôvodnenia smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1 z 11. decembra 2018 o posilnení právomocí orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečení riadneho fungovania vnútorného trhu (rec. 37) vyplýva, že jej čl. 10 treba chápať aj širšie, a teda behaviorálne prostriedky nápravy a štrukturálne prostriedky nápravy by sa nemali týkať len ukončenie porušovania stricto sensu ale i k odstráneniu škodlivých následkov porušovania a obnoveniu súťaže.	Z	A	Znenie bolo upravené v zmysle pripomienky. Označenia opatrení ako „behaviorálne“ a „štrukturálne“ boli zo znenia zákona vypustené. Zároveň do ods. 4 boli demonštratívne vymenované povinnosti, ktoré môžu byť uložené opatrením.
PraF UK	K § 1 ods. 2 Obsah zákona je definovaný neurčito a neúplne. Demonštratívny výpočet niektorých obsahových súčastí nemá normatívny význam. Z koncepčného hľadiska nie zrozumiteľné, prečo navrhovaný zákon opomína existenciu právomocí úradu týkajúcich sa koordinácie štátnej pomoci. Navrhujeme dané ustanovenie spresniť alebo úplne vypustiť.	O	N	Časť koordinácie štátnej pomoci je upravená osobitným predpisom.
PraF UK	§ 6 Pokiaľ § 4 a 5 vecne nadväzujú na čl. 101 a 102 ZFEÚ, práve SR sú limitované efektívne nástroje smerujúce k nedovolenému obmedzovaniu obchodu medzi členskými štátmi, ktoré je pričítateľné členskému štátu. Z uvedeného dôvodu navrhujeme rozšírenie skutkovej podstaty s subsidiárnu ochranu pred obmedzovaním voľného pohybu tovaru, služieb a kapitálu, pokiaľ sa na danú oblasť nevzťahuje	Z	N	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola preformulovaná na obyčajnú pripomienku. Úprava po pripomienkovom konaní by mohla ísť nad rámec zákona.

	osobitná úprava (napr. právna úprava verejného obstarávania, regulácia sieťových odvetví, regulácia finančných služieb).			
PraF UK	§ 27 ods. 4 Pokiaľ je zápisnica o hlasovaní Rady PMÚ neverejná, nemá praktický význam, aby k nej pripojil nesúhlasiaci člen Rady PMÚ svoje stanovisko. Navrhujeme, aby nesúhlasiaci člen Rady PMÚ mohol požiadať o zverejnenie svojho stanoviska spolu s rozhodnutím Rady PMÚ na webovom sídle PMÚ. Rovnako by mal mať túto možnosť aj člen Rady PMÚ, ktorý síce neodporuje výroku rozhodnutia Rady PMÚ, ale nesúhlasí, aspoň sčasti, s odôvodnením.	Z	N	Rozpor trvá. Predkladateľ považuje navrhovanú úpravu za dostatočnú.
PraF UK	§ 14 Spôsob návrhov a selekcie členov Rady PMÚ možno za netransparentný považovať za aktuálneho právneho stavu a navrhované znenie daný stav nerieši. Zákon nestanovuje, akým spôsobom predseda navrhuje kandidátov a na základe akých kritérií si z nich vláda vyberá členov Rady PMÚ. Navrhujeme stanoviť transparentné pravidlá výberu členov Rady PMÚ, respektíve nahradiť daný mechanizmus, takým mechanizmom, ktorý zabezpečuje odbornosť členov Rady PMÚ v oblasti ochrany hospodárskej súťaže a verejnú kontrolu nad daným výberom.	Z	N	Rozpor trvá. Navrhovaná úprava nebráni tomu, aby bol otvorenejší proces výberu členov Rady úradu zavedený vládou Slovenskej republiky. Proces by však mal byť nastavený tak, aby sa nezdržiaval a najmä, aby bol zachovaný chod Rady úradu, teda rozhodovacia činnosť vzhľadom na lehoty, ktoré platia pre konanie. Predkladateľ považuje navrhovanú úpravu za dostatočnú.
PraF UK	§ 16 ods. 1 písm. k) a ods. 2 Tvorba prioritizačnej politiky, jej uplatňovanie, prehodnocovanie a kontrola nie je pod žiadnou externou a ani internou kontrolou, ktorá by bránila jej zneužitiu v prospech jednotlivých podnikateľov, či ohrozila dôveru v ochranu verejného záujmu a uplatňovania zásad právneho štátu a právnej istoty. Navrhujeme zaviesť mechanizmy tvorby, schvaľovania, vyhodnocovania prioritizačnej politiky a ako aj jej kontroly a ochrany pred zneužitím.	Z	A	Rozpor odstránený úpravou v § 16 ods. 1 písm.j) a ods. 2.
PraF UK	§ 13 V návrhu zákona absentujú: - Akékoľvek kvalifikačné predpoklady na výkon funkcie predsedu a podpredsedu PMÚ - Akékoľvek kritériá pre transparentný výber predsedu a podpredsedu PMÚ. Zároveň samotný text týkajúci sa kandidatúry je nezrozumiteľný. Na jednej strane má vláda zverejniť výzvu na prihlasovanie kandidátov a na druhej strane zákon určuje okruh osôb, ktoré môžu podávať návrhy. Keďže sa celkom zjavne kandidáti môžu prihlasovať sami, nie je zrejmý význam	Z	N	Rozpor trvá. Uvedená právna úprava dáva vláde dostatočný priestor a možnosť zaviesť otvorený proces výberu členov Rady úradu. Predkladateľ považuje navrhovanú právnu úpravu za dostatočnú. Kvalifikačné predpoklady sú obsahom § 13 ods. 4.

	návrhov podávaný zo strany poslancov Národnej rady SR a „vzdelávacích inštitúcií“ a „vedeckých ustanovizní“ (len na margo treba len poznamenať, že pokiaľ by bolo zaradenie vysokých škôl logické, nie je zrejmé, prečo by toto právo mali mať aj subjekty poskytujúce nižšie ako terciárne vzdelávanie, vrátane predprimárneho). Legislatívny rámec odkazujúci na uznesenie Vlády Slovenskej republiky, ktoré má stanoviť postup pri výbere predsedu a podpredsedu, nie je dostatočný. Navrhujeme zaradiť do zákona minimálne kvalifikačné predpoklady na funkciu predsedu a podpredsedu, povinnosť verejného vypočutia kandidátov, povinnosť zverejniť projekt rozvoja činnosti PMÚ vypracovaný kandidátom, podrobnosti o tom, akým spôsobom sa zostaví výberová komisia, ktorá by mala byť zložená zo zástupcov vlády, parlamentu, občianskej spoločnosti, odbornej verejnosti, zamestnávateľov a zástupcov vysokých škôl a Slovenskej akadémie vied.			
PraF UK	§ 42 ods. 1 a 5 Vzhľadom na to, že zákon neviaže pojem „podnikateľ“ výlučne na existenciu právnej subjektivity alebo jednotu právnej subjektivity, je tento problém potrebné riešiť aj vo vzťahu k pokutám. Avšak podľa odseku 1 sa má uložiť pokuta „podnikateľovi“ v rozsahu zákonných limitov a podľa odseku 5 sa ukladá pokuta „účastníkom konania“, ktorí sú súčasťou jedného podnikateľa, za porušenie zákona. Zákonne nie je vytvorená väzba medzi odsekom 1 a odsekom 5 a ani nie to, či ide o jednu pokutu alebo paralelne dve pokuty.	Z	A	Rozpor bol odstránený presunutím ods. 1 k spoločným ustanoveniam k pokutám a penále podľa upozornenia, že sa má vzťahovať k obojm typom sankcií.
PraF UK	§ 17 Z dôvodu právnej istoty a preskúmateľnosti navrhujeme, aby sa vykonanie inšpekcie nariadovalo rozhodnutím PMÚ (v konaní pred Radou PMÚ rozhodnutím Rady PMÚ). Vyriešila by sa tým otázka náležitostí takéhoto úkonu ako aj ex post súdneho prieskumu. Rozhodnutie o nariadení inšpekcie by sa doručovalo pri začatí inšpekcie. Ustanovenia o poverení konkrétneho zamestnanca týmto nie sú dotknuté.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola preformulovaná na obyčajnú pripomienku. Predkladateľ považuje navrhovanú úpravu za dostatočnú.
PraF UK	§ 8 ods. 2 až 6 Zákon paradoxne zaťažuje v súvislosti s koncentraciami viac podnikateľov s nižším obratom, ako podnikateľov s vyšším obratom. Pokiaľ v prípade podnikateľov s vyšším obratom, ktorí podliehajú obligatórnej notifikačnej povinnosti, títo podnikatelia posudzujú svoju povinnosť na základe údajov, ktoré sú im bežne známe z ich povinnosti – ich vlastný obrat a korporáčna štruktúra. V takomto prípade PMÚ priamo posudzuje notifikovanú koncentráciu. Avšak podnikatelia s nižším obratom,	Z	A	Doplňkové notifikačné kritérium bolo z návrhu zákona vypustené. Na základe opakujúcich sa pripomienok viacerých subjektov nebude predmetom tohto návrhu. Napriek tomu predkladateľ naďalej zotrváva na tom, že v súčasných podmienkach absentuje legislatívne

	t.j. podnikatelia, ktorí podliehajú režimu žiadosti vydanie stanoviska, sú povinní zistiť, okrem svojho obratu, aj svoj trhový podiel. Trhový podiel nie je bežne známou informáciou pre podnikateľ, o to viac, že ide o trhový podiel ex ante. Navyše takýto podnikateľ je viac zaťažený administratívne, keďže najprv podlieha režimu vydania stanoviska a následne samotnému posudzovaniu koncentrácie. Daný režim považujeme na neproporcionálny a zvyšujúci administratívnu záťaž podnikateľského prostredia, ako aj samotného PMÚ. V tomto kontexte poukazujeme na Programové vyhlásenie Vlády Slovenskej republiky 2020 v časti „Podnikateľské prostredie“: „Budeme vytvárať priaznivé podmienky pre podnikanie, podnikateľské prostredie s jednoduchými zákonmi a nízkym administratívnym, finančným a regulačným zaťažením pre všetkých a zásadným zjednodušením daňového a odvodového systému.“ Nespochybnujeme istý priestor pre PMÚ, aby mohlo postihnúť aj škodlivé „podprahové“ koncentrácie, respektíve zasiahnuť proti obchádzaniu zákona deformovaním údajov vzťahujúcich sa na prahové hodnoty. Navrhujeme však prepracovanie daných ustanovení a ich nahradenie vhodnejším a proporcionálnejším mechanizmom.			riešenie v procese regulácie koncentrácií, ktoré môže v praxi spôsobovať problémy. V daných podmienkach predkladateľ bude zvažovať do budúcnosti modifikované znenie, s cieľom reagovať na existujúce problémy pomenované v dôvodovej správe k tomuto návrhu. Novému modifikovanému návrhu bude predchádzať verejná diskusia, s cieľom dôslednejšie ozrejmiť dôvody takéhoto doplnenia existujúcich notifikačných kritérií, ako aj hľadanie čo najefektívnejšieho riešenia z pohľadu záujmov zúčastnených strán.
PraF UK	§ 1 ods. 1, § 4 ods. 4 písm. a) § 21 ods. 1 a k § 3 ods. 1 písm. g), § 5 ods. 3 písm. b) Zákon používa dva pojmy: „spotrebiteľ“ v § ods. 1, § 4 ods. 4 písm. a) § 21 ods. 1 a „užívateľ“ § 3 ods. 1 písm. g), § 5 ods. 3 písm. b). V práve EÚ upravujúcom dohody obmedzujúce súťaž sa pojem „spotrebiteľ“ alebo „zákazník“ chápe širšie, ako pojem „spotrebiteľ“ na účely predpisov o ochrane spotrebiteľov (t.j. zahŕňa aj podnikateľa). Tento pojem by mohol zahŕňať aj „užívateľa“, a teda nie je zrejmé, v čom je tento pojem odlišný a ani to, prečo „užívateľa“ nemožno považovať za tretiu stranu podľa § 21 ods.1. Navrhujeme legislatívne spresniť rozlíšenie pojmu „spotrebiteľ“ a „užívateľ“ vo svetle jednotlivých ustanovení.	Z	A	Upravené v zmysle pripomienky.
RÚZSR	2. Zásadná pripomienka k čl. I, § 4 ods. 7 Do návrhu zákona navrhujeme zaradiť aktuálne účinnú možnosť požiadať úrad o vydanie stanoviska, či návrh dohody alebo návrh rozhodnutia združenia podnikateľov nie je dohodou obmedzujúcou súťaž (§ 6 ods. 4 zákona č. 136/2001 Z. z.) Odôvodnenie: Z návrhu zákona bola bez náhrady a odôvodnenia vypustená súčasná možnosť požiadať úrad o vydanie stanoviska, či ich návrh dohody alebo návrh rozhodnutia združenia podnikateľov nie je dohodou obmedzujúcou súťaž (§ 6	Z	N	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola pripomienkujúcim subjektom prekvalifikovaná na obyčajnú pripomienku. Podľa súčasnej právnej úpravy dohôd obmedzujúcich súťaž podnikatelia môžu úrad požiadať o vydanie stanoviska k návrhu dohody

	ods. 4 zákona č. 136/2001 Z. z.). Nakoľko sa jedná o užitočný nástroj a možnosť podnikateľov v rámci zníženia rizík požiadať úrad o stanovisko, navrhujeme jeho zaradenie do návrhu zákona. Pôvodné ustanovenie zákona umožňovalo podnikateľom získať právnu istotu pri návrhu dohôd, ktoré môžu vytvárať zmiešané (teda aj negatívne) dopady na trhy a teda môžu mať za následok obmedzovanie súťaže. Naopak vypustenie tohto inštitútu znižuje procesné možnosti pre podnikateľov ako túto istotu nadobudnúť. Tzv. efektová analýza dopadov na súťaž a proces samoposudzovania podnikateľom je zložitým procesom s ktorým mnohí podnikatelia nemajú žiadne skúsenosti a sú buď odkázaní na drahých poradcov alebo na riskovanie nesúladu so zákonom. Aj erudovaní odborníci môžu byť v značnej neistote pokiaľ ide o aspekty analýzy ako napr. správne vymedzenie relevantného trhu, postavenia strán dohody (trhové podiely) a iných podnikateľov na trhu a najmä tzv. counterfactual analýzy (čo by sa pravdepodobne dialo na trhu pri absencii dohody) a to najmä pokiaľ ide o nové tovary a služby (tzv. emerging markets). Možno sa tento procesný nástroj doteraz dostatočne nevyužíval, ale to bolo možno spôsobné jeho povahou „stanovisko nebolo záväzné“ a nebolo komplexné (neposudzovali sa podmienky vyňatia so zákazu). Preto by bolo namieste ho skôr posilniť (napr. pokiaľ ide o záväznosť stanoviska), ale nie ho úplne zrušiť. Takáto zmena by posilňovala schopnosť podnikateľov investovať do inovatívnych (kooperatívnych) projektov, ako aj schopnosť úradu predchádzať vzniku súťažných problémov (nie ich riešiť ex post), čo by malo byť primárnym cieľom úradu. Celkovo navrhované zrušenie môže mať negatívny dopad na podnikateľské prostredie v podobe zvyšovania nákladov pre podnikateľov, zvyšovania právnej neistoty, a v konečnom dôsledku možno aj na spotrebiteľov, ak by podnikatelia kvôli právnej neistote nere realizovali dohody, ktoré môžu byť pre nich prospešné. Európska Komisia má možnosť žiadať o stanovisko zakotvenú v Nariadení 1/2003	alebo rozhodnutia združenia podnikateľov. Na tento účel podnikatelia mali predložiť úradu konkrétny návrh dohody alebo rozhodnutia, v praxi to však boli zväčša hypotetické, nie konkrétne, reálne návrhy. V rámci posúdenia návrhu dohody alebo rozhodnutia úrad mohol posúdiť predložený dokument len do istej miery, a nie je možné ho zhodnotiť v ekonomickom kontexte, v ktorom by sa teoreticky mohol uplatňovať (uvedené nie je možné takýmto spôsobom posudzovať ex ante). Táto právna úprava okrem toho súvisela s predchádzajúcim legislatívnym rámcom, keď podnikatelia individuálne žiadali o uplatnenie výnimky zo zákazu dohody obmedzujúcej súťaž. (tzv. negatívny atest). Podľa súčasnej legislatívy (slovenskej, ako aj európskej) podnikatelia sami vyhodnocujú, či ich dohody podliehajú niektorej z výnimiek zo zákazu dohôd obmedzujúcich súťaž. Z týchto dôvodov sa tento inštitút javí ako prekonaný, keďže ten istý účel plnia aj advokačné aktivity úradu (workshopy, školenia, vydávanie usmernení, konzultácie, a pod). Úrad taktiež nemôže vydávať záväzné stanovisko v zmysle, že nejde o dohodu obmedzujúcu súťaž, alebo ide o dohodu obmedzujúcu súťaž, keďže na to slúži
--	--	---

				primárne rozhodnutie, okrem toho, aj čl 5 Nariadenia 1/2003 – (v zmysle rozsudku vo veci C-375/09 (Telekomunikácia Poľsko konanie o prejudiciálnej otázke) vylučuje vydávanie negatívnych rozhodnutí o tom, že nebol porušený čl. 101 ZFEÚ.
RÚZSR	35. Zásadná pripomienka k §54 odsek 10 Návrh ustanovenia ods. 10 je možné považovať za popretie resp. obmedzenie práva na obhajobu. Klient musí byť informovaný o konaní svojho právneho zástupcu aby vedel účinne aplikovať svoje právo na obhajobu. Rovnako tak, právny zástupca klienta je povinný konať tak aby chránil záujmy klienta a nie pred ním zamlčoval skutočnosti, ktoré môžu mať zásadný vplyv na jeho uplatňovanie práva na obhajobu. Navrhujeme aby posledná veta tohto odseku znela nasledovne: „Zástupca účastníka konania je povinný zachovávať mlčanlivosť voči všetkým osobám, s výnimkou účastníka konania, ktorého zastupuje.“	Z	N	Rozpor trvá. Uvedené je súčasťou už súčasnej právnej úpravy, pričom z tejto právnej úpravy nevyplynuli aplikačné problémy. V danom prípade bolo potrebné vyvážiť právo na obhajobu s právom na ochranu obchodného tajomstva, pričom je potrebné uviesť, že v správnych konaniach vedených úradom sú úradu mnohokrát predkladané veľmi citlivé údaje podnikateľov, ktoré môžu byť potenciálne zneužitú. Právna úprava uvedená v zákone bola navrhnutá po starostlivom zvážení všetkých aspektov ako jediná možná, zabezpečujúca právo na obhajobu pri primeranom zachovaní ochrany citlivých údajov.
RÚZSR	1. Zásadná pripomienka k návrhu zákona ako celku Návrh zákona podľa nášho názoru smeruje k ďalšiemu zvýšeniu kontroly koncentrácií a z pohľadu ekonomickej teórie tvrdošijne zotrváva na pozíciách neoklasickej ekonómie 50. rokov dvadsiateho storočia. Pripomíname, že už od 70. rokov minulého storočia (napríklad v prácach Harolda Demsetza a Yalea Brozena) je súčasťou vedeckého konsenzu aj fakt, že nie každá koncentrácia na trhu je nutne spojená s neefektívnosťou trhov alebo monopolnými ziskami a že trhová koncentrácia môže naopak viesť k zvýšeniu trhovej efektívnosti pre spotrebiteľov. Zastávame názor, že konkurenčný proces odmeňuje firmy, ktoré inovujú ako prvé,	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Doplnkové notifikačné kritérium bolo z návrhu vypustené. S pripomienkami k § 16 ods. 3, §17 ods. 4 a § 27 ods. 8 sa predkladateľ nestotožňuje a nesúhlasí s tým, že ide o goldplating.

	vytvárajú integrované systémy a expandujú v predstihu pred svojimi konkurentmi. Vytvárať z takýchto firiem prvoradé terče protimonopolnej politiky príkro odporuje deklarovanému záveru protimonopolných zákonov. Protimonopolná politika je v skutočnosti štátnou reguláciou. Obmedzenie štátnej regulácie na nevyhnutnú mieru je nutnou podmienkou zdravého hospodárskeho rastu a zachovania konkurencieschopnosti národnej ekonomiky na európskom trhu i svetových trhoch. Aj v zmysle vyššie uvedeného, žiadame úrad, aby pri transponovaní Smernice EP a R (EÚ) 2019/1 o posilnení právomoci orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečovaní riadneho fungovania vnútorného trhu (ďalej len „Smernica“) a prijímaní novej právnej úpravy v oblasti ochrany hospodárskej súťaže dodržiaval záväzky vlády prijaté v programovom vyhlásení vlády SR na roky 2020 – 2024, dôsledne prechádzal golplatingu a dodržiaval princíp proporcionality. Sme zásadne proti tomu, aby úrad zavádzal povinnosti podnikateľským subjektom nad rámec ustanoveného rámca Smernice a tým porušoval princíp nevyhnutnej miery transpozície, príkladmo uvádzame § 8 ods. 2, § 16 ods. 3, § 17 ods. 4, § 27 ods. 8 návrhu zákona. Rovnako uvádzame, že podľa nášho názoru, by úrad pri nastavovaní a prijímaní novej právnej úpravy mal vychádzať a odvolávať sa na európsku úravu, t.j. úpravu využívanú Európskou Komisiou pri šetrení (konkrétne čl. 101 a 102 ZFEU), nakoľko EK jednoznačne stanovuje trendy celoeurópskemu súťažnému právu, pričom jej úprava je zrozumiteľná a transparentná a teda v mnohom by mohla byť inšpiráciou pre jednotlivé členské štáty pri nastavovaní si svojich národných legislatív v predmetnej oblasti.			
RÚZSR	28. Zásadná pripomienka k čl. I., §42 odsek 5 Navrhujeme § 42 vypustiť bez náhrady ods. 5. Odôvodnenie: Vychádzajúc z princípov slovenského správneho práva, porušenie administratívno-právnych predpisov (vrátane súťažných predpisov) by malo sledovať výlučne individuálnu zodpovednosť porušiteľa.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. Smernica (EÚ) 2019/1 vyžaduje aplikáciu konceptu podniku spolu v zmysle európskej judikatúry, ktorá zahŕňa okrem iného napríklad aj uplatnenie zodpovednosti materskej spoločnosti za konanie dcérskej spoločnosti (za stanovených podmienok) a z toho vyplývajúcu

				spoločnú a nerozdielnú zodpovednosť za zaplatenie pokuty v rámci podniku. Z tohto dôvodu nie je možné túto pripomienku akceptovať.
RÚZSR	4. Zásadná pripomienka k čl. I, § 8 ods. 2 až 6 Navrhujeme § 8 ods. 2 návrhu zákona (t.j. inštitút doplnkového notifikačného kritéria) vypustiť bez náhrady. Odôvodnenie: Smernica EP a R (EÚ) 2019/1 o posilnení právomoci orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečovaní riadneho fungovania vnútorného trhu (ďalej len „Smernica“) nezakladá povinnosť žiadať úrad o vydanie stanoviska, či koncentrácia podlieha kontrole úradu aj v iných prípadoch, ako je to uvedené v § 8 ods. 1 návrhu zákona. Považujeme preto zavedenie doplnkového notifikačného kritéria za prekročenie rámca Smernice a porušenie princípu nevyhnutnej miery transpozície. Zároveň uvádzame, že navrhované nové doplnkové notifikačné kritérium stanovujúce povinnosť požiadať o vydanie stanoviska, či koncentrácia podlieha kontrole úradu, je veľmi netransparentné. Podľa nášho názoru bude spôsobovať významnú právnu neistotu medzi podnikateľmi a povedie k neúmernému zvýšeniu nákladov na posúdenie povinnosti požiadať o vydanie stanoviska. Samotná otázka vymedzenia relevantných trhov je časovo i finančne relatívne náročná. Aj keď návrh nepočíta s priamym poplatkom za podanie žiadosti o vydanie stanoviska, s touto povinnosťou budú spojené nepriame náklady podnikateľov. Pohľad úradu a podnikateľov sa môže v pohľade na alternatívy relevantných trhov významne rozchádzať keď úrad môže považovať za alternatívu aj také vymedzenie, o ktorom podnikateľ vôbec neuvažuje. Navyše, podnikatelia nemajú k zisteniu svojho presného postavenia také nástroje ako úrad (žiadosti o informácie apod.). Je tak možné, že podnikateľ odhadne svoje postavenie s chybou, ktorá môže spôsobiť nesplnenie jeho povinnosti, i keď pri posúdení vychádzal z relevantných odhadov a dát. Takáto úprava tak fakticky povedie k tomu, že podnikatelia s celkovým obratom nad 4 mil. EUR v SR budú z dôvodu opatrnosti a získania právnej istoty nútení notifikovať každú koncentráciu, čo bude vzhľadom k celkovému procesnému nastaveniu (viď komentáre k ustanoveniam nižšie) mimoriadne časovo, finančne i informačne náročné. Navyše upozorňujeme, že analýza vplyvov na podnikateľské prostredie vychádza z nie celkom správnych dát.	Z	A	Doplnkové notifikačné kritérium bolo z návrhu zákona vypustené.

	Aj keď tento dokument v časti 3.3.3, krok 4, identifikuje vo vybraných sektoroch len 300 podnikateľov dosahujúcich obrat medzi 4 mil. EUR a 14 mil. EUR, tak nemožno zabúdať, že schváleniu podlieha aj transakcia týkajúca sa len časti podnikateľa. Predmetné posúdenie v analýze vplyvov na podnikateľské prostredie nemá o dopade nového kritéria na dodatočné prostredie reálnu výpovednú hodnotu. Uvedená zmena nemá podporu v zahraničných benchmarkoch skôr naopak . ICN, OECD, EK aj drvivá väčšina EÚ štátov nemá trhový podiel definovaný ako kritérium pre notifikáciu, resp. „záväznú žiadosť o stanovisko pre koncentráciu“, pričom ICN aj OECD priamo uvádza, že subjektívna povaha, právna neistota a ťažkosti pri implementácii (náklady spojené so zisťovaním) prevažujú prípadné benefity a preto toto kritérium nie je odporúčané (ICN Setting Notification Thresholds for merger review https://www.internationalcompetitionnetwork.org/wp-content/uploads/2018/05/MWG_SettingMergerNotificationThresholds.pdf, str. 4). OECD zase uvádza, že štáty sa zhodujú na tom, že je potrebné postaviť notifikácie na objektívnych a dostupných, nie subjektívnych kritériách (OECD: Report on Country Experiences with the 2005 OECD Recommendation on Merger Review, 2013 https://www.oecd.org/daf/competition/ReportonExperienceswithMergerReviewRecommendation.pdf, str. 20). Z nášho zisťovania (podporené spoločnosťou Cullen International) zo vzorky 12 EÚ krajín či už veľkých (vzorových) alebo geograficky/kultúrne/veľkosťou blízkych Slovensku (Rakúsko, Nemecko, Španielsko, Taliansko, Česká republika, Maďarsko, Poľsko, Belgicko, Dánsko, Fínsko, Holandsko, Švédsko) má alternatívne notifikačné kritérium postavené na trhovom podiele len Španielsko (Maďarsko má len nepriamo a navyše nemá sankciu za nenotifikovanie). Úrad tiež nepreukázal potrebu zavádzať nové kritérium v podobe poukázania na konkrétne príklady kde koncentrácie, ktoré neboli posudzované úradom (vzhľadom na nižšie obraty účastníkov) boli neskôr vnímané úradom ako problematické resp. pravdepodobne vedúce k zákazu (ak by došlo k notifikácii) – tzv. „gap cases“. V prípade preukázania odôvodnenej potreby zavádzať nové kritérium v Slovenskom trhovom kontexte je možné viesť diskusiu o iných alternatívnych notifikačných kritériách postavených na objektívnejších a pre podnikateľov transparentnejších kritériách			
RÚZSR	34. Zásadná pripomienka k čl. I, § 54 ods. 1	Z	N	Rozpor bol odstránený. Zásadná

	Navrhujeme do tohto ustanovenia návrhu zákona zaradiť aktuálne účinné ustanovenie § 40 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z.. Odôvodnenie: Z predmetného ustanovenia bola v porovnaní s § 40 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z. vypustená veta: „Úrad môže povoliť nazretie do spisov a urobiť si výpis, odpis, môže poskytnúť kópie spisov alebo môže poskytnúť informáciu zo spisov aj iným osobám, pokiaľ preukážu odôvodnenosť svojej požiadavky.“ Vypustenie možnosti nahliadania do spisu iným osobám za podmienky preukázania právneho záujmu bez náhrady je v právnom štáte neprijateľné. Úrad v súčasnosti nepúšťa v rámci prešetrovania do vyšetrovacieho spisu (ktorý Úrad musí viesť v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Sžz 1/2011 zo dňa 5. 4. 2011) žiadne osoby, a to ani po tom, čo u nich vykonal neohlásenú inšpekciu a vo vyšetrovacom spise vedie podklady a informácie podnikateľa žiadajúceho o prístup. Aj keď napr. tieto osoby nie sú účastníkmi konania (keďže žiadne konanie vo fáze prešetrovania nie je začaté), vypustená veta im oprávnenie dávala možnosť preukázať právny záujem a získať prístup aj k vyšetrovaciemu spisu, prípadne sa pri nesprístupnení spisu brániť voči možnému nezákonnému postupu úradu. Zároveň strácajú možnosť preukázať právny záujem a získať prístup do spisu tretie osoby, ktoré tento prístup môžu potrebovať k výkonu svojich práv podľa § 21 návrhu. Tieto osoby sú navyše obmedzené využitím niektorých informácií v zmysle § 57 návrhu.		pripomienka bola preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. Ustanovenie § 40 ods. 1 podľa súčasného znenia zákona sa podľa § 23 na fázu prešetrovania nevzťahuje. Nie je možné umožniť neobmedzený prístup do spisu vo fáze pred začatím správneho konania, nakoľko by uvedené mohlo ohroziť vedené prešetrovanie a zmariť jeho účel. Subjektom u ktorých bola vykonaná inšpekcia je umožnený obmedzený prístup do prešetrovacieho spisu. Pre porovnanie, Európska komisia umožňuje prístup do svojho spisu až po zaslaní oznámenia o námietkach (čo je ekvivalentom výzvy pred vydaním rozhodnutia). Pripomienku nie je možné akceptovať.
RÚZSR	24. Zásadná pripomienka k čl. I, § 30 ods. 1 Navrhujeme doplniť povinnosť zverejňovať aj stanoviská úradu podľa § 8 ods. 3 a 4 návrhu zákona a informáciu o podaní žiadosti o stanovisko. Odôvodnenie: Zastávame názor, že stanoviská podľa § 8 ods. 3 a 4 návrhu zákona budú do budúcnosti významným zdrojom aplikácie súťažného práva. Zároveň je možné, že by sa iné subjekty chceli ohradiť voči koncentrácii prekladanej v žiadosti o stanovisko. Práve z tohto dôvodu navrhujeme doplniť povinnosť zverejňovať aj stanoviská úradu podľa § 8 ods. 3 a 4 návrhu zákona a informáciu o podaní žiadosti o stanovisko.	Z	N Rozpor bol odstránený. Doplnkové notifikačné kritérium bolo z návrhu zákona vypustené. Na základe opakujúcich sa pripomienok viacerých subjektov nebude predmetom tohto návrhu. Napriek tomu predkladateľ naďalej zotrváva na tom, že v súčasných podmienkach absentuje legislatívne riešenie v procese regulácie koncentrácií, ktoré môže v praxi spôsobovať problémy. V daných podmienkach bude predkladateľ zvažovať do budúcnosti modifikované znenie, s cieľom reagovať na existujúce

				problémy pomenované v dôvodovej správe k tomuto návrhu. Novému modifikovanému návrhu bude predchádzať verejná diskusia, s cieľom dôslednejšie ozrejniť dôvody takéhoto doplnenia existujúcich notifikačných kritérií, ako aj hľadanie čo najefektívnejšieho riešenia z pohľadu záujmov zúčastnených strán.
RÚZSR	8. Zásadná pripomienka k čl. I, § 16 ods. 2 Navrhujeme jasnejším spôsobom upraviť zloženie, postavenie a právomoci prioritizačnej komisie, ako aj formu odmietnutia a možnosti napadnutia odmietnutia tak, aby nedochádzalo k účelovému odmietaniu prípadov. Odôvodnenie: Vzhľadom k indikovanému vytvoreniu prioritizačnej komisie je táto úprava nedostatočná. Prioritizačná komisia má mať podľa súčasnej prioritizačnej politiky úradu významné právomoci v samotnom úvode posúdenia toho, či sa konkrétnym prípadom bude úrad zaoberať. Fakticky sa tak bude pri podávaní podnetov jednať o prvú inštanciu rozhodovania. Návrh však neupravuje zloženie prioritizačnej komisie ani to, akým spôsobom bude táto postupovať/rozhodovať. Uvedené je v rozpore so štandardom v EÚ najmä v súvislosti s formalizovanými podnetmi. Vzhľadom k Best Practice pravidlám Európskej komisie (body 135-141 príslušného oznámenia) by mali byť formalizované podnety odmietané aktom, ktorý bude napadnuteľný na súde, aby bolo zaručené zachovanie práv dotknutých subjektov na účinnú obranu.	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Znenie predmetného ustanovenia bolo upravené tak, aby bolo zrejmé, že úrad odmietnutie zdôvodní s ohľadom na aktuálnu prioritizačnú politiku úradu zverejnenú podľa odseku 1 písm. j). V tomto smere bola doplnená aj dôvodová správa.
RÚZSR	6. Zásadná pripomienka k čl. I, § 11 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Navrhujeme preformulovanie dikcie vydávania rozhodnutí úradom v prípade posudzovania koncentrácií, a to v nasledovnom znení: „(1) Úrad vydá rozhodnutie, že s koncentráciou súhlasí, ibaže by bolo z posúdenia dokázané, že koncentrácia naruší účinnú súťaž na relevantnom trhu, najmä v dôsledku vytvorenia alebo posilnenia dominantného postavenia. (2) Úrad vydá rozhodnutie, že s koncentráciou podľa § 7 ods. 6 súhlasí, ibaže by bolo z posúdenia dokázané, že koncentrácia nie je v súlade s odsekom 1 a koordinácia súťažného správania je zakázaná podľa § 4 ods. 1. (3) Úrad vydá rozhodnutie, že s koncentráciou súhlasí, ibaže by podmienka uložená v rozhodnutí nezabezpečila, že koncentrácia bude v súlade s odsekom 1	Z	N	Rozpor trvá. Predkladateľ nemôže súhlasiť so zmenou znenia. Uvedené dikcie zákona sú rokmi zaužívané, bez akýchkoľvek aplikačných problémov v tejto oblasti. Nevidíme teda dôvod meniť ich. Navyše zmena znenia by mohla evokovať, že sa mení štandard posudzovania koncentrácie, ktorý je daný a zodpovedá celoeurópskemu štandardu.

	alebo odsekom 2. Úrad môže v rozhodnutí uložiť povinnosť súvisiacu s podmienkou, najmä na zabezpečenie plnenia uloženej podmienky, na dosiahnutie jej účelu alebo kontrolu jej plnenia.“ Odôvodnenie: Považujeme za nevyhnutné preformulovať dikciu posúdenia koncentrácie a vydávania rozhodnutí o súhlase s koncentráciou a to v zmysle, aby úrad súhlasil s každou koncentráciou a len takú koncentráciou by nepovolil, pri ktorej by bolo z posúdenia dokázané a jednoznačné, že takáto koncentrácia značne naruší účinnú súťaž na relevantnom trhu, alebo ak by bolo z posúdenia dokázané, že koncentrácia nie je v súlade s odsekom 1 a koordinácia súťažného správania je zakázaná podľa § 4 ods. 1.			
RÚZSR	12. Zásadná pripomienka k čl. I., §20 ods.6 Navrhujeme preformulovať ustanovenia tak aby bol jeho vzťah zrejmý k § 23 ods. 1 návrhu zákona. Tiež upresniť na aké skutočnosti sa v navrhovanom § 20 ods. myslí	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Na rozporovom konaní bolo dohodnuté doplnenie dôvodovej správy.
RÚZSR	22. Zásadná pripomienka k čl. I, § 29 ods. 5 Navrhujeme stanoviť moment, kedy lehota na výkon rozhodnutia plynúť začne, a to za účelom jej ohraničenia.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Zásadnú pripomienku pripomienkujúci subjekt preklasifikoval na obyčajnú pripomienku. Z predmetného ustanovenia vyplýva, že k plynutiu lehoty príde až po právoplatnom skončení súdneho konania.
RÚZSR	3. Zásadná pripomienka k čl. I., § 8 ods.1 písm.c) Navrhujeme toto ustanovenie vypustiť Odôvodnenie: Uvedené notifikačné kritérium je neurčité. Z uvedeného znenia nie je zrejmé čo v spojitosti s ods. 4 a § 11 môže predstavovať „odôvodnenú obavu“ o možnom nesúlade.	Z	A	Doplnkové notifikačné kritérium bolo z návrhu zákona vypustené.
RÚZSR	33. Zásadná pripomienka k čl. I, § 49 ods. 1 Navrhujeme účinnosť tejto úpravy obmedziť len dobu trvania obdobia mimoriadnej situácie. Odôvodnenie: Rozšírenie uplatňovania týchto pravidiel aj na 3 mesiace po ukončení mimoriadnej situácie, núdzového stavu alebo výnimočného stavu je neodôvodnené. Jedná sa o faktické predlžovanie špecifického stavu a účinkov právnej úpravy, ktorý majú svoje opodstatnenie len počas obdobia trvania takejto situácie a musí byť obmedzený na toto obdobie.	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Predkladateľ upravil lehotu v dĺžke jedného mesiaca. Vychádzalo sa z iných predpisov a zo skutočnosti, že aj keď sa mimoriadna situácia, núdzový stav a pod skončí – s tým spojené komplikácie pre podnikateľov môžu pretrvávajúť.
RÚZSR	19. Zásadná pripomienka k čl. I, § 28 ods. 2 Navrhujeme upraviť lehotu pre rozhodnutie o rozklade proti zákazovému rozhodnutiu o koncentrácii, a to na 3 mesiace odo dňa postúpenia rozkladu a	Z	N	Rozpor trvá. Lehoty na rozhodnutie boli upravené v dĺžke 36 mesiacov na prvom stupni a 36 mesiacov na druhom stupni

	administratívneho spisu k veci. Odôvodnenie: Vzhľadom k vypusteniu lehoty na vydanie rozhodnutia (§ 30 zákona č. 136/2001 Z. z.) je nutné upraviť lehotu pre rozhodnutie o rozklade proti zákazovému rozhodnutiu o koncentrácii (§ 11 ods. 6 tohto návrhu zákona). Nakoľko pri rozhodnutiach o zákaze koncentrácie nedochádza k ukladaniu pokuty, úprava podľa § 47 ods. 6 nie je relevantná. Pri koncentraciách je navyše pre účastníkov koncentrácie flexibilita rozhodovania úradu veľmi dôležitá. Je preto vhodné, aby táto lehota bola stanovená na tri mesiace odo dňa postúpenia rozkladu a administratívneho spisu k veci. Nie je prípustné aby podnikateľ trpiaci teoreticky neprimeraný zásah dočasným opatrením bol trestaný za liknavosť alebo nečinnosť jednotlivých zložiek Úradu. Interné procesy Úradu nemôžu ohrozovať a teoreticky poškodzovať podnikateľa a podnikateľské prostredie.			rozhodovania.
RÚZSR	31. Zásadná pripomienka k čl. I, § 47 ods. 6 Navrhujeme úpravu subjektívnej lehoty minimálne v podobe, v akej je táto stanovená v nariadení č. 1/2003. Zároveň v súlade s čl. 25 nariadenia č. 1/2003 navrhujeme obmedziť objektívnu lehotu pre porušenia podľa § 44, § 45 a § 46 na maximálne šesť rokov. Taktiež navrhujeme doplniť do Návrhu pôvodný § 30 ZOHS – upravujúci lehoty na vydanie rozhodnutia (pôvodne 6 mes. max 24 mesiacov odo dňa začatia konania). Odôvodnenie: Ustanovenie neobsahuje úpravu subjektívnej lehoty, ktorá je súčasťou zákona č. 136/2001 Z. z., ako aj úpravy na úrovni EÚ, na ktorú sa odvoláva dôvodová správa. Navrhujeme preto úpravu subjektívnej lehoty minimálne v podobe, v akej je táto stanovená v nariadení č. 1/2003. Zároveň v súlade s čl. 25 nariadenia č. 1/2003 navrhujeme obmedziť objektívnu lehotu pre porušenia podľa § 44, § 45 a § 46 na maximálne šesť rokov. Navrhovaná zmena smeruje, k tomu, že jedinou lehotou pre PMÚ pre vydanie rozhodnutia vo veci dohôd obmedzujúcich súťaž alebo zneužívania dominantného postavenia (teda lehotou pre uloženie pokuty) je §47 ods.6 nového ZOHS - najneskôr do desiatich rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu ustanovení tohto zákona. Zmyslom stanovenia lehôt je znížiť stupeň právnej neistoty na strane účastníka správneho konania. Pri desať ročnej lehote je dosiahnutie tohto zmyslu nanajvýš otáznave. Uvedený zámer je tiež v rozpore s deklarovanými cieľmi úradu zrýchliť konania a urýchliť dosiahnutie nápravy na trhu, resp. so zásadou rýchlosti konania, prípadne aj zásadou hospodárnosti konania. Zásada rýchlosti (časovej primeranosti) konania zaväzuje PMÚ konať bez zbytočných prieťahov, pričom za zbytočné prieťahy v konaní sa považuje aj to, keď	Z	ČA	Rozpor trvá. Lehoty na rozhodnutie boli upravené na 36 mesiacov na prvom stupni a 36 mesiacov na druhom stupni rozhodovania. Podľa znenia navrhovaného predkladateľom pokuty a penále podľa tohto zákona môže úrad uložiť najneskôr do desiatich rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu ustanovení tohto zákona, porušeniu ustanovení osobitného predpisu alebo neplneniu rozhodnutia úradu. Predkladateľ ustanovením 10 ročnej prekluzívnej lehoty nesleduje neodôvodnené posilnenie vlastného postavenia. Táto potreba vyplýva z objektívnych skutočností a zložitosti konania. Dĺžku konania okrem toho značne ovplyvňuje postup a spolupráca účastníkov konania a iných subjektov a nezávisí iba od aktivity úradu. Uvedené zároveň neznamená, že konanie úradu bude trvať 10 rokov, nebolo tomu tak doteraz, a

	správny orgán vo veci nekoná napriek tomu, že by konať mal, a to i v prípade, keď je ešte v časovom limite určenom zákonom. Výrazné predĺženie lehôt na rozhodovanie môže viesť k zníženiu rýchlosti konaní. Zásada hospodárnosti vedie k použitiu jednoduchých, účinných prostriedkov, ktoré zbytočne nezvyšujú náklady a zároveň vedú k správne rozhodnutiu. To je možné dosiahnuť racionálnym a efektívnym konaním, výberom optimálnych nástrojov bez opakovaného zaobstarávania dôkazov a pod. Uvedené by tak malo viesť k rozhodnutiu v primeranom čase a pri vynaložení primeraných prostriedkov, tak na strane správneho orgánu, ako aj prešetrovaných podnikateľov. Je pravdepodobné, že prípadné dlhšie konania budú zvyšovať náklady na konanie. Uvedená zmena môže viesť k stavu kedy je prešetrovaný podnikateľ paralyzovaný dlhodobými procesmi, kedy nevie na čom je a či jeho aktuálna alebo minulé činnosť je alebo nie je v súlade so zákonom, čo negatívne ovplyvňuje aj budúce investičné rozhodnutia a správanie sa na trhu. Uvedená zmena môže byť aj v rozpore aj článkom 3 ods. 3 transponovanej smernice: Členské štáty zabezpečia, aby sa konania na presadzovanie práva zo strany vnútroštátnych orgánov na ochranu hospodárskej súťaže uskutočnili v primeranej lehote. Navyše 10 rokov na vydanie rozhodnutia je neprimerane veľa v porovnaní s lehotami uplatňovanými v oblasti koncentrácií a to vrátane komplikovaných koncentrácií posudzovaných vo fáze 2 v predĺžených lehotách. Takisto, podľa aktuálneho návrhu zákona Rada úradu de facto nemá žiadne lehoty pre rozhodovanie o rozklade vo veciach koncentrácií. § 47 ods. 6 návrhu zákona je vzhľadom na svoju povahu nevykonateľný vo veciach kontroly koncentrácií. Z vyššie uvedených dôvodov navrhujeme ponechať pôvodné ustanovenie, alebo iným spôsobom zabezpečiť rozhodovanie v primeranej lehote		možno to aj do budúcnosti vylúčiť. Európska právna úprava obsiahnutá v Nariadení 1/2003 nie je pre podnikateľa priaznivejšia. Pri porušovaní súťažných pravidiel na úrovni Európskej únie má Komisia 5 ročnú premlčaciu lehotu na uloženie pokuty. Táto sa však prerušuje každou akciou Komisie vykonanou s cieľom vyšetrovania alebo konania týkajúcu sa ukladania pokút alebo pravidelných penále. Premlčania lehota podľa nariadenia 1/2003 uplynie najneskôr za 10 rokov odo dňa začatia jej plynutia. Pre porovnanie, český zákon o ochrane hospodárskej súťaže ustanovuje 10 ročnú premlčaciu dobu na uloženie pokuty. Do tejto premlčacej doby sa nezapočítava doba správneho konania. Premlčacia doba sa dokonca prerušuje napr. oznámením o začatí správneho konania. Prerúšením premlčacej doby začína bežať nová premlčacia doba. Ak bola premlčacia doba prerušená a začala plynúť nová, zodpovednosť za priestupok zanikne najneskôr uplynutím 14 rokov od jeho spáchania. Táto doba sa navyše predlžuje o dobu vedenia súdneho konania v správnom súdnictve.
RÚZSR	21. Zásadná pripomienka k čl. I, § 29 ods. 1, písm. b) a c) Navrhujeme uvedené písmená z návrhu zákona vypustiť. Máme za to, že ide o neprimeraný zásah do podnikateľského prostredia, kde z dôvodu nečinnosti orgánov verejnej moci dochádza k predlžovaniu právnej neistoty podnikateľa a tiež teoreticky	Z	N

	k neprimeranému zásahu do jeho práv. Nie je zodpovednosťou podnikateľa aby jednotlivé úrady a orgány si medzi poskytovali náležitú a včasnú súčinnosť.			navrhovanú úpravu za dostatočnú.
RÚZSR	32. Zásadná pripomienka k čl. I., §48 Navrhujeme uvedené ustanovenie vypustiť Odôvodnenie: Sankciu zákazu účasti vo verejnom obstarávaní môže uložiť Úrad pre verejné obstarávanie v prípadoch, keď to predpisuje zákon o verejnom obstarávaní. Možnosť PMÚ zapracovanú pred časom do súčasného zákona a precizovanú v Návrhu nepovažujeme za systémovú a koncepčnú a už vôbec nie prehľadnú. Právomoc ukladať túto závažnú sankciu by mala prináležať len jednému úradu – Úradu pre verejné obstarávanie	Z	N	Rozpor trvá. Právomoc úradu ukladať zákaz účasti vo verejnom obstarávaní je súčasťou už súčasnej právnej úpravy. Táto právomoc bola do zákona o ochrane hospodárskej súťaže zavedená pri jednej z novelizácií zákona o verejnom obstarávaní, po konzultáciách s Úradom pre verejné obstarávanie.
RÚZSR	11. Zásadná pripomienka k čl. I, § 20 ods. 1 písm. a) a b) Navrhujeme v § 20 ods. 1 nahradiť písm. a) a b) nasledovným znením: „a) novej dohody obmedzujúcej súťaž môže byť zodpovedná za účasť na novej dohode obmedzujúcej súťaži, b) možného zneužívania dominantného postavenia môže byť zodpovedná za činnosť alebo konanie, ktoré môže byť zneužívaním dominantného postavenia,“ Odôvodnenie: Navrhovanú úpravu § 20 ods. 1 písm. a) a b) považujeme za formulačne nevhodnú z dôvodu prezumpcie neviny, ktorá sa uplatní do vydania právoplatného rozhodnutia. Na začiatku správneho konania nie je jasné, či jeho účastníci sú zodpovední za účasť na dohode obmedzujúcej súťaži / činnosť alebo konanie, ktoré je zneužívaním dominantného postavenia. Zároveň nie je jasné, či ich konanie zakladá zakázanú dohodu obmedzujúcu súťaž / zneužívanie dominantného postavenia. Tieto otázky by mali byť predmetom posúdenia v správnom konaní.	Z	N	Rozpor trvá. Predkladateľ súhlasí s aplikáciou prezumpcie neviny a so skutočnosťou, že otázka zodpovednosti je predmetom posúdenia v správnom konaní. Všetkým účastníkom konania ako účastníkom dohody. Pričom toto ustanovenie sa nepovažuje za porušenie prezumpcie neviny. Podľa predkladateľa je legislatívne znenie správne. Je potrebné uviesť, že dôvod zmeny, tak ako je to rozsiahlo uvedené v dôvodovej správe, vyplýva z potreby zavedenia pojmu podnikateľ tak, ako ho pozná právo EÚ a to vrátane konceptov, ktoré sa viažu. Uvedené znamená napr. aj aplikáciu konceptu prezumpcie zodpovednosti materskej spoločnosti za konanie jej dcérskej spoločnosti. Pre tieto prípady je potrebné definíciu zmeniť tak, aby bolo možné ako účastníka konania určiť aj materskú spoločnosť, pričom v konaní sa jej

				zodpovednosť bude posudzovať. Inak by materská spoločnosť nemohla brániť svoje práva.
RÚZSR	29. Zásadná pripomienka k čl. I., §43 odsek 4 Navrhujeme v § 43 ods. 4 pridať na konci vetu, ktorá bude znieť „Horná hranica finančnej zodpovednosti podľa § 43 ods. 1 týmto ustanovením nie je dotknutá.“ Odôvodnenie: Precizujeme ustanovenie Návrhu o zodpovednosti v rámci združenia podnikateľov a to za účelom vylúčenia akýchkoľvek pochybností.	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Bolo dohodnuté, že dôvodová správa bude doplnená tak, aby bolo jednoznačné, že strop finančnej zodpovednosti podľa § 43 ods. 1 zákona sa uplatní aj v prípade, že člen združenia bude musieť hradiť pokutu za iného člena združenia podľa § 43 ods. 4 zákona.
RÚZSR	10. Zásadná pripomienka k čl. I, § 16 ods. 4 Navrhujeme v poslednej vete § 16 ods. 4 vypustiť slovo „môže“ a nahradiť ho slovom „musí“. Odôvodnenie: Pre zaistenie práv podnikateľov i iných fyzických alebo právnických osôb je nutné zaistiť zodpovedajúce povinnosti úradu. Vyhodenie zvukového záznamu by tak nemalo spadať do diskrečnej právomoci úradu, ale malo by byť povinnosťou úradu.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Pripomienkujúci subjekt vzal späť predmetnú pripomienku.
RÚZSR	18. Zásadná pripomienka k čl. I, § 28 odsek 1 Navrhujeme z navrhovaného ustanovenie vypustiť druhú vetu. Úrad by mal konať v zákonom stanovených maximálnych objektívnych lehotách. V opačnom prípade sa do právneho poriadku vnáša prvok právnej neistoty ohrozujúci podnikateľské prostredie	Z	N	Rozpor trvá. Lehoty na rozhodnutie boli upravené v dĺžke 36 mesiacov na prvom stupni a 36 mesiacov na druhom stupni rozhodovania.
RÚZSR	9. Zásadná pripomienka k čl. I, § 16 ods. 3 Navrhujeme z prvej vety § 16 ods. 3 vypustiť slovo „akékoľvek“ a navrhujeme nahradiť slovom „primerané a dostupné“ a a slovné spojenie „v primeranej lehote“ za slovné spojenie „inej fyzickej osoby“. Odôvodnenie: Smernica EP a R (EÚ) 2019/1 o posilnení právomoci orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečovaní riadneho fungovania vnútorného trhu (ďalej len „Smernica“) v čl. 8 vo vzťahu k žiadostiam o informácie hovorí: „Takéto žiadosti o informácie musia byť primerané a nemajú adresátov žiadostí vyzývať k tomu, aby priznali porušenie článkov 101 a 102 ZFEÚ.“ Toto ustanovenie je nutné chápať v širšom kontexte zaistenia záruk práv podnikateľov v zmysle čl. 3 ods. 1 a 2 tejto Smernice. Kritérium primeranosti	Z	N	Rozpor trvá. Predkladateľ predmetnú pripomienku neakceptuje. Potreba zachovania proporcionality pri vykonávaní právomoci úradu vyplýva z Ústavy Slovenskej republiky a týka sa všetkých úkonov, ktoré úrad robí vo vzťahu k podnikateľom. Vyjadrenie pojmu „akékoľvek“ je v predmetnom ustanovení nevyhnutné, nakoľko informácie sa v súčasnosti môžu nachádzať v rôznych podobách a bez

momentálne v návrhu zákona úplne absentuje a návrh tak nie je v súlade so Smernicou. Je nutné si uvedomiť, že kritérium primeranosti vyjadrené v Smernici nie je len všeobecnou požiadavkou, ktorú by bolo možné naplniť na ústavnej rovine (ako uvádza dôvodová správa vo všeobecnej časti). Z formulácie kritéria primeranosti v Smernici vyplýva, že musí byť dodržané pri každej jednotlivej žiadosti úradu (logický výklad druhej časti vety, ktorá mieri na formuláciu konkrétnych otázok a zákaz sebaobviňovania). Kritérium primeranosti tak musí byť odrazom konkrétnych povinností úradu – napr. povinnosti vymedziť účel žiadosti, ktorý minulé úprava neobsahovala, aj keď je táto súčasťou práva EÚ (čl. 18 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1/2003). Z textácie smernice je zjavné, že úradom požadované informácie musia splniť nielen test „potrebnosti“ (pre konanie úradu), ale aj „primeranosti“ (smernica to uvádza ako dodatočné kritérium v samostatnej vete), ako aj „dostupnosti“ (ďalšia veta) – teda nie všetko hypoteticky potrebné (pre úrad) je automaticky aj primerané (alebo dostupné), pričom jeden z aspektov primeranosti je absencia výzvy na priznanie. Ustanovenie o primeranosti či už lehôt alebo rozsahu požadovaných informácií v návrhu zákona úplne absentuje, pritom s neposkytnutím informácií sú spojené prísne sankcie. Takisto požiadavka na primeranú lehotu na poskytnutie informácií je opakovane uvádzaná v citovanom ustanovení smernice a nie je transponovaná v zákone. Je pravdepodobné, že bez obmedzenia stanoveného v zákone (kritérium primeranosti) bude úrad vždy preferovať viac informácií (resp. všetky čo ho napadnú) s tým že si následne vyberie to čo naozaj potrebuje. Takýto spôsob, resp. zákonná úprava, však narúša rovnováhu medzi právami podnikateľov nebyť „neprimerane“ zaťažovaný administratívnymi orgánmi (zohľadniac skutočnosť, že právo/povinnosť sa týka aj podnikateľov ktorí nie sú prešetrovaní) a právom úradu plniť úlohy vyplývajúce mu zo zákona. V prípade neakceptovania úpravy by niektoré požiadavky úradu tak mohli smerovať k tak náročným administratívnym procesom (napr. dohľadávania historických dát a kontextov) na strane dotknutých podnikateľov, že by dlhodobo paralyzovali činnosť zamestnancov (nemohli by sa venovať svojim bežným úlohám čo vedie aj k riziku znehodnotenia aktivít podnikateľa v hospodárskej súťaži) alebo by dokonca vytvorili potrebu prijať nových zamestnancov len pre účely obsluhy úradu, čo je absurdné. Ak úrad v kontexte zavádzania nových právomocí vychádza z toho, že je potrebné, aby „disponoval podobnými právomocami ako Európska komisia a príslušné orgány		adekvátneho prístupu k nim nie je možné vykonávať riadne prešetrovanie. Zároveň podľa navrhovaného ustanovenia je možné vyžadovať iba informácie „nevyhnutné pre činnosť úradu,“ čo zabezpečí, že úrad nevyžaduje od podnikateľov údaje, ktoré by neboli primerané/išli by nad rámec účelu sledovanému prešetrovaním/správnym konaním.
--	--	---

	jednotlivých členských štátov“ (všeobecná časť dôvodovej správy), mal by na seba uplatňovať aj rovnaké štandardy. Žiadosti o informácie pritom majú mať podľa súčasných princípov v zásade rovnaké náležitosti ako poverenia na výkon inšpekcie (návrh generálneho advokáta Nilsa Wahla vo veci C-247/14 / zo dňa 15. 10. 2015, bod 23). Považujeme teda za nevyhnutné doplnenie povinnosti úradu uviesť minimálne účel žiadosti po vzore čl. 18 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1/2003 (prípadne ďalšie náležitosti podľa citovaného ustanovenia). V opačnom prípade nebude podľa nášho názoru čl. 8 smernice 2019/1 v kontexte čl. 3 ods. 1 a 2 tejto smernice v plnej miere implementovaný.			
RÚZSR	26. Zásadná pripomienka k čl. I., § 40 Navrhujeme znenie § 40 vypustiť alebo prepracovať. Návrh znenia ide nad rámec Smernice s ohľadom na koncentrácie. Rovnako v ustanovení chýba uvedenie obmedzenia inštitútu len na nevyhnutné obmedzenie v nevyhnutnom rozsahu, a ak existuje nezvratné riziko narušenia súťaže. Z formulácie ods. 4 navrhovaného § 40 navyše nie je zrejmé v akom vzťahu je osobitný predpis (či je vylúčená aplikácie § 185 SSP) a tiež ustanovenie skracuje lehotu v neprospech podnikateľa.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. K pripomienke, že úprava ide nad rámec Smernice predkladateľ uvádza (s ohľadom na koncentrácie), že účelom nového zákona nebolo len implementovať Smernicu o posilnení právomocí, ktorá sa primárne týka inštitútov antitrustu, ale aj zaviesť aj v rámci kontroly koncentrácií také inštitúty, ktoré sa využívajú v rámci posudzovania koncentrácií na európskej úrovni, respektíve zosúladiť v možnej miere existujúce inštitúty. Takýto inštitút uloženia dočasného opatrenia pozná aj Nariadenie (ES) č. 139/ o kontrole koncentrácií, konkrétne článok 8 ods. 5 (predbežné opatrenie). K časti pripomienky ohľadne obmedzenia ukladania dočasného opatrenia len na nevyhnutné obmedzenie v nevyhnutnom rozsahu a ak existuje nezvratné riziko narušenia súťaže, toto nepovažujeme na účely posudzovania koncentrácií za

				vhodné. Tento inštitút sa uplatňuje pre rozdielne situácie ako v prípade antitrustu, kedy je jeho účelom predbežné opatrenie v situácii, kedy nie je zrejmé, či dané konanie podnikateľa bude v konečnom dôsledku vyhodnotené ako porušujúce zákon. Uvedením dočasným opatrením v prípade koncentrácií sa odstraňuje protiprávne konanie podnikateľa, ktorý napríklad v prípade situácie podľa odseku 1 písm. c) implementoval už zakázanú koncentráciu.
RÚZSR	7. Zásadná pripomienka k čl. I, § 14 ods. 6 Navrhujeme, aby členov rady úradu vyberala nezávislá komisia, napr. po vzore zákona č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov a pridať § 15 a 16 tohto zákona (alebo ich analógiu) do § 13 a § 14 návrhu ZOHS Odôvodnenie: PMÚ ako nezávislý úrad v oblasti kontroly pravidiel hospodárskej súťaže, ktorý kontroluje aj iné štátne orgány a samosprávy alebo dohody obmedzujúce súťaž pri verejnom obstarávaní by mal byť čo možno najviac nezávislý. Zároveň odbornosť a náročnosť problematiky hospodárskej súťaže vyžaduje, aby členovia Rady boli skutočne kvalifikovanými odborníkmi, ideálne aj so skúsenosťami s aplikačnej praxe v oblasti hospodárskej súťaže, pričom transparentné výberové konania práve môže vygenerovať tých najlepších kandidátov Považujeme za dôležité, aby výber členov rady úradu prebiehal v širšom kruhu, než len na základe výberu predsedu úradu a menovania vlády. Rada úradu by mala byť špecializovaný orgán zložený z tých najväčších odborníkov v oblasti hospodárskej súťaže, ktorí majú nielen príslušné vzdelania (ods. 8), ale aj skúsenosti s príslušnou oblasťou.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola pripomienkujúcim subjektom preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. Navrhovaná úprava nebráni tomu, aby bol otvorenejší proces výberu členov Rady úradu zavedený vládou Slovenskej republiky. Proces by však mal byť nastavený tak, aby sa nezdržoval a najmä, aby bol zachovaný chod Rady úradu, teda rozhodovacia činnosť vzhľadom na lehoty, ktoré platia pre konanie. Predkladateľ považuje navrhovanú úpravu za dostatočnú.
RÚZSR	5. Zásadná pripomienka k čl. I, § 9 ods. 3 Navrhujeme, aby úrad pripravil pre žiadosť o stanovisko samostatný rozsah požadovaných informácií, a to zásadne užší ako v prípade plného oznámenia koncentrácie. Odôvodnenie: S týmto rozsahom oznámenia pre účely žiadosti o	Z	A	Doplnkové notifikačné kritérium bolo z návrhu zákona vypustené.

	stanovisko zásadne nesúhlasíme. Pri žiadosti o stanovisko ešte nie je jasné, či vôbec koncentrácia podľa stanoviska bude podliehať schváleniu úradu. V takom prípade je požadovanie informácií v rovnakom rozsahu, ako pri koncentrácii spadajúcej do pôsobnosti úradu na základe „štandardných“ obrátových kritérií podľa § 8 ods. 1 písm. a) alebo b) tohto návrhu zákona, jednoznačne neprimerané. Vzhľadom k právnej neistote tak podnikatelia budú nútení podľa príslušného návrhu vykonávacieho predpisu predkladať úradu nie zjednodušený, ale v každom prípade plný dotazník, ktorého príprava je mimoriadne náročná a vyžaduje informácie, ktoré často podnikatelia ani nemajú vyčíslené (bariéry vstupu apod.). Možnosť zúžiť rozsah podkladov na základe odôvodnenej žiadosti podľa nasledujúcich viet tohto ustanovenia prenáša náklady na podnikateľov, pričom títo budú v každom jednotlivom prípade nútení uvedené posudzovať a odôvodňovať. Z hľadiska celkových nákladov súvisiacich s prípravou dotazníku navrhujeme, aby úrad pripravil pre žiadosť o stanovisko samostatný rozsah požadovaných informácií. Tento rozsah by mal byť zásadne užší ako v prípade plného oznámenia koncentrácie, nakoľko pri žiadosti o stanovisko nie je jasné, či koncentrácia bude podliehať schváleniu úradu.			
RÚZSR	15. Zásadná pripomienka k čl. I, §27 ods. 4 Navrhujeme: v § 27 ods. 4 pridať na konci vetu, ktorá bude znieť: „Stanovisko člena rady, predsedu rady alebo podpredsedu rady, ak je odlišné od prijatého rozhodnutia, sa zverejňuje spolu s rozhodnutím.“ Odôvodnenie: Navrhovaná zmena by prispela k transparentnosti a dôveryhodnosti rozhodovania rady PMÚ. Z rovnakého dôvodu na zváženie dávame aj zverejňovanie hlasovania členov rady PMÚ.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola pripomienkujúcim subjektom prekvalifikovaná na obyčajnú pripomienku. Vzhľadom na povahu hlasovania podľa správneho poriadku (zápisnica o hlasovaní je tajná), nepovažuje predkladateľ uvedené za vhodné.
RÚZSR	36. Zásadná pripomienka k §64 odsek 7 RÚZ navrhuje formulovať ustanovenie nasledovne: „Na ukladanie a vymáhanie sankcií za porušenie predpisov účinných do 3. februára 2021 sa použijú ustanovenia tohto zákona účinné od 4. februára 2021, ak sú pre dotknutého podnikateľa priaznivejšie.“ Odôvodnenie: Navrhujeme precizovanie prechodného ustanovenia Návrhu, v zmysle ktorého by sa ustanovenie vzťahovalo nielen na pokuty ale aj na akékoľvek iné sankcie a nie len na ich ukladanie ale aj na ich vymáhanie.	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. Na základe dohody na rozporovom konaní bolo preformulované predmetné ustanovenie a bola doplnená dôvodová správa.
RÚZSR	13. Zásadná pripomienka k čl. I, § 23 ods. 2	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Predmetné

	Ustanovenie § 23 ods. 2 navrhujeme vypustiť bez náhrady. Odôvodnenie: Skrátenie úložnej lehoty z 15 na 3 dni je podľa nášho názoru neprimerané. Záujem efektívneho doručovania podľa dôvodovej správy je pre takéto skrátenie nedostatočný, nakoľko na efektívnom doručovaní má záujem akýkoľvek orgán štátu. Neexistuje teda žiadne vysvetlenie toho, prečo by práve úrad mal mať úložnú lehotu kratšiu. Uvedené ustanovenie je navyše nevyhnutné vnímať v tom kontexte, že v návrhu zákona nie je oproti zákonu č. 136/2001 Z. z. upravená špecifická lehota na vydanie rozhodnutia (ako v § 30 zákona č. 136/201 Z. z.) či subjektívna lehota na uloženie pokuty (ako v § 38c ods. 4 zákona č. 136/201 Z. z.).		ustanovenie bolo upravené tak, že úložná lehota bude osem kalendárnych dní odo dňa nasledujúceho po dni jej uloženia.
RÚZSR	16. Zásadná pripomienka k čl. I, § 27 ods. 8 Ustanovenie § 27 ods. 8 navrhujeme vypustiť bez náhrady. Odôvodnenie: Predmetné ustanovenie je nepraktické a bude spôsobovať ťažkosti pri aplikácii. Podanie rozkladu nebude mať v uvedených prípadoch odkladný účinok, takže podnikateľ bude musieť napriek prebiehajúcemu konaniu o rozklade začať plniť povinnosti stanovené v dočasnom opatrení / zaplatiť penále. Podnikateľovi môže plnenie povinností / zaplatenie penále spôsobiť okamžitú ujmu, ktorá nebude zvrátiteľná. Pri podaní správnej žaloby bude mať podnikateľ možnosť požiadať o odkladný účinok, čo však nezvráti ujmu spôsobenú mu plnením dočasného opatrenia / zaplatením penále. Záujem na rýchлом riešení veci je v danom prípade zaistený lehotami na vydanie rozhodnutia o rozklade, prípadne lehotou na rozhodnutie o správnej žalobe proti dočasnému opatreniu / rozhodnutiu o penále.	Z N	Rozpor trvá. Aj teraz predbežné opatrenia podľa Správneho poriadku nemajú odkladný účinok. Dokonca sa pri nich nepredpokladá súdny prieskum, čo sa návrhom upravuje. Zavedenie inštitútu penále do slovenskej právnej úpravy je potrebné z dôvodu zabezpečenia súladu so smernicou (EÚ) 2019/1. Inštitút penále slúži na zabezpečenie riadneho a včasného splnenia povinností, ktoré boli podnikateľovi uložené úradom, alebo vyplývajú zo zákona. V prípade, že k splneniu povinnosti riadne a včas nedôjde, penále pôsobí na povinný subjekt – podnikateľa tak, aby v čo najkratšom čase zjednal nápravu a povinnosť splnil. Konečnú výšku penále ovplyvní samotný podnikateľ splnením si svojej povinnosti. Podľa navrhovanej právnej úpravy prichádzajú do úvahy situácie, keď úrad môže vymedziť prípadnú percentuálnu výšku penále napríklad v rozhodnutí o záväzkoch pre

				prípade, že podnikateľ nesplní záväzky, ktoré sám navrhol riadne a včas, v zmysle rozhodnutia. Ak ich podnikateľ nesplní, úrad mu uloží rozhodnutím konkrétnu výšku penále po tom, čo záväzky splní. Podľa navrhovanej právnej úpravy je úrad oprávnený tiež rozhodnutím stanoviť povinnosť zaplata sùhrnnej sumy penále po splnení povinnosti za vymedzený čas omeškania, ale aj vtedy, ak si podnikateľ vôbec povinnosť neplní, taktiež za vymedzené obdobie. Priznanie odkladného účinku podanému rozkladu smeruje proti povahe tohto inštitútu, nakoľko tento inštitút má zabezpečiť, aby podnikateľ čo najskôr splnil povinnosť, ktorá mu bola uložená. Navyiac, podnikateľ bude mať povinnosť zaplatiť penále úradu až po rozhodnutí o ňom. Pokiaľ ide o odkladný účinok pri dočasnom opatrení, z povahy dočasných opatrení vyplýva, že majú byť vykonané hneď (ekvivalent predbežného opatrenia ukladaného súdom, alebo správnym orgánom podľa správneho poriadku, kde rovnako nemá podanie rozkladu odkladný účinok). Túto pripomienku teda nie je možné akceptovať.
RÚZSR	23. Zásadná pripomienka k čl. I, § 29 Ustanovenie § 29 navrhujeme doplniť o odsek 6 v nasledovnom znení: „(6) Ak bol spoločne so žalobou proti rozhodnutiu podľa osobitného predpisu29) podaný aj návrh na priznanie odkladného účinku podľa osobitného predpisu29), výkon	Z	N	Rozpor bol odstránený. Do dôvodovej správy bolo doplnené, že úrad najprv posiela výzvu na splnenie Predmetnú pripomienku nie je možné akceptovať,

	rozhodnutia nebude nariadený do právoplatnosti rozhodnutia súdu o návrhu na priznanie odkladného účinku a úrad nie je povinný plniť povinnosti podľa osobitného predpisu). x) Zákon č. 374/2014 Z. z. o pohľadávkach štátu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.“ Odôvodnenie: Úrad vďaka vysoko nastavenej zákonnej hranici pre ukladanie pokút ukladá z orgánov verejnej správy vo všeobecnosti najvyššie pokuty. Dokonca sú tieto pokuty často vyššie ako pri trestnej zodpovednosti, ktorá je uplatňovaná len v prípadoch ultima ratio. Pri trestnej zodpovednosti právnických osôb je maximálny peňažitý trest obmedzená pevnou čiastkou (§ 15 zákona č. 91/2016 Z. z.). Nie je tak neobvyklé, že účastníci konania podávajúci správnu žalobu proti rozhodnutiu úradu žiadajú aj o priznanie odkladného účinku. Pri tomto postupe je však časté a problematické, že pred vydaním rozhodnutia o priznaní odkladného účinku uplynie lehota na plnenie povinnosti zaplatiť pokutu. Podnikateľ tak je vystavený riziku vymáhania, aj keď podal návrh na priznanie odkladného účinku a čaká na rozhodnutie o ňom. Vzhľadom na vysoké čiastky pokút ukladaných úradom je vhodné, aby výkon rozhodnutia úradu nebol nariadený do právoplatnosti rozhodnutia súdu o návrhu na priznanie odkladného účinku. Takáto úprava vyjasní právne vzťahy po neistú dobu, kedy podnikateľ čaká na vydanie rozhodnutia súdu, no zároveň mu hrozí nariadenie výkonu rozhodnutia úradu. Zároveň je vhodné, aby v tomto období úrad neplnil povinnosti podľa zákona č. 374/2014 Z. z., najmä čo sa týka zverejnenia informácií o pohľadávkach v centrálnom registri splatných pohľadávok štátu podľa 5 ods. 3 uvedeného zákona. Keďže cieľom daného zákona je vytvorenie podmienok pre zefektívnenie vymáhania pohľadávok štátu, do vydania rozhodnutia súdu o návrhu na priznanie odkladného účinku neplní zverejnenie pohľadávky v registri svoj účel. Táto úprava navyše nepoškodí záujem na efektívnom vymáhaní pokút, keďže v prípade nepriznania odkladného účinku sa obmedzenia tohto ustanovenia neuplatnia a bude možné nariadiť výkon rozhodnutia.			Úrad je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce z jeho postavenia správcu pohľadávok štátu a podniknúť všetky kroky, ktoré smerujú k riadnemu vymoženiu pohľadávky. Podľa navrhovaného ustanovenia by plnenie týchto povinností bolo oslabené, keďže medzi vydaním rozhodnutia úradom a rozhodnutím súdu o návrhu na priznanie odkladného účinku môžu nastať skutočnosti, ktorými dôjde k zmareniu vymáhania pohľadávky. Okrem toho, rozhodnutie súdu o návrhu na priznanie odkladného účinku nepredstavuje prekážku už rozhodnutej veci pre opätovné rozhodovanie súdu o totožnom návrhu. Navrhnutá zmena by okrem toho mala negatívny vplyv na verejné financie. Predkladateľ tiež nesúhlasí s návrhom o nezverejňovaní pohľadávky v centrálnom registri pohľadávok, keďže takáto pohľadávka vznikla právoplatným rozhodnutím úradu a splatnosť nadobudla márnym uplynutím lehoty určenej na jej zaplatenie. Okrem toho, touto pripomienkou (resp. navrhnutou právnou úpravou) by bol dotknutý zákon č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu v znení neskorších predpisov.
RÚZSR	14. Zásadná pripomienka k čl. I., §23 ods.6 Ustanovenie lehôt upraviť na minimum 5 dní. Uvedené skrátenie lehôt oproti platnej právnej úprave je nenáležité. Napr. v prípade ak Úrad zámerne doručí žiadosť 23.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Pripomienkujúci subjekt preklasifikoval zásadnú pripomienku na obyčajnú pripomienku.

	decembra, nie je reálne ju v lehote 3 dní považovať za prevzatú, nakoľko ani zamestnanec s prístupom do elektronickej schránky nebude prítomný na pracovisku spolu so svojim občianskym preukazom aby sa reálne podnikateľ k správe dostal		Pripomienku nie je možné akceptovať. Je potrebné vnímať zásadný rozdiel medzi § 23 ods. 2 (upravuje elektronické doručovanie podľa zákona o e-Governmente) a § 23 ods. 6, ktorý sa uplatňuje, len ak o to podnikateľ požiada a súčasne len vtedy, ak nemá elektronickú schránku, pre urýchlenie konania v jeho prospech (ide predovšetkým o doručovanie e-mailom). Znenie uvedené v odseku 6 je súčasťou už súčasnej právnej úpravy, pričom toto ustanovenie sa doposiaľ využíva najmä pri komunikácii s právnymi zástupcami v rámci kontroly koncentrácií.
RÚZSR	20. Zásadná pripomienka k čl. I, §28 ods. 3 V § 28 zmeniť znenie ods. 3 nasledovne: „Rozhodnutie úradu možno vykonať najneskôr do piatich rokov po uplynutí lehoty určenej na splnenie uloženej povinnosti.“ Odôvodnenie: S odkazom na princíp právnej istoty sa navrhovaná zmena vracia k právnemu stavu pred roka 2011, kedy mal PMÚ jasne definovaný časový rámec na uskutočnenie výkonu rozhodnutia.	Z N	Rozpor bol odstránený. Zásadnú pripomienku pripomienkujúci subjekt preklasifikoval na obyčajnú pripomienku. Pripomienku nie je možné akceptovať. Ustanovenie, že rozhodnutie úradu je možné vykonať do piatich rokov po uplynutí lehoty na splnenie uloženej povinnosti bolo súčasťou jednej z predchádzajúcich právnych úprav (vtedy bola obdobná úprava uvedenej v správnom poriadku), a táto úprava spôsobila nemalé problémy pri vymáhaní pohľadávok štátu, keďže v niektorých prípadoch, napriek splnení všetkých povinností spojených s vymáhaním pohľadávok štátu zo strany úradu, došlo kvôli neúmernému predlžovaniu exekučného

				konania bez zavinenia úradu ako oprávneného, k ohrozeniu vymožitelnosti plnenia. Právna úprava navrhovaná predkladateľom je súčasťou súčasného znenia zákona o ochrane hospodárskej súťaže a je obdobná právnej úprave, ktorá je obsiahnutá v správnom poriadku. Vzhľadom na charakter pohľadávok, ktoré vznikajú v rámci činnosti úradu (časté ukladanie pokút zahraničným podnikateľom, časté súdne konania spojené s preskúmaním rozhodnutí úradu) to táto lehota zohľadňuje. Uvedené by malo negatívne dopady na verejné financie. V súkromnej sfére taktiež nie sú stanovené lehoty pre „dokončenie“ výkonu exekúcie.
RÚZSR	25. Zásadná pripomienka k čl. I., § 32 V uvedenom ustanovení chýba vymedzenie a špecifikácia navrhovaných opatrení. Navrhujeme doplniť definíciu behaviorálneho alebo štrukturálneho opatrenia. Návrh znenia § 32 je s ohľadom na závažnosť potenciálneho zásahu a obmedzenia práv nedostatočná a neposkytujúca náležitú právnu ochranu. Alternatívne uvedenú čiastočnú a nedostatočnú navrhovanú právnu úpravu v návrhu zákona nahradiť odkazom na EU právnu úpravu, ktorá je dostatočná. Rovnako, ods. 5 navrhovaného znenia predstavuje opačný prístup ako v súčasne platnom znení zákona, kde uvedené je na návrhu podnikateľa a teda nepredstavuje takúto hrozbu, kde v navrhovanom znení ide o jednostrannú ingerenciu Úradu	Z	A	Označenia opatrení ako „behaviorálne“ a „štrukturálne“ boli zo znenia zákona vypustené. Zároveň do ods. 4 boli demonštratívne vymenované povinnosti, ktoré môžu byť uložené opatrením.
RÚZSR	27. Zásadná pripomienka k čl. I, § 42 ods. 1 písm. d) Za nepodanie žiadosti o vydanie stanoviska navrhujeme neukladať žiadnu pokutu, prípadne ukladať len procesnú pokutu obmedzenú maximálnou čiastkou, nie percentom z obratu. Odôvodnenie: Nastavenie hornej hranice pokuty na 10 % z celkového obratu za nepodanie žiadosti o vydanie stanoviska považujeme vzhľadom	Z	A	Doplnkové notifikačné kritérium bolo z návrhu zákona vypustené.

	k právnej neistote, ktorú predmetné ustanovenie spôsobuje, za neprimerané. V tejto fáze konania totiž nie je jasné, či úrad vôbec vydá stanovisko, na základe ktorého bude koncentrácia podliehať jeho schváleniu. Navrhujeme preto neukladať žiadnu pokutu, prípadne ukladať len procesnú pokutu obmedzenú maximálnou čiastkou, nie percentom z obratu.			
RÚZSR	17. Zásadná pripomienka k čl. I, § 28 Žiadame o doplnenie explicitnej lehoty v rámci ktorej je úrad povinný vydať rozhodnutie. Odôvodnenie: V aktuálne účinnom znení ustanovenia § 30 zákona č. 136/2001 Z. z. je ustanovená lehota šiestich mesiacov odo dňa začatia konania, pričom v zložitých prípadoch je predseda úradu oprávnený lehotu na vydanie rozhodnutia primerane predĺžiť, a to aj opakovane, spolu však najviac o 24 mesiacov. V prípade, ak úrad nemôže rozhodnúť do stanovenej lehoty 6 mesiacov, má povinnosť o tejto skutočnosti účastníka písomne upovedomiť. Zároveň uvádzame, že neustanovenie a neurčenie lehoty na vydanie rozhodnutia je v rozpore so zásadou primeranosti a zákonnosti v správnych konaniach, keďže v § 3 správneho poriadku je upravená povinnosť správnych orgánov svedomite a zodpovedne sa zaoberať s každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Upriamujeme pozornosť aj na fakt, že základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy SR priznáva aj v konaní orgánov verejnej správy (uznesenie ÚS SR sp. Zn- I. ÚS 144/09-17). Máme za to, že aj v tomto type administratívneho konania úradu je nevyhnutné riadiť sa základnými zásadami a uplatňovať požiadavky primeranosti (proporcionality) a zákonnosti zásahov úradu do práv účastníkov konania a rozhodnutie vydať v zákonom určenej lehote.	Z	ČA	Rozpor trvá. Lehoty na rozhodnutie boli nastavené na 36 mesiacov na prvom stupni a 36 mesiacov na druhom stupni rozhodovania. Pokiaľ ide o objektívnu lehotu 10 rokov, podľa znenia navrhovaného predkladateľom pokuty a penále podľa tohto zákona môže úrad uložiť najneskôr do desiatich rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu ustanovení tohto zákona, porušeniu ustanovení osobitného predpisu alebo neplneniu rozhodnutia úradu. Predkladateľ ustanovením 10 ročnej prekluzívnej lehoty nesleduje neodôvodnené posilnenie vlastného postavenia. Táto potreba vyplýva z objektívnych skutočností a zložitosti konania. Dĺžku konania okrem toho značne ovplyvňuje postup a spolupráca účastníkov konania a iných subjektov a nezávisí iba od aktivity úradu. Uvedené zároveň neznamená, že konanie úradu bude trvať 10 rokov, nebolo tomu tak doteraz, a možno to aj do budúcnosti vylúčiť. Európska právna úprava obsiahnutá v Nariadení 1/2003 nie je pre podnikateľa priaznivejšia. Pri porušovaní súťažných pravidiel na úrovni Európskej únie má

			Komisia 5 ročnú premlčaciu lehotu na uloženie pokuty. Táto sa však prerušuje každou akciou Komisie vykonanou s cieľom vyšetrovania alebo konania týkajúcou sa ukladania pokút alebo pravidelných penále Premlčania lehota podľa nariadenia 1/2003 uplynie najneskôr za 10 rokov odo dňa začatia jej plynutia. Pre porovnanie, český zákon o ochrane hospodárskej súťaže ustanovuje 10 ročnú premlčaciu dobu na uloženie pokuty. Do tejto premlčacej doby sa nezapočítava doba správneho konania. Premlčacia doba sa dokonca prerušuje napr. oznámením o začatí správneho konania. Prerúšením premlčacej doby začína bežať nová premlčacia doba. Ak bola premlčacia doba prerušená a začala plynúť nová, zodpovednosť za priestupok zanikne najneskôr uplynutím 14 rokov od jeho spáchania.
RÚZSR	30. Zásadná pripomienka k čl. I, § 46 ods. 1 Žiadame o úpravu výšky penále, a to tak, aby táto výška nepresiahla 2,5% priemerného denného obratu za predchádzajúce účtovné obdobie za každý deň omeškania vypočítané odo dňa určeného úradom. Zároveň žiadame o určenie lehoty 7 dní, v rámci ktorých môže podnikateľ splniť stanovené povinnosti bez toho, aby bol úradom penalizovaný za omeškanie. Odôvodnenie: Navrhujeme znenie § 40 vypustiť alebo prepracovať. Návrh znenia ide nad rámec Smernice s ohľadom na koncentrácie. Rovnako v ustanovení chýba uvedenie obmedzenie inštitútu len na nevyhnutné obmedzenie v nevyhnutnom rozsahu, a ak existuje nezvratné riziko narušenia súťaže. Z formulácie ods. 4 navrhovaného § 40 navyše nie je zrejmé v akom vzťahu je osobitný predpis (či je vylúčená aplikácie § 185 SSP) a tiež	Z ČA	Rozpor bol odstránený. Maximálna výška penále rozdelená na 3% (podanie ústneho vysvetlenia predloženie informácií) a 5% (plnenie rozhodnutia, plnenie povinností na účely inšpekcie K pripomienke, že úprava ide nad rámec Smernice predkladateľ uvádza (s ohľadom na koncentrácie), že účelom nového zákona nebolo len implementovať Smernicu o posilnení právomocí, ktorá sa primárne týka

	ustanovenie skracuje lehotu v neprospech podnikateľa. Rozsah penále, ktorý navrhuje návrh zákona považujeme za neprimeraný a upriamujeme pozornosť úradu na fakt, že v zmysle Smernice EP a R (EÚ) 2019/1 o posilnení právomoci orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečovaní riadneho fungovania vnútorného trhu by výška penále mala byť účinná, primeraná a odrážajúca pravidelnosť.		inštitútov antitrustu, ale aj zaviesť aj v rámci kontroly koncentrácií také inštitúty, ktoré sa využívajú v rámci posudzovania koncentrácií na európskej úrovni, respektíve zosúladiť v možnej miere existujúce inštitúty. Takýto inštitút uloženia dočasného opatrenia pozná aj Nariadenie (ES) č. 139/ o kontrole koncentrácií, konkrétne článok 8 ods. 5 (predbežné opatrenie). K časti pripomienky ohľadne obmedzenia ukladania dočasného opatrenia len na nevyhnutné obmedzenie v nevyhnutnom rozsahu a ak existuje nezvratné riziko narušenia súťaže, toto nepovažujeme na účely posudzovania koncentrácií za vhodné. Tento inštitút sa uplatňuje pre rozdielne situácie ako v prípade antitrustu, kedy je jeho účelom predbežné opatrenie v situácii, kedy nie je zrejmé, či dané konanie podnikateľa bude v konečnom dôsledku vyhodnotené ako porušujúce zákon. Uvedením dočasným opatrením v prípade koncentrácií sa odstraňuje protiprávne konanie podnikateľa, ktorý napríklad v prípade situácie podľa odseku 1 písm. c) implementoval už zakázanú koncentráciu.
RÚZSR	37. Zásadná pripomienka k návrhom vyhlášok Žiadame, aby úrad predložil znenie vykonávacích vyhlášok k návrhu zákona do samostatného medzirezortného pripomienkového konania. Odôvodnenie: Vitame skutočnosť, že návrhy vykonávacích vyhlášok k návrhu zákona boli úradom	Z	A Návrh zákona, ktorý obsahuje splnomocňujúce ustanovenie na vydanie vykonávacieho právneho predpisu sa podľa § 7 zákona č. 400/2015 Z. z. v

	predložené do MPK spolu so samotným vlastným materiálom návrhu zákona. Nakoľko však máme za to, že sa po ukončení MPK a vykonaní rozporových konaní so subjektami, ktorí vzniesli zásadné pripomienky k návrhu zákona sa návrh zákona môže v niektorých ustanoveniach viac či menej zásadne zmeniť/precizovať, čo v konečnom dôsledku môže mať vplyv aj na znenie samotných vykonávacích vyhlášok, žiadame predkladateľa, aby vykonávacie vyhlášky boli predmetom samostatného MPK a to v znení, ktoré zohľadňuje finálne znenie vlastného materiálu návrhu zákona po rozporových konaniach.			znení neskorších predpisov predkladá do pripomienkového konania aj s návrhom tohto vykonávacieho právneho predpisu. Návrhy vykonávacích právnych predpisov budú v súlade so zákonom č. 400/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov predložené aj do samostatných pripomienkových konaní.
SIS	K § 16 ods. 6 V § 16 ods. 6 sa na konci vety bodka nahrádza čiarkou a pripája tento text: „to sa nevzťahuje na spravodajské služby.x)“. Poznámka pod čiarou k odkazu X) znie: „X) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1993 Z. z. o Slovenskej informačnej službe v znení neskorších predpisov. Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 198/1994 Z. z. o Vojenskom spravodajstve v znení neskorších predpisov.“. Odôvodnenie: Ustanovenie § 16 návrhu zákona ustanovuje právny rámec právomoci Protimonopolného úradu Slovenskej republiky (ďalej ako „úrad“) ako nezávislého ústredného orgánu štátnej správy na ochranu a podporu hospodárskej súťaže. Navrhovanou právnou úpravou sa v § 16 ods. 6 zavádza osobitná právomoc úradu, a to právomoc požadovať informácie od orgánov verejnej moci vrátane bezplatného prístupu do nimi vedených a spravovaných registrov a bezplatného poskytnutia informácií a výpisov z nich. Ako vyplýva z dôvodovej správy k predmetnému ustanoveniu, cieľom navrhovanej úpravy je najmä zjednotiť a zjednodušiť prístup úradu k informáciám, ktorými disponujú orgány verejnej moci, a ktoré sú pre úrad nevyhnutné na výkon jeho činnosti. Slovenská informačná služba vo vzťahu k navrhovanému doplneniu predmetného ustanovenia konštatuje potrebu zákonnej úpravy spôsobom, ktorý zabezpečí inštitucionálne vyňatie Slovenskej informačnej služby z navrhovanej formy oprávnenia úradu a exaktné vyčlenenie ohľadom poskytovania informácií z pôsobnosti Slovenskej informačnej služby. Neakceptovanie nami navrhovanej zákonnej výnimky z povinnosti uloženej orgánom verejnej moci predmetnou zákonnou reguláciou vo vzťahu k povinnosti zabezpečenia bezplatného prístupu do informačných systémov Slovenskej informačnej služby (spracovateľom v § 16 ods. 6 návrhu zákona použitý pojem „orgánom verejnej moci vedené a spravované registre“) by mohli viesť k ohrozeniu	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Znenie predmetného ustanovenia bolo upravené podľa dohody, ku ktorej sa dospelo na rozporovom konaní.

	plnenia jej zákonných úloh. Vyňatie Slovenskej informačnej služby požadovaným spôsobom je nepochybne legitímne vzhľadom na charakter úloh, ktoré Slovenská informačná služba plní v súlade so zákonom NR SR č. 46/1993 Z. z. o Slovenskej informačnej službe v znení neskorších predpisov, a to vrátane výkonu jej činností majúcich charakter alebo súvisiacich s utajovanými skutočnosťami a inými citlivými informáciami. Cieľom požadovanej úpravy je predísť novej neoprávnenej manipulácii s údajmi uchovávanými v evidenciách a informačných systémoch Slovenskej informačnej služby vedených v rámci jej zákonnej pôsobnosti spôsobom ohrozujúcim zákonné utajovanie týchto informácií. Účelom uvedeného je tak zabezpečenie ochrany utajovaných skutočností z pôsobnosti Slovenskej informačnej služby, ako aj utajovaných skutočností postúpených Slovenskej informačnej službe cudzou mocou, na ochranu ktorých sa Slovenská republika zaviazala. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že v evidenciách a informačných systémoch vedených v pôsobnosti Slovenskej informačnej služby sú uchovávané nielen utajované skutočnosti získané vlastnou činnosťou Slovenskej informačnej služby, ale aj informácie poskytnuté Slovenskej informačnej službe v rámci medzinárodnej spravodajskej spolupráce, ktoré nie je možné poskytnúť mimo sféry dispozície Slovenskej informačnej služby bez aplikácie pravidla tretej strany, teda bez súhlasu zahraničného subjektu, ktorý je pôvodcom predmetných informácií, teda v zásade orgánu obdobného zamerania a pôsobnosti ako Slovenská informačná služba. Pre komplexnosť záverom poznamenávame, že Slovenská informačná služba je podľa § 17 ods. 1 cit. zákona NR SR č. 46/1993 Z. z. na účely plnenia úloh podľa tohto zákona alebo osobitného zákona v rozsahu svojej pôsobnosti oprávnená vytvárať a prevádzkovať informačné systémy a spracúvať v nich osobné údaje fyzických osôb a údaje o veciach alebo skutočnostiach, ktoré priamo súvisia s plnením úloh podľa tohto zákona alebo úloh podľa osobitných zákonov a v tomto rozsahu je oprávnená viesť informačné systémy a evidencie takýchto údajov, pričom v súlade s § 17 ods. 9 cit. zákona sa na spracúvanie osobných údajov Slovenskou informačnou službou, na jej evidencie a informačné systémy a na sprístupňovanie údajov z nich osobitné predpisy nevzťahujú.			
Slovenská advokátska	§ 3 písm. f), § 16 ods. 1 Ak ZOHS predpokladá, že ako „zamestnanci“ Úradu budú vnímané aj Úradom poverené osoby, mala by existovať právomoc Úradu tieto osoby aj poveriť.	O	N	Podľa predkladateľa zavedenie špeciálne určenej právomoci na tento účel nie je potrebné. Právomoc poveriť

ka komora	Odporúčame takúto právomoc vo výpočte právomocí v § 16 ods. 1 ZOHS uviesť. Rovnako nie je zrejmé, na základe akého mechanizmu a kým sú tieto iné fyzické osoby poverené, vykonávať činnosti v mene Úradu.			osobu výkonom právomocí vyplýva podľa úradu z funkcie štatutárneho orgánu a nie je pre tento účel potrebné špeciálne ustanovenie.
Slovenská advokátska komora	§ 15 K úplnému naplneniu účelu tohto ustanovenia odporúčame zaoberať sa okrem subjektov v ňom vymenovaných, aj konfliktom záujmov po skončení funkcie externých členov Rady Úradu. Zároveň odporúčame prehodnotiť dĺžku obdobia, počas ktorého sa na vrcholné orgány Úradu vzťahuje zákaz podľa tohto ustanovenia, keďže 1 rok sa javí ako príliš krátka doba na to, aby vzťahy „vychladli“ (tzv. cooling-off period)	O	N	Predkladateľ považuje navrhovanú úpravu za dostatočnú.
Slovenská advokátska komora	§17 Na koniec § 17 tohto návrhu zákona navrhujeme doplniť nové odseky vymedzujúce pravidlá ochrany komunikácie advokáta s klientom: „(12) Podnikateľ alebo iná osoba dotknutá inšpekciou sú oprávnení odmietnuť predloženie, prešetrovanie alebo kopírovanie dokumentov alebo podkladov zamestnancami úradu, ktoré obsahujú chránenú komunikáciu medzi advokátom a klientom. Za takúto chránenú komunikáciu medzi advokátom a klientom sa považuje: a) komunikácia medzi advokátom a klientom vymenenú v súvislosti s poskytovaním právnych služieb v rámci výkonu advokácie podľa osobitného predpisu [v poznámke odkaz na zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov], b) komunikácia alebo podklady vypracované za účelom vyžiadania rady od advokáta alebo za účelom prípravy inštrukcie alebo podkladov pre advokáta v súvislosti s poskytovaním právnych služieb uvedených v písm. a) , alebo c) komunikácia, ktorá reprodukuje alebo reflektuje stanovisko alebo právnu radu advokáta v súvislosti s poskytovaním právnych služieb uvedených v písm. a). Za chránenú komunikáciu medzi advokátom a klientom nemožno považovať komunikáciu, prostredníctvom ktorej sa advokát vedome podieľa na obchádzaní alebo porušovaní tohto zákona alebo osobitného predpisu [v poznámke odkaz na čl. 101 a 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v platnom znení]. (13) Ak podnikateľ alebo iná osoba dotknutá inšpekciou odmietne predloženie, prešetrovanie alebo kopírovanie dokumentov alebo podkladov podľa predchádzajúceho odseku, zamestnanci úradu môžu	Z	N	Rozpor trvá. Pripomienku nie je možné akceptovať. Predkladateľ v žiadnom prípade nespochybňuje právo podnikateľa na právnu pomoc. Komplexne sa s problematikou ochrany komunikácie medzi advokátom a jeho klientom (ďalej ako „LPP“) v oblasti práva hospodárskej súťaže vysporiadal v rámci svojej judikatúry Súdny dvor Európskej únie . Ako vyplýva z predmetnej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, nie akákoľvek komunikácia medzi advokátom a jeho klientom je automaticky chránená. Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že komunikácia medzi advokátom a klientom je chránená v rámci LPP len za splnenia prísnych podmienok: a) musí ísť o komunikáciu uskutočnenú na účel a v záujme práva na obhajobu klienta b) ochrana sa vzťahuje na komunikáciu uskutočnenú po začatí konania vo veci

podnikateľ a alebo inú osobu vyzvať, aby vhodným spôsobom preukázali, že predmetné dokumenty alebo podklady obsahujú komunikáciu podľa predchádzajúceho odseku bez toho, aby museli odhaliť ich obsah. Takýto podnikateľ alebo takáto iná osoba môžu najmä uviesť, kto sú pôvodcami a adresátmi dokumentu alebo podkladu, vysvetliť ich funkcie a povinnosti a odkázať na cieľ a kontext, v ktorom bol dokument alebo podklad vyhotovený. (14) Zamestnanci úradu môžu so súhlasom podnikateľa alebo inej osoby dotknutej inšpekciou overiť splnenie podmienok chránenia komunikácie advokáta s klientom zbežným preskúmaním celkového vzhľadu dokumentu alebo podkladu, alebo jeho záhlavia, názvu alebo iných vonkajších znakov. (15) Ak zamestnanci úradu dospejú k záveru, že vysvetlenia a dôkazy predložené podnikateľom alebo inou osobou dotknutou inšpekciou nie sú spôsobilé preukázať, že dokument alebo podklad obsahuje chránenú komunikáciu medzi advokátom a klientom, zamestnanci úradu sú oprávnení vložiť kópiu sporného dokumentu alebo podkladu za prítomnosti podnikateľa alebo inej osoby dotknutej inšpekciou do zapečatenej obálky a zobrať ju do priestorov úradu pre neskoršie rozhodnutie sporu úradom. (16) Ak úrad považuje dôkazy a vysvetlenia, ktoré poskytne podnikateľ na preukázanie, že sporný dokument alebo podklad spadá pod ochranu komunikácie advokáta s klientom, za nedostatočné a trvá na oboznámení sa s obsahom takéhoto dokumentu alebo podkladu, je povinný o tom vydať rozhodnutie, voči ktorému je prípustný rozklad. (17) Ustanovenia odsekov 12 až 16 sa primerane použijú aj v súvislosti s vyžadovaním informácií a podkladov podľa § 16 ods. 3.“ Odôvodnenie: Zachovanie dôvernosti komunikácie medzi advokátom a klientom je nevyhnutnou podmienkou fungovania Slovenskej republiky ako demokratickej spoločnosti. Komunikáciu s advokátom môže určitý orgán verejnej moci zadržať a prezerať len ak má tento orgán v príslušnom právnom poriadku zákonný podklad (zmocnenie), ktorý je všeobecne dostupný, ktorého následky/účinky sú dostatočne predvídateľné a ktorý dostatočne podrobne, jasne a zrozumiteľne vymedzuje, za akých okolností a podmienok môže orgán verejnej moci vstúpiť do dôvernej komunikácie s advokátom (viď rozsudok ESĽP z 27. septembra 2005 vo veci sťažnosti č. 50882/99, Petri Sallinen; rozsudok ESĽP z 13. januára 2009 vo veci sťažnosti č. 19348/04, Sorvisto; porovnaj tiež rozsudok ESĽP z 25. marca 1998 vo veci sťažnosti č. 13/1997/797/1000, Kopp). V zmysle uvedenej judikatúry ESĽP je v zásade akákoľvek komunikácia advokáta s	porušenia práva na ochranu hospodárskej súťaže. Ochrana sa vzťahuje aj na komunikáciu uskutočnenú pred začatím takéhoto konania, za podmienky, že má vzťah k predmetu konania c) Komunikácia musí byť uskutočnená medzi klientom a nezávislým právnikom, t. j. takým, ktorý nie je s klientom v pracovnoprávnom vzťahu d) ochrana sa vzťahuje na písomnú komunikáciu, ktorá sa uskutočnila medzi advokátom a klientom. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v zmysle rozhodovacej praxe Súdneho dvora Európskej únie sa ochrana dôvernosti komunikácie medzi advokátom a klientom vzťahuje na komunikáciu uskutočnenú v záujme a za účelom práva na obhajobu klienta, a to v súvislosti s daným konaním vo veci porušenia súťažného práva (uvedené vyplýva aj z článku 47 ods. 2 Ústavy SR). Ochrana sa vzťahuje na komunikáciu uskutočnenú nielen po začatí takéhoto konania, ale aj pred jeho začatím, pokiaľ má vzťah k predmetu konania. Pokiaľ ide o osobný rozmer ochrany komunikácie medzi advokátom a klientom a konkrétne o požiadavku nezávislosti právnika, táto je definovaná negatívne, a teda musí ísť o právnika, ktorý nie je v pracovnoprávnom vzťahu s klientom. Ochrana dôvernosti
--	--

klientom chránená (ide o privilegovanú ochranu podľa čl. 8 Dohovoru). Vnútroštátne právo môže za určitých podmienok (za účelom dosiahnutia niektorého z legitímnych cieľov uvedených v čl. 8 ods. 2 Dohovoru) vymedziť kategórie komunikácie advokát-klient, do ktorých orgány verejnej moci môžu výnimočne zasiahnuť. V takom prípade však musí národné právo jasne a jednoznačne odlišiť (definovať), ktorá komunikácia advokáta a klienta je pred dotknutým orgánom verejnej moci chránená ako dôverná a ktorá nie. Vo svetle uvedeného navrhujeme v tomto návrhu zákona výslovne zakotvenie chránenej komunikácie advokáta s klientom, ako aj procesný postup na zabezpečenie ochrany tejto komunikácie pri prešetrovaní úradu. Návrh vymedzenia chránenej komunikácie medzi advokátom a klientom vychádza z vymedzenia súvisiacej povinnosti mlčanlivosti advokáta pri výkone advokácie, ako aj zo záverov ESĽP, v zmysle ktorých v princípe každá komunikácia medzi advokátom a klientom by mala byť chránená, pokiaľ nie je zneužívaná na páchanie protiprávnej činnosti. Vo svetle uvedeného by chránená komunikácia advokáta s klientom mala zahŕňať nielen komunikáciu v sporových, ale aj v nesporových veciach. Obmedzenie chránenej komunikácie advokáta s klientom len na komunikáciu vymenenú za účelom obhajoby v predmete prešetrovania, ako ju aplikuje Európska komisia, je z tohto pohľadu nepostačujúce. Zároveň, možnosť širšieho vymedzenia chránenej komunikácie advokáta s klientom na účely prešetrovania úradu podľa vnútroštátneho práva podčiarkuje okrem iného aj fakt, že Súdny dvor EÚ pri užšom vymedzení chránenej komunikácie pre inšpekcie Európskej komisie vychádzal len zo spoločného minimálneho prieniku národných úprav a praxe členských štátov (zadefinovaného pred takmer 30 rokmi) (rozsudok z 18. mája 1982 vo veci C-155/79, AM & S Europe Limited, body 18 až 27). Nejde tak o akýsi univerzálny štandard vnútroštátnych úprav členských štátov. Vychádzajúc z judikatúry Súdneho dvora EÚ sa však javí ako primerané, aby (v záujme zachovania účelu a účinnosti ochrany komunikácie advokáta s klientom) bola chránená nielen priama komunikácia advokáta s klientom, ale aj akákoľvek predchádzajúca komunikácia alebo podklady vypracované za účelom vyžiadania rady od advokáta alebo za účelom prípravy inštrukcie alebo podkladov pre advokáta a akákoľvek následná komunikácia, ktorá reprodukuje alebo reflektuje stanovisko alebo právnu radu advokáta. Navrhovaný procesný postup v súvislosti s ochranou komunikácie advokáta s klientom je inšpirovaný pravidlami, ktoré sa aplikujú aj na	komunikácie medzi advokátom a klientom sa nevzťahuje automaticky na dokument ako celok, ale posudzuje sa vždy vo vzťahu k informáciám, ktoré sú jeho obsahom. Za určitých okolností môže byť preto v konkrétnom prípade chránená iba časť dokumentu. Toto prichádza do úvahy najmä v prípade, kedy niektoré časti dokumentu resp. e-mailovej komunikácie neboli vytvorené pre účely využitia práva na obhajobu klienta. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nevyplýva podľa predkladateľa univerzálna ochrana akejkoľvek komunikácie medzi advokátom a jeho klientom. Na to, aby úrad mohol vyhodnotiť situáciu na trhu, úroveň súťaže a vyhodnotiť možné porušenia zákona o ochrane hospodárskej súťaže, si potrebuje vyžiadať na konkrétny účel a predmet prešetrovania potrebné informácie a podklady a za týmto účelom uplatniť svoje právomoci stanovené v zákone o ochrane hospodárskej súťaže. Často je to, okrem iného, aj zmluvná dokumentácia, informácie týkajúce sa dodávateľsko-odberateľských vzťahov, faktúry, údaje z účtovníctva, podiely, objemy a pod. Ďalej napríklad v prípadoch porušovania povinností v súvislosti o oznámením koncentrácie úradu, je nevyhnutne potrebná na účely
---	--

	postup Európskej komisie (viď napr. rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. septembra 2007 v spojených veciach T-125/03 a T-253/03, Akzo Nobel Chemicals a Akcros Chemicals) a sleduje zabezpečenie rovnováhy medzi verejným záujmom na riadnom výkone spravodlivosti (zabezpečením toho, aby sa každý klient mohol slobodne obrátiť na svojho advokáta bez obavy, že dôverné informácie, ktoré uvedie, môžu byť neskôr sprístupnené tretím osobám) a verejným záujmom na efektívnej ochrane hospodárskej súťaže. Zbežné preskúmanie dokumentu alebo podkladu, u ktorého je sporné, či obsahuje chránenú komunikáciu advokáta s klientom, by malo podliehať súhlasu podnikateľa, resp. dotknutej osoby, nakoľko zbežné preskúmanie často nie je možné bez odhalenia samotného obsahu týchto dokumentov, ktorý môže byť chránený. V takom prípade by už zbežné prezretie dokumentu mohlo viesť k nenapraviteľnému zásahu do práv dotknutého subjektu. Navrhovaný postup umožňuje vylúčiť nebezpečenstvo porušenia ochrany komunikácie advokáta s klientom, pričom zároveň necháva úradu možnosť zachovať si určitú kontrolu nad dokumentmi alebo podkladmi, ktoré sú predmetom šetrenia, a zabraňuje nebezpečenstvu ich neskoršieho zmiznutia alebo manipulácie až do vyriešenia sporu o ich ochrane. Ak úrad napokon rozhodne, že spornému dokumentu alebo podkladu neprizná ochranu komunikácie advokáta s klientom je o tom povinný (pred samotným odpečatením a preskúmaním sporného dokumentu alebo podkladu) vydať rozhodnutie. Včas podaný rozklad proti takémuto rozhodnutiu má v zmysle § 61 ods. 1 Správneho poriadku odkladný účinok.			posúdenia zmluvná dokumentácia súvisiaca s predmetnou transakciou Pri tom je bežné, že túto dokumentáciu pripravujú osoby s právnym vzdelaním, resp. právni zástupcovia strán, čo však samo o sebe neznamená, že táto komunikácia, resp. informácie a podklady, sú automaticky vylúčené z možnosti ich oboznámenia sa s nimi úradom. Podľa formulácie navrhovanej SAK sa má ochrana komunikácie vzťahovať prakticky na akúkoľvek komunikáciu medzi advokátom a jeho klientom, čo je v rozpore s vyššie uvedenými podmienkami stanovenými judikatúrou a navyše by to znamenalo absolútne zneefektívnenie vykonávania právomocí úradu a ako také je uvedené neprípustné.
Slovenská advokátska komora	§13 ods. 5 Navrhujeme ďalej zmeniť navrhované ustanovenie § 13 ods. 5 tak, že vylúči možnosť, aby bola tá istá osoba predsedom úradu v dvoch po sebe nasledujúcich funkčných obdobiach. Vo vzťahu k integrite a nezávislosti je potrebné uvažovať o zrušení možnosti vykonávať funkciu dve po sebe nasledujúce obdobia, nakoľko snaha byť znovuzvolený do akejkoľvek funkcie vždy predstavuje riziko oslabenia až straty nezávislosti osoby aj inštitúcie. V tomto smere je vhodnejšie zaviesť dlhšie funkčné obdobie predsedu, ako je päť rokov. Preto zároveň navrhujeme úpravu § 22 ods. 5 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy tak, že aby funkčné obdobie predsedu úradu bolo sedem rokov. Ďalej navrhujeme, aby priamo zo zákona vyplývalo, že kvalitu kandidáta, jeho víziu fungovania Úradu, odborné a manažérske predpoklady, ale i nestrannosť a integritu	O	N	Predkladateľ považuje pôvodne navrhovanú úpravu za vhodnejšiu.

	vo výberovom konaní posudzovala odborná komisia zložená z renomovaných odborníkov v oblasti hospodárskej súťaže a regulácie. Odborná komisia by pri svojom rozhodnutí mala vychádzať aj z verejného vypočutia kandidátov, ktoré ďalej prispieva k transparentnosti výberového konania a tiež k výberu toho najkvalitnejšieho kandidáta. Vzhľadom na významné postavenie podpredsedu Úradu, najmä vo vzťahu k jeho kompetencii rozhodovať o závažných porušeníach Zákona a ukladaní vysokých sankcií, sa vyššie uvedené návrhy identicky vzťahujú aj na funkciu podpredsedu Úradu, ktorý riadi a rozhoduje v správnych konaniach na prvom stupni.			
Slovenská advokátska komora	§6 ods. 3 Navrhujeme doplniť do § 4 ods. 8 v tomto znení: „Podnikatelia môžu žiadať úrad o vydanie stanoviska, či ich návrh dohody alebo návrh rozhodnutia združenia podnikateľov nie je dohodou obmedzujúcou súťaž. Úrad vydá stanovisko do 30 pracovných dní a v zložitých prípadoch do 60 pracovných dní odo dňa doručenia žiadosti. Odôvodnenie: Odporúčame ponechať inštitút tzv. stanoviska k dohodám podľa dnes platného znenia § 6 ods. 3. Prostredníctvom inštitútu stanoviska Protimonopolný úrad Slovenskej republiky plnil dôležitú poradnú úlohu vo vzťahu k podnikateľom. Prínos tohto ustanovenia možno vnímať najmä vo svetle právnej istoty pre podnikateľov a tiež v predvídateľnosti konania úradu. Naopak, nie je jasný účel, ktorý zákonodarca sleduje tým, že uvedenú možnosť poskytnutia stanoviska úradu vylúčil.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. Podľa súčasnej právnej úpravy dohôd obmedzujúcich súťaž podnikatelia môžu úrad požiadať o vydanie stanoviska k návrhu dohody alebo rozhodnutia združenia podnikateľov. Na tento účel podnikatelia mali predložiť úradu konkrétny návrh dohody alebo rozhodnutia, v praxi to však boli zväčša hypotetické, nie konkrétne, reálne návrhy. V rámci posúdenia návrhu dohody alebo rozhodnutia úrad mohol posúdiť predložený dokument len do istej miery, a nie je možné ho zhodnotiť v ekonomickom kontexte, v ktorom by sa teoreticky mohol uplatňovať (uvedené nie je možné takýmto spôsobom posudzovať ex ante). Táto právna úprava okrem toho súvisela s predchádzajúcim legislatívnym rámcom, keď podnikatelia individuálne žiadali o uplatnenie výnimky zo zákazu dohody

			obmedzujúcej súťaži. (tzv. negatívny atest). Podľa súčasnej legislatívy (slovenskej, ako aj európskej) podnikatelia sami vyhodnocujú, či ich dohody podliehajú niektorej z výnimiek zo zákazu dohôd obmedzujúcich súťaž. Z týchto dôvodov sa tento inštitút javí ako prekonaný, keďže ten istý účel plnia aj advokačné aktivity úradu (workshopy, školenia, vydávanie usmernení, konzultácie, a pod). Úrad taktiež nemôže vydávať záväzné stanovisko v zmysle, že nejde o dohodu obmedzujúcu súťaž alebo ide o dohodu obmedzujúcu súťaž, keďže na to slúži primárne rozhodnutie, okrem toho, aj čl. 5 Nariadenia 1/2003 – (v zmysle rozsudku vo veci C-375/09 (Telekomunikácia Poľska konanie o prejudiciálnej otázke) vylučuje vydávanie negatívnych rozhodnutí o tom, že nebol porušený čl. 101 ZFEÚ.
Slovenská advokátska komora	§64 ods. 2 Navrhujeme doplniť druhú vetu: „Ak sa tento zákon použije na konania alebo prešetrovania začaté pred účinnosťou tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech účastníka konania alebo osoby dotknutej prešetrovaním.“ Odôvodnenie: V záujme zvýšenia právnej istoty účastníkov konania a osôb dotknutých prešetrovaním, ktoré začali ešte pred účinnosťou tohto zákona, je žiaduce, aby nová právna úprava nezhoršila procesné postavenie týchto subjektov. Navrhované doplnenie je v súlade s prístupom zákonodarcu uplatneného aj v § 491 ods. 2 Správneho súdneho poriadku.	O N	Navrhovaná formulácia je nezrozumiteľná a v rozpore s cieľom transponovanej smernice. Je štandardom používať nové procesné ustanovenia na správne konania. Právna úprava nezavádza žiadne skrátené lehoty alebo nevýhodnejšie postavenie pre účastníkov konania. Uvedená formulácia by navyše vniesla značnú zmätočnosť do rozhodovacieho procesu a ohrozila ja samotnú transpozíciu,

				keďže smernica výslovne ráta s tým, že úrady na ochranu hospodárskej majú disponovať všetkými právomocami s účinnosťou od 4.2.2021.
Slovenská advokátska komora	§64 ods.2 Navrhujeme doplniť druhú vetu: „Ak sa tento zákon použije na konania alebo prešetrovania začaté pred účinnosťou tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech účastníka konania alebo osoby dotknutej prešetrovaním.“ Odôvodnenie: V záujme zvýšenia právnej istoty účastníkov konania a osôb dotknutých prešetrovaním, ktoré začali ešte pred účinnosťou tohto zákona, je žiaduce, aby nová právna úprava nezhoršila procesné postavenie týchto subjektov. Navrhované doplnenie je v súlade s prístupom zákonodarcu uplatneného aj v § 491 ods. 2 Správneho súdneho poriadku.	O	N	Navrhovaná formulácia je nezrozumiteľná a v rozpore s cieľom transponovanej smernice. Je štandardom používať nové procesné ustanovenia na správne konania. Právna úprava nezavádza žiadne skrátené lehoty alebo nevýhodnejšie postavenie pre účastníkov konania. Uvedená formulácia by navyše vniesla značnú zmätočnosť do rozhodovacieho procesu a ohrozila ja samotnú transpozíciu, keďže smernica výslovne ráta s tým, že úrady na ochranu hospodárskej majú disponovať všetkými právomocami s účinnosťou od 4.2.2021.
Slovenská advokátska komora	§13 ods. 3 Navrhujeme doplniť medzi požiadavky na kandidáta na predsedu a podpredsedu úradu aj odborné vzdelanie (právnické alebo ekonomické) a prax v oblasti hospodárskej súťaže, regulácie alebo ekonomických analýz a tiež požiadavku neexistencie dôvodných pochybností o nezávislosti a integrite kandidáta. Odôvodnenie: Odporúčame zaviesť požiadavku právneho alebo ekonomického vzdelania vo vzťahu k pozícii predsedu a podpredsedu Úradu. Požiadavka kvalifikovaného vzdelania by vyjadrovala špecifický ekonomicko-právny charakter súťažno-právnej regulácie. Obdobné kvalifikačné požiadavky sú v súčasnosti kladené napríklad na predsedu a podpredsedov Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ktorí sa v rámci výkonu svojej funkcie podieľajú na rozhodovacej činnosti tohto úradu. Práve konštitúcia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví je pritom vecne aj formálne najbližšia postaveniu Úradu. Okrem významu pozície predsedu Úradu je potrebné prízvukovať aj jej odbornú náročnosť a náchylnosť k externým tlakom, či	O	N	Predkladateľ považuje navrhované kvalifikačné predpoklady za dostatočné.

	už zo strany súkromného alebo verejného sektora. § 13 ods. 3 však nevyžaduje od kandidátov splnenie žiadnych podmienok, ktoré by uvedenú potrebu odbornosti a osobnej integrity dostatočne zabezpečovali. Požiadavku na vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa, ako je uvedená v zákone, nemožno v tomto smere považovať za postačujúcu			
Slovenská advokátska komora	§13 ods. 3 Navrhujeme doplniť povinnosť včas zverejniť všetky dôležité informácie o požiadavkách na post predsedu úradu, kritériách výberu a výberovej komisii, Odôvodnenie: Navrhovaná úprava nedostatočne zakotvuje základné garancie kvalitného výberu kandidáta a tým aj nezávislosti súťažnej inštitúcie tak, ako to požaduje transponovaná smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1 z 11. decembra 2018 o posilnení právomocí orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečení riadneho fungovania vnútorného trhu. Vzhľadom na dôležitosť postavenia predsedu úradu pre celkové fungovanie Úradu a naplnenie zmyslu zákona a smernice je nevyhnutné, aby bolo výberové konanie v čo najväčšej možnej miere otvorené a transparentné.	O	N	Predkladateľ považuje navrhovanú úpravu za dostatočnú.
Slovenská advokátska komora	§17 ods. 1 Navrhujeme doplniť požiadavku predchádzajúceho súhlasu súdu s každou inšpekciou úradu podľa § 17 tohto návrhu zákona, teda aj s inšpekciou v podnikateľských priestoroch podľa § 17 ods. 1 až 7 tohto návrhu zákona. Uvedené navrhujeme doplniť tak, že slová „Pri plnení úloh podľa tohto zákona alebo podľa osobitného predpisu2)“ sa nahradia slovami: „Ak je dôvodné podozrenie, že sa v priestoroch alebo dopravných prostriedkoch podnikateľa, ktoré súvisia s činnosťou alebo s konaním podnikateľa nachádzajú podklady alebo dokumenty, na základe ktorých možno preukázať porušenie tohto zákona alebo osobitného predpisu,[v poznámke odkaz na čl. 101 a102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v platnom znení] úrad môže vykonať inšpekciu v týchto priestoroch na základe súhlasu súdu s inšpekciou vydaného na návrh úradu.[v poznámke odkaz na § 430 až 437 Správneho súdneho poriadku] Súhlas súdu s inšpekciou doručí úrad podnikateľovi, u ktorého sa inšpekcia vykoná, pri začatí inšpekcie. Na účely vykonania inšpekcie podľa prvej vety“. Slová „s cieľom vykonať inšpekciu“ navrhujeme vypustiť. Odôvodnenie: Navrhovaná zmena je v súlade s právom EÚ. Smernica (EÚ) 2019/1 totiž	Z	N	Rozpor trvá. Pripomienku nie je možné akceptovať. Právna úprava, ktorá vyžaduje súhlas súdu pred vykonaním inšpekcie iba v iných ako podnikateľských priestoroch a dopravných prostriedkoch je súčasťou zákona o ochrane hospodárskej súťaže viac ako 15 rokov. Mnohé z vykonaných inšpekcií v podnikateľských priestoroch boli za toto obdobie predmetom súdneho prieskumu, či už v rámci preskúmania konečného rozhodnutia, v rámci prieskumu rozhodnutia o uloženej sankcii za porušenie súvisiace s inšpekciou alebo v rámci rozhodnutia vo veci podanej

predpokladá, že vnútroštátne právo členského štátu bude požadovať na vykonanie inšpekcie aj predchádzajúci súhlas súdu. Súčasne, navrhovaná zmena dôsledne naplňa požiadavky Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (najmä jeho čl. 8, ktorý garantuje základné právo na ochranu súkromia) a súvisiacej judikatúry ESĽP. Konkrétne, z judikatúry ESĽP vyplýva, že pri inšpekciách musia existovať dostatočné procesné záruky, ktoré zamedzia riziku zneužitia právomoci zo strany prehliadajúceho orgánu, pričom jednou zo základných záruk je existencia súdnej kontroly zákonnosti inšpekcií. ESĽP prioritne vyžaduje ex ante súdnu kontrolu zákonnosti takýchto inšpekcií, teda vyžaduje autorizáciu takéhoto zásahu do súkromia súdom predtým, ako k nemu dôjde (napr. rozsudok ESĽP z 2. októbra 2014 vo veci sťažnosti č. 97/11, DELTA PEKÁRNY a. s.; rozsudok ESĽP zo 16. októbra 2007 vo veci sťažnosti č. 74336/01, Wieser a Bicos Beteiligungen GmbH; rozsudok ESĽP z 25. februára 1993 vo veci sťažnosti č. 10828/84, Funke; rozsudok ESĽP zo 16. apríla 2002 vo veci sťažnosti č. 37971/97, Société Colas Est). Podľa ESĽP je síce možné nedostatok súdnej autorizácie ex ante vyvážiť súdnou kontrolou zákonnosti a nevyhnutnosti inšpekcie vykonanou ex post facto, avšak len za podmienky, že takáto ex post facto súdna kontrola je dostatočne účinná. Dostatočnosť samotnej ex post facto súdnej kontroly inšpekcií je však v podmienkach Slovenskej republiky problematická. Konkrétne, takúto ex post facto súdnu kontrolu má zabezpečovať konanie o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy podľa § 252 a nasl. Správneho súdneho poriadku. Dostatočnosť účinnosti/efektívnosti tejto ochrany však v praxi kompromituje zdĺhavosť konaní o týchto žalobách pred správny súd. Nie sú neobvyklými prípady, kedy konania o takýchto žalobách trvajú pred správny súd aj niekoľkých rokov, pričom úrad počas súdneho konania ďalej pokračuje v úkonoch nadväzujúcich na inšpekciu, ktorej zákonnosť je sporná. Zároveň, ak úrad po vykonaní inšpekcie a podaní žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy ex offio začal vo veci správne konanie, súdy v takýchto prípadoch v praxi následne pristúpili k zastaveniu konania o tomto zásahu, resp. k zamietnutiu žaloby z procesných dôvodov (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 3. mája 2016, sp. zn. 4Sžnz/7/2015; rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. júna 2016, sp. zn. 5Sžnz/6/2015, na ktorý nadväzuje uznesenie Ústavného súdu SR z 10. mája 2017, sp. zn. II. ÚS 319/2017-22; rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. júna 2016, sp. zn. 8Sžnz/6/2015, na ktorý nadväzuje	žaloby na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy (podľa vtedajšieho znenia Občianskeho súdneho poriadku). Tieto inšpekcie v podnikateľských priestoroch úrad vždy vykonával, aj vykonáva na základe poverenia, teda bez predchádzajúceho súdneho súhlasu s inšpekciou. V tomto smere existuje konštantná prax úradu, ako aj rozhodovacia prax súdov. V rámci doterajšej praxe úradu s výnimkou rozsudku Najvyššieho súdu SR vo veci Capgemini (tento rozsudok sa však vymykal predchádzajúcej a aj ďalšej rozhodovacej praxe súdov, a zároveň potreba súhlasu súdu s vykonaním inšpekcie v priestoroch podnikateľa nevyplývala ani z vtedajšej právnej úpravy) nevznikla pochybnosť o tom, či pre inšpekciu v objektoch, priestoroch a dopravných prostriedkoch podnikateľa je potrebný súhlas súdu. Súhlas súdu pre výkon inšpekcie v podnikateľských priestoroch sa nevyžaduje. Ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nepovažuje chýbajúci súdny príkaz pre inšpekciu v podnikateľských priestoroch za automatický rozpor s čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Európsky súd pre ľudské práva v tomto smere rozoznáva poskytnutie potrebných záruk takéhoto zásahu,
---	--

uznesenie Ústavného súdu SR z 11. októbra 2016, sp. zn. III. ÚS 676/2016-13). Riadny súdny prieskum inšpekcie už následne pritom nemusí byť dostupný (napr. ak úrad následne zastaví konanie, pričom k zásahu do práv prešetrovanej osoby už nezvratne došlo). Vo svetle uvedeného, samotná ex post facto súdna kontrola v podmienkach Slovenskej republiky v praxi nezabezpečuje dostatočnú garanciu ochrany práv dotknutých subjektov. Preto je zabezpečenie aj predchádzajúcej súdnej kontroly inšpekcií žiaduce. Napokon, právny názor o nevyhnutnosti ex ante súdnej kontroly inšpekcie úradu v podnikateľských priestoroch sa už za účinnosti súčasného ZOHS objavil aj v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu SR (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. apríla 2016, sp. zn. 8Sžnz/2/2015). Rovnako aj zámerom Komisie pre rekodifikáciu civilného práva procesného pri vypracovávaní Správneho súdneho poriadku malo byť, aby súhlasu súdu podliehala každá inšpekcia úradu, bez ohľadu na to, v akých priestoroch má byť realizovaná (vid' stanovisko člena Rekodifikačnej komisie, JUDr. Mariána Fečíka publikované v: Baricová, J., Fečík, M., Števíček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018, s. 1570). Pre zamedzenie ďalších rozporov pri výklade podmienok pre vykonanie inšpekcie a zabezpečenie väčšej právnej istoty a ochrany práv dotknutých osôb preto navrhujeme výslovné zakotvenie požiadavky predchádzajúceho súhlasu súdu s inšpekciou úradu podľa § 430 až 437 Správneho súdneho poriadku aj v podnikateľských priestoroch. Požiadavka predchádzajúceho súhlasu súdu s inšpekciou podľa Správneho súdneho poriadku neohrozuje samotné účinné využívanie právomoci úradu vykonávať inšpekcie a viesť prešetrovanie. Správny súd je totiž podľa § 436 Správneho súdneho poriadku povinný rozhodnúť o návrhu úradu na vydanie súhlasu s inšpekciou už do troch dní od jeho doručenia (alebo do troch dní od doručenia vysvetlenia podľa § 434 Správneho súdneho poriadku).	pričom jednou z nich je aj možnosť efektívnej súdnej kontroly a posteriori (rozsudok vo veci Delta Pekárny proti Českej republike). Z prístupu Európskeho súdu pre ľudské práva je zrejmé, že ochrana práv si nevyžaduje zmenu slovenskej právnej úpravy, resp. jej interpretácie, lebo ochrana práv je zabezpečená už teraz, vždy bola súladná s judikatúrou. V rozhodnutí Delta Pekárny súd na niekoľkých miestach zdôrazňuje, že tam, kde vnútroštátne právo oprávňuje správne orgány na vykonanie inšpekcie/prehliadky bez súdneho príkazu, súd vo veciach ochrany pred svojvoľnými zásahmi verejnej moci do práv zaručených čl. 8 potvrdil, že nedostatok súdneho príkazu k prehliadke/inšpekcii je možné vyvážiť účinnou súdnou kontrolou realizovanou ex post facto. (okrem iného vid' aj Heino proti Fínsku, č. 56720/09, rozsudok z 15. 2. 2011; Smirnov proti Rusku č. 71362/01, rozsudok z 7. 6. 2007). Problematike potreby súdneho súhlasu sa okrem toho venoval aj Súdny dvor Európskej únie, resp. Všeobecný súd, ktorý napríklad v prípade Deutsche Bahn proti Európskej komisii taktiež uvádza, že predchádzajúci súdny súhlas nie je potrebný a zdôrazňuje záruky proti svojvoľnému zásahu, pričom súdna kontrola a posteriori je jednou z nich.
--	---

				Vyžadovanie súhlasu súdu pred každou vykonanou inšpekciou by neúmerne (a vzhľadom na vyššie uvedené aj neodôvodnene) zahlcovalo už aj tak preťažené súdy a komplikovalo včasnosť zaistenia potrebných dôkazov, ktoré je v prípade prešetrovania možných porušení pravidiel hospodárskej súťaže kľúčové.
Slovenská advokátska komora	§16 ods. 2 Navrhujeme doplniť za slovo „odmietnuť“ spojenie „na základe náležitého odôvodnenia“. Odôvodnenie: Máme za to, že inštitút odmietnutia podnetu týkajúceho sa možného porušenia predpisov na ochranu hospodárskej súťaže by mal byť vždy vnímaný v úzkej väzbe na prioritizačnú politiku úradu. Takémuto záveru svedčí aj recitál 23 Smernice. Z tejto väzby vyplýva prirodzená potreba na odôvodnenie rozhodnutia, v ktorom by Úrad mal zdôvodniť, z akých dôvodov sa konkrétnym podnetom nebude zaoberať.	O	ČA	Znenie predmetného ustanovenia bolo upravené tak, aby bolo zrejmé, že Úrad odmietnutie zdôvodní s ohľadom na aktuálnu prioritizačnú politiku úradu zverejnenú podľa odseku 1 písm. j). V tomto smere bude doplnená aj dôvodová správa.
Slovenská advokátska komora	§ 3 písm. a) Navrhujeme doplniť za slovo kontroly „podľa § 7 ods. 4“. Odôvodnenie: Terajšie znenie ZOHS definovalo vzťahy kontroly v rámci skupiny podnikateľov odkazom na ustanovenie § 9 ods. 4 ZOHS, t.j. na ustanovenia, ktoré sa týkajú právnej úpravy koncentrácií. Navrhované znenie ZOHS neobsahuje však všeobecnú definíciu vzťahov kontroly a ani legislatívny odkaz, ktorý by priblížil obsah pojmu „kontroly“ pre účely § 3 písm. a), druhá veta. Bez špecifikovania budú vznikať v praxi otázky, či „vzťahy kontroly“ je nutné vykladať podľa § 7 ods. 4 navrhovaného ZOHS alebo ide o inak definované „vzťahy kontroly“.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Pripomienkujúci subjekt vzal pripomienku späť. Pripomienku nie je možné akceptovať. Definícia podnikateľa je platná pre celé znenie zákona (antitrust aj posudzovanie koncentrácií), pričom definície vzťahov kontroly platné pre oblasť koncentrácií nie sú univerzálne platné a nie vždy platia aj pre oblasť antitrustu.
Slovenská advokátska komora	§ 8 ods. 2 – 6, § 9 ods. 3, § 10 ods. 1, § 35 Navrhujeme inštitút predbežného stanoviska úradu vypustiť. Odôvodnenie: Zavedenie predmetného inštitútu jednak (i) zavádza právnu úpravu, ktorá so sebou prináša výrazný prvok neistoty, (ii) neprináša z pohľadu notifikujúcich strán, či Úradu podstatné zjednodušenie, a (iii) v praktickej rovine môže spomaliť priebeh transakcie. V prvom rade je zavedené kombinované kritérium obratu a podielu na trhu. Podiel na trhu sa určuje na tzv. „alternatívne vymedzenom trhu“, pričom s	O	A	Doplnkové notifikačné kritérium bolo vypustené z návrhu zákona.

týmto pojmom ZOHS vôbec neoperuje. Špecificky potom v prípade postupu podľa § 8 ods. 2 písm. a) ZOHS je výklad „alternatívne vymedzeného trhu“ sporný. V tomto kroku sa žiadateľ dostáva do právnej neistoty. Do právnej neistoty sa rovnako dostáva potenciálny žiadateľ aj vtedy, keď môže byť sporné, aká veličina je základom pre určenie výšky trhového podielu. Potenciálny žiadateľ tiež nemusí mať dostatok informácií k tomu, aby vedel relevantne odhadnúť výšku trhového podielu. ZOHS zavádza povinnosť požiadať o posúdenie pod hrozbou pokuty. Dôsledkom tejto neistoty tak bude podnikateľ pri nesprávne definovanom trhu a nesprávne „odhadnutom“ podiele na „alternatívne vymedzenom trhu“ vystavený sankcii za neoznámenie koncentrácie. Alternatívne sa tomuto riziku podnikateľa budú snažiť vyhýbať, čo však povedie k zahlteniu Úradu posudzovaním žiadostí, ktoré mu budú predkladané „pre prípad“. Druhým momentom právnej neistoty, do ktorej sa dostáva podnikateľ, je otázka „odôvodnených obáv“, ktoré zistí Úrad pri posudzovaní žiadostí a začatí správneho konania. Rozumieme tomu tak, že existenciu „odôvodnených obáv“ bude Úrad posudzovať v zmysle kritérií na posúdenie dopadov koncentrácie na trh. Jednak nie je zrejmé, do akej hĺbky pri tomto posúdení Úrad pôjde, ako ani aké ďalšie posúdenie bude predmetom správneho konania v nadväznosti na rozsah posudzovania žiadosti. Neregistrujeme žiaden opravný inštitút, alebo čo i len možnosť podať námietky zo strany žiadateľa voči takémuto predbežnému posúdeniu ešte pred tým, ako Úrad správne konanie vo veci posúdenia koncentrácie ex offio otvorí. Myslíme si, že ak sa identifikujú „odôvodnené obavy“ Úradu pri posudzovaní žiadosti, žiadateľ by mal mať možnosť predmetný záver rozporovať, a to minimálne podaním námietok skôr ako začne správne konanie. Pokiaľ by na uvedenom kritériu Úrad trval, navrhujeme upraviť ho ako štandardné notifikačné kritérium, pričom by bolo spresnené, vo vzťahu k akým trhom sa zavádza. Definícia „akéhokoľvek alternatívne vymedzeného trhu“ je nedostatočná a vágna. Je nutné podotknúť, že z hľadiska podnikateľa – žiadateľa, je proces žiadosti takmer rovnako administratívne náročný ako v prípade notifikácie, keďže sa vyžaduje predloženie rovnakej sumy údajov ako pri notifikácii. Možnosť úradu zrušiť predbežné stanovisko bez akéhokoľvek časového limitovania vyvoláva právnu neistotu účastníka. Navyše nie je jasné, či a ako by sa v takom prípade posudzovalo, či oznamovateľ koncentrácie o neúplnosti, resp. nepravdivosti informácií vedel. Môže byť potom skutočnosť, že podnikateľ predložil informáciu o trhovom podiele			
--	--	--	--

	na základe jemu dostupných informácií považovaná Úradom za poskytnutie neúplnej informácie? Bude skutočnosť, že podnikateľ pri najlepšej snahe identifikoval všetky „alternatívne vymedzené trhy“, ak opomenul z pohľadu Úradu identifikovať nejaký ďalší, vyhodnotená ako predloženie neúplných informácií?			
Slovenská advokátska komora	§16 ods. 1 Navrhujeme limitovať časový rozsah vyšetrovania a umožniť prístup do prešetrovacieho spisu. Odôvodnenie: V ustanoveniach § 16 ods. 1 písm. a) a b) nového ZOHS je upravené oprávnenie Úradu vykonávať prešetrovanie v podobe sektorovej štúdie alebo za účelom zistenia, či je dôvod na začatie správneho konania o porušení voči konkrétnemu podnikateľovi. Dovoľujeme si poukázať na to, že do dnešného dňa nie je limitovaný žiadnym spôsobom časový rozsah prešetrovania, ktoré je vedené voči konkrétnemu podnikateľovi podľa § 16 ods. 1 písm. b) nového ZOHS. Veľmi bežne sa pritom v praxi stáva, že prešetrovanie slúži nielen na zhromaždenie dôkazov a preverenie dôvodnej obavy, že mohlo dôjsť k porušeniu ZOHS, v mnohých prípadoch dochádza pri prešetrovaní k širokému získavaniu dôkazov, ktoré nahrádza už samotnú fázu, ktorá by sa mala uskutočňovať až počas správneho konania, v ktorom sú práva a povinnosti účastníkov konania plne zaručené. Je potrebné si totiž uvedomiť, že v rámci procesu prešetrovania dochádza k závažnému zásahu do práv prešetrovaného subjektu, ktorý ale sám nemá žiadne procesné práva, ako napr. prístup do prešetrovacieho spisu. Rovnako v niektorých prípadoch dochádza k situáciám, kedy počas prešetrovania aj niekoľko mesiacov úrad, z akéhokoľvek dôvodu, neurobí žiaden úkon, a prešetrovanie sa tak predlžuje na neprimerane dlhú dobu, a to až dokonca na trvanie viac ako jedného roka. To sa deje aj v prípadoch, kedy je prešetrovaná relatívne jednoduchšia kauza. K danému dochádza v čase, kedy nie sú žiadnym spôsobom upravené práva a povinnosti prešetrovaných subjektov, vrátane otázky prístupu do niektorých častí spisu. V tejto súvislosti jednak odkazujeme na Smernicu (recitál 14), ktorá ustanovuje, že „Navyše, v súlade s právom na dobrú správu vecí verejných by mali členské štáty zabezpečiť, aby vnútroštátne orgány na ochranu hospodárskej súťaže pri uplatňovaní článkov 101 a 102 ZFEÚ uskutočnili konania v primeranej lehote, berúc do úvahy osobitné aspekty každého prípadu.“ Domnievame sa, že s ohľadom na prijímané nastavenie, kedy (i) prešetrovanie trvá neprimerane dlhú dobu, mnohokrát bez ohľadu na zložitosť prípadu, (ii) kedy návrh ZOHS predpokladá, že správne konanie bude trvať	Z	N	Rozpor trvá. Pripomienku nie je možné akceptovať. Pokiaľ ide o časové limitovanie prešetrovania, uvedenú pripomienku nie je možné akceptovať. Skúmanie podmienok na trhu, ako aj prešetrovanie konkrétne správania podnikateľ a môže zahŕňať množstvo úkonov úradu, ako aj získavanie a analýzu veľkého množstva dát (a spoluprácu s množstvom podnikateľov), pričom uvedené nie je možné časovo ohraničiť. Z tohto dôvodu nie je možná, ani vhodná časová limitácia prešetrovania. Pri výkone všetkých právomocí úradu však zároveň platí zásada proporcionality. Tiež je potrebné podotknúť, že objektívna lehota pre uloženie pokuty zabezpečí, aby nedochádzalo k potrestaniu zodpovedných subjektov po uplynutí neprimeraného času a aby ukladaná pokuta spĺňala preventívny a represívny účel. Pokiaľ ide o nazeranie do spisu počas prešetrovania, predkladateľ uvádza nasledovné. Ustanovenie § 40 ods. 1 podľa súčasného znenia zákona sa podľa § 23 na fázu prešetrovania nevzťahuje. Nie je možné umožniť neobmedzený prístup do spisu vo fáze

	36 mesiacov, a (iii) kedy „odvolací“ proces sa navrhuje presunúť na súd, ktorý nie je viazaný lehotami, nie je možné predpokladať, že porušenie súťažných predpisov bude v súlade s právom na dobrú správu vecí prerokovávané v primeranej lehote. Domnievame sa, že prešetrovanie by malo slúžiť len na preverenie podozrenia, či konaním podnikateľa mohlo dôjsť k porušeniu súťažných predpisov, t.j. pri dôvodnej obave, že tomu tak bolo, by mal Úrad začať správne konania. Keďže proces prešetrovania je procesom bez akýchkoľvek práv prešetrovaných podnikateľov, máme za to, že by mala právna úprava ZOHS obsahovať limitovanie obdobia, do ktorého by mal Úrad začať správne konanie, ak preveril, že existuje dôvodná obava, že mohlo dôjsť k porušeniu súťažných predpisov alebo do ktorého by bolo prešetrovanie ukončené. Domnievame sa, že tento limit by nemal prekročiť 18 mesiacov. ZOHS by v súvislosti s prešetrovaním a vedením „prešetrovacieho“ (administratívneho spisu), mal upraviť v ZOHS povinnosť, aby sa prešetrovací spis stal súčasťou spisu administratívneho po začatí správneho konania. Samozrejme, s výnimkou tých skutočností, ktoré sú bežne do administratívneho spisu vkladané až pred vydaním rozhodnutia. V praxi vznikli situácie, kedy sa informácie, ktoré boli nazhromaždené počas prešetrovania a ktoré sú v zásade podkladom pre začatie konania, dostali do administratívneho spisu až po niekoľkých mesiacoch. Rovnako máme skúsenosť, že sa Úrad odvoláva na dôkazy, ktoré nie sú súčasťou administratívneho spisu a sú vkladané do spisu až na výzvy účastníka konania. Prístup do prešetrovacieho spisu je totiž jedinou možnosťou, akou môže podnikateľ získať čo i len rámcový prehľad ohľadom dôvodov, pre ktoré je vedené prešetrovanie. V mnohých prípadoch prešetrovanie trvá niekoľko mesiacov dokonca aj rokov, počas ktorých Úrad zhromažďuje množstvo informácií o prešetrovanom subjekte, pričom pri začatí správneho konania je samotné zhromažďovanie dôkazov a vykonávanie dôkazov už limitované.		pred začatím správneho konania, nakoľko by uvedené mohlo ohroziť vedené prešetrovanie a zmariť jeho účel. Subjektom, u ktorých bola vykonaná inšpekcia je umožnený obmedzený prístup do prešetrovacieho spisu. Pre porovnanie, Európska komisia umožňuje prístup do svojho spisu až po zaslaní oznámenia o námietkach (čo je ekvivalentom výzvy pred vydaním rozhodnutia).
Slovenská advokátska komora	§ 17 ods. 7 písm. d) Navrhujeme na konci vety doplniť „ktorými tento podnikateľ disponuje alebo prístup ku ktorým vie zabezpečiť.“ Odôvodnenie: Z praktického pohľadu vyvolávalo toto ustanovenie často komplikácie vo vzťahu k takým údajom, ktorými kontrolovaný podnikateľ v momente výkonu inšpekcie nedisponuje a nie je ani v jeho moci ich zabezpečiť.	O N	Uvedené ustanovenie pokrýva aj situácie, ak sa informácie nachádzajú na cudzích serveroch (mimo územia SR), ustanovenie platí aj v súčasnosti a rovnako to stavuje aj transponovaná smernica. Platí to rovnako pre poskytovanie informácií vo

				všeobecnosti.
Slovenská advokátska komora	§ 4 ods. 5 Navrhujeme nahradiť navrhované znenie „neovplyvňuje obchod“ pôvodným znením „nemôže ovplyvniť obchod“. Odôvodnenie: Navrhovaná zmena § 4 ods. 5 nového ZOHS je v rozpore s čl. 101 Zmluvy o fungovaní EÚ, v rozpore s § 4 ods. 1 nového ZOHS ako aj v rozpore s výkladovými pravidlami ku konceptu „vplyv na obchod“ (Guidelines on the effect on trade concept contained in Articles 81 and 82 of the Treaty, (2004/C 101/07)). Pôvodné znenie by malo byť zachované, nakoľko aj protisúťažné konanie, ktorého materialita je na úrovni „možnosti“ (potenciálu) ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, spadá pod kartelový zákaz.	Z	A	Upravené v zmysle pripomienky.
Slovenská advokátska komora	§49 ods. 1 Navrhujeme nahradiť slová „troch mesiacov nasledujúcich“ slovami „jedného mesiaca nasledujúceho“. Odôvodnenie: Uplatňovanie predmetných osobitných ustanovení počas až troch mesiacov nasledujúcich po mesiaci, v ktorom vláda odvolá mimoriadnu situáciu, núdzový stav alebo výnimočný stav, považujeme za neprimerané a neopodstatnené. Nakoľko uplatňovanie týchto ustanovení môže výrazne oddialiť skončenie konania vo veci samej a obmedziť práva účastníkov konania, navrhujeme umožniť ich uplatňovanie maximálne do skončenia jedného mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom vláda mimoriadnu situáciu, núdzový stav alebo výnimočný stav odvolá.	Z	A	Upravené v zmysle pripomienok. Pôvodný návrh vychádzal z iných, obdobných predpisov a zo skutočnosti, že aj keď sa mimoriadna situácia, núdzový stav a pod skončí – s tým spojené komplikácie pre podnikateľov môžu pretrvávať.
Slovenská advokátska komora	§ 3 písm. a) Navrhujeme nahradiť slovo „entita“ iným, právnou úpravou zaužívaným pojmom alebo spojením. Odôvodnenie: Pojem „entita“ slovenský právny poriadok nepozná a bolo by nutné definovať nanovo tento pojem. V tejto súvislosti navrhujeme pojem entita nahradiť nasledovným slovným spojením „každý, kto bez ohľadu na právnu formu, existenciu právnej subjektivity, spôsob financovania vykonáva“.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. Pokiaľ ide o použitie pojmu „entita“, oproti súčasnému zneniu dochádza k významnej zmene pri pojme „podnikateľ“, keď tento pojem na rozdiel od súčasnej právnej úpravy už nebude viazaný na právnu subjektivitu, ale nadobudne význam v zmysle „podniku“, v akom ho pozná a aplikuje aj európska judikatúra, resp. európske súťažné právo. Z dôvodu oddelenia

				pojmu „podnikateľa“ od právnej subjektivity sa pojem „entita“ javí ako najvhodnejší. Týmto pojmom definuje podnik aj európske súťažné právo (v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie je podnikom „akákoľvek entita zapojená do hospodárskej činnosti“ – „any entity engaged in an economic activity“). Podnikateľom tak môže byť v podstate akýkoľvek subjekt s právnou subjektivitou, ale aj napríklad ekonomická skupina bez právnej subjektivity. Koncept podniku má veľmi široký rozmer umožňujúci zohľadniť ekonomickú realitu pri aplikácii súťažných pravidiel (podrobnejšie je tento koncept rozpracovaný v dôvodovej správe). Predkladateľ sa pre použitie pojmu „entita“ rozhodol po zvážení všetkých alternatív. Uvedené je aj v súlade s významom tohto slova v Slovníku súčasného slovenského jazyka, podľa ktorého sa entitou rozumie „to, čo je, čo existuje, hoci len ako abstrakcia.“
Slovenská advokátska komora	§23 ods. 2 Navrhujeme odsek vypustiť. Odôvodnenie: Navrhujeme zotrvať na doterajšej aplikácii všeobecnej 15-dňovej úložnej lehoty podľa zákona o e-Governmente pri doručovaní úradnej správy úradu, nakoľko navrhovaná 3-dňová úložná lehota (navyše v spojení s prípadnou krátkou lehotou na splnenie povinnosti/výzvy v príslušnej úradnej správe) môže byť v praxi v mnohých prípadoch neprimerane krátkou a ťažko splniteľnou. Navrhovaná zmena sleduje zabezpečenie väčšej rovnováhy medzi ochranou práv dotknutých subjektov a verejným záujmom na efektívnej ochrane hospodárskej súťaže.	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Predmetné ustanovenie bolo upravené tak, že úložná lehota bude osem kalendárnych odo dňa nasledujúceho po dni jej uloženia.

Slovenská advokátska komora	§ 3 písm. b), c), d) Navrhujeme ponechať definície pojmov dohoda, zosúladený postup, rozhodnutie združenia podnikateľov v § 4 ZOHS. Odôvodnenie: Uvedené pojmy sú z hľadiska obsahového takmer výlučne súčasťou právnej úpravy dohôd obmedzujúcich hospodársku súťaž. Presunutie pojmov obsiahnutých dnes v § 4 ods. 3 ZOHS do všeobecnej definíčnej časti nového ZOHS, a zároveň ponechanie zvyšných definícií vo zvyšnom texte ZOHS, tak bez odôvodnenia rozbíja súčasný koncept úpravy definícií v ZOHS a pôsobí mätúco. Domnievame sa, že je v záujme zachovania prehľadnosti a lepšej orientácie adresáta právnej normy, aby právna úprava k jednotlivým celkom ako je dohoda obmedzujúca súťaž, zneužívania dominantného postavenia a koncentrácie, bola upravená v rámci týchto celkov.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Zásadná pripomienka bola pripomienkujúcim subjektom preklasifikovaná na odporúčaciu. V záujme jasného a prehľadného členenia zákona boli predmetné definície pojmov ponechané v § 3 – vymedzenie niektorých pojmov.
Slovenská advokátska komora	§16 ods. 3 Navrhujeme vložiť v prvej vete pred slová „v akejkoľvek podobe“ slová „a ku ktorým majú tieto subjekty prístup,“. Za prvú vetu navrhujeme vložiť novú vetu: „Takéto žiadosti o informácie nesmú byť neprimerané ani vyzývať tieto subjekty k tomu, aby priznali porušenie tohto zákona alebo osobitného predpisu [v poznámke odkaz na čl. 101 a 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v platnom znení].“ V poslednej vete navrhujeme pred slovo „lehote“ vložiť slovo „primeranej“. Odôvodnenie: Uvedené doplnenia navrhujeme za účelom riadneho premietnutia požiadaviek čl. 8 Smernice 2019/1 do textu tohto návrhu zákona a výslovného zakotvenia požiadavky primeranosti (proporcionality) a ochrany pred sebaobviňovaním pri využívaní tejto právomoci úradu.	O	N	Predkladateľ predmetnú pripomienku neakceptuje. Potreba zachovania proporcionality pri vykonávaní právomoci úradu vyplýva z Ústavy Slovenskej republiky a týka sa všetkých úkonov, ktoré úrad robí vo vzťahu k podnikateľom. Zároveň podľa navrhovaného ustanovenia je možné vyžadovať iba informácie „nevyhnutné pre činnosť úradu,“ čo zabezpečí, že úrad nevyžaduje od podnikateľov údaje, ktoré by neboli primerané/išli by nad rámec účelu sledovanému prešetrovaním/správnym konaním.
Slovenská advokátska komora	§8 ods. 2 Navrhujeme vypustiť nový inštitút podľa § 8 ods. 2. Odôvodnenie: Týmto ustanovením zákonodarca zavádza de facto povinnosť notifikovať Úradu transakcie, ktoré nespĺňajú podmienky pre povinnú notifikáciu podľa § 8 ods. 1 písm. a) alebo b). Tento inštitút povedie k výraznému predraženiu a predĺženiu uzatvorenia „malých“ transakcií. Okrem negatívneho dopadu na podnikateľov bude mať tento nový nástroj kontroly vplyv aj na činnosť Úradu, a to vo forme preťaženia a zvýšených nákladov systému. Účel a zmysluplnosť tejto úpravy sú pritom sporné.	O	A	Ustanovenie § 8 ods. 2 bolo vypustené. Na základe opakujúcich sa pripomienok viacerých subjektov nebude predmetom tohto návrhu. Napriek tomu predkladateľ naďalej zotrváva na tom, že v súčasných podmienkach absentuje legislatívne riešenie v procese regulácie koncentrácií, ktoré môže v praxi

	Ak chcel Úrad kontrolovať menšie transakcie, mal primerane znížiť prahové hodnoty, ktoré sú dnes platné. Vytvárať tretí typ „prahových“ hodnôt (hodnota transakcie + 40% podiel na trhu) neprimeraný a neodôvodnený zásah vo vzťahu k následkom, ktoré pre hospodársku činnosť prináša.			spôsobovať problémy. V daných podmienkach bude predkladateľ zvažovať do budúcnosti modifikované znenie, s cieľom reagovať na existujúce problémy pomenované v dôvodovej správe k tomuto návrhu. Novému modifikovanému návrhu bude predchádzať verejná diskusia, s cieľom dôslednejšie ozrejmiť dôvody takéhoto doplnenia existujúcich notifikačných kritérií, ako aj hľadanie čo najefektívnejšieho riešenia z pohľadu záujmov zúčastnených strán.
Slovenská advokátska komora	§ 14 ods. 9 druhá veta Navrhujeme znenie § 14 ods. 9 písm. a) nasledovne: „Výkon funkcie člena rady je nezlučiteľný s výkonom funkcie v politickej strane alebo hnutí.“ Navrhujeme znenie § 14 ods. 9 písm. b) nasledovne: „Člen rady sa nesmie zúčastňovať rozhodovania vo veci, v ktorej by sa nachádzal v konflikte záujmov.“ Odôvodnenie: Oceňujeme, že návrh ZOHS sa snaží zvýšiť podmienky kladené na nezávislosť členov Rady úradu. Súčasná formulácia podmienky nezávislosti v druhej vete navrhovaného znenia je však vágna a pôsobí zmätočne. V prvom rade nie je jasné, aký význam zohráva odkaz na „akékoľvek platené či neplatené činnosti“. Uvedené „spresnenie“ definícií nič nepridáva, nakoľko potenciálny konflikt záujmov s odplatnosťou konkurujúcej funkcie nijakým spôsobom nesúvisí. V druhom rade nie je zrejmé, či je cieľom druhej vety citovaného ustanovenia riešiť problém konfliktu záujmov z pohľadu zvoliteľnosti kandidátov na člena rady en bloc alebo len vo vzťahu ku konkrétnemu rozhodovaniu konkrétného člena v konkrétnom prípade. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nadbytočné kritérium odplatnosti by sme odporúčali odstrániť a podmienku na nezávislosť člena Rady úradu oddeliť od volebných kritérií, t.j. že členom Rady úradu nemôže byť osoba, ktorá vykonáva funkciu v politickej strane alebo hnutí. Kritérium súvisiace s riešením „konfliktu záujmov“ je podľa nášho názoru už problematikou samotného rozhodovania člena Rady úradu v konkrétnom prípade. V tejto súvislosti navrhujeme zvážiť dopracovanie mechanizmu, akým by sa	O	N	Predkladateľ považuje úpravu v návrhu zákona za dostatočnú. Na rozhodovanie sa vzťahuje aj predpojatosť podľa správneho poriadku.

	pristúpilo k zabezpečeniu nezávislosti člena Rady úradu v konkrétnom prerokovávanom prípade, a to postup, kedy sa bude sám člen Rady úradu namietat' a postup ako bude vylúčený z rozhodovania, ak jeho konflikt bude namietaný treťou stranou.			
Slovenská advokátska komora	§33 Navrhujeme, aby boli v § 33 ZOHS vykonané zmeny, podľa ktorých návrh záväzkov predkladá len účastník konania a tieto sú ukladané účastníkom konania. Odôvodnenie: Nie je nám známy dôvod, pre ktorý došlo k zmene predmetného ustanovenia, kedy záväzky mohol predkladať len účastník konania, voči ktorému bolo konanie vedené. Máme za to, že zmena, v ktorej sa uvádza, že sa záväzky predkladajú „podnikateľom“ a ukladajú „podnikateľovi“ je nekoncepčná. Podľa nášho názoru, rozhodnutie o záväzkoch je rozhodnutie, ktorým sa ukončuje inak sankčné konanie vedené s účastníkom konania, a preto je dôvodné, že záväzky predkladá úradu účastník konania. Zároveň záväzky smerujú k tomu, aby boli odstránené možné obmedzenia súťaže a smerujú teda primárne voči účastníkom konania. I keď nie je možné vylúčiť, že by boli uložené, ak by to účastník konania navrhol uložiť, aj inému podnikateľovi, ktorý tvorí s účastníkom konania jednu ekonomickú skupinu. Avšak nie je možné dospieť k záveru, že akýkoľvek podnikateľ môže byť viazaný rozhodnutím podľa § 33 ZOHS. Predmetné je podľa nášho názoru aj v súlade s úpravou nariadenia 1/2003, kedy podľa recitálu 13: „Ak v priebehu konaní, z ktorých by vyplynulo rozhodnutie o zákaze dohody alebo postupu, prijímajú podniky voči Komisii záväzky, ktoré by uspokojili jej záujmy, Komisia by mohla prijať rozhodnutie, ktorými sa tieto záväzky stanú pre príslušné podniky záväznými.“ Rovnako tak čl. 9 ods. 1 Nariadenia 1/2003, podľa ktorého: „Ak Komisia zamýšľa prijať rozhodnutie vyžadujúce ukončiť porušovanie a príslušný podnik sa zaviazá, že splní požiadavky vyjadrené Komisiou v jej predbežnom posúdení, môže Komisia rozhodnutím urobiť takýto záväzok záväzným pre podniky.“ Príslušným podnikom je podnik, voči ktorému je vedené konanie Európskej komisie. Navrhované znenie: “§33 Rozhodnutie o záväzkoch (1) Úrad môže konanie vo veci porušenia zákazu dohody obmedzujúcej súťaž, zákazu zneužitia dominantného postavenia alebo vo veci iných foriem nedovoleného obmedzovania súťaže skončiť rozhodnutím, v ktorom účastníkovi konania uloží plnenie záväzkov, ktoré účastník konania úradu predložil na účely odstránenia	Z	A	Upravené v zmysle pripomienky.

	možného obmedzenia súťaže. Úrad môže vydať takéto rozhodnutie na určenú dobu. Na vydanie takého rozhodnutia nie je právny nárok. (2) Účastník konania môže navrhnúť záväzky najneskôr do uplynutia lehoty na vyjadrenie k výzve pred vydaním rozhodnutia podľa § 26; na záväzky podané neskôr úrad neprihliada. Úrad môže predložené záväzky testovať priamym oslovením fyzických osôb a právnických osôb, zverejnením alebo iným spôsobom. (3) Úrad môže rozhodnutie podľa odseku 1 z vlastného podnetu zmeniť alebo zrušiť, ak a) sa po vydaní rozhodnutia podstatne zmenili podmienky, ktoré boli rozhodujúce na jeho vydanie, b) účastník konania neplní uložené záväzky, alebo c) účastníkom konania poskytnuté informácie, ktoré boli rozhodujúce na jeho vydanie, boli neúplné alebo nepravdivé.“			
Slovenská advokátska komora	§48 Navrhujeme, aby predkladateľ z návrhu vypustil § 48 ods. 4 týkajúci sa možnosti úradu neuložiť sankciu zákazu účasti vo verejnom obstarávaní. Návrh v § 48 ods. 4 dáva úradu diskrečnú právomoc vo vzťahu k ukladaniu zákazu účasti na verejnom obstarávaní. Po novom by teda úrad nemusel uložiť túto sankciu v prípade, že si zdôvodní, že uložením zákazu by došlo k významnému zhoršeniu konkurenčného prostredia. Touto úpravou sa zo zákona stráca významný motivačný prvok, ktorý viedol účastníkov kartelových dohôd k účasti na programe zhovievavosti, a tým k odhaleniu kartelov. Súčasne to zbytočne vytvára priestor na externý tlak na úradníkov, ktorí budú o uložení tohto opatrenia rozhodovať. Ide teda aj (v súčasnej podobe) o významné protikorupčné ustanovenie. Účel tohto ustanovenia - teda zachovanie plne konkurenčného prostredia - je pritom možné dosiahnuť už za súčasnej právnej úpravy prostredníctvom programu zhovievavosti, ktorý môžu využiť všetci účastníci kartelovej dohody a ktorý poskytuje imunitu pred zákazom účasti vo verejnom obstarávaní.	Z	N	Rozpor bol odstránený. K odstráneniu rozporu došlo na základe vysvetlenia zo strany predkladateľa na rozporovom konaní. Právomoc úradu ukladať sankciu zákazu účasti vo verejnom obstarávaní je súčasťou už súčasnej právnej úpravy. Táto právomoc bola do zákona o ochrane hospodárskej súťaže zavedená pri jednej z novelizácií zákona o verejnom obstarávaní, po konzultáciách s Úradom pre verejné obstarávanie.
Slovenská advokátska komora	§ 35, § 36, §37, §38, §39, §40 Navrhujeme, aby predmetné ustanovenia boli naďalej v ZOHS radené do uceleného celku, ktorý sa týka kontroly koncentrácií. Kontrola koncentrácií v rámci súťažného práva tvorí samostatnú a ucelenú oblasť, a je teda dôvodné, aby bol celý proces upravený v jednej samostatnej časti.	O	N	V záujme prehľadného členenia zákona sa odčleňujú hmotnoprávne a procesné ustanovenia. Procesné ustanovenia, ktoré sa týkajú len konania o koncentracii sú vyčlenené v rámci osobitných procesných ustanovení - Osobitné ustanovenia pri procese posudzovania koncentrácie, ktoré

				nasledujú za všeobecnými ustanoveniami o konaní. Uvedenou systematikou sa dôsledne naplňajú požiadavky Legislatívnych pravidiel vlády SR na prehľadné členenie zákona a vnútornú súvislosť jeho ustanovení.
Slovenská advokátska komora	§14 Navrhujeme, aby výber kandidátov na členov Rady bol otvorený pre všetky osoby, ktoré splnia podmienky podľa zákona. Rada, ako jeden z vrcholných orgánov Úradu, rovnako ako predseda či podpredseda, disponuje významnými kompetenciami. Preto je opodstatnená požiadavka, aby vyššie uvedené návrhy vo vzťahu k výberu predsedu boli zákonne zakotvené aj vo vzťahu k členom Rady. Je potrebné aj v tomto prípade vo výberovom konaní apelovať na transparentnosť a otvorenosť tak, aby sa mohol každý kto splní zákonné podmienky, uchádzať sa o funkciu a zároveň mal včas k dispozícii všetky potrebné informácie. Postup podľa znenia § 14 ods. 3 Zákona v navrhovanom znení v žiadnom prípade nenaplnia požiadavky transparentnosti ani otvorenosti. Súčasne je tak, ako pri predsedovi úradu, na mieste požadovať aj od členov Rady vysokú mieru odbornosti, integrity a dôveryhodnosti. Navrhujeme preto, aby § 14 ods. 8 Zákona rozšíril požiadavky na členov Rady o odbornú prax z oblasti hospodárskej súťaže, regulácie či ekonomických analýz a tiež o dostatočné záruky na nezávislosť a integritu kandidáta. Navrhujeme tiež vytvorenie odbornej komisie, ktorá počas výberového konania spoľahlivo a odborne posúdi splnenie jednotlivých zákonných požiadaviek. Navrhujeme tiež zaviesť zákonnú povinnosť zverejňovania podrobných životopisov kandidátov na členov Rady. Významné rozhodovacie právomoci Rady v sebe nevyhnutne zahŕňajú požiadavku na nezávislosť jej členov. Táto nezávislosť je narušená v prípade konfliktu záujmov členov Rady. V tomto smere sa úprava § 14 ods. 9 javí ako nedostatočná, nakoľko pokrýva iba zákaz členstva v politickej strane a výkonu činností, ktoré môžu zakladať konflikt záujmov. Konflikt záujmov je však nutné odhaliť aj vo vzťahu k ekonomickým subjektom, nie iba čisto k politickým aktivitám.	O	N	Predkladateľ považuje navrhovanú úpravu za dostatočnú.
Slovenská advokátska komora	§34 Nie je zrejmé, z akého dôvodu je ustanovenie, ktoré je nevyhnutne spojené a súvisí s dohodami obmedzujúcimi súťaž, v navrhovanom ZOHS radené do § 34. Navrhujeme	O	N	V záujme prehľadného členenia zákona sa odčleňujú hmotnoprávne a procesné ustanovenia. Uvedenou systematikou sa

ka komora	preto presunúť do § 4 ZOHS k dohodám obmedzujúcim súťaž.			dôsledne napĺňajú požiadavky prehľadného členenia zákona a vnútornej súvislosti jeho ustanovení.
Slovenská advokátska komora	§ 14 ods. 12 písm. d) Podľa navrhovanej úpravy nového ZOHS sa zánik funkcie člena Rady úradu viaže okrem iných právnych skutočností aj na jeho smrť. Ak však nebolo zámerom Úradu zaviesť pre prípad smrti člena Rady úradu prísnejšiu podmienku a priamo vylúčiť možnosť „vyhlásenia za mŕtveho“, odporúčame úpravu naturálneho skončenia funkcií podľa nového ZOHS harmonizovať, a podobne ako v prípade § 13 ods. 7 a § 13 ods. 14, počítať aj v § 14 ods. 12 písm. d) nového ZOHS. Návrh: „Výkon funkcie člena rady sa skončí a) uplynutím funkčného obdobia, b) vzdaním sa funkcie, c) odvolaním z funkcie, d) smrťou alebo vyhlásením za mŕtveho.“	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
Slovenská advokátska komora	§ 16 ods. 4, druhá veta Povinnosť podnikateľa zabezpečiť účasť jeho zamestnancov na podaní ústneho vysvetlenia, navrhujeme limitovať explicitne princípom proporcionality doplnením spojenia „v rozsahu, v akom to od neho možno spravodlivo požadovať“ Odôvodnenie: Princíp proporcionality tvorí jeden zo základných pilierov spolupráce podnikateľov s Úradom. Pokiaľ ide o navrhovanú povinnosť podnikateľa zabezpečiť prítomnosť jeho zamestnancov na podaní ústneho vysvetlenia, tak v súlade so zásadou ad impossibilia nemo tenetur by i v tomto prípade malo byť z textácie povinnosti zrejmé, že podnikateľ a zaťažuje len proporcionálne. Podnikateľ totiž vo vzťahu k zamestnancovi nedisponuje inými nástrojmi na zabezpečenie jeho konania, než uložením pokynu s prípadným sankcionovaním jeho neuposlušnosti. Zabezpečiť však skutočnú prítomnosť zamestnanca na takomto vypočutí nie je pod kontrolou podnikateľa.	O	N	Povinnosť podnikateľa zabezpečiť vykonanie niektorých úkonov prostredníctvom svojich zamestnancov je obsiahnutá už v súčasnej právnej úprave. V nadväznosti na požiadavky smernice (EÚ) 2019/1 ju navrhovaná právna úprava ďalej spresňuje. V mnohých prípadoch je potrebné, aby požadované, relevantné informácie (vysvetlenia) podávali za podnikateľa osoby ktoré nimi z titulu svojho pracovného zaradenia disponujú (podľa potreby napríklad. finančný riaditeľ, obchodný riaditeľ, účtovník atď.). V prípade, ak dôjde k odmietnutiu podania vysvetlenia zo strany zamestnanca podnikateľa, takýto prípad sa vždy bude posudzovať individuálne a nie je vylúčené, že za porušenie takejto povinnosti nebude podnikateľ sankcionovaný.

Slovenská advokátska komora	§ 20 ods. 1 písm. a) a b) Urad rieši zavedenie zodpovednosti v rámci podnikateľa (členov ekonomickej skupiny) do definície účastníctva tak, aby sa mohla stíhať nielen napríklad dcérska spoločnosť ale aj spoločnosť materská v prípade, ak sa preukáže že táto bola zodpovedná za porušenie súťažných pravidiel. Napriek uvedenému sa domnievame, že predmetná definícia môže vyvolávať komplikácie v aplikačnej praxi. V prvom rade spôsobuje istú mieru neistoty pri začatí správneho konania a navyše, máme za to, že skutočnosť, kto je osobou zodpovednou za porušenie súťažných predpisov u podnikateľa, musí byť predmetom samostatného dokazovania, ktoré musí byť uskutočňované len počas správneho konania. Vymedzenie účastníka konania ako osoby, ktorá je zodpovedná za porušenie, bude od začiatku správneho konania nejasné. Až po právoplatnom rozhodnutí je zrejmé, kto je za porušenie zodpovedný, takže ak by sa konalo s osobou, ktorá nakoniec nebude uznaná za zodpovednú, nemala byť ani účastníkom konania.	Z	N	Rozpor trvá. Predkladateľ súhlasí s aplikáciou prezumpcie neviny a so skutočnosťou, že otázka zodpovednosti je predmetom posúdenia v správnom konaní. Všetkým súčasným zákonom pracuje s definíciou účastníka konania ako účastníka dohody. Pričom toto ustanovenie sa nepovažuje za porušenie prezumpcie neviny. Myslíme si, že legislatívne znenie je správne. Je potrebné uviesť, že dôvod zmeny, tak ako je to rozsiahlo uvedené v dôvodovej správe, vyplýva z potreby zavedenia pojmu podnikateľ tak, ako ho pozná právo EÚ a to vrátane konceptov, ktoré sa viažu. Uvedené znamená napr. aj aplikáciu konceptu prezumpcie zodpovednosti materskej spoločnosti za konanie jej dcérskej spoločnosti. Pre tieto prípady je potrebné definíciu zmeniť tak, aby bolo možné ako účastníka konania určiť aj materskú spoločnosť, pričom v konaní sa jej zodpovednosť bude posudzovať. Inak by materská spoločnosť nemohla brániť svoje práva.
Slovenská advokátska komora	§42 ods. 1 Uvedenú definíciu odporúčame spresniť tak, aby bolo zrejmé, aký obrat je rozhodujúci pre učenie maximálnej výšky pokuty. Odôvodnenie: Z navrhovaného znenia ZOHS nie je jasné, na aký obrat pri stanovení hornej hranice výšky pokuty nový zákon poukazuje. Nie je zrejmé, či ide o celkový obrat podnikateľa alebo o obrat dosiahnutý z protisúťažnej aktivity, či ide o obrat podnikateľa ako ekonomickej skupiny alebo prípadne, či ide o obrat dosiahnutý výhradne na území	Z	A	Ustanovenie bolo doplnené o slovo „celosvetový“.

	Slovenskej republiky alebo celosvetový obrat.			
Slovenská advokátska komora	§29 ods.2 V druhej vete navrhujeme slovo „nepreerušujú“ nahradiť slovom „nepozastavujú“. Odôvodnenie: Navrhované zmeny sledujú jednoznačné odlíšenie prerušenia plynutia lehoty od spočívania plynutia lehoty. Ako vysvetľuje aj odborná literatúra: „Podstata spočívania lehoty na rozdiel od prerušenia lehoty je v tom, že dochádza iba k pozastaveniu plynutia lehoty. Znamená to, že lehota po určitú dobu neplynie a po odpadnutí prekážky neplynutia jej plynutie pokračuje, teda neplynie od začiatku ako v prípade prerušenia lehoty.“ (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, s. 436).	O	ČA	Upravené v zmysle pripomienky.
Slovenská advokátska komora	§27 V nadväznosti na už uvedené požiadavky na integritu a nezávislosť členov Rady je potrebné venovať zvýšenú pozornosť aj procesu vylúčenia z prejednávania a rozhodovania vecí. Navrhovaná úprava Zákona predpokladá, že člen Rady alebo účastník konania pochybnosť o nepredpojatosti člena Rady oznámia. Tento postup však opomína situácie, kedy sa napríklad rozhoduje v prospech jediného účastníka konania. Ako riešenie tohto nedostatku navrhujeme zaviesť požiadavku na členov Rady, aby výslovne pri každom takomto prípade deklarovali, že nie sú v konflikte záujmov.	O	N	Predkladateľ považuje navrhovanú úpravu za dostatočnú
Slovenská advokátska komora	návrhu ako celku V navrhovanom znení Zákona o ochrane hospodárskej súťaže chýba definícia účelu zákona. Aj keď v uvedenom ustanovení je definovaný predmet úpravy, tieto pojmy nie je možné zamieňať. Zatiaľ čo predmet zákona určuje okruh spoločenských vzťahov, ktoré má zákon upraviť, účel zákona definuje jeho zmysel a cieľ právnej normy. „K výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona,“ (nález Ústavného súdu SR z 23. mája 2013, č. k. IV. ÚS 71/2013-36). Pre výklad právnej normy je zdefinovanie jej účelu kľúčové.	Z	N	Rozpor odstránený. Zásadná pripomienka bola preklasifikovaná na obyčajnú pripomienku. Pripomienku nie je možné akceptovať. Účel zákona sa v tomto prípade do istej miery prekrýva s jeho predmetom. Výslovné vymedzenie účelu zákona nie je nevyhnutnou súčasťou právnych predpisov. Úvodné ustanovenia zákonov sú formulované rôzne (výslovne vymedzený účel zákona sa nenachádza v trestnoprávných kódexoch, v Občianskom zákonníku, ani napríklad v správnom poriadku). Účel je v návrhu zákona pokrytý tak, ako sa

				teraz nachádza v súčasnom znení ZOHS, len je v predmete právnej úpravy.
Slovenská advokátska komora	§16 ods. 4 V prvej vete navrhujeme pred slovo „podnikateľ“ vložiť slovo „zamestnanca“ a pred slová „právnickej osoby“ vložiť slová „alebo inej“. Za druhú vetu navrhujeme vložiť novú vetu: „Žiadosti o podanie ústneho vysvetlenia nesmú byť neprimerané ani vyzývať tieto subjekty k tomu, aby priznali porušenie tohto zákona alebo osobitného predpisu [v poznámke odkaz na čl. 101 a 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v platnom znení].“ Odôvodnenie: Doplnenie v prvej vete, že úrad má právo požadovať ústne vysvetlenie od zamestnanca podnikateľa (alebo inej právnickej osoby), navrhujeme pre zosúladenie s textom čl. 9 smernice (EÚ) 2019/1. Výslovné zakotvenie ochrany pred sebaobviňovaním aj do textu § 16 ods. 4 tohto návrhu zákona (doposiaľ sa nachádza len v dôvodovej správe) navrhujeme pre zdôraznenie a zvýšenie právnej istoty dotknutých subjektov.	O	N	Predkladateľ predmetnú pripomienku neakceptuje. Potreba zachovania proporcionality pri vykonávaní právomoci úradu vyplýva z Ústavy Slovenskej republiky a týka sa všetkých úkonov, ktoré úrad robí vo vzťahu k podnikateľom. Zároveň podľa navrhovaného ustanovenia je možné vyžadovať iba informácie „nevyhnutné pre činnosť úradu,“ čo zabezpečí, že úrad nevyžaduje od podnikateľov údaje, ktoré by neboli primerané/išli by nad rámec účelu sledovanému prešetrovaním/správnym konaním.
Slovenská advokátska komora	§ 51 ods. 3 písm. d) V súvislosti s uvedenou podmienkou si dovoľujeme navrhnúť jej spresnenie. ZOHS zavádza povinnosť neprezeradenia zámeru podať Leniency žiadateľovi, avšak myslíme si, že táto by sa nemala vzťahovať na uvedenie skutočnosti v rámci skupiny podnikateľa	O	N	Vzhľadom na skutočnosť, že sa mení definícia podnikateľa, uvedená situácia je legislatívne pokrytá.
Slovenská advokátska komora	§ 51 ods. 1 § 52 V súvislosti so zavádzanou podmienkou v Leniency žiadosti, a to priznaním účasti na porušení – dohode, by sme radi poukázali na to, že za súčasnej právnej úpravy bolo možné popri Leniency žiadosti zároveň požiadať aj o Urovnanie. „Pridanou hodnotou“ urovnania bola práve skutočnosť, že sa podnikateľ v Urovnaní priznal k rozsahu namietaného protisúťažného konania. Dovoľujeme si upozorniť, že návrh ZOHS nerieši, ako sa bude nahliadať na rozsah priznania viny pri súbehu Leniency a Urovnania.	O	N	Urovnanie stále zostáva možné aj popri aplikácii inštitútu „leniency“.. Podľa názoru predkladateľa sa v tomto smere nič v zákone nemení. Požiadavka priznania sa v rámci leniency vyplýva z transponovanej smernice.
Slovenská advokátska komora	§54 ods. 1 Za prvú vetu navrhujeme vložiť novú vetu: „Právo podľa predchádzajúcej vety majú tiež právnické osoby a fyzické osoby, u ktorých úrad vykonal inšpekciu podľa § 17,	Z	N	Rozpor trvá. Pripomienku nie je možné akceptovať. Ustanovenie § 40 ods. 1 podľa súčasného znenia zákona, ktoré

ka komora	vo vzťahu k spisom úradu alebo jeho častiam, ktoré súvisia s takouto inšpekciou.“ Odôvodnenie: Výslovné zakotvenie práva aj osôb zasiahnutých inšpekciou úradu na nazeranie do spisov súvisiacich s inšpekciou úradu sleduje dôsledné uplatňovanie všeobecne aplikovateľnej zásady súčinnosti, a tiež skutočnosť, že inšpekcia predstavuje osobitne invazívny zásah do práv týchto osôb. Je preto primerané, aby mali možnosť preveriť si zákonnosť voči nim vykonanej inšpekcie aj nazretím do príslušného spisu (a nespoliehať sa len na podklady, ktoré úrad predloží počas výkonu inšpekcie). Práve situácia týkajúca sa COVID-19 pandémie ukázala a ukazuje, aby bol administratívny spis sprístupňovaný elektronicky. Domnievame sa, že by ZOHS mal priamo upravovať aj túto možnosť. Navyše, do budúcnosti je žiadúce, aby bol zabezpečovaný aj vzdialený prístup k elektronickému spisu, nielen v situáciách, kedy Úrad má obmedzené možnosti sprístupniť „fyzický spis“ ale bežne, najmä v situáciách, ktoré by umožnili nahliadanie do administratívneho spisu účastníkom konania so sídlom mimo územia Slovenskej republiky.		upravuje nazeranie do spisu sa podľa § 23 zákona na fázu prešetrovania nevzťahuje. Ani v súčasnosti teda nie je možné podnikateľom umožniť neobmedzený prístup do spisu vo fáze pred začatím správneho konania, nakoľko by uvedené mohlo ohroziť vedené prešetrovanie a zmať jeho účel. Subjektom u ktorých bola vykonaná inšpekcia je umožnený obmedzený prístup do prešetrovacieho spisu. Pre porovnanie, Európska komisia umožňuje prístup do svojho spisu až po zaslaní oznámenia o námietkach (čo je ekvivalentom výzvy pred vydaním rozhodnutia). Pokiaľ ide o pripomienku týkajúcu sa „elektronického sprístupňovania“ spisu, uvedené považuje predkladateľ za nadbytočné. Forma nazerania do spisu vždy závisí od povahy príslušného dokumentu. Okrem toho aj podľa súčasného znenia zákona (ako aj podľa navrhovanej úpravy) je možná komunikácia medzi úradom a účastníkmi konania elektronickými prostriedkami.
Slovenská advokátska komora	§17 ods. 4 Za slová „dokumenty a podklady získané z inšpekcie“ navrhujeme vložiť slová „ktoré spadajú do predmetu inšpekcie,“. Odôvodnenie: Za účelom zvýšenia garancie ochrany práv prešetrovaných subjektov navrhujeme výslovne zakotvenie požiadavky, že úrad je oprávnený po skončení inšpekcie prešetrovať len tie dokumenty a podklady, ktoré boli vyselektované ako spadajúce do predmetu inšpekcie. Ide o premietnutie zásady proporcionality a súvisiaceho zákazu tzv.	O N	Predkladateľ považuje navrhovanú právnu úpravu za dostatočnú a nepovažuje za potrebné ju doplniť. Úrad vykonáva selekciu dokumentov nespádajúcich do predmetu inšpekcie na mieste výkonu inšpekcie, ak však nie je z objektívnych dôvodov možné vykonať

	fishing expeditions. Ustanovenie § 17 ods. 5 písm. b) návrhu tohto zákona tým nebude dotknuté.			selekciu v priestoroch podnikateľa, vykonáva selekciu v priestoroch úradu. Pokiaľ úrad získal aj podklady a informácie, ktoré nesúvisia s predmetom inšpekcie, tieto likviduje v súlade so svojím interným predpisom. Pričom účastníci konania majú plne garantované všetky práva viažuce sa na takýto postup úradu. Takto bola právomoc úradu preverovať získané informácie a podklady aplikovaná aj doteraz, pričom táto prax bola aj potvrdená súdmi.
Slovenská advokátska komora	§31 ods. 1 Za slová „pred skončením konania“ navrhujeme vložiť nové slová „v naliehavých prípadoch“ a v písm. a) navrhujeme slová „vážneho alebo nenapraviteľného“ nahradiť slovami „vážneho a nenapraviteľného“. Odôvodnenie: Dočasné opatrenia predstavujú invazívny zásah do práv a právom chránených záujmov účastníka konania ešte pred samotným právoplatným rozhodnutím úradu vo veci samej. Je preto (aj z hľadiska proporcionality) žiaduce, aby k ukladaniu takýchto dočasných opatrení dochádzalo len v naliehavých prípadoch. Uvedené platí o to viac, že rozklad (ani následná správna žaloba) proti rozhodnutiu o uložení dočasného opatrenia nemá odkladný účinok. Navrhované zmeny zároveň sledujú bližšie zosúladenie § 31 ods. 1 tohto návrhu zákona so znením čl. 11 smernice (EÚ) 2019/1, ktorý uvádza existenciu rizika „vážneho“ a „nenapraviteľného“ narušenia hospodárskej súťaže ako kumulatívne predpoklady pre uloženie dočasného opatrenia. Inými slovami, nenapraviteľnosť narušenia súťaže nemá byť alternatívnym predpokladom pre uloženie dočasného opatrenia, ale má predstavovať conditio sine qua non.	O	N	Oproti súčasnému stavu sa dočasné opatrenie v porovnaní s podmienkami predbežného opatrenia podľa Správneho poriadku zosúladujú zo smernicou. Rovnaké znenie je aj v záujme aplikovateľnosti rovnakého výkladu, ktorý poskytuje SD EÚ.
Slovenská advokátska komora	§18 Za slovo „okrem“ navrhujeme vložiť nové slová „jeho ustanovení o základných pravidlách konania“. Odôvodnenie: Podľa ustálenej súdnej praxe aj právnej doktríny platí, že na konania a postupy správneho orgánu sa musia vždy aplikovať základné zásady vyjadrené v § 3 Správneho poriadku (označený ako „základné pravidlá konania“), a to aj v prípade, keď osobitné zákony aplikáciu Správneho poriadku inak	O	N	Predkladateľ považuje pôvodne navrhovanú úpravu za dostatočnú.

	vylučujú (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 5. apríla 2011, sp. zn. 3 Sžz 1/2011; rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. marca 2012, sp. zn. 1Sžr/68/2011; z lit. napr.: Potasch, P., Hašanová, J. Zákon o správnom konaní (správny poriadok). Komentár. 2. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2015, s. 10; Hodás, M. Vylúčenie správneho poriadku – ústavnoprávny pohľad. In: Bulletin slovenskej advokácie č. 9/2012, 12-17). Tieto zásady, resp. základné pravidlá sa tak v každom prípade musia aplikovať aj na postupy úradu uvedené v § 18 tohto návrhu zákona. Výslovné zakotvenie primeranej aplikácie týchto zásad, resp. pravidiel však navrhujeme pre posilnenie právnej istoty adresátov práva a vylúčenie akýchkoľvek pochybností.			
Slovenská advokátska komora	§ 28 ods. 1, prvá veta v spojení s § 47 ods. 6 Za slovo „uložiť“ navrhujeme doplniť slová „do štyroch rokov od začatia konania,“ a slová „najneskôr do desiatich rokov“ navrhujeme nahradiť slovami „najneskôr do piatich rokov“. Odôvodnenie: Odôvodnenie: Predĺženie maximálnej objektívnej lehoty až na 10 rokov od spáchania správneho deliktu a zrušenie maximálnej lehoty pre konanie o uložení pokuty neprimerane a neopodstatnene zasahuje do práv a právnej istoty dotknutých subjektov, a to aj vzhľadom na úpravu spočívania lehôt v § 29 tohto návrhu zákona. V spojení s časovo neohraničeným prešetrovaním vykonávaným podľa § 16 ods. 1 písm. b) nového ZOHS, vytvára pre úrad neodôvodnene široký priestor na vydanie rozhodnutia. Naopak, maximálna päťročná objektívna lehota je, aj vzhľadom na znenie § 29 tohto návrhu zákona, primeraná a dostatočná a zodpovedá napr. obdobnej úprave maximálnej objektívnej lehoty na ukladanie pokuty podľa § 36 ods. 8 zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach.	Z	ČA	Rozpor trvá. Lehoty na rozhodnutie boli upravené na 36 mesiacov na prvom stupni a 36 mesiacov na druhom stupni rozhodovania. Pokiaľ ide o objektívnu lehotu 10 rokov, podľa znenia navrhovaného predkladateľom pokuty a penále podľa tohto zákona môže úrad uložiť najneskôr do desiatich rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu ustanovení tohto zákona, porušeniu ustanovení osobitného predpisu alebo neplneniu rozhodnutia úradu. Predkladateľ ustanovením 10 ročnej prekluzívnej lehoty nesleduje neodôvodnené posilnenie vlastného postavenia. Táto potreba vyplýva z objektívnych skutočností a zložitosti konania. Dĺžku konania okrem toho značne ovplyvňuje postup a spolupráca účastníkov konania a iných subjektov a nezávisí iba od aktivity úradu. Uvedené zároveň neznamena, že konanie úradu bude trvať 10 rokov, nebolo tomu tak doteraz, a možno to aj do budúcnosti vylúčiť.

				Európska právna úprava obsiahnutá v Nariadení 1/2003 nie je pre podnikateľa priaznivejšia. Pri porušovaní súťažných pravidiel na úrovni Európskej únie má Komisia 5 ročnú premlčaciu lehotu na uloženie pokuty. Táto sa však prerušuje každou akciou Komisie vykonanou s cieľom vyšetrovania alebo konania týkajúcou sa ukladania pokút alebo pravidelných penále. Premlčania lehota podľa nariadenia 1/2003 uplynie najneskôr za 10 rokov odo dňa začatia jej plynutia. Pre porovnanie, český zákon o ochrane hospodárskej súťaže ustanovuje 10 ročnú premlčaciu dobu na uloženie pokuty. Do tejto premlčacej doby sa nezapočítava doba správneho konania. Premlčacia doba sa dokonca prerušuje napr. oznámením o začatí správneho konania. Prerúšením premlčacej doby začína bežať nová premlčacia doba. Ak bola premlčacia doba prerušená a začala plynúť nová, zodpovednosť za priestupok zanikne najneskôr uplynutím 14 rokov od jeho spáchania. Táto doba sa navyše predlžuje o dobu vedenia súdneho konania v správnom súdnictve.
Slovenská advokátska komora	§29 ods. 1 Začiatok ustanovenia navrhujeme preformulovať nasledovne: „Ak tento zákon neustanovuje inak, lehota na uloženie pokuty, lehota na uloženie penále a lehota na vydanie rozhodnutia podľa tohto zákona neplynú [...].“. Odôvodnenie: Navrhované zmeny sledujú jednoznačné vymedzenie (za účelom posilnenia právnej istoty), že ide	O	A	Upravené v zmysle pripomienok.

	o spočívanie a nie o prerušenie plynutia lehoty. Ako vysvetľuje aj odborná literatúra: „Podstata spočívania lehoty na rozdiel od prerušenia lehoty je v tom, že dochádza iba k pozastaveniu plynutia lehoty. Znamená to, že lehota po určitú dobu neplynie a po odpadnutí prekážky neplynutia jej plynutie pokračuje, teda neplynie od začiatku ako v prípade prerušenia lehoty.“ (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, s. 436). V danej úprave niet dôvodu, aby lehota na uloženie pokuty alebo penále, resp. na vydanie rozhodnutia po odpadnutí príslušnej prekážky plynula znova od začiatku. Preto nemožno hovoriť o prerušení, ale o pozastavení plynutia lehoty.			
Slovenská advokátska komora	§29 ods.4 Začiatok ustanovenia navrhujeme preformulovať nasledovne: „Lehota na uloženie pokuty a lehota na uloženie penále podľa tohto zákona neplynie [...]“. Odôvodnenie: Navrhované zmeny sledujú jednoznačné vymedzenie (za účelom posilnenia právnej istoty), že ide o spočívanie a nie o prerušenie plynutia lehoty. Ako vysvetľuje aj odborná literatúra: „Podstata spočívania lehoty na rozdiel od prerušenia lehoty je v tom, že dochádza iba k pozastaveniu plynutia lehoty. Znamená to, že lehota po určitú dobu neplynie a po odpadnutí prekážky neplynutia jej plynutie pokračuje, teda neplynie od začiatku ako v prípade prerušenia lehoty.“ (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, s. 436). V danej úprave niet dôvodu, aby lehota na uloženie pokuty alebo penále, resp. na vydanie rozhodnutia po odpadnutí príslušnej prekážky plynula znova od začiatku. Preto nemožno hovoriť o prerušení, ale o pozastavení plynutia lehoty.	O	N	V uvedenom prípade môže prejsť dlhší čas od kedy Komisia oznámi úradu prvé vyšetrovacie úkony, pričom skutočnosť, či rozhodnutie EK bude pokrývať aj územie SR môže byť vyriešená definitívne až finálnym rozhodnutím. Je dôležité, aby sa lehota v tomto prípade len prerušila, s čím ráta aj transponovaná smernica.
Slovenská advokátska komora	§ 1 ods. 2 Zadefinovanie predmetu právnej úpravy prostredníctvom demonštratívneho výpočtu nepredstavuje dostatočne jasné, jednoznačné a zrozumiteľné vymedzenie v zmysle požiadaviek legislatívno-technických pravidiel a požiadaviek na právnu normu.	O	N	Podľa názoru predkladateľa definovaný účel je v predmete právnej úpravy a pokrýva všetky oblasti v zákone. Oblasť hospodárskej súťaže je veľmi široká oblasť ekonomie aj práva a nie je možné výpočtom poňať všetko, čo zahŕňa, preto sú vymenované jednotlivé okruhy, ktoré to zachytávajú. Tento predmet je jasný a zrozumiteľný.
UOOU	čl. I k navrhovanému § 16 ods. 11 predloženého materiálu:	Z	A	Znenie ustanovenia a dôvodovej správy

SR	K čl. I k navrhovanému § 16 ods. 11 predloženého materiálu: Požadujeme, aby uvedené ustanovenie obmedzujúce práv dotknutej osoby na prístup v spojitosti so spracúvaním jej osobných údajov a plnením informačnej povinnosti úradu plne rešpektovalo čl. 23 ods. 2 Nariadenia. S ohľadom na dobre spracované dôvodové správy k tomuto ustanoveniu navrhujeme, aby uvedené ustanovenie znelo nasledovne: „Čl. 13,14 a 15 osobitného predpisu²⁵, sa pri vykonávaní činnosti úradu spočívajúcej v prešetrovaní porušení z oblasti hospodárskej súťaže, ako zákaz dohôd obmedzujúcich súťaž, zneužitie dominantného postavenia, nedovolené obmedzovanie súťaže zo strany orgánov verejnej moci a zo strany územnej a záujmovej samosprávy a kontrola koncentrácie podľa tohto zákona neuplatnia, ak by ich plnením zo strany úradu mohlo byť znemožnené, prípadne závažným spôsobom sťažené dosiahnutie jeho cieľov podľa tohto zákona pri výkone dohľadu a kontroly. Neuplatňovanie činností podľa prvej vety je možné len po dobu, kým nepominú dôvody, ktoré ich plneniu bránili. Ak úrad postupuje podľa prvej vety je vždy povinný písomne informovať dotknutú osobu o zamietnutí práv podľa osobitného predpisu²⁵) a o dôvodoch tohto zamietnutia; to neplatí, ak by sa poskytnutím takej informácie znemožnilo alebo závažným spôsobom sťažilo dosiahnutie cieľov úradu podľa tohto zákona. Úrad vždy zdokumentuje dôvody, na základe ktorých zamietol právo dotknutej osoby na prístup k osobným údajom podľa osobitného predpisu²⁵. Postup úradu podľa prvej vety a obmedzenie práva na prístup podľa osobitného predpisu²⁵ sa týka najmä kategórií osobných údajov ako meno, priezvisko, emailová adresa, kontaktné údaje či iné údaje získané pri činnosti úradu podľa prvej vety.“. Pripomienka je zásadná. Odôvodnenie: Právom Únie alebo právom členského štátu sa môžu uložiť obmedzenia týkajúce sa osobitných zásad a práv na informovanie, prístup a opravu alebo vymazanie osobných údajov, práva na prenosnosť údajov, práva namietat', rozhodnutí založených na profilovaní, ako aj informovania dotknutej osoby o porušení ochrany osobných údajov a o určitých súvisiacich povinnostiach prevádzkovateľov, pokiaľ je to v demokratickej spoločnosti potrebné a primerané na zaistenie verejnej bezpečnosti vrátane ochrany ľudského života, najmä v reakcii na prírodné katastrofy alebo katastrofy spôsobené ľudskou činnosťou, predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií, vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu, alebo vyšetrovania porušovaniu etiky v		k § 16 ods. 11 bolo upravené.
----	--	--	-------------------------------

	regulovaných profesiách, ich vyšetovania a stíhania, alebo iných dôležitých cieľov všeobecného verejného záujmu Únie alebo členského štátu, najmä ak ide o dôležitý hospodársky alebo finančný záujem Únie alebo členského štátu, vedenia verejných registrov vedených vo všeobecnom verejnom záujme, ďalšieho spracúvania archivovaných osobných údajov na účely poskytnutia konkrétnych informácií o politickom správaní počas bývalého totalitného štátneho režimu, alebo ochrany dotknutej osoby alebo práv a slobôd iných vrátane sociálnej ochrany, verejného zdravia a humanitárnych účelov. Uvedené obmedzenia by mali byť v súlade s požiadavkami stanovenými v Charte a v Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Uvedené obmedzenie majú byť vykonávané v minimálnom rozsahu a len v prípadoch, kedy je to nevyhnutné, pričom platí, že ustanovenie, ktorým sa takéto obmedzenie vykonáva musí zodpovedať štandardom podľa čl. 23 ods. 2 Nariadenia. Nakoľko navrhnuté znenie nereflektovalo všetky požiadavky čl. 23 ods. 2 navrhnuté ustanovenie sme v tomto smere vhodne doplnili. Na jeho zapracovaní v nami navrhnutom znení trváme, prípadne sme otvorení diskusii na jeho precizovaní.			
ÚPVSR	§ 27 ods. 1 Odporúčame slovo "vydanom" nahradiť slovom "vydané" a pred slovo "súvislosti" vložiť predložku "v", gramatická pripomienka.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
ÚPVSR	§ 33 ods. 3 písm. b Odporúčame vypustiť predložku "u," pre nadbytočnosť.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
ÚPVSR	§ 32 ods. 1 Odporúčame vysvetliť čo sa myslí "behaviorálnymi opatreniami a štrukturálnymi opatreniami", pretože takéto vysvetlenie v návrhu zákona chýba (minimálne odkazom na zodpovedajúci predpis EÚ). Aj podľa dôvodovej správy ide – pre slovenský právny systém - o nové inštitúty.	O	A	Označenia opatrení ako „behaviorálne“ a „štrukturálne“ boli zo znenia zákona vypustené. Zároveň v § 32 ods. 4 boli demonštratívne vymenované povinnosti, ktoré môžu byť uložené opatrením.
ÚPVSR	§ 17 ods. 1 Odporúčame za slová "písomného poverenia" vložiť slová "podľa odseku 2" vzhľadom na to, že v tomto odseku je písomné poverenie bližšie identifikované - v akých prípadoch je poverenie vydané a kým je vydané.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
ÚPVSR	§ 18 Odporúčame za slovo "konanie" vložiť čiarku, gramaticko - sémantická pripomienka.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.

ÚPVSR	§ 16 ods. 1 písm. d bod 2 Odporúčame zvážiť vhodnosť použitého termínu "behaviorálne", odporúčame nahradiť tento termín iným zodpovedajúcim slovenským termínom.	O	A	Označenia „behaviorálne“ a „štrukturálne“ boli vypustené.
ÚPVSR	§ 3 písm. a Odporúčame zvážiť vhodnosť termínu "entita", ktorý nie je dostatočne zaužívaný v slovenskom právnom poriadku. Takisto odporúčame preformulovať slová "ak ide o jej činnosti a konania", ktoré nenadväzujú správne na začiatok vety (napr. "ktorá vykonáva činnosti a konania").	O	N	Pokiaľ ide o použitie pojmu „entita“, oproti súčasnému zneniu dochádza k významnej zmene pri pojme „podnikateľ“, keď tento pojem na rozdiel od súčasnej právnej úpravy už nebude viazaný na právnu subjektivitu, ale nadobudne význam v zmysle, v akom ho pozná a aplikuje aj európska judikatúra, resp. európske súťažné právo. Z dôvodu oddelenia pojmu „podnikateľ“ od právnej subjektivity sa pojem „entita“ javí ako najvhodnejší. Týmto pojmom definuje podnik aj európske súťažné právo (v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie je podnikom „akákoľvek entita zapojená do hospodárskej činnosti“ – „any entity engaged in an economic activity“). Podnikateľom tak môže byť v podstate akýkoľvek subjekt s právnou subjektivitou, ale aj napríklad ekonomická skupina bez právnej subjektivity. Koncept podniku má veľmi široký rozmer umožňujúci zohľadniť ekonomickú realitu pri aplikácii súťažných pravidiel (podrobnejšie je tento koncept rozpracovaný v dôvodovej správe). Úrad sa pre použitie pojmu „entita“ rozhodol po zvážení všetkých alternatív. Úrad si uvedomuje, že nejde

				o bežne používaný pojem, avšak aj z hľadiska významu tohto slova v Slovníku súčasného slovenského jazyka, podľa ktorého sa entitou rozumie „to, čo je, čo existuje, hoci len ako abstrakcia.“ Zároveň je potrebné použiť pojem, ktorý bude možné používať aj v odôvodneniach rozhodnutí. S pojmom „každý“ na tento účel úrad nebude vedieť „operovať“.
ÚPVSR	§ 3 písm. e V poznámke pod čiarou k odkazu 3 odporúčame upraviť citácie predpisov do chronologického poradia, ide o legislatívno-technickú pripomienku.	O	A	Upravené v zmysle pripomienky.
ZPSR	čl. I, § 8 ods. 2 Navrhujeme § 8 ods. 2 návrhu zákona (t.j. inštitút doplnkového notifikačného kritéria) vypustiť bez náhrady, prípadne zväžiť alternatívne návrhy uvedené v odôvodnení pripomienky. Odôvodnenie: Smernica EP a R (EÚ) 2019/1 o posilnení právomoci orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečovaní riadneho fungovania vnútorného trhu (ďalej len „Smernica“) nezakladá povinnosť žiadať úrad o vydanie stanoviska, či koncentrácia podlieha kontrole úradu aj v iných prípadoch, ako je to uvedené v § 8 ods. 1 návrhu zákona. Považujeme preto zavedenie doplnkového notifikačného kritéria za prekročenie rámca Smernice a porušenie princípu nevyhnutnej miery transpozície. Zároveň uvádzame, že navrhované nové doplnkové notifikačné kritérium stanovujúce povinnosť požiadať o vydanie stanoviska, či koncentrácia podlieha kontrole úradu, je veľmi netransparentné. Podľa nášho názoru bude spôsobovať významnú právnu neistotu medzi podnikateľmi a povedie k neúmernému zvýšeniu nákladov na posúdenie povinnosti požiadať o vydanie stanoviska. Samotná otázka vymedzenia relevantných trhov je časovo i finančne relatívne náročná. Aj keď návrh nepočíta s priamym poplatkom za podanie žiadosti o vydanie stanoviska, s touto povinnosťou budú spojené nepriame náklady podnikateľov. Pohľad úradu a podnikateľov sa môže v pohľade na alternatívy relevantných trhov významne rozchádzať keď úrad môže považovať za alternatívu aj	Z	A	Ustanovenie § 8 ods. 2 bolo vypustené. Na základe opakujúcich sa pripomienok viacerých subjektov nebude predmetom tohto návrhu. Napriek tomu predkladateľ naďalej zotrváva na tom, že v súčasných podmienkach absentuje legislatívne riešenie v procese regulácie koncentrácií, ktoré môže v praxi spôsobovať problémy. V daných podmienkach predkladateľ bude zvažovať do budúcnosti modifikované znenie, s cieľom reagovať na existujúce problémy pomenované v dôvodovej správe k tomuto návrhu. Novému modifikovanému návrhu bude predchádzať verejná diskusia, s cieľom dôslednejšie ozrejmiť dôvody takéhoto doplnenia existujúcich notifikačných kritérií, ako aj hľadanie čo najefektívnejšieho riešenia z pohľadu

	také vymedzenie, o ktorom podnikateľ vôbec neuvažuje. Navyše, podnikatelia nemajú k zisteniu svojho presného postavenia také nástroje ako úrad (žiadosti o informácie apod.). Je tak možné, že podnikateľ odhadne svoje postavenie s chybou, ktorá môže spôsobiť nesplnenie jeho povinnosti, i keď pri posúdení vychádzal z relevantných odhadov a dát. Takáto úprava tak fakticky povedie k tomu, že podnikatelia s celkovým obratom nad 4 mil. EUR v SR budú z dôvodu opatrnosti a získania právnej istoty nútení notifikovať každú koncentráciu, čo bude vzhľadom k celkovému procesnému nastaveniu (viď komentáre k ustanoveniam nižšie) mimoriadne časovo, finančne i informačne náročné. Navyše upozorňujeme, že analýza vplyvov na podnikateľské prostredie vychádza z nie celkom správnych dát. Aj keď tento dokument v časti 3.3.3, krok 4, identifikuje vo vybraných sektoroch len 300 podnikateľov dosahujúcich obrat medzi 4 mil. EUR a 14 mil. EUR, tak nemožno zabúdať, že schváleniu podlieha aj transakcia týkajúca sa len časti podnikateľa. Predmetné posúdenie v analýze vplyvov na podnikateľské prostredie nemá o dopade nového kritéria na dodatočné prostredie reálnu výpovednú hodnotu. Podľa nášho názoru pripadá do úvahy niekoľko alternatívnych úprav: 1. Nezavedenie žiadneho nového notifikačného kritéria; alebo 2. Upravenie notifikačného kritéria tak, aby nezohľadňovalo trhové podiely, ale vychádzalo len z objektívnych a transparentných kritérií (napr. z hodnoty transakcie); 3. Zrušiť navrhovanú povinnosť notifikovať takúto transakciu pred jej uskutočnením na základe nového kritéria a umožniť úradu posúdiť transakciu spätne (na základe nového kritéria) avšak len do určitej doby (napr. do pol roka od closingu transakcie).			záujmov zúčastnených strán.
ZSPS	§ 27 ods. 4 1. Navrhujeme: v § 27 ods. 4 pridať na konci vetu, ktorá bude znieť: „Stanovisko člena rady, predsedu rady alebo podpredsedu rady, ak je odlišné od prijatého rozhodnutia, sa zverejňuje spolu s rozhodnutím.“ Odôvodnenie: Navrhovaná zmena by prispela k transparentnosti a dôveryhodnosti rozhodovania rady PMÚ. Z rovnakého dôvodu na zváženie dávame aj zverejňovanie hlasovania členov rady PMÚ.	O	N	V tejto súvislosti bolo vyhodnotené, že bude vhodnejšie nemeniť teraz platnú právnu úpravu a zachovať neverejný charakter zápisnice o hlasovaní.
ZSPS	§ 43 ods. 4 1. Žiadame: § 42 vypustiť bez náhrady ods. 5. Odôvodnenie: Vychádzajúc z princípov slovenského správneho práva, porušenie administratívno-právnych predpisov (vrátane súťažných predpisov) by malo sledovať výlučne individuálnu	Z	N	Rozpor bol odstránený. Smernica (EÚ) 2019/1 vyžaduje aplikáciu konceptu podniku spolu v zmysle európskej judikatúry, ktorá zahŕňa okrem iného

	zodpovednosť porušiteľa.			napríklad aj uplatnenie zodpovednosti materskej spoločnosti za konanie dcérskej spoločnosti (za stanovených podmienok) a z toho vyplývajúcu spoločnú a nerozdielnú zodpovednosť za zaplatenie pokuty v rámci podniku. Z tohto dôvodu nie je možné túto pripomienku akceptovať. ZSPS na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 preklasifikovalo zásadnú pripomienku na obyčajnú pripomienku.
ZSPS	§ 43 ods. 4 1. Žiadame: v § 43 ods. 4 pridať na konci vetu, ktorá bude znieť: „Horná hranica finančnej zodpovednosti podľa § 43 ods. 1 týmto ustanovením nie je dotknutá.“ Odôvodnenie: Precizujeme ustanovenie Návrhu o zodpovednosti v rámci združenia podnikateľov a to za účelom vylúčenia akýchkoľvek pochybností.	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Osobitná časť dôvodovej správy bola doplnená tak, aby bolo jednoznačné, že strop finančnej zodpovednosti podľa § 43 ods. 1 zákona sa uplatní aj v prípade, že člen združenia bude musieť uhradiť pokutu za iného člena združenia podľa § 43 ods. 4 zákona.
ZSPS	§ 28 1. Žiadame: v § 28 zmeniť znenie ods. 3 nasledovne: „Rozhodnutie úradu možno vykonať najneskôr do piatich rokov po uplynutí lehoty určenej na splnenie uloženej povinnosti.“ Odôvodnenie: S odkazom na princíp právnej istoty sa navrhovaná zmena vracia k právnemu stavu pred roka 2011, kedy mal PMÚ jasne definovaný časový rámec na uskutočnenie výkonu rozhodnutia.	Z	N	Rozpor bol odstránený. ZSPS akceptoval vysvetlenie úradu. ZSPS na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 preklasifikovalo zásadnú pripomienku na obyčajnú pripomienku.
ZSPS	§ 47 ods. 6 1. Žiadame: v § 47 ods. 6 zmeniť slovné spojenie „desiatich rokov“ na „ôsmich rokov“. Odôvodnenie: So zjednodušením právnej úpravy oproti aktuálne platnému stavu (§ 38c ods. 4 súčasného zákona) možno súhlasiť, nevidíme však dôvod na zvyšovanie časového limitu pre PMÚ na uloženie pokuty z aktuálne platných osem rokov na desať rokov tak ako je to uvedené v Návrhu.	Z	N	Rozpor bol odstránený. ZSPS na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 preklasifikovalo zásadnú pripomienku na obyčajnú pripomienku.
ZSPS	§ 64 1. Žiadame: v § 64 zmeniť znenie ods. 7 nasledovne: „Na ukladanie a vymáhanie	Z	ČA	Rozpor bol odstránený upravením znenia predmetného ustanovenia a

	sankcií za porušenie predpisov účinných do 3. februára 2021 sa použijú ustanovenia tohto zákona účinné od 4. februára 2021, ak sú pre dotknutého podnikateľa priaznivejšie.“ Odôvodnenie: Navrhujeme precizovanie prechodného ustanovenia Návrhu, v zmysle ktorého by sa ustanovenie vzťahovalo nielen na pokuty ale aj na akékoľvek iné sankcie a nie len na ich ukladanie ale aj na ich vymáhanie.			doplnením dôvodovej správy.
ZSPS	§ 8 1. Žiadame: v § 8 vypustiť bez náhrady ods. 2. Odôvodnenie: Návrh sa pokúša do súťažnej legislatívy na Slovensku po dlhých rokoch znova fakticky zaviesť aj kritérium podielu na trhu pri posudzovaní koncentrácií. To však môže značným spôsobom skomplikovať transakcie a narušiť právnu istotu podnikateľských subjektov, čo s ohľadom na hroziace pokuty zo strany Protimonopolného úradu SR („PMÚ“) nie je žiaduce a už vôbec nie podporujúce podnikateľské prostredie a obchodnú výmenu.	Z	A	Ustanovenie § 8 ods. 2 bolo vypustené. Na základe opakujúcich sa pripomienok viacerých subjektov nebude predmetom tohto návrhu. Napriek tomu úrad naďalej zotrváva na tom, že v súčasných podmienkach absentuje legislatívne riešenie v procese regulácie koncentrácií, ktoré môže v praxi spôsobovať problémy. V daných podmienkach úrad bude zvažovať do budúcnosti modifikované znenie, s cieľom reagovať na existujúce problémy pomenované v dôvodovej správe k tomuto návrhu. Novému modifikovanému návrhu bude predchádzať verejná diskusia, s cieľom dôslednejšie ozrejmiť dôvody takéhoto doplnenia existujúcich notifikačných kritérií, ako aj hľadanie čo najefektívnejšieho riešenia z pohľadu záujmov zúčastnených strán.
ZSPS	§ 42 4. Žiadame: § 42 vypustiť bez náhrady ods. 5. Odôvodnenie: Vychádzajúc z princípov slovenského správneho práva, porušenie administratívno-právnych predpisov (vrátane súťažných predpisov) by malo sledovať výlučne individuálnu zodpovednosť porušiteľa.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Smernica (EÚ) 2019/1 vyžaduje aplikáciu konceptu podniku spolu v zmysle európskej judikatúry, ktorá zahŕňa okrem iného napríklad aj uplatnenie zodpovednosti materskej spoločnosti za konanie dcérskej spoločnosti (za stanovených

				podmienok) a z toho vyplývajúcu spoločnú a nerozdielnu zodpovednosť za zaplatenie pokuty v rámci podniku. Z tohto dôvodu nie je možné túto pripomienku akceptovať. ZSPS na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 preklasifikovalo zásadnú pripomienku na obyčajnú pripomienku.
ZSPS	§ 48 7. Žiadame: § 48 vypustiť bez náhrady. Odôvodnenie: Sankciu zákazu účasti vo verejnom obstarávaní môže uložiť Úrad pre verejné obstarávanie v prípadoch, keď to predpisuje zákon o verejnom obstarávaní. Možnosť PMÚ zapracovanú pred časom do súčasného zákona a precizovanú v Návrhu nepovažujeme za systémovú a koncepčnú a už vôbec nie prehľadnú. Právomoc ukladať túto závažnú sankciu by mala prináležať len jednému úradu – Úradu pre verejné obstarávanie.	Z	N	Rozpor trvá. Právomoc úradu ukladať zákaz účasti vo verejnom obstarávaní je súčasťou už súčasnej právnej úpravy. Táto právomoc bola do zákona o ochrane hospodárskej súťaže zavedená pri jednej z novelizácii zákona o verejnom obstarávaní, po konzultáciách s Úradom pre verejné obstarávanie.
ZSPS	§ 27 ods. 4 Navrhujeme: v § 27 ods. 4 pridať na konci vetu, ktorá bude znieť: „Stanovisko člena rady, predsedu rady alebo podpredsedu rady, ak je odlišné od prijatého rozhodnutia, sa zverejňuje spolu s rozhodnutím.“ Odôvodnenie: Navrhovaná zmena by prispela k transparentnosti a dôveryhodnosti rozhodovania rady PMÚ. Z rovnakého dôvodu na zváženie dávame aj zverejňovanie hlasovania členov rady PMÚ.	O	N	V tejto súvislosti bolo vyhodnotené, že bude vhodnejšie nemeniť teraz platnú právnu úpravu a zachovať neverejný charakter zápisnice o hlasovaní.
ZSPS	§ 42 Žiadame: § 42 vypustiť bez náhrady ods. 5. Odôvodnenie: Vychádzajúc z princípov slovenského správneho práva, porušenie administratívno-právnych predpisov (vrátane súťažných predpisov) by malo sledovať výlučne individuálnu zodpovednosť porušiteľa.	Z	N	Rozpor bol odstránený. Smernica (EÚ) 2019/1 vyžaduje aplikáciu konceptu podniku spolu v zmysle európskej judikatúry, ktorá zahŕňa okrem iného napríklad aj uplatnenie zodpovednosti materskej spoločnosti za konanie dcérskej spoločnosti (za stanovených podmienok) a z toho vyplývajúcu spoločnú a nerozdielnu zodpovednosť za zaplatenie pokuty v rámci podniku. Z tohto dôvodu nie je možné túto

				pripomienku akceptovať. ZSPS na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 preklasifikovalo zásadnú pripomienku na obyčajnú pripomienku.
ZSPS	§ 48 Žiadame: § 48 vypustiť bez náhrady. Odôvodnenie: Sankciu zákazu účasti vo verejnom obstarávaní môže uložiť Úrad pre verejné obstarávanie v prípadoch, keď to predpisuje zákon o verejnom obstarávaní. Možnosť PMÚ zapracovanú pred časom do súčasného zákona a precizovanú v Návrhu nepovažujeme za systémovú a koncepčnú a už vôbec nie prehľadnú. Právomoc ukladať túto závažnú sankciu by mala prináležať len jednému úradu – Úradu pre verejné obstarávanie.	Z	N	Rozpor trvá. Právomoc úradu ukladať zákaz účasti vo verejnom obstarávaní je súčasťou už súčasnej právnej úpravy. Táto právomoc bola do zákona o ochrane hospodárskej súťaže zavedená pri jednej z novelizácií zákona o verejnom obstarávaní, po konzultáciách s Úradom pre verejné obstarávanie.
ZSPS	§ 43 ods. 4 Žiadame: v § 43 ods. 4 pridať na konci vetu, ktorá bude znieť: „Horná hranica finančnej zodpovednosti podľa § 43 ods. 1 týmto ustanovením nie je dotknutá.“ Odôvodnenie: Precizujeme ustanovenie Návrhu o zodpovednosti v rámci združenia podnikateľov a to za účelom vylúčenia akýchkoľvek pochybností.	Z	ČA	Rozpor bol odstránený. Osobitná časť dôvodovej správy bola doplnená tak, aby bolo jednoznačné, že strop finančnej zodpovednosti podľa § 43 ods. 1 zákona sa uplatní aj v prípade, že člen združenia bude musieť uhradiť pokutu za iného člena združenia podľa § 43 ods. 4 zákona.
ZSPS	§ 28 Žiadame: v § 28 zmeniť znenie ods. 3 nasledovne: „Rozhodnutie úradu možno vykonať najneskôr do piatich rokov po uplynutí lehoty určenej na splnenie uloženej povinnosti.“ Odôvodnenie: S odkazom na princíp právnej istoty sa navrhovaná zmena vracia k právnemu stavu pred roka 2011, kedy mal PMÚ jasne definovaný časový rámec na uskutočnenie výkonu rozhodnutia.	Z	N	Rozpor bol odstránený. ZSPS na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 preklasifikovalo zásadnú pripomienku na obyčajnú pripomienku.
ZSPS	§ 47 ods. 6 Žiadame: v § 47 ods. 6 zmeniť slovné spojenie „desiatich rokov“ na „ôsmich rokov“. Odôvodnenie: So zjednodušením právnej úpravy oproti aktuálne platnému stavu (§ 38c ods. 4 súčasného zákona) možno súhlasiť, nevidíme však dôvod na zvyšovanie časového limitu pre PMÚ na uloženie pokuty z aktuálne platných osem rokov na desať rokov tak ako je to uvedené v Návrhu.	Z	N	rozpor bol odstránený. ZSPS na rozporovom konaní dňa 08.12.2020 preklasifikovalo zásadnú pripomienku na obyčajnú pripomienku.
ZSPS	§ 64	Z	ČA	Rozpor bol odstránený upravením

	Žiadame: v § 64 zmeniť znenie ods. 7 nasledovne: „Na ukladanie a vymáhanie sankcií za porušenie predpisov účinných do 3. februára 2021 sa použijú ustanovenia tohto zákona účinné od 4. februára 2021, ak sú pre dotknutého podnikateľa priaznivejšie.“ Odôvodnenie: Navrhujeme precizovanie prechodného ustanovenia Návrhu, v zmysle ktorého by sa ustanovenie vzťahovalo nielen na pokuty ale aj na akékoľvek iné sankcie a nie len na ich ukladanie ale aj na ich vymáhanie.			znenia predmetného ustanovenia a doplnením dôvodovej správy.
ZSPS	§ 8 Žiadame: v § 8 vypustiť bez náhrady ods. 2. Odôvodnenie: Návrh sa pokúša do súťažnej legislatívy na Slovensku po dlhých rokoch znova fakticky zaviesť aj kritérium podielu na trhu pri posudzovaní koncentracii. To však môže značným spôsobom skomplikovať transakcie a narušiť právnu istotu podnikateľských subjektov, čo s ohľadom na hroziace pokuty zo strany Protimonopolného úradu SR („PMÚ“) nie je žiaduce a už vôbec nie podporujúce podnikateľské prostredie a obchodnú výmenu.	Z	A	Ustanovenie § 8 ods. 2 bolo vypustené. Na základe opakujúcich sa pripomienok viacerých subjektov nebude predmetom tohto návrhu. Napriek tomu úrad naďalej zotrváva na tom, že v súčasných podmienkach absentuje legislatívne riešenie v procese regulácie koncentrácií, ktoré môže v praxi spôsobovať problémy. V daných podmienkach úrad bude zvažovať do budúcnosti modifikované znenie, s cieľom reagovať na existujúce problémy pomenované v dôvodovej správe k tomuto návrhu. Novému modifikovanému návrhu bude predchádzať verejná diskusia, s cieľom dôslednejšie ozrejmiť dôvody takéhoto doplnenia existujúcich notificačných kritérií, ako aj hľadanie čo najefektívnejšieho riešenia z pohľadu záujmov zúčastnených strán.